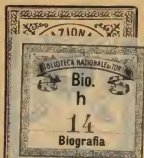




B 10 - h - 14





PHILOSTRATVS DE VITA APOL
LONII TYANEI SCRIPTOR LV
CVLENTVS A PHILIPPO
BEROALDO CASTL
GATVS.

Apollonii Tyanci meminit Beatus Hieronymus in prologo Bibliæ dicens.

Apollonius Tyaneus siue ille magus: ut uulgus loquitur: siue philolophus: ut Pythagorici tradunt: intrauit Perlas: pertransiuit Caucasum: Albanos: Scythas: Massagetas: opulētissima Indiæ regna penetrauit: & ad extremū latissimo Phryson amne transmissio, peruenit ad Brachmanas: ut Iarcham in throno sedentem aureo & de Tantalii fonte potantem: inter paucos discipulos: de natura: de moribus: ac de cursu dieꝝ & sydeꝝ audiret dicentē: Inde per Elamitas: Babylonios: Chaldaeos: Medos: Assyrios: Parthos: Syros: Phœnices: Arabes: Palestinos reuersus ad Alexandriā perrexit: ad Aethiopiā: ut gymnosophistas & famolissimā Solis mensam uideret in fabulo. Inuenit ille uir ubiqꝫ quod disceret: & semp ꝑficiēs: semp se melior fieret. Scripsit sup hoc plenissime octo uoluminibꝫ Philostratus.

Marfilius Ficinus in libro de Magia hæc de Apollonio scribit:

Damis & Philostratus narrant Iarcham sapientum Indorꝫ principem septem annulos cōfecisse stellaz septē nominibus appellatos: eosqꝫ Apollonio Tyaneo dedisse: Qui deinde singulos diebus singulis gestauerit: iuxta dieꝫ noīa eos distinguens. Dixisse uero Iarchā Apollonio auum suū philosophum annos centū atqꝫ triginta uixisse: eiꝫmodi forsan celesti munere fretum: Quo & Apollonius deinde uisus centesimo etiā anno: ut aiunt: iuuenem præferebat.

E. M. J. de
de M. J. de



Vm natura mortaliū auida pegrinationis situariorū populorū
cultus atq; nationū mores agnouisse non solū uoluptariū est:
uq; & in uita cōducibile. Siquē hāc cognitio hoīem nō solū
oblectatur: ēt prudētē reddit atq; multūciū. hinc ingeniorū
fons & antiquitatis parēs Homerus uis: sūmā prudētia Vlyxē
ōndere cupiens cecinit multas illū urbes pagasse: multorūq;
hoīum mores p̄pexisse. Cōsimiliter Philostrat⁹ Apolloniū Tyaneū phūm pytha-
goricū p̄conio uirtutis extollit: q; pegrinatiōe multiuia nō pa; multa p̄cepit ad
aiūm formādū uitāq; instruedā mire cōgruētia. q; Caucasū trāscēdit: Indiā peni-
tissimā penetrauit: Brachmanas phīx cōsultissimos adiit: Et una cū illis ex Tāta
li phiala potauit. Q ui Mēphiticos uates accessit: Aethiopū gymnosophistas ex-
plorauit: & mēfā Solis uidit in sabulo: Q ui instar Herculis lustrator orbis: pur-
gator aīorū: domitor uitiorū: sititor scīarū: pretor pecuniarū: amicus deorū: tāta sācti-
tudine p̄pollēs fuisse memorat: ut pro deo coleret. Hic ē ille Tyaneus: quē mor-
tuus uitā reddidisse: quē i Domitiā cōsistorio nūq; cōparuisse: quē nō minora q̄
deū fecisse miracula p̄diderūt. Quā oīa luculēta octo uoluminū enarratiōe ex-
plicat Philostratus inter cōditores Græcorū celeberrimus: quē latinitate donauit
Alaman⁹ Rinucinus hō græce latineq; erudit⁹: q; cū nō solū triuialib⁹ doctōrib⁹
ignotus: Vexēt maxis p̄fessorib⁹ pa; cognitus iā diu delituisset: Existimaui me
factur⁹ opā p̄ciū si luculētī scriptoris luculētū opus me duce & p̄uio ex tenebris
in lucem educeret. Itaq; iuuādī studio cōmonitus & utilitatē studiosā iuuetutis
āspōnēs reb⁹ oīb⁹: libros hosce Philostrati nuprime recognitos tradidit Bñdicto
excussori elegātissimo formis excudēdos inuulgādōsq; Quorū liminaris pagina
nomē tuū gestat i titulo. Nāq; tibi nūcupatim mi Baptista epistolā hāc p̄curso-
riā dedico: quē apprime modestū siciētq; ingenuarū doctrinarū: & imprimis mei
noīs studiosissimū cē cognoui. Tu morū honestatē uirtutisq; splēdore exor-
nas ornamēta nobilitatēq; familiā: q; Mediolani iāpridē splēdidissima honoratī-
simaq; cōspiciebas: priusq; turbo fortūx fulminātis cūcta pcelleret. Quis nescit
patrē tuū Ioānē Galeaciū uis: clarissimū i sūmis honorib⁹ atq; opib⁹ effloruisse:
Fres quoq; tibi sunt ornatissimi & claritudini nataliū egregie rñdētes: inter quos
Ioānes Maria p̄notari⁹ enitescit: haud dubie dign⁹ tāto honestatēto. Placet mihi
in iuene nobili cū familiā nobilitate: animi cōiūcta nobilitas. Placet cū splēdo-
re nataliū splēdor lēarū copulatus. Talis dici merito pōt intus: forisq; cōspiciuus.
Talis es tu mi Baptista: q; studio p̄tinaci ornamētisq; lēariis animū excolis: & ea
quæ in nobis sunt: lōge pluris faciēda esse censēs: q; q; circa nos cōspiciunt. Quī
mea: quātulacūq; est eruditionis affectator laudator admirator iāpridē es: agisq;
p̄bissimū discipulū. Accipe ergo hilaris & obuiis: ut aiunt: manib⁹ excipe Philo-
stratū: ac plege: ut ita quodā mō ipse quoq; cū Tyaneo nō pegrineris: quē inter
temulentos abstemiū: inter purpuratos linteatū: inter unguētatos horridū: Inter
luxoriosos frugalissimū: Inter tiaratos coccinatos: pumicatos uenerabili squalo-
re p̄ciosum fuisse credidit antiquas: & scriptor hic luculēter enarrat: Cuius lectio
tibi tuiq; similib⁹: nō minus frugifera erit q; iucūda. Vale: & dilige doctōrē.

litione & elegantiā abhorrētibus. Apollo inq̃ recte mutos hoīes cōuertit in ar/
bores: ut saltem sicut arbores: ista uentorum flatibus resonarent. Postea fontes
animaduertens quietos: nec ullum omnino strepitū reddētes/ mutescēdi inq̃ cō/
suetudo pluriā: q̃ hic seruauit: ne fontes qdē obstrepere sinir. Ladonē uero aspiciēs
nō solū inq̃ filia tua in aliā formā cōuersa ē: uerū etiā & tu ipse q̃ ex grāco/ & ari/
chade in aliyriū mutatus es. Postq̃ uero idigenā ad eū loquēdi grā conueniēt Nō hoī/
ineptos ipsoꝝ mores: & icōpositos intuēs plātoꝝq̃ a se amouit: ingens nō hoībꝝ bus sed
sed uiris sibi opus ē: quos uero sedatiores: magisq̃ cōpositis moribus intuebat uiris sibi
admittēs: admittēbat ad colloquiū: & cū sacerdotibus habitabat: & oriente sole opus ē.
sacra qdam in oculatū faciebat: q̃ solū illis quattuor cōicabat q̃ secū in silētio se
excreuerāt: reliquū uero tps si forte i grāca ciuitate uersari cōtigisset ubi cōsue/
ra sacra sibiq̃ nota celebrarent cū tēploꝝ sacerdotibus de diis: ac de sacris dispu/
tās philosophabat: eoꝝ errores siqui ēēt emēdās: in uero in barbarā & a rectis
moribus alienā ciuitatē uenisset: q̃ nā moꝝ & sacroꝝ fuissent auctores. & q̃ diu
in ea disciplina māssissent sciscitatus: siq̃ erat in melius mutatu facile psuadere
illis conabat discipulos de se suos: si qd uellēt iubebat interrogare: aiebatq̃ opor/
teretq̃ q̃ recte philosophat: adueniēte aurora cū diis uersari: pcedente autē die de In auro/
diis loqui: reliquū uero tēpus humanis rebus & sermōibus ipēdere: cūq̃ ad oīa ra uersa/
tēdisset q̃ a domesticis fuisset interrogatus: reliquis oibus se ad cundi facultatē p/
ti cum
bebat: nunq̃ tñ ante meridiē: sed postq̃ iam declinare dies coepisset: inde qd satis diis.
uisum ēēt cū illis locutus secedebat ad balneū aqua frigida: senectā hoīum bal/
nea calida appellans: quibus inclusi antiochēses: cū uitis maximis indulgerent: Senecta
uobis inq̃ Apollonius cū prauis sitis lōgos annos uiuere rex cōcessit. Epheliis ue hominū
ro balneoꝝ: principē lapidibus cedere uolētibus propterea q̃ balnea nō calefecit balnea
sentuos inq̃ apollonius balneoꝝ principē accusatis: quia male lauamini: ego at calida.
uos quia lauamini. Utebat dicēdi gñe nō dytirambeo: aut poetici nominibus
intumescēte nec rursus nimis demisso: & consuetudinē atticā excedentes: inio/
cundā. n. putabat orationē: quā ab attica mediocritate decederet. Ironia at utē/
tem nemo unq̃ audiuit: nec inter discipulos ambulantē quisq̃ uidit: sed tanq̃ ex Nunquā
oraculo pcedebant sermōes eius aiebatq̃ hoc scio: aut ita cenleo: aut scire opor/
tus: aut huiusmodi alios dicēdi modos seruabat. Nominibus aut utebat p propriis
nia.
atq̃ ad res ipsas accōmodatis: & q̃ ab eo pferebant dignitatē quādā uelut a rege Hoc scio
aut p̃cipe dēā p̃se ferebāt. Interrogāti nūq̃ dialectico quodā: cur ipse nūq̃ aliqd ita cēleo.
quareret: qm̃ inquit cū essem adolescēs satis multa q̃siui: nūc at nō quærere: sed
inuenta docere opus ē. Alii rursus interrogāti quonā pacto deceret sapiētē loqui
nō aliter q̃ legūlatōres inquit apollōius: oportet. n. legūlatōrē q̃ sibi ipsi antea p/
suasit: eadē aliis faciēda imperare. Haetenus q̃ ab iplo antiochia gesta sunt di/
xisse sufficiat: quibus hoīes ab oī doctrina abhorrētes: in sui admiratiōem cōuer/
tit. Posthac longioris peregrinationis suscipiēda: & ad indospiciendi cogita/
tio subiit: ut qui ibi sunt sapiētēs intueret: quos brachmanas: & hircanos appel/
lant. Aiebatq̃ adolescētī maxime cōuenire: nec secus: ac si patria pulsus ellet: q̃ ti cōueni
longissime peregrinari: cogitabat ēt magos conuenire: qui Babyloniam ac susas re pegri/
incoluit. Multa. n. ab iis discere posse sperabat: itaq̃ discipulis qui septē erāt cōi nari.
siliū apuit: qui cū sibi alia agēda suaderēt: quā menī a pposito distraheret: ego
inquit deos adhibui consultores: & ab his doctus quā mihi uisa sunt uobis pa/

Statua
Io. os ni/
na.

Tu deo
egote du
ce utar
ait da/
mis.

Dictum
damis.

Merces
apollonii.

Mesopo/
tamia uñ

refeci uelstrā experiri cupiens uolūtatē: nū cadē: q̄ ego tolerare potestis: ubi igit
uos molliores cōperi ualebitis: & phīx dabitis operā: ego āt eo p̄ficiscar quo me
sapiētia & dæmon ducēt. Hæc dicēs Antiochia discessit duobus tñ famulis cō/
patriotis suis comitatus: quosq; alter uelocitate: alter pulchritudine scribēdi: excel
lebat: cū his p̄fectus antiquā ninā puenit: ubi statuā barbaro more positā cōspe/
xit: ē āt io inachi filia: cui ab utroq; tpe parua & q̄li mox excretura p̄minēt cor
nua: admirāti igit statuā & plura q̄ illos p̄phetæ aut sacerdotes sup tali imagie co
gitāti: damis ex ea ciuitate ortus lupuenit. Hic ē: quē in opis principio diximus
peregrinariōis & phīx comitē apollonio fuisse: & eius multa nō solū facta uerū
ēt dicta litteris mādasse. Is postq; uiri cōditionē & mores: & quo illuc uenisse cō/
silio intellexit uiri & peregrinariōis amore captus comitē illi se futurus pollicitus
est. Ibimus ingens apolloni: & tu quidē deo: ego āt te duce utar: neq; me ut arbi
tror parui existimabis: q̄q; n. rebus aliis sum fortasse rudior. In hoc certe pluri
mū ualeo: q; Babyloniā ducēs iter optime noui: quinēt ciuitates uicosq; oēs iti/
neris adiacētes p̄fecte scio: nō multo antea illinc reuersus. Linguas p̄terea barba
rosq; q̄ multiplices uariatq; sunt: utpote armeniosq; medosq; persasq; cādusiosq; oēs i
telligere & egregie p̄ferre possū. Ego quoq; o amice inq; apollōius: has oēs no
ui: cū nullā tñ didicim. Illo āt uehementius admirante: nollī inquit mirari q; oēs
hoīum linguas intelligere sum p̄fectus. Nā & q̄ taciti intra se hoies cogitāt ēt p̄/
cipio: hæc audiēs assyrius q̄li dæmonē illū intuitus uenerabat: & tūc sese in di/
sciplinā tradidit: oīa eius dicta memoriæ mādās. Erat assirio lingua quidē me/
diocris: scribēti uero elegātia nullā utpote q; inter barbaros ēt erudit. Siq; āt quot
tidie agerēt: & familiariū dicta facta quæcūq; uidisset aut audisset figurare &
in comētarios redigere satis cōmode poterat: in eoq; maxime se exercuerat: qd
libellus ab eo cōpositus satis declarat ubi nihil eoq; q; ab apollōio dicta factaue
fuerūt se ignorante demōstrat: adeo ut ēt minima collegisse satis cōstet: i quo nō
alienū uī referre: qd cuidā tale eius studiū accusāti rñdit. Erat uir quidā ociosus
& inuidus q; cætera qdē ab eo scripta bene recteq; se hīe diceret: q; sentētiās opi
nionesq; apollonii memoratu dignas collegisset: id uero se nequaq; p̄bare dicebat
q; minima ēt deā suo opi inseruisset: catellos miratus: q; conantibus dñis micās
de mēsa cadentes colligūt. Recte dicis inquit: Damis: uerū cōuiuiū hoc deoq; est:
& cōuiuat dii: quosq; famulis maxima cura ē ne q; ēt minima ambrosiæ particula
si forte ceciderit pereat. Talē ira q; lociū & amatorē fortitus apollonius magnam
uicē suæ partē secū peregīt. Post hæc in mesopotamiā ueniētes: ab eo qui custo/
diēdo pōtī p̄fectus erat: qd nā meritiū secū ducerēt interrogati sunt: cui apolloni/
us inquit: adduco modestiā: iustitiā uirtutē continentiam: exercitationē fortitudinē
aliasq; uirtutes plurimas: scemineo noīe appellauit: tum custos ad lucrū suum re/
spiciens: da inquit ancillaz: noīa mihi p̄scribere: at. n. minime licet inquit apollo/
nius. Nō. n. ut ancillas: sed ut tanq; dominas ipsas duco hanc regionem: quæ pro/
p̄terea mesopotamia dicit: q; media inter duo flumina posita ēt Tigris atq; Eu/
frates cingunt: qui ex armenia defluentes uix eam partē: ubi taurus definit: conti
nentis rāquā diximus partem complectuntur. Sunt aut in ea regione ciuitates
aliquot: maxima autē ex parte pagis ac uicis incolitur: gentes uero partim arme
nii: partim arabes nuncupant: quosq; magna pars sedibus in certis uagatur: tanq; in
insula sese clausos arbitantes. Quotiensq; ad flumina pertingere contingit: ma

Apollonii ortum educationeq; & Pythagorici silentii cōtinet obseruationem:
tum suscepta ad Indos peregrinationis institutum:& quo pacto ad Bardanem
Babyloniæ regem peruenerit:quæq; illic egerit memoratu digna.



Vicūq; Samiū Pythagorā laudāt: narrare solēt imprimis ipsum
priusq; in Ionia nasceret fuisse Troianū Euforbū: atq; in pugna
mortuū reuixisse: denuo: sic aut̃ interisſe: ut de illo scribit Home
rus: uelutū p̃terea ex morticina materia cōfectū renuisse Pytha
goram dicunt: & ab aīaliū omniū esu abstinuisse: nec tale quicq; Rituspy
thagoræ.

oīno sacrificandū putasse: q; nephas eē diceret deorū aras sanguine fœdari: sed li
bationib; thureq; & laudationib; magis erga deos utendū eē putabat. Talia. n.
ab hoībus in deorū cōspectū puenire. Asserebat insup sibi cōpertū eē deos imor
tales hmōi sacris lōge magisq; hecatōbe hoc est centū boum sacrificio gauderet
se. n. aliqū deorū iterfuisse cōcilio: atq; ab eis didicisse: quæ illis grata: quæ ecōtra
haberent. Illinc ēt accepisse dicebat ea: q; de reꝝ natura pferre consueuit: cū cæ
teri cōiecturis & opinionib; sibiipſis placūq; aduersantib; de reb; diuinis ute
rentur. Sibi autē Apollinē manifeste solitū apparere: p̃terea Palladē & musas nō
manifeste tñ secū loq; cōsueuisse alios insup deos: quorū neq; facies: neq; noīa ad
huc hoībus nota essent. Illud quoq; inter pythagoræ laudes numerant: q; qd sibi
iuſsum: atq; ab eodē placū eēt: id tāq; legē ab eius discipulis obseruari cōsueuis
ſe: q; in cunctis ita eū colerēt: ac si ex Ioue genitus ortosq; eēt. Silentii insup ab Silentiū
eo indictū: originē a diis traxisse arbitrant. Multa nāq; diuina arcanaq; ab eo di
cebant q; nisi ab his: qui ea p̃didicissent intelligi nō poterāt: ex hoc tacendi rōnē
ab ipso inuentā arbitrant. Similē quoq; philosophādi rōnē tenuisse phibēt Agri
gentinū Empedoclē: qd pluribus locis eius carmina testant: quale illud est: Non
mortalis ero iam iā ualete sodales: similiter & illud: Et puer ipse fui necnon qñq;
puella. Bouis p̃terea simulacrū: quod in Pythagoræ laudes: ab eodē in olympia
imolatū cōstat. Multa p̃terea numerare possem: ex qbus ipm Pythagoræ imita
torē fuisse satis apparet: q; hoc loco referēda minime censui: cū ad alia qdā prope
ret oīo. Statui nāq; hisq; de Pythagora ferunt similia sequutū Apolloniū i lucē
pferre diuiniorē meo iudicio in phia uis: q; Pythagoras fuerit. claruit aut̃ tpi b;
nō multū ab ætate nostra remotis: nec tñ satis nouerunt hoīes: q; uere: q; pure san
cteq; fuerit philosophatus. Sed alius qdē hoc ab eo præclare gestum: alius uero
quiddā ab eo prudenter excogitatū laudat. Sunt & qui ipm artis magicæ fuisse
studiosissimū prædicāt: eo q; in Babyloniācū magis: in India cū Brachmanibus
in Aegypto cū gymnosophistis uersatus fuerit: atq; hoc ipsū calūniant: q; quasi
uiolentia quadā fuerit sapientiā cōsecutus: nō recte quidē de tali uiro sentientes.
Empedocles. n. & Pythagoras: atq; Democritus apud magos uersati: nullā tñ ar
tis eius partē attingerunt. Plato. n. in Aegyptū pfectus: multa q; pphetarū: sacer Plato nō
dotūq; illic existentū dicta suis interpoluit sermonib;: & uelut egregius pictor subiit su
adūbratis imaginibus colores supimponens: ne minimā qdē artis magicæ suspi
cionē subiit: quīs ob sapientiā singularē inuidiā plurimū sibi cōtraxerit: iniuste magicæ.

igit Apolloniū: q. multa puidet: multa pduxerit: ita quisq. crimine damnauerit: nō secus: ac si Socratē accusent: q. a dæmone multa psciuerit: aut Anaxagorā: q. sapiēter multa anteq. fierēt pſenſerit. Q. uis. n. ignorat Anaxagorā in olympia: cū nulla pluuiæ suspitio imineret: pelliceā uestē indutū pcessisse: nec ita multo post ingentē pluuiā secutā eē: & domū omniū iudicio firmissimā cū breui casurā p. dixisset corruisse: & diē quoq. momēto t̄pis in noctem uersum iri puidit: lapidē quoq. de cælo i egen fluuiū casutū prædixit: hæc atq. hmōi alia ab Anaxagora præuisa cū sumā sapiæ testimoniū eē fateant: eadē tñ Apollonio adimētes ma / gicis artib9 illū talia fecisse criminant. Tanrā igit ignoratiā ex hoium mētibus remouedā eē uisum est: & simul tāi uiti uirtutes in lucē pferēdas optimū celsui. demonstrādū pterea duxi qbus t̄pibusq. dicēs: aut faciēs: quo ēt philosophiādi genere usus: quæue imbutus disciplina sapiēs iure optior: ac diuinus meruerit ap / pellari. Hæc at̄ q. de ipso scripturus sum collegi: partim ex ciuitatib9: q. illum ho / spitio suscepit: partim ex sacerdotū scriptis: apud quos uersatus fuit: ptim ēt ex his q. multor9 sermonib9 de eo celebrata sunt: nōnulla etiā ex ipsiusmet scriptis. Ipse. n. ad reges: ad sophistas: ad elidenſes: ad delphicos: ad Aegyptios: atq. Indos epistolas scribēs multa de diis: de gētib9: de morib9: de legib9: quas uariis in locis adinuenit testat. Plurima uero eadēq. certissima in hūc maxime modū collegi.

Damis comes ap. Damis fuit uir quidā nō insipiēs ex antiq. Nini ciuitate oriūdus. Is Apollonii in phia socius: & in pegrinatione comes oia q. ab eis in itinere gesta: uisq. sunt: lēis mādauit: sentētiāq. eius oēs ac uerba insup. cōplexus est: & q̄cūq. ab eo præui / sa prænūciataq. fuerūt damidis familiaris qdā cōmētarios hmōi ab eo nōdū edi / tos lulix reginæ totos fecit. In cuius aula cū frequētissime uersaret: erit. n. admo / dum rhetoricæ facultatis studiola: mihi ut trāscribere nē mādauit: utq. uiri cōsilia & mores qui in eis cōtinebant: in ordinē quēdā redigerē. Damis. n. apte qdē sed nō satis dextere illa pscripterat: Incidi præterea in maximi cuiusdā egiētis libros qui Apollonii in egia ciuitate res actas cōtinebāt. Sunt & ab ipso Apollonio re / stamenta pscripta ex qbus plane pspici pōt q. studiosus: ac pene insanus amator phia fuerit. Neq. uero mirageni fides est adhibēda: q. libros de Apollonio quat / tuor scribēs multa eius uiri gesta igitare uisus est. Q. n. igit pacto dispſa hæc de Apollonio in unū collecta quæue cā me ad hos libros cōponēdos impulerit: satis iā dictum & ostēsum arbitror. Affert at̄ hoc opus honorē uiro: de quo talia scribunt: & utilitatē nō paruā disciplinx studiosis præbet quod ex ipso ea: quæ nōdū norunt edificēdi facultatē adipisci possint. Apollonio itaq. priā fuit Tyana ciuitas græca in Capadociæ finib9 posita. Pater uero eodē quo & ipse noie nun cupatus: genus antiquū sano: & claris hoibus fecundū: diuitiis at̄ præ ceteris ci uibus abundās. Pregnāti matri umbra qdā astare uisa est Prothei Aegyptii dei: q. ut ab Homero traditur: uarias sese in formas uertere consueuit: cuius uisū haud quāq. exterrita mulier qdnā paritura eēt interrogauit: cui Protheus me inquit es paritura: illa uero q̄nā ipse eēt interrogāte: sum inq. Protheus deus Aegyptius. Q. uanta uero sapiā Protheus fuerit supuacū narrare censeo præsertim: his qui poetas legerint. ex ipsis. n. oēs nosse arbitror q. uariis fuerit: & mō in hāc mō in illā formā sese pmutās. Ita ut illū cape difficillimū eēt. Omnia præterea tā facta q. adhuc futura nouisse phibēt. Vex. Prothei tūc maxie decebit meminisse: cum sermo futurus ostendet Apolloniū lōge plura q. Prothēū prædixisse: multa quoq.

Lapidē
de cælo
calurū.

Damis
comes
ap.

Tyana
pria ap.

Prothei
sapiētia.

arcana & intellectu difficillima interpretatū in nullo unq̄ defecisse. Fertur autē in Io prato
 prato quodā natū esse Apolloniū: & natiuitatis modus talis esse phibet. Cū prax natus ap-
 gnanti matri pariendi tēpore instaret: per somniū monita est ut in pratū ad colligē-
 dos flores p̄ficisceret: quod cū illa postridie fecisset: ibiq̄ diutius esset uersata: sa-
 mulaq̄ floribus colligēdis intentā pratū pererraret: ipsa somno capta in herba
 p̄cubuit: cygni uero: qui in prato pascebant: quasi in choro: dispositi dormientē
 circūstetere: & alis ut eorum mos est sublati ingenti clangore oīa circūstantia loca
 replebāt leniter per prata spirante zephyro: eorum cantu excitata mulier: simul som-
 no soluta est: & puer: peperit: quā res stuporē ciuīs afferre pōt: nullo obstetri-
 cis officio puer tā repente in lucē p̄dierit: locorum autē accolæ phibent illa patiente
 fulgur e cœlo in terrā decidisse: uisum repente in sublimiorē ætheris partē delatū
 euauisse: hoc ip̄m: ut arbitror portendēs: quod in p̄ximo partu editū fuerat su-
 blimius oībus: quæ sunt in terra futuri iuxta deos habitaturū. hæc. n. & q̄cunq̄
 alia postea uis factus gessit deos p̄monstrare haud quāq̄ mirabile uideri debet.
 est autē iuxta Tyanā aqua: Ioui (ut phibent) sacrata: quā indigenæ extinguibīlē
 uocant: fons eius frigidus sane scater: ebullit autē non secus atq̄ igne calefactus le-
 bes: hanc puris & iuramēti fidem seruātibz uiris aspectu placidā & gustu dul-
 cem esse phibent: periuris uero: & infidis palam aduersa: epota nāq̄ oculos pe-
 desq̄: ac manus peierantis inuadit: pustulis ac uomicis totum corpus inquinans: Aqua p/
 neq̄ illinc discedēdi facultas datur: sed ibidē p̄manentes corā aqua ipsa suam de iuris no/
 plorant calamitatē palā quod peierarunt p̄fitentes. Eius itaq̄ regionis indigenæ xia.
 Iouis filiū esse Apolloniū fatebant: ipse ueromet Apollonio se genitū asseuerat.
 Procedente tēpore: cū ad ætatē puenisset: qua litteras iā discere ætas admonet: maxi-
 mi ingenii memoriarq̄ signa statim dedit. Lingua autē utebatur attica: neq̄ illam
 ob gentis cōsuetudinē omittebat: omniūq̄ oculos in se cōuerterat: cū aliq̄n esset
 forma cōspiciuus. Inde cū annū. xiiii. attigisset: tharsum ad euthimū quēdā scēni-
 cem a patre deductus est. Erat autē Euthimus rhetor insignis: & Apolloniū in di-
 sciplinā suscepit: qui cū p̄ceptoris disciplinā p̄baret ciuitatis mores uehementer
 damnat: cōtrarios illis esse iudicās: qui rōne uellēt uereq̄ philosophari: deliciis. n.
 supra modū dediti ciues scomatibus dicacitateq̄ plurima utebant: ut facile ap-
 pareret eos uestitu dūtaxat: nō autem sapientia moribus Athenienses imitari.
 Eorum ciuitatē fluuius cydnus præterfluit: iuxta quē ciues plurima tēpora cōsi- Cydnus
 dentes tāq̄ fluuiales aues ociant: quietæ aquæ pulchritudine quasi ebrīi facti: flu.
 cut ad eos in quadā epistola scribit Apollonius. Is ob eas: quas memorauimus
 causas p̄motus patrē rogauit: ut sibi p̄ceptorē mutare liceret: cuiusq̄ cōsensu in Ege. op.
 egas ciuitatē tharso p̄ximā migrauit: ubi & ociū erat philosophantibus idoneū cilicia.
 & studia adolefcētibz apta: & Aesculapii templum: ubi Aesculapius ipse palam Loc?pro
 q̄nq̄ sese hoībus ostendebat. Ibi diuersarū opinionū philosophos cognouit: nam Q. scere
 & Platonicos: & chryssippicos: & peripatheticos audiuit: qualdā etiā Epicuri sen- no.
 tentias uoluit audire: uerū pythagoricæ philosophiæ percipiendæ nō magna sibi
 dabatur facultas: q̄ p̄ceptorē nactus esset pythagoricæ disciplinæ haud quāq̄
 studiosum imo nullam recte philosophandi rationē operibus: & uita seruātem.
 Ventri nāq̄: & ueneri oīno deditus ad epicuri normā potius cōpositus uidebat.
 Is autē erat cuxenus ex heraclia: quæ in ponto est oriundus: Pythagoræ snias ita
 nouerat: sicut aues ab hoībus q̄nq̄ doctæ humana uerba intelligūt. Illæ. n. saluer

& felix sis & Iuppiter propitius: & huiusmodi quædam uerba nonnunquā proferunt: neque quid dicant scientes: neque ea quæ dicunt temporibus locisque accommodare dicentes: sed lingua dūtaxat ad præstitutū numerū agitantes: & sicut aquilæ pulli teneras adhuc pēnas sortiti & a parentibus uolatus edocti non longe ab ipsis primo discedunt: deinde robustiores facti ipsos etiā parentes superuolāt. Pari modo Apollonius dum paruus esset. Euxeno obiecterabat: atque ipsius agebatur arbitrio. Cum uero ad .xvi. peruenisset ætatis annū Pythagoræ uitam amare cepit: meliore pculdubio utens præceptoræ. Verūtamē minime negligit: sed cōcedente patre suburbanū illi donauit: ubi horti erāt amoenissimi: & iugiter manantis aquæ fontes permulti. Tu inquit arbitratu tuo uiue. Nos uero ad Pythagoræ normā uiuemus. Cum magno ingenio præditū illū animaduertet Euxenus: undenam talis uitæ sumpturus esset exordium interrogauit: cui

Ad pythagoræ normam uiuem⁹.
Ab esu animalium abstinet.
Vinum uentui aduersariū.
Linteis amicis.

Apollonius unde inquit medici solent. ii nāque uentres primo purgātes alios quidem a morbis intactos seruant: alios uero iam ægrotantes ad sanitatē redigunt: his dictis ab omniū animalium esu cepit abstinere: quod carniū comestio cum impura esset: tū mentis aciem: perspectūque hebetaret. terrestribus uero fructibus & oleribus uescebatur: pura esse dicens quæcūque a terra darentur hoibus. Vinū autem purum quidem portionē esse asserbat cum ex arbore minime siluestri ad homines proueniret. Verūtamē ipsum bono statui mentis aduersari dicebat: eius sublimē diuinamque partem aliquādo puerteret. Post huiusmodi uentris purgationē corporis cultum habitūque huiusmodi instituit. Primū enim ex animalium uellere confectas: uestes respuens: linteis amiciri decreuit: & simul comā tritare cepit: & in templo ut plurimum morā trahens omnes templi Anthistites in sui admirationē conuertit. Ferturque Aesculapium quandoque sacerdoti dixisse uehementer se gaudere in ægrotis curandis: quādo Apollonio teste id facere cōtingeret. Quod ubi uulgarū est plurimi illius uisendi gratia egas confluebant: ciliques quoque & omnes finitimi magnopere illius congressu familiaritateque lætabantur: ita ut apud ipsos hic sermo increbresceret: quo curris non ad impubē: Summo itaque ab omnibus in honore habebatur: Nō ab re quoque esse putauit: quæ ab eo in templo sunt acta referre: cū eiusmodi uitam scribere sim adortus quē diis immortalibus curæ fuisse: ex his quæ dicuntur manifeste patebit. Adolescens quidam Assyrius in summis deliciis uiuere consuetus: cū in aduersam ualitudinem incidisset ad Aesculapiū uenit: erat autē in potationibus & conuiuuiis plurimum uiuere: imo ut uerius dicamus mori consuetus. Laborabat autē aqua intercutē & ebrietatis cupiditas: gaudiū quod ex abstinentia percipere potuisset auferebat: propterea & a deo negligebatur: ita ut ne somnia quidem ulla sibi mitteret: quibus de causis anxius adolescens grauiter inculfabat Aesculapiū: qui tandē in somniis illi supstans. Si Apolloniū inquit cōuenis melius tibi erit: accedens igitur ad Apollonium adolescēs: quidnā inquit ex tua sententia possum acquirere? lubet. n. me deus tecū loqui: cui Apollonius. Id inquit quod scio iuuare te plurimū in presenti bus pot. Quæris. n. (ut opinor) sanitatē: certe inquit ille: Tunc Apollonius: hāc tibi inquit pollicetur Aesculapius: sed tamē non dat recte dicis inquit ille: Tunc Apollonius uolentibus inquit dūtaxat illa tribuere solet: tu autē omnia facis: quæ morbo penitus aduersantur. Deliciis enim abundans uentri indulges & huiusmodi: ac pene corruptis intestinis: & aqua nimia redundantibus cibos quasi

Aesculapi⁹ somnia nulla delicato.

Sanitatē pollicet⁹ deus non dat.

lutum superfundis: & hoc quidem manifestius dixit q̄ Heraclitus. Ille enim tali Ex plu/
 morbo laboranti opus esse dixit ex pluuia siccitatem inducere: non facile intelli uia sicci/
 gibilis neq; manifesta dicens. Apollonius uero sapienter dicta aperte interpreta/ tatem fa/
 tus est: & adolescentē ad sanitatem redegit. Cōspicatus aliquādo plurimum san/ cere.
 guinis altaribus superfusum: & sacrificia passim superposita: prætetea ægyptios
 boues: & eximie magnitudinis porcos iugulatos: & ministros: alios excoriadis
 uictimis alios in frusta secandis occupatos: uasa insuper aurea magni ponderis i
 templo suspensa lapidibus indicis admodū ornata sacerdotem adiens quidnam
 sibi tanti uellent apparatus interrogauit. Magnificētissime nanq; quisquis his
 sit agere gratias deo nidef. At qui magis inquit sacerdos mitari debes: q̄ uulla
 adhuc petitione facta neq; statutū temporis spacium: ut alii solēt cōmoratus nec
 sanitatem: aut ullum omnino beneficiū a deo consequutus: imo etiam sui aduen/
 tus causa nondum exposita heri nāq; huc aduenit: tam abunde tamen: tāq; laute
 (ut uides) sacrificat. Plura etiā longeq; maiora daturum pollicetur: si sibi deus
 quod petitur est concesserit: est enim ut aiunt cilicum omniū ditissimus: plu/
 raq; solus ipse possidet q̄ reliqui pene cilies omnes: petit autē a deo: ut effosū
 oculum sibi restituat. His auditis apollonius: oculis ut consueuerat in terra defi/
 xis parūper cōmoratus quodnā illi nomē esset interrogauit: eoq; audito uidetur
 mihi inquit o sacerdos indignū esse hunc hominem: qui in templū admittatur:
 prauus est enim animi uir: turpiq; de causa quod queritur damnum perpeffus: &
 tam multa sic temere: & anteq̄ a deo quicq; petierit profudisse: non sacrificantis
 est: sed admissi sceleris culpam deprecantis: hæc quidem apollonius: uerum ascu
 lapis noctu sacerdoti in somniis appatens: iube inquit: hanc tam diuitem abire
 suaq; secum asportare munera: indignus enim est alterum qui superest oculum
 retinere. Huius tā acerbi respōsi causam ex cilibus sciscitatus sacerdos intelle
 xit ifortunii sui cām huiusmodi fuisse. Erat. n. sibi uxor: quæ filiā ex priore mari
 to genitā secū habebat. Huius amore correptus cilix intēperāter nimis illi cōgre
 diebat: ita ut uxorē minime lateret: q̄ simul in lecto iacētibus supueniēs puellæ
 quidem ambos oculos: marito alterum effodit: acubus ad id facinus usq; uibus
 uestimentorū fibulas necebat. Atq; in hoc monstasse uisus est apollonius: nō de
 cere eos: q; sacrificiā: aut diis aliqd donant mediocritatē excedere. Pulso ciliçe cū oculi fce/
 multi ad templū cōfluerent: sacerdotem interrogauit apollonius: num iustos esse minæ &
 deos arbitrarē: cūq; ille iustissimos respondisset: num ēt prudentes eosdem esse uiro acu.
 censeret: imo uero quid prudentius diis inquit sacerdos. Res autem hominū sci
 re illos an ignorare putas. Immo inquit hoc maxime a diis atbitror hoies supari
 q̄ homines ob ingenii imbecillitatē: quæ ad se pertinent nō satis norūt. Dii autē
 quæ & hoium sunt: & simul quæ ad se ipsos spectant: oīa patiter intelligunt. Re/ Dii oīa ū
 ēte inquit apollonius: uereq; respōdisti o sacerdos: & quoniā oīa ut dixisti norūt telligunt
 rationi consentaneū esse uidetur: eos qui ad deos omnia cognoscentes accedunt Oratio.
 talibus uerbis orare oportere: o dei quæ mihi debentur ea præstare. Quā uē Dii psta/
 ro sunt: quæ a diis hominibus debeantur inquit sacerdos: bonis inquit ille: & san te q̄ mihi
 ētis bōa: prauis autē & scelestis cōtraria. Dei igitur recte facientes: quē mēte sanū debēt.
 & sceleribus incorruptū: offendūt: nō aurea corona: sed bonis oibus illū exornāt:
 quē aut uitiiis: quasi maculis inuoluūt: corruptūq; inueniūt: ad supplicii seruāto
 magis: ēt illis irati: qui impii cū sunt: pla tñ ingredi: & sacris tñ interesse audēt.

His dictis ad asculapiū respiciēs philosopharis igit asculapi praeclarā & tibi cō
gruā phiaminō sinēs scelestos hoies ad te uenire. Et si oēs indoxi fardensiumq; di
uitias tibi donent neq; .n. tui numinis colendi grā sacrificante aut donaria in tem
plo suspendunt. Sed quod pro sceleribus meruere suppliciū: id pecuniis redime
re conā: quod uos dei cū sitis iustissimi haud quāq; permittitis. Multa in tēplo
huiusmodi philosophatus est Apollonius impubes adhuc quoad egis moratus
est. Erat inrer cilices princeps quidā uir plane cōtūmeliosus: & in amores pnus
ad hunc de pulchritudine apollōii fama puenit statimq; rebus agendis oib; post
habitis (charli. n. forte tūc tps negociabat) egas uenit morbo se correptū eē di
ctitās & asculapii auxilio indigere. Is ad apolloniū seorsum a ceteris deambu
lante accedēs itroduct me ad deū igit: cui apollōius. Quid tibi itroductore opus
est? ait: si bonus es studiosos. n. uiros dei abscq; lequestre amāuat ille rōdit. Te q;
dē apollōi deus hospitē fecit me uero minime: tūc apollōius honestatis igit & uir
tutis studiū hospitē deo me fecit: eodēq; fret; quoad fieri ab adolescēte pōt: fama
lus: & amicus asculapii dicor q; si tibi pari mō uirtutis honestatēq; cura ē: fidē
ter ad eū accede: & qcqd uis ab eo audacter pete: sic inqt p Iouē faciam si abs te
prius aliquid petiero: qd nā uero inqt apollōius ex me petes: qd p̄stare possim: tunc
ille qd a formosis peti solet ut pulchritudinē suā aliis nō iuideat: sed libetē cōmu
nicet. Atq; hāc molliter nimisieneruareq; dicens lachrymis oculos rigabat: nihil
n. ē tā humile: itaq; abiectū quo p̄diti flagitiosiq; hmōi hoies nō se demittāt: tūc
Apollōius toruis oculis illū respiciēs: infans inqt scelestissime: cūq; ille iracūdia
percitus sibi caput amputatur: minaret: subridēs apollōius: o paulo post futura
dies exclamauit: tertia at die populares in itinere uiolatorē interfecerūt. Qd cū
archelao capadociae rege noua qdā cōtra romanos machinare: hāc atq; alia hu
iuscemodi ab eo gesta scribit maximus egiēsis: cuius posteaq; de patris morte nū
ciū corripit. Tyanā ueniēs p̄priis manibus in suae matris sepulchro ipsum sepeliit
fuerat. n. nō multo antea ipsius ēt mī defuncta: & hereditatē amplā sane cū fra
tre partitus ē: hoie intēperante & potatiōibus maxime dedito: q; tertiū supra ui
gelimū annū natus: aetate excefferat: q; tutores ad res p̄prias ministrādas a legi
bus accipere solet: ipse uero apollōius annū agēs aetatis uigelimū sub tutorib;
erat futurus: egas inde reuersus philosophiae gymnasia statuit licitū: & achademii
am. Erat enim oīs philosophiae pitissimus. Inde post aliqd tēpus uir factus Thia
nam redituā sui compos ita ut tutoribus nō indigeret: cūq; illū amici hortaren
tur: ut fratrem ad bonā frugem: temperantiamq; redigeret: hoc profecto audacis
hois eē uidetur: inquit si iunior grandiorē corrigere nitat: uerū quoad p me fieri
poterit ei; morbi remedia conabor afferre. Primū itaq; fortunā: quas ex pater
na hereditate acceperat dimidiā partē fratri cōcessit: plurimis illū idigere dicti
tās: sibi uero pauca satis eē: deide illi assistēs: & monitiōib; crebris illi; aures cir
cūsonās ad uitā meliorē reducere tēptabat talib; uerbis ipsū alloquēs. Dū pater
nobis sup̄stes fuit: erat q; nō errātes mōeret: & bonis moribus ibuere posset: illo
at nūc defuncto tu mihi relictus es: & ego tibi: decet igit. si qd deliquero te mihi
cōsulere: & mea delicta corrigere: q; si qd forte cōtra peccaueris nō grauare mo
nit; meos pferre debes: his rōnib; nō secus ac pullos in frenū domitores facere
solēt: paulatī illi p̄suasit ut solutā uitā mutaret i meli; uitiis aliquot: nā illi pluria
erāt omnis talor; & uini cupiditate uicebat & i meretricū libidies erat p̄p̄sior

Amicus
esculapii
dicor. i

Hereditate
cum
sic parti
tur.

Monitio
nes Ap.
ad fratrem
intempe
rantem.

comia qñ qua dñe enter nutriti iolebat totu pñatit. atq ad tituñ aia nūgan
 tatis documēta paulatim deduxit. Vbi uero: qñ de fratre cupiebat recte succedere
 uisa lunctad alios cognatos affineqñ instituēdos aīum cōuertit: & egentibus opē
 ex hisqñ superat facultatē afferētib⁹ sibi obtēperātes illos reddere studebat adeo
 ut iā sibi ppaucā superessent. Aiebat āc clazomeniū anaxagorā gregib⁹ & camel
 loz armētus nutriēdis intētū pecoz: grā: magis qñ hoīum philolophatū ēē. Cratē Crates
 uero thebanū: qñ facultates suas ī mari demerserat nec hoīb⁹ nec pecoribus utilē diuitias ī
 fuisse. Cū pleriqñ pythagorā īnīam laudarēt: qñ dixit nō licere: qñ uxorem habeat: mari mi
 alienaz cōgredi mulieri: hoc īngt apollonius ad alios rōnc platū arbitror: mihi ue sit.
 ro neqñ nubere: & ab oī re uenerea pñus abstinere ē aīus: in quo sane sophoclē Are uene
 supare uisum ē. qñ senio cōfectus iactare solebat beneficio senectutis se a ueneris ria absti
 cupiditatib⁹ tanqñ a dño agresti: & furioso liberatū. Apollonius āc propriā uir
 tatis & temperantiz auxilio ne in adolescentia quidē potuit a cupiditatibus su
 perari: sed cum esset iuuenis ac robustus furiosum ut ille dicebat agrestemqñ do
 minū superauit. Verū quidē ne sic quidē calumniatorum obrectationes potuit
 euitare: qui ipsum amoribus captū criminā: ei⁹qñ rei grā apud scythas integrū
 annū morā traxisse: cū nec scythiā unqñ attigerit: nec amorī unqñ deditus fuerit.
 Idqñ Euftratis cuiusdā testimonio patere satis pōt: qui multa crimina falso de illo
 scribens amoris tñ nūqñ insimulauit: ut a nobis aptius ostendat in his quaz de eu
 frate sumus scripturi. Fuit autē is Eufrates Apollonio cōtrarius: qm pecuniā cau
 sa illū oīa facere qñqñ dixit Apollonius: & a pecuniāz cupiditate: & ipsius phi
 losophiāz mercatu illū abducere temptauit. uerū hēc suis locis enarrāda differa
 mus. Interrogāti qñqñ Apolloniū euxeno: cur nō scriptis aliquid mandaret cū &
 de phiā recte sentiret: & scribēdi characterē grandē quendā & ad faciēdā fidē ac
 cōmodatū nactus esset: rōdit Apollonius: ego uero adhuc tacere non didici: atq Si silentiū
 ex eo tpe propositū silentiū seruare cōcepit uocē itaqñ compescens: mente uero & seruauit.
 oculis multa inuestigans audita uisqñ omnia memoriāz mandabat: ex quo me
 moriam adeo exerceuit Simoniidem quoqñ superasse creditis sit hymnū & ab
 illo in memoriāz laudē compositum frequenter decantabāt: in quo oīa consumī
 tempore marcescereqñ scribit Simonides ipsum uero tēpus nec senescens: nec cor Oīa cōsu
 ruptibile circa memoriā permanere. Neqñ tñ quo tēpore silentiū tenuit igrata aut mi tpe.
 in iocunda secū conuersatio fuit: nam oculorum: & manū motu: tum etiā ca
 pitis motu: ad ea quaz sibi dicebantur respondens non in iocūdum aut tristē se
 præbebat: cū alioqui sociōz amator & placidus sociis esset: ppter ea difficillimā
 sibi fuisse dixit hāc uiuēdi rōnem: quā p quinquēniū integrū seruauit. Multa ēt Silentiū
 dicēda occurrisse: quaz nō dixit: multa quaz iracundiā mouerint audientē qñ nō quiquēniū
 audisset: multa insuper reprehensiōe digna: quasi nō aīaduertētem sustinuisse: obi
 probriaqñ in eū aliqñ iacta quīs aīo dolens tacitus pertulit. Moratus est autē hoc
 silentiū tēpore partim in pamphiliā: partim in ciliā: cūqñ iter gētes tā molles la Nec uer
 scia⁹qñ degeret: nunqñ tñ locutus est: ac ne minimū quidē uerbū unqñ emisit: cū bū emi
 aliqñ ī ciuitates seditiōibus laborātes uenisset: multaz āt erāt: quaz spectuloz & sit.
 rez minime honestaz causa dissidebāt: accedēs ad populū: seqñ ipsum palam ostē
 tans & quā aīo cōcōpat aduersus eos dicendā obiurgationē manu uultuqñ ligni
 ficās illoz sedabat discordias: silentiū tñ nō secus: atqñ in mysteriis solet inuiolatū
 cōseruās. Spectuloz. n. aut equoz cā dissidētes componere nō magni laboris

Tu pietate graue. tuanc pudore correptiad sanā mente facile redeūt. Iterū fame oppressā ciuitatē nō facile ē uerbis psuadere:& exurientū iracundiā ofōne compescere. Attamen
Aspēdū op. Apollonio ēt erga eos:qui talī incōmodo premebantur silentium effecit. Aspen / dū.n.ueniens:quæ tertio loco inter Pamphiliæ ciuitates cōnumerata curimedōi / ti fluuio adiacet:nihil nisi uitiam atq; huiusmodi legumina uenalia offendit:hīs / q; tantū populū sustentari intellexit : quicquid enim ubiq; erat/frumenti pauci / diuites:& in ciuitate potentes collectū seruabant:ut quo uellent precio illud po / pulo uendere possent. Multitudo autē cuiusq; sexus/etatis aduersus ciuitatis pr / cipē conuenerat:& iam accenso igne uiuentem sese crematuros minabātur quīs

Asylum Tiberii. ipse ad Asylum cofugisset.Erat autē asylum Tiberii:statuæ sanctiores illis in lo / cis uenerabilioresq; q̄ Iouis olympii simulachrum habebantur. Ita ut impietatis damnatus quidam fuerit:q; seruum suum uerberasset:qui drachmam argente /
Imago ti am Tiberii imagine signatam gestabat. Accedens autem ad ciuitatis principem
berii inu obfessum Apollōius:quidnam hoc rei esset magna gestuq; sciscitat: cūq; is iniui /
mo uene ste factum a se responderet:iniuste autem a populo comprimi cōuersus ad mul /
tabilis. titudinem Apollonius:ne quid temere facerent:utq; principis excusationes au /

dirent nutibus imonuit. Illi autem uiri tanto timore perciti:ac stupore : nō mō / silentiū tenuere:ueq; ēt ignem quē ferebant in p̄ximā arā deposuerūt. Confilius /
igi. princeps. Is inquit:& ille:plures ciues nomine appellans: præsētis famis cā /
fuere qui collectū ex finitimis regionibus frumentū clausum detinent. His audi /
tis aspendii: cū eorum uillas p̄datū iri oportere clamitarēt:uix cōtineri ab apol /
lonio potuerunt:qui ostendebat melius eē si eorum spōte frumentū ab eisde pos /
sint accipere. Itaq; illis ad se uocatis pa; absuit: quin institutū silentiū consiliū /
omitte ret:ut illis quod uolebat oratione suaderet . Mouebatur.n. uehementius /
puero; mulierūq; lachrymis nec nō etiā senio;:qui suam deplorantes calamita /
tē paulo post fame sibi pereundū esse quærebant. Veq; Apollonius taciturnitatis /
ne rūpat ppositū retinens:in tabulis obiurgationē aduersus frumētī collectores/hmōi scri /
silētium. p̄lit. Apollonius frumenti cauponibus salutē. Terra cōmunis oīum mater est:p /
pterea q; iusta ē:uos autē iniusti estis:qui uestri dūtaxat matrē eam eē uoluistis /
q; nisi ab huiusmodi incepto destiteritis diutius in ea uos permanere non sinam.

His minis ac rōnibus moti frumenti mercatores totum forum/ frumento com /
Silētii tē pleuerunt:rex quo populus uniuersus quasi reuixit. His peractis Apollonius silē /
tii tempore iam finito Antiochiā uenit:quæ magna cognominatur:& Apollinis /
tum. daphnēi tēplū intrauit:cui archadiā fabulam assyrii tribuunt. Daphnen ladonis /
Fabula fluminis filiā illic natā afferentes:& fluit quidē apud ipsos flutius:quē ladonem /
daphnes appellāt: & maxime omnium arborum laurum colunt ob memoriā:ut aiūt:uir /
ladon si. ginis daphnes:cupressos ēt imensæ proceritatis/ circa templum & fontes aquis /
atiochiæ. uberes ac tacitos regio profert: i iis apollinē lauari consuetū perhibēt: & cupres /
sos ob memoriā ciparisi adolefcētis assyrii in eā arborem conuersi ibidem ser /
uari ferunt indigenæ:& profecto arbo; pulchritudo trāsmutationi fidem fa /
cere uidetur: sed nimis fortasse iuueniles sermones attingere uideor:qui fabulosa /
hæc operi inserā:quod ego propterea feci:ut ad ea q̄ sum dicturus aditum præ /
parem. Apollonius enim templum/& natura & tanto opere gratiosum cōspica /
tus ab hominibus coli semibarbaris:nullis bonis artibus deditis:& ab omni po /

re sefe uidere putāt: cū uideāt ab his fluminibus regionē illā nō secus atq; in sulā
circūlidi. Flumina. n. ubi eā: quā diximus cōtinētis pte ambierāt in idē mare de
currūt. Sunt q dicūt in paludē quādā pte maximā Eufhratis dilabi: ita ut ad ma
re nō pueniat. Sed in terra cursus sui finē recipiat. Quidā & audacius de eo lo
quētes asserūt ipm cū diutius sub terra fluxerit rursus in Aegypto apparere: &
nilo cōpleri. hęc at ppea retuli neq; eorū omittē q a Dami scripta essent. & ut
simul oñderē: qles essent opiniōes barbarorū: cūq; ad maiora mirabilioraq; festi
net oratio: duo tñ hoc loco nō ptermittēda iudicauī: primū est ut oñdā qta fuerit
Apollonius fortitudinet: qua fretus barbaras gētes: & latrociniiis infestas regiōes
pagrauit: q nōdū Romanorū: diuioni parebāt: Alterū est qta fuerit eius sapiā: per
quā Arabū instar uoces brutorū: animalīū cognoscere affluēuit: hoc at didici: cū
Arabīa pagraret. Arabes. n. ab auib9 nō secus atq; ab oraculis eorū: q uētura sunt
auguria captrāt: id at assequunt (ut aiūt) draconū cordea: ut epate in cibis assum
ptos: Post hęc Apollonius ctesiphontē ingressus: in Babylonis fines puenit: erant
at ibidē a rege custodes positi: q neminē regionē intrare sinerent nisi prius qsnā:
& unde esset: & quā ob cām in ea loca puenisset interrogarēt. Satrapa aut huic
custodiz pfectus erat ex iis unus q regis oculi solent appellari. Medus. n. princi
patū nup adeptus eū sine timore degere nō sinebat. Sed uera simul & falsa for
midās magna cū suspitiōe debebat. Apollonius itaq; & eius comites ad Satrapā
deducunt: iis forte iter aliquo facturus tentoriū supra currū panib9 onustū im
ponendū curabat: uidēs at uix squalidū: & macilentū exclamauit: & manib9 sa
ciem opuit ceu mulierculā ad horrēdā cuiusdā rei subitū aspectū facere solenu
nix deinde illū respiciēs: uñ missus ad hos uenisti interrogauit. Apollonius uero
a me ipso rōdit: tū Satrapa spōte ne an inuiti uenissent iterrogauit: & simul ap
te diceret: qsnā essent impauit q regis fines intrasset: cui Apollonius: mea est inqt
uniuersa terra ppea quocūq; libuerit pgedi facultas dā: Cūq; Satrapa tormēta
adhibitus: minaret: nisi apte ad ea: quā interrogauerat rōdisset: Per Iouē inquit
Apollonius ppriis manib9 tuis pēnas lues: si forte me attigeris. His uerbis stu
pēfactus eunuchus illū interprete nō egere: sed ppria uoce loquentē & rōdentē
aīaduertit humanius: placidiuq; illū intūēs: uoce ē paulo submissione locutus:
per deū inqt dicas rogo: qsnā sis: cui rōdens Apollonius inqt: qm humane hone
steq; interrogas qsnā sim audies. ego. n. Apollonius sum Tyaneus. Iter at ad In
dorū usq; regē facere decreui: ut eorū locorū mores: institutaq; cognoscā: libēter at
& regē tuū si facultas dare: conuenirē: serf. n. q secū cōmerciū gcq; habuere ipm
esse uix minime malū: siqd est ut opinor Bardanes: qui ablatū sibi regnū nup
recepit. Is ipse est inqt Satrapa diue Apolloni. Iādudū. n. de te multa tāq; sapiēte
uiro audiui mus: q si ad regis thronū accesseris cōmeatū in Indiā usq; & camel
lum singulis ufum daturū regē nō dubito: ego at priuatim hospitiē mihi te facio:
& thesauros magnos ostētrās: horū inqt quotquot uolueris sumēdi nō semel uñ:
sed si libeat ēt decies pbeo facultatē: cūq; pecunias renueret Apollonius: hoc tū
Babyloniū uinū accipies inquit Satrapa: pbet. n. nobis Satrapis rex quottidie
uini amphoras decē: porcorū pte rea & caprarū tostas carnes: & farinam ac panes
arbitratu tuo sumere potes: nā quod tibi posthac pagendū est iter magna ex pte
uicis colit: ubi nō facile quā ad uictum ptinēt repire possis. His dictis ex manu
Apollonit: n. capies audio inquit dii imortales: quē. n. uix nec aialibus uescinie

uinum bibere intellexisset: crasse inquit & inculte ipsum pascat: atqui licet inquit
 Tenui ui Apollonius tenui uictu me satiare: mo panes atq; olera pbeas dabo inquit ille fer
 ctu sator, metatos panes: & miranda magnitudinis rubras nuces: olera pterea: q Tigris hor
 tos irrigas pulcherrima pfert. Ver; iocundiora mihi sunt inqt Apollonius agre/
 Olera stia: & spore sua nascenda olera: q q ui quadam & coacta nascunt. Sunt ea inqt pfe
 agrestia cto Satrapa suauiora: sed absinthiu in Babylonis regione abundas amaritudine
 iucundio, sua ceteras herbas inficit: & gustatu iniocundas reddit: Propterea q a Satrapa da
 ra. banf suscepit: atq; inde ia discedes. Vir optime inquit opus est no in fine solum
 neq; et in principio placidu eitate illum obiurgas de his: q minatus fuerat tor
 mentis: quareq; supbe barbareq; dicta in principio audierat. Stadia post modu ui
 ginti ia pgressis leena in itinere occurrit a uenatorib; interfecta: erat at fera inge
 ti magnitudinis: qta antea uisa no fuerat: circa ipsam clamor erat magnus uena/
 tor; & eor; qui ex proximis uicis ad uisenda fera concurrerant: qui magnitudinē in
 fuerat: & praterea maius aliud in illa admirabant: caelo. n. uentre caulos octo in
 De leena uero hnc inuenere. Tradunt at de leena partu hmoi gestare leena in utero sex
 partu pul tum mēib; sex: terq; oino in tota uita parere: parit aut: ut aiunt: prima quide ui
 chra. ce tres: secunda at duos. q si tertio forte parere illa conuincat: unu duxat: parere
 cosuruit q si natura uolente rariora pducere: q magna in se feritate hnt. Neq; n.
 fides adhibenda est dicentib; q adulti in utero catuli maternis uiscerib; laniatis
 nascunt. constat. n. generatis ad generacia naturalē quēdam amorē inesse: ut p eū spe
 Auguriū cies in re; natura cōseruent. Cōreplatus igit fera Apollonius cū aliquādiu taci/
 capit ex leena. tus pstitisset: o Damis inquit nra ad indor; regē pegrinatio annua futura est: &
 praterea mensiu octo: nec ille nos antea dimittet: neq; nobis facile est ante pra/
 dictū tps illinc discedere: hoc at ex catulor; numero conicere licet: quor; singuli
 singulos denotāt menses. ipsa at leena integrū annū nobis designat. pfecta. n. pfe
 ctis cōferēda sunt. Sed quid inquit Damis de passerib; dicemus qui sunt apud
 Home;: quos in aulide draco absumpsit cū octo essent: nonā & his matrē adiū
 Calchas gens. Id. n. portentū calchas interpretatus nouē annos apud Troia pugnatu
 interpre: gracos pdixit. uide igit ne iuxta calchatis & Homeri sniam in annos nouē nra
 ratus de ptraha; pegrinatio. Ad hoc Apollonius recte inquit o Damis passer; pullos ia
 numero natos: & in lucē editos Homerus annis cōparat. ego at impfectas & nodū ortas
 passerū feras: quinetia forte no nascituras quonā pacto annis equiparēs: quā. n. pter natu
 Pullos ramus deos qui hnc ondu pcati ut hnc nobis bene ppitice; eumie cōcedāt.
 passerū Postea cū in regionē cissia Babylonis finitima deuenissent: tale quoddā illi som
 annis cō niū a deo mōstratū est. Pisces e mari expulsi: & p terrā uagantes no secus atq; ho/
 pat Ho: mines qri uidebant; q; prater naturā praterq; cōsuetudinē extra locū ppiū ma
 metus. nere cogerent. Praterea Delphinū adnatantē suppliciter precari uidebant ut si
 Somniū bi opē ferret: Idq; ita petere sicut hoies patria extorres redditum in ipsam petere
 de pisci: solent. Nihil at uisu territus Apollonius secū quidnā hoc uisum portēderet taci/
 bus. tus cogitabat: uerūtū timorē similās (ut Damidiquē pauidiorē agnouerat me/
 tū inuiteret cuncta sibi ut uisa fuerāt enarraui: qui tāq; oculis eadē cernens cla/
 morē substulit: & Apolloniū seorsum aduocās: caue inquit ne nos tāq; pisces pria
 exules peamus: & multa grauiā in aliena terra ppeffundē malos; grauitate cō/
 pulli regi cuidā aut principi supplices manus tendere cogamur sicut pisces del;

phinū supplices orabāt. Subridēs āt Apollonius nōdū inquit recte philosopha-
 ris talia metuens. ego autē quid somniū portēdat explicabo. Eritrei hāc regionē Explicat
 cissiā appellatā incolunt: ex Euboea quōdā a Dario in hāc loca deducti annis iā somnia.
 ppe modū quēctis elapsisti sicut pisces in somnio q̄ri uidebant: ita eorū capti-
 uitatē molēste pferre dicunt: iubēt igit̄ dei quāquidē in hāc loca pueni. illis quo-
 ad possum opiculari: & fortasse græcorū animæ qui in his locis piere fato quodā
 pp eorū qui sup̄sunt utilitatē ad loca me impulerunt. Parūper igit̄ ex itinere di-
 uertamus: & de puteo iuxta quē habitāt interrogemus. Is. n. bitumine oleo: & aq̄
 plenus ēē perhibet: & ex eo si qs haustā materiā effundat seorsum quēq; dictorū
 humorū: ædere phibet: & inuicē secerni. Venisse āt in cissiā Apolloniū eius epis-
 tola testat: quā ad sophistā elazomeniū uis: bonūiæ phumanū scripsit in qua
 singula illic a se uisat: quæq; incolentiū cā fecerit diligēt̄ enumerat hortaturq;
 ut eritreorū misereat: neq; illoz cā lachrymas fundere recuset: quotiens loqui de Eritrei in
 illis cōiugerit: His ēē cōsonat q̄ de eritreis a Damide scripta repiunt. Habitāt. n. regione
 in regiōe medoz: nō lōgius a Babylone: quā q̄tū diurno itinere expeditus cursor medoz.
 ptransiret: ciuitate āt cissia regio carēs: pagis dūtaxat & uillis incolit. Sunt autē Cissia re
 pleriq; pastores: qui paruis eqs greges pascēdo circūuicunt. Eritrei āt in media gio.
 regiōe collocati aquis in fossas ex flumine deriuatis circūdant: quasi ipsi sibi ue-
 luti moenia serunt circūdedisse ad barbaroz impetus ppulsandos. Regio bitu-
 mine abūdat: ppter ea nō facile in ipsa plantæ coalescūt: & hoīum breuis est ui-
 ta: nā aquæ bitumine infectæ: & intestinis plerūq; residētes morbos gignūt. Nu-
 trit āt ipsos tumulus uillæ ppinquus paulū supra cæteros cāpos sese extollens:
 in quo ipsi fruges serunt: q; sit locus planicie incorruptior. Ferūt āt indigenæ ex
 eritreis quondā audisse septingentos supra octoginta captiuos fuisse: nō qdē oēs
 ad arma ferēda idoneos fuisse: nāq; in eo numero sceminas: & senes: & ut arbi-
 tror ēē pueros aliquot. Magna. n. erithreoz pars in capharēū: & mōtana eubo-
 iæ: in ea āt loca deducti cū pleriq; cedēdoz lapidum artē scirent: & is quē dixi-
 mus tumulus materiā suppeditaret tēpla græcorū more cōstruxerūt. Forz pterea
 quale cōditio loci sinebat. Aras quoq; erexerunt: Dario quidē duas: unā Xerxi:
 Darideo āt cōplures: uixerunt āt post captiuitatē usq; ad Darideum annos octo
 supra octoginta. Literas græco more scribētes: & antiqua sepulchra græcis lit-
 teris iscripta extabāt. Talis Talis filius. Naues quoq; sepulchris insculptas fuisse Nates i
 dicebant: ut qsq; in Euboea nautica exercuerat. Sepulchra āt aliquatq; uctu- sculptæ
 state ceciderāt aut aliqua ex pte corrupta erāt ppriis manib; instaurasse Apol- sepul-
 loniū: clausisseq; scribit Damis: pterea sacrificia illoz umbris fecisse: nō tamē ut chris.
 aliqd occideret: aut uiuū aliqd obrueret. Lachrymas ēē illoz miseratione fudisses
 & talia in medio dolore uerba profudisse. Eritrei fortunæ sorte huc delati uos q
 dem & si procul a uestris sepulti tñ estis: qui āt uos huc deduxere: circa insulam
 uestā pereūtes insepulti iacēt. Quod. n. in curua euboia gestū est dii demon-
 strant. Apollonius āt in fine epistolæ: quā ad sophistā scribit. Curaui inquit sco-
 pelliene eritreos tuos cū adhuc iuuenis essem: illisq; quoad potui utilitatē p̄bui:
 tum mortuis tū ēē uiuētibus: quō āt uiuētes iuuerit mox dicemus. Cum eritrei
 tumulū quē dixi seminaissent: uicini barbari circa messis tps discurrentes adul-
 tas iā fruges p̄dabant: ex quo fame opprimi eritreos cōtingebat: cū pro aliis la-
 borassent. Cum igit̄ Apollonius regē allocutus est: petiuit ut solis eritreis colen

dum tumultu: & tuto q̄ in eo fuissent: colligēdi potestare p̄staret. Quæ aut̄ in Ba-
 bylonia gesserit Apollonius: quæq; in ea memoratu digna inuenerit hæc ferme
 cōperio. Primo qdē Babyloniz muros admirabiles ferunt: qui stadiorū quattuor/
 gentorū: & octoginta ambitum cōplecti dñr. In altitudinē uero tria semiuigera
 attolli: cū sint paulominus unius iugeris crassitudine. Secat aut̄ mediā Babyloniz
 Euphrates: cui Pons mirabili arte cōpactus domos regias in utraq; fluminis ri-
 pa mirabili ope fabricatas iungit inuisibili quadā & incredibili pene iunctura.
 Fertur. n. mulierē ex medorū gente natā: & qñq; id regnū sortitā pontē artificij
 prius ignoto supra flumē edificasse. Lapides. n. & ferrum p̄stera bitumē & reliq;
 tenaci cōglutinationi faciēdæ accommodata ad fluminis ripas cōgregauit: deinde
 fluminis aquas in paludes p̄ximas deriuauit: atq; exsiccatō fluminis alueo duosq;
 passuū fossam effodit: quā sup̄ iniecta testudine coopuit: ut ad regias: q̄ utrinq;
 fluminis ripis adiacēt: p̄ eā quā diximus foueā nō secus: ac p̄ aridā terrā aditus
 intercederet: ita ut fornicis altitudo fluuiialis aluei adæquaret ēt fossæ qdē funda-
 mēta parietesq; ac sup̄ior fornix ita in unū q̄li lapidē cōglutinati obdurauerūt:
 ut nullus in eā aditus aquæ pateret: hoc pacto in solitū alueū flumē reduxit Eu-
 phratē. Regiæ ēt aræ adoptæ fulgēt: thalami uero: & porticus atq; atria cū ar-
 gēteis: tū ēt aureis liminibus uariis sculpturis quasi liis insculpta nitent. Pēploq;
 aut̄ qbus apparata domus erat textura: & ex gracorū fabulis ornamēta monstra-
 bat: Itaq; Andromeda & Orpheus plerisq; locis cernebant: plurimū nāq; eius re-
 gionis hoies Orpheo gaudēt. Tyarā forsitan & uestis habitū cōtēplātes: musicæ
 nāq; disciplina: quæ in eo fuit aut ab eo decāta carmina nō intelligūt: uisēbat
 quoq; & datis intextus naxū insulā ex mari diuellens: & Artasernes eretriā obli-
 dens: & oēs Xerxis regis uictoriæ. Neq; p̄cul aberāt Athenæ: & Thermophylæ:
 & flumina & terra sublata & maris Hellepontiaci iugū: contraq; p̄fossus athos.
 Ferūt aut̄ & in porticū uenisse: cuius suprema pars in formā clipei fabricata cœli
 faciē imitabatur Saphiro lapide extrinsecus adopta: q̄ lapis maxime cœli colorē
 refert: ubi eorū: quos ipsi deos hñt imagines sculptæ erāt. Is aut̄ locus est ubi rex
 ius dicere cōsueuit. Ex testudine uero auiculæ q̄tuor pendebar: quas moticillas
 uulgo nomināt fatalē cōditionē significātes: admonētēsq; regēne se supra hoīem
 efferret: eas uero dicūt magos cū in regiā uenissent iussisse fieri. Vocāt aut̄ ipsas
 deorū linguas. De magis aut̄ qui illic erāt Apollonius loquit̄ breuiter tñ dicēs se
 illos allocutū: qdā ab eis didicisse: qdā etiā docuisse ipsos. Damis uero sermones
 cū Magis habitos sibi ignotos fuisse dicit: phibitū. n. se ab Apollonio fuisse ne
 secū pficisceret: cōsueuisse aut̄ Apolloniū dieb; singulis bis cū magis loq; in me-
 ridie scilicet ac media nocte: ac se aliqñ interrogasse Apollonium quales nā sibi
 magi eē uiderent: illumq; rñdisse sapiētes quidē: nō tñ p̄fecte. Sed de his poste-
 rius dicet. Cum intrasset igit̄ Babyloniz Apollonius: Satrapa qui magnæ por-
 tæ custodiēdæ p̄erat: ubi uisendæ ciuitatis grā ipm uenire audiuit: regis auream
 statuā illi obrulit: quā nisi qs p̄cidens adorasset: ciuitatē intrare nō p̄mittebatur:
 uer; his qui ab aliquo Romanorū magistratu missi uenissent: talis nō incūbebat
 necessitas. Apollonius itaq; statuā aspiciēs cuiusnā illa eēt interrogauit: cūq; re-
 gis eam eē rñsum fuisset: Is inquit quē uos tā suppliciter ueneramini: si a me tāq;
 uir bonus laudari meruerit maiorē: q̄ ex hac ueneratione gloriā assequetur. Atq;
 hæc dicēs ciuitatis portā intrauit: cuius uero audaciā admiratus Satrapa uadentē

Saphir
 lapis co-
 lorē cœli
 refert.

Apollo-
 nius allo-
 cut⁹ ma-
 gos.

Noluī
 adorare
 statuā.

secutus est: & apprehensa manu per interpretem interrogauit quodnā sibi nomē
 eēt: quā patria: quod studiū: & cuius rei gratia ad ea loca uenisset: acceptūq; ab
 Apollonio r̄sum in tabella scripsit: habitū quoq; & faciē hoīs adiciēs. Inde eos
 sistere iubēs ipse ad hoīs qui Regis aures appellat: p̄currēs uerbis Apolloniū Aures re
 figurauit: dixitq; regis statuā adorare illū noluisse: neq; aliis hoib⁹ aliq̄ ex pte eē
 similē. Illi uero ad se duci: atq; ab omni malo intactū seruati iusserūt. Venientē
 itaq; Apolloniū: qui eorū natu maior erat interrogauit: quanā fretus disciplina re
 gē cōtēneret. Ille uero nequaquā adhuc se cōtēpsisse r̄dit: cūq; rursus ille interroga
 ret nū te illū cōtēpturū arbitraris? Sane p̄ Iouē inq̄t si ip̄m allocutus nō bonum
 atq; honestū eē cōperero: nō igit̄ dona aliq̄ illi affers: affero inq̄t: & qdē p̄clara.
 Fortitudinē iusticiā reliquaq; hmōi uirtutes: an igit̄ tāq̄ nō hūi eas affers? Minī
 me p̄ Iouē inq̄t Apollonius: sed tāq̄ ei q̄ discere possit ipsis uti si eas hēat. At. n.
 inq̄t senior illis talib⁹ usus uirtutib⁹ rex: amissum qd cōspicis regnū recepisti: &
 hanc tā p̄clarā donū extruxit nō sine magno labore: & honore. quotus āt a rece/
 pto regno hic est annus interrogauit Apollonius: tū ille mēsis iā secundus anni ter
 tiū inq̄t. Suspiciēs igit̄ solebat Apollonius. O regii corporis custos inquit siue
 quo alio noīe mauis appellari: Darius Cyri fili⁹ & Artaxerxis p̄r annos ut opi/
 nor sexagēta hoc regnū tenuit: cūq; finē iā adesse uitæ suspicaret: tradūt iusticiæ
 sacrificiē talia fuisse p̄catū. O dñā si qua es usq; qbus uerbis satis oñdit se iādū / Sacrifi/
 dum iusticiā exoptasse: neq; adhuc illā aut cognoscere: aut acquirere potuisse: q; ex
 eo satis cōstat q̄a adeo filios stulte educauit: ut sibi inuicē arma inferēt: ut eorū al / ciū darii.
 ter uulneret: alter uero interficeret a fratre. Tu āt hūc regē uix dū satis firme
 in folio cōstitutiōēs iā apphēdisse uirtutes putās: tā imoderate ip̄m extollis: q̄ / O dñā si
 iusticia
 nis tibi nō mihi lucro futurū sit si ad meliorē frugē deductus fuerit. Respiciens
 igit̄ Barbarus in eūq; p̄ximus astabat quisnā deorū inquit hūc uir: ad hæc loca
 p̄duxit: bonus. n. cū bono cōuersatus meliorē: modestiorēq; & p̄p̄ea nobis iucun
 diorē regē efficiet. uidet. n. nō pax ab aliis hoib⁹ differre: currētēs igit̄ nūciaue/
 rūt regi stare ante fores uir: gr̄cū sapientē & cōsultorē bonū: ut apparet. Forte
 hoc accedēte nūcio rex corā magis sacrificabat: aduocās itaq; eorū unū p̄ficiē in
 quit: qd̄ hodie tibi narraui cū me salutatū ad lectū uenisses: uiderat āt rex som/
 niū hmōi. Iacētī sibi uisus fuerat astare Artaxerxes fili⁹ Xerxis in eā formā atq; Somniū
 habitū mutatus: qua uicē eū: qui aduenit eē referūt. Timuerat igit̄ Rex nequā re regis Ba
 gno p̄mutationē hoc uisum p̄tenderet: ex formæ cōmutatiōe id cōiectās. Postq̄ bylonici.
 uero audiuit gr̄cū ac sapiētē eē qui aduenerat: uenit in mentē Atheniēsis The/
 mistoclis: qui ex Gr̄ciā qñq; in hæc ipsa loca p̄fectus cū Artaxerxe familiari/
 tatē iniit: eūq; cū pluris dignū effecisset magnā sibi quoq; parauit dignitatē. His
 dictis dexterā extendēs uocate intus hoīem inquit: a bono omine aduentus eius
 sūpsit exordiū: qñ diis sacra & uota mecū factur⁹ aduenit. Intrauit itaq; Apol
 loni⁹ a multis uocatus: in eo nāq; regi gratificari putabāt q; aiaduertissent ip̄m
 eius aduētū letari. Ingressus āt regiā nihil respexit eorū: q̄ ceteros ad admiratio
 nē uertere cōsueuerāt. sed tāq̄ uiator illa p̄trāsibat: & Damidē accersens nūquid
 inquit tu hodie ex me q̄sieras quo noīe uxor Pāphili uocata fuerit: q̄ cū Sapho Vxor Pā
 familiaritatē habuisset & cōposuisse phibet hymnos: qui ēt his tp̄ibus in honorē philī fa/
 Pergeat Dianæ cātant: eos uero Aeolici Pāphiliatq; modū secuta dicif edidisse: miliaris
 q̄lūi sane inq̄t Damis: tu uero nomē haud quāq; p̄tulisti: nō p̄tuli inquit o bone Saphus.

Damo/
phila.
Non ad/
mirat re/
gias opes

Equum
macta/
turus.
Votum
Apollo/
ni.

Colere
deos thu/
re didici/
de pytha/
gora.

uit uer; si modo hymnos cōsideremus: & quo pacto Aeolica noie & cantus pā
philiis pmutarit: alii pfecto euaderemus: minimeq; de noibus exqrēdis sollicita
remur: attamē sapientis mulieris nomē fuit Damophila: q̄ aequales sibi uirgines
cōgregasse: & poemata cōposuisse: p̄tim amatoria: p̄tim Dianæ laudes cōtinen/
tā: multaq; ex Saphi poematibus didicisse opinat. Tantū itaq; absuit ut regias
opes: aut eius saltum admiraret: ut ne oculos qdē ad eā aspiciat uertere dignatus
de reb⁹ aliis sermones instituerit. Rex āt ueniētē cōspicatus: q; satis magna erat
tēpli magnitudo qdā ad circūstātes locutus agnoscere se hoīem dixit: inde cū p
pius accessisset magna uoce exclamās. Is est inquit Apollonius: quē Magabates
frater meus Antiochia: q̄nq; se uidisse retulit sūmo honore admirationeq; a stu/
diosis oibus habitū: & ipse tūc talē: q̄lē nūc uideo designauit: Adeūtē igit & sala
tantē rex græco sermone cōpellās secū una sacrificare diis iussit. Erat āt cādidū
equū mactaturus & egregiis faleris ornatū: tāq; in pōpā pfecturū. Rōdēs Apol/
lonius: tu qdē rex tuo more sacrificabis inq;: & mihi meo ritu sacrificare conce/
des. His dictis thura manib⁹ capiēs. O summe sol inq; eo me terraz; mitte: quo
me pfutur⁹ eē cognoscis: & cōcede p̄cor ut uiros bonos agnosca: improbos uero
neq; agnosca: neq; agnoscar ab illis: hæc dicēs igni thura imposuit diligēter: post
modū intūēs quo pacto fumus ascēderet: q̄sq; uertigines faceret: q̄cū sese attolle
ret. Inde ignē attingēs ubi litasse sibi uisus est. Tu inq; o rex tuo more sacrificā
& tuæ patriæ ritus serua: ego āt meo ritu sacra pegi: hæc dicēs a sacrificio disces
sit: ne cordis aut sanguinis p̄iceps fieret: pactis āt sacris ad regē ueniēs: nū græ/
cā linguā penitus sciret interrogauit: an cōsulendi cā: & rudiatris cuitādæ pauca
qdā didicisset: cū ille uniuersam p̄inde ac p̄pria se nosse rōdisset: & audacter q̄q;
ueller loq; hortaret: audi igit inq; Apollonius pegrinatiōis nræ ppositū est ad in/
dos p̄ficiē: attū sine ufo cōgressu trāsire nolui: cū audissem te uir⁹ eē p̄fectū: q;
lem nūc p̄ns intueor: & simul sapiam: quā apud uos magi p̄fitem agnoscere cu
piebā: ut uiderē: an circa diuerfas res (ut fers) sapiētes eēnt: ego uero Pythago/
ræ Sami disciplinā p̄fiteor: q; me deos hoc mō colere docuit: & ab ipsis uisibilia
deus thu inuisibiliaq; cuncta cognoscere: meq; cū illis aliq̄n loq; ab eodē p̄terea didici hoc
re didici terrestri uellere amiciri: qd nō ab oib⁹ detractū: sed pur⁹ ex puro natū est: aq; s.
de pytha atq; terra: ipsā quoq; comā p̄lixitatē a Pythaga accēpi: & ab aialib⁹ uescēdis
gora. abstinentia ex eiusdē doctrina mihi cōcigit: comes āt & p̄iceps desidiæ aut deli/
ciaz; nec tibi nec alii cuiq; eē uellē a curis āt: & sollicitudinib⁹ liberare quēuis fa
cile possum: q; ea q̄ agēda sunt nō solum agnosco: uerū etiā p̄cogno: & hæc q̄
cum rege locutū Apolloniū scribit Damis: ipse etiā Apollonius in quadā scribit
epistola sicut & alia multa ab se dicta facta: uē in epistolis retulit. Postq; uero rex
cum amicis loquēs magis gaudere se dixit latariq; ob ea quæ ab Apollonio au/
dierat: q̄ si Persaz; aut Indoz; opes diuitiis suis adiecisset sibi illum hospitem fe/
cit: & aula: regiz; participē esse iussit. Tunc Apollonius si te inquit o rex in pa/
triā meā ueniētē rogare ut in ea domo maneres: quā ego habitare: nū facturus
id es: certo p̄ Iouē rex inq; etiā si domū deteriore habitaturus essem: quā nūc
Satellites: & mei corporis custodes habitent. Atū nō pro tua dignitate suscepū
te dicere posses: ea igitur mea ratio nūc est inquit. si. n. domum conditioni meæ
imparē habitauero tāq; prauus accusari possem: omnis. n. excessus maiore affert
molestiam sapientibus q̄ uobis ceteris defectus: me igitur priuatus quispiam

malim suscipiat hospitio æqualia mihi possidens: ego aut̃ quuncunq; uolueris tei
 cū sum futurus. Permisit igit̃ hoc illi rex ne quid tibi afferret molestiæ: iussit ut
 q; ut apud uirū Babyloniu bonū quidē: & perhumanū hospitaret̃: cenantibus
 aut̃ eunuchus a rege missus superuenit mandata huiusmodi a rege ferens. Rex tibi
 tibi decē munera donat: potest atq; permittit quānā illa uellis esse deligendi: ro
 gat autē ne parua petas: q; beniuolentiæ suæ magnitudinē tibi reliquisq; notam
 esse cupiat. Laudās itaq; nuntiu apollonius: qn̄ inquit petendi tempus datur: cui
 eunuchus. Cras inquit: & simul amicis oibus & affinibus regiis nunciauit ut po
 stridie ad regem uenirent: ut petenti apollonio & regi petita: exequenti testes ad
 essent. Scribit aut̃ damis se putasse nihil illū fore peturū: q; & mores eius nosset
 & ipsum qn̄q; sic deos p̄cantem audisset. O dii concedite mihi pauca habere: &
 nullius indigere. Rursus uero cū ipsum cogitabundū aspexisset oīo peturū: cē:
 & quidnā petiturus eēt cogitare illū arbitrabat̃. Vergēte autē in occasum die: o
 damis inquit: ego nunc mecū cogitabā qua de cā barbari eunuchos modestos ar
 bitrant̃: & ad mulieres custodiēdas ipsis utuntur. Ego hoc inquit damis ēt pue
 ro manifestū eē puto: postq; .n. membrorū defectio ueneris usum illis abstulit: p
 mittit illis mulierū custodia: & cum mulieribus dormire sinunt. amare ēt & cū
 mulieribus concūbere inquit Apollonius ablatū illis censet: utrunq; ablatū ingt
 arbitror damis si. .n. extinguat̃ aut auferat̃ pars ea qua corpus ad uenerē incita
 tur: amare illos nequaq; arbitror. Tū tacitus moratus parūper apollonius. hodie
 discēs ingt o damis eunuchos amare & cupiditatē q̄ per oculos inducit i illis nō
 extingui: sed calidā & uigentē in ipsis pmanere aliquid. .n. eueniet quo facile rō tua
 cōfutabit̃ q; si hūana quæpiā ars ē dñā potēs q; cupiditates eiusmōi ex aio depel
 lere nō recte mihi uidet̃ eunuchos tēpatorū: nūero adscribere: q; coacti & uiolē
 tia qdā cōpulsī amare penit̃ erare putat̃. Tēpantiæ. .n. mun⁹ ē cupiētē qdē &
 appetētē a ueneris nō supari sed ab illis abstinerē: nec ab illo dolor uicique cupi
 tā rei desideriu iducit. Tū damis hæc ingt alias cōsiderabim⁹ apollōi. Nūc at̃ qd
 regiis pollicitatiōib⁹ p̄claris quidē ac magnis rōndendū sit cōsiderari oportet. Pei
 tes. .n. fortasse nihil i quo cauēdū ē: ne pp supbiā oblata a rege dona repudiare ui
 dearis: hoc igit̃. ribi cauēdū eē cēleo: & simul ubi terrarū simus: & ci⁹ ditiōi subia
 cere nos cōsiderādū puto: maxie uero supbiæ calūniā ut dixi fugiendā cēleo: anī
 maduertēdū p̄terea puto nobis qd nūc uaticū suppeditat̃ usq; ad idos illi cāt re
 deūtib⁹ sufficere minie posse qd nūc hēm⁹. neq; un̄ capiamus facultatē datū iri.
 His uerbis artificiose damis p̄suadet̃ tēptabat: ne q̄ regē darū putabat repudia
 ret: apollōi⁹ at̃ q̄ si rōnib⁹ illis p̄suasus: & alias quoq; i eādē sniam adiciēs: exēpla
 ingt ad rē faciētia p̄termisisti o damis. Nā eschies: lyfania fili⁹ i siciliā ad dionysi
 um pecūiæ accipiēdæ cā nauigauit & Plato i siciliā itidē nauigās: iter caribdi p̄ Plato dī
 ternauigasse dī ficulæ diuitiarū cā. Aristip⁹ isup ciræaic⁹ & cizice⁹ elico & phi
 tō: q; ex rhegio aufugit eodē p̄fecti sūtio: c̄sq; diōyli thesauris ita se imersit̃ ut uix
 idē diuelli possēt p̄terea gnidiū eudoxū pecūiæ cā i agyptū p̄fectū. Idq; ēt fatei
 ri ausū cū rege aduētus sui cām cōcasse phibēt. At ne plures calūnier. Spculip.
 pū atheniē. usq; adco pecūias amasse tradūt̃ ut i calādrī nuptiis macedoniā usi
 q; sit p̄fect⁹. Poemata sane frigida a se cōposita ferēs: caq; publice p̄cedū: grā re
 citasse dī. Ego at̃ o damis sapiētē uix piculis subiacere magis arbitror q̄ q; i ma
 ri nauigat̃: aut q; in pugna præliat̃. inuidia nāq; ipsū comitat̃ & loquētē: & ta

Inuidia centē: & detrahentē: & remittentē siue aliqd agat siue agere omitat: si saluet: aut comitat nō saluet: opus igit. illū undiq; munitū esse & cogitare: q; si a delidia uincat sapientē. piens siue ab amore: aut ebrietate: siue aliqd minus opportuna fecerit: ueniā fortasse merebit: sin uero pecuniis se se subiecerit: nullā oīo merebit ueniā: oībusq; erit odio: & uitis cunctis obnoxius existimabit: neq; n. pecuniar; cupidine ipso Non de/ superari putabunt hoīes: nisi uentris: & uini cupidine superet: aut nimio uestitus bet sapi/ luxu: q; plerūq; meretricios amor cōmittat. Tu āt fortasse minus uitū eē putas ens capi/ in Babilōia: q; athenis aut in Phthia aut in olimpiis peccare: neq; existimas sapiē pecunia. ti uiro ubiq; eē grāciā nec ullā ei desertā eē aut barbarā regionē: ppea non exi- matione: aut opuniōe ducet: cū sp in oculis uirtutis uiuat & hoīum paucos res- piciat: cū infinitos pene uideat. Q d si quēpiā athletā o damis offenderes luctā aut pugillatoriā artē exercentē: inū ipsū extimatiōe aliqua dignū putares nisi cū olympia uicisset in Achaia p̄fisceret: aut generosū ipsū fortēq; diceret nisi ēt i Pythiis ac nemeis corp⁹ exerceret: q; ludi celeberrimiq; sunt. & magno grācorū studio collūtur q; si forte pp captas urbes Philippus: aut eius filius Alexāder pp uictorias habitas ludos indixerit. num athletā illū minorē corpis curā habitūq; aut remissius certatur; arbitraris: propterea q; in olympo aut in Macedonia si- ue ægypto certandū eēt: & non in grācia: atq; ibidē existētibus stadiis: hac rōne adeo se cōsulum scribit damis: ut faciē ob pudorē occultaret: seq; excusando ue- niā peteret: q; nondū satis illius mēte perspecta talia cōsuluisset. Vex apollonius bono illū aio stare iubēs: confide inquit: neq; n. tui obiurgādi cā hac dixi: sed ne plane aperit aīum meū. Interea accedente eunuch⁹: q; illū ad regē uocabat: ppa mus inq;: inā q; ad deos attinent bene mihi disposita sunt. Inde uōtis sacrificiūq; pactis ad regē uenit specie cōspiciuus: & habitus ornatu admirabilis. Intransi āt primo rex inq;: Ego decē dona tuo arbitratu eligenda tibi cōcedo q; te uix exi- stimo talē: qualis ex grācia nondū qsq; huc uenit. Cui apollonius non omnia re- pudia bo inq;: atq; unū prae multis decadibus expetens: q; maxime possum cōce- di mihi postulo: ut eritreor; miserearis. Inde a daride incipiens oēs illos; exposu- it calamitates: rogo inq; ne miseros datis sinibus atq; tumulto pelli sinas: uex; pa- scere atq; arare intra fines eos illis concedas: quos eis darius tradidit: pgraue. n. est suis amissis: his ēt q; ab alio tradita sūt uti nō posse. Rex itaq; placido uultu illū aspiciēs eritrei inquit: usq; ad hesternū. ut ita dixerim: diē hostes meiac ma- iorū meor; exūtere. postq; aut armis subacti in diuionē nostrā cesserūt: corūq; ge- nus ad internitiōē pene deletū ē: inter amicos numerabunt: daboq; illis satra- pā uix bonū: q; iuste recteq; res eor; disponat. Tu uero nouem reliqua dona cur nō accipis? Q m inquit apollōius amicos hic nondū acquisiui. Tu āt inquit rex nullis ne rebus indiges? pane inquit Apollōius & oleribus: quæ me iocūde splē- dideq; pascūt. Dū ipsi inter se talia cōfabulant: ingens clamor in regia audiet ab eunuchis mulieribusq; exortus fuerat: fuerat āt deprehēsus eunuch⁹: cū una ex re- giis pellicib⁹ cubās: & sicut mœchi facere solēt uenerea exercēs hūc ceteri euna- chi ex coma trahētes circa mulierē claustrū deducebant. Illo. n. pacto regii serui trahi solēt: ide cū eunuch⁹ senior diceret se iā dudū aiaduertisse hūc eunuchū ei⁹ mulieris amore teneri: ac ppea mōuisse ne eā alloqueret: meue collū aut manū si s cū pe- oīo tāgeret: utq; ab ea sola exornanda se abstineret. Nunc tñ cū ea iacentē: & uiri opus agentē eē deprehēsus. Respiciēs damidē apollōius tacite sermōis eius illum

Eritreor;
miserear/
ris.

Nullis
ne reb⁹ i
diges pa-
ne & ole-
ribus idi-
geo.

eunuch⁹
deprehen-
si s cū pe-
lice.

admonuit: quē de eubuchis philosophādo locuti fuerāt. Rex at ad circūstātes cō
uersus turpe igit ē o uiri p̄sente apollōio de modestia loq̄ nos: ac nō ip̄m poti⁹ fer
re sniam. Quid igit illū pati dignū cēses apolloni. Quid aliud igit ille nisi ut ui
uat p̄ter oīum opinionē ita r̄ndens. Erabescēs at rex nū illū pluries mori dignū
cēses q̄ meū lectū ausus ē uiolare? At ego igit apollōius nō ueniat cā hoc dixi sed
supplicii qd̄ ipsū si uixerit comitabit. Si. n. i uita pmāserit: difficilia & toleratu
alsa multa p̄feret: nec cibo nec potu utēs nec spectaculis q̄ te tuosq̄ delectāt p̄fru
ens: saliet insup̄ i eo cor frequēter: & e somno excitabit q̄ maxie dñt amantibus
euenire. Quis igit. sic uiuēt morib⁹ nō aderit: quāne peltis uiscera nō laniabat?
q̄ si nō nimīū uitae cupidus amator sit ipse te sapi⁹ rogabit o rex: ut se itēficiās
aut sibi ipse morte cōsciscet: p̄sente diē deplorās: q̄ nō statim mori sibi cōrige
rit. Tale itaq̄ fuit apollōii r̄slum: adeo iucūdū ac sapiēs: ut eo p̄suasus rex uitam
euenacho p̄mitteret. Profecturus at rex uenatū i hortos: ubi leōes ur̄los pātheras/
q̄ clausa seruabat: rogauit apolloniū ut secum una ad spectādū accederet: cui
apollōius an igit oblit⁹ es o rex noluisse me tibi adesse sacrificanti: multo igit. mi
nus iocūde uideri possē feras uulnerib⁹ affectas & p̄ter ipsarū naturā s̄uicites.
Interrogāti regi quonā pacto stabiliter tuteq̄ regnare possēt: r̄ndit apollonius: si
multos honoraueris: paucis uero credideris. Cū syriā qdā p̄iceps legatos ad eos
misisset: & de duobus uicis q̄ i finib⁹ eius positi erāt: diceretq̄ illos quondā An
tiocho: Seleucoq̄ paruissē: nūc suā ditōis eē: quis iure ad romāos spectēt. Ara. Si pau
bes at & Armēios uicis illis nō ausos eē molestiā iferre: se at illos iuauisse: ut talis
terra fructus ipse rex poti⁹ capet: cū ad se poti⁹ q̄ ad romanos crederet p̄tinere. deris tu/
Rex at parūper a se dimissis legatis: hos pagos igit apollōi p̄dicti reges maiorib⁹ to regna/
meis cōcessere p̄ his feris educādis: q̄ a nobis captae p̄ euphratē ad eas pueniūt. bis.
Isti uero tāq̄ horū obliti iniuste faciūt. tibi ig. q̄lis legatiōis hāc snia uis. Modesta
igit Apollōius & iusta: si q̄ p̄nt ēt te iuito possiderē: cū sint i eorū finib⁹ posita a uo
lēte suscipe malūt: atq̄ ēt adiecit illud nō oportere uicorū cā: quos aliq̄n maiores
sui possedissent: cōtentionē cū romāis subire cū bella ēt p̄ magnis reb⁹ suscipiē
dā nō sint. Cū rex i aduersā ualitudinē icidisset assistēs illi apollōius: talia tāq̄ dī
uina de aia locut⁹ ē: ut suspirās rex astātib⁹ amicis diceret apolloniū suis uerbis
effecisse: ut nō mō regnū: sed ēt mortē facile contēneret. Cū aditū quem sub eu
phrate adificatū dixius rex apollōio mōstraret: iterogaretq̄ nū sibi magnū uide
ret miraculū: ei⁹ admirationē calūniar⁹ apollōius: miraculū igit eēt o rex si q̄ flu
uiū tā p̄fundū: tā rapidū pagrare pedib⁹ potuissent. Inde cū muros ecbatanorū Muri ec/
eidē oñderet diceretq̄ illos deorū habitationē eē: Deorū igit apollōius habitationē batanorū
oīo nō eē scio: utrū at uiroꝝ sit hitatio nescio. Lacedaemōioꝝ: nāq̄ ciuitas o rex
absq̄ muris habitat. Rursus cū rex iura dicēs iactaret se i una audiēda cā bidu
um iā cōsūp̄sisset: arde. n. igit qd̄ iustū eēt iuenisti. Alias itē cū plurimis a p̄cura
tore susceptis pecūiis rex inumeras pecūias i thesauris cōditas Apollōio oñdisset:
quo illi pecuniarū cupiditatē iniiceret: ipse nihil eorū q̄ uidebat admirat⁹: tibi igit o
rex pecūia: iste sūt: mihi uero palea: qd̄ at cū illis opare p̄clare possē iterrogātū ut
illis uterē r̄ndites. n. rex. Multa cū rege hmōi locut⁹ ubi libēter sua cōsilia sequē
tē aiaduertit: satifq̄ iā cū magis philosophatū esse putaret: age iā igit o damis ad
idos p̄gam⁹: q. n. ad lotophagos nauigāt: ei⁹ tibi suauitate capti domesticarū reg. Lotopha
obliuiscuntur: nos uero q̄q̄ nihil hic tale gustauerim: us diutius tū q̄ deceat in his gr.

locis cōfēdim⁹. Mihi uero hoc ipm uidebat⁹ q̄t damis sed tpa cōputās: q̄ ex leena uisa cōiectauim⁹: quo ad illa p̄terirēt expectabā: q̄ nō dū sane p̄fecta sunt: mēsis .n. quart⁹ supra annū uoluī: ex quo huc puenimus: sed tū si nūc abire possim⁹ bene hēt. At. n. inq̄t apollōius nō sua spōte nos dimittebat rex añ mēsis. viii. finē Sed benignū & humanū ipm agnoscis: & meliorē q̄ ut barbaris imperet. Postq̄ igi. penit⁹ abire cōstituit apollōius capiēdoz munez: sibi uenit i mētē q̄ eo usq; sumēda distulerat: quoad i eis locis amicos cōpararet: regē igiē adiens inq̄t opti/ me rex ego hospiti meo beneficiū nihil cōtulitū uero sacerdotib⁹ magis doctri/ nā mercedem debeo: rogo igi. ut eoz memineris meiq; ḡa aliquid impias boni. His postulationib⁹ ustemēter gauisus rex cras inq̄t istos magnis ornatos p̄miis & dignitate auctos ostendā tibi. Tu āt ubi meaz rerū nullis oīo indiges p̄mitte saltē. ut hi ex me pecunias accipiat manu āt designabat eos q̄ damidē sequebā/ tur: cūq; illi huiusmodi uerbis auditis sese auertissent: uidēs inquit apollōius rex manus meas q̄ multæ sint: & tū oēs inter se similes. Saltē inq̄t rex itineris ducē accipe: & camellos qui uos portēt itineris. .n. lōgītudo maior est q̄ quæ pedibus p̄ agrari possit. Fiat ut iubes o rex ait apollōius: ferūt. .n. iter p̄difficile his cēq; hu/ ius generis iumētis nō portent hoc. .n. aial facile pasci dicūt: & ubi fruges desint aquā p̄terea in comeatu parandā atq; utribus non secus ac uinū deferri oportet: audui tridui inquit rex aquis iter caret: post id āt fluuiis ac fontibus regio abundat. Iter uero p̄ caucalum tibi cēseo faciendū: apta. .n. ambulatu & fertilis: & ho/ spitalis ē illa regio. Interrogāti āt regi nū rediēs ad se diuersurus esset: certe inq̄t Apollonius: p̄gratū nāq; tibi munus hoc futurū puto: nam sapientum hominū familiaritati assuetus redibo melior q̄ nunc proficiscar. Talia dicentem rex com/ plexus pergit inquit: erit enī p̄fecto hoc munus amplissimum.

PHILOSTRATI DE VITA APOLLONII TYANEI LIBER .II.

Caucasi transitū hēt: & de natura morib⁹q; elephantū narrationē: tū uero fluminis Indi qualitatē: & originē: & Faraotis Indiæ regis mores ac sapiētiā: multa etiā de moribus Indorum ibidem tractantur.



Aurea la
mia i frō
te cameli

Caucasi
sūmita/
tes.
Taurus
mons.

Dueniēte āt iā æstare Apollōius eiusq; comites illinc discesserē: camellisq; uehebāt ipsi: & itineris dux. Is āt erat stabulari⁹ q̄ camellis regiis curādis p̄erat: abūdabāt āt oīs ḡis cōmea/ tibus: quos rex p̄buerat: hoies insup regiōis eiusq; faciēdū erat iter certatim illis bñfacere studebāt: libēterq; eos suscipiebāt hospitio: q. n. agmē p̄cedebat camellus aureā laminā in frō/ te gerēs p̄monstrabat regē ex amicis suis quēpiā aliquo mittere. Cū iā caucaso p̄pinquarēt olētis terræ iocundū odorē sentire. Hūc āt montē p̄cipiū facimus tauri: q̄ per Armeniā: Ciliciā: & Paphiliā usq; & Michalē p̄cedēs: & in mari: iu/ xta qd̄ cares hītant desinēs: caucasi finis putat⁹: nō āt p̄cipiū ut q̄busdā placet. Michalis. .n. altitudo nō admodū magna ē. Caucasī āt sumitates i tū exurgere p̄ hibētur: ut sol circa ipsas scidi uideat⁹: cōplectis āt altera pte taurus cōterminā in diā scythiā oēm iuxta meotidē: & sinistrū pōtū duoz milliū stadioz lōgītudine. Tātā. .n. terræ mēsurā cōplectis caucasi ābitus: q̄ āt nra ex pte appellat⁹ taurus

p armeniā ptēdā: qđ quodā tpe creditū nō ē: testant̃ pāthera: q̃s ī pāphilia ptē: Pāthera
q̃ aromata pfert captas eē cōperimus. Tales. n. ferā aromatis gaudēt: & ex lon gaudent
gīnquo odorē sequētes trahunt: & ex armenia p mōtes pfificētes ad storacis la aromati/
chrymas ferūt: quotiēs uēti ab ea pte flātes ab arboribus id gūmi stillātib⁹ odo bus.
ē pferūt. Accēpi ēt in pāphilia pātherā captā fuisse aureū torquē circa collū ha Torqs in
bentē armeniis lris hmōi inscriptū. Rex arfaces deo niseo: regnabat āt tpibus il/ collo pan
lis ī armenia arfaces. Is ut opinor ferā uidēs eximia prae ceteris magnitudie eā therā.
Baccho sacrauit. Bacchus. n. niseos a nisa q̃ in idia ē nūcupat̃: nō ab idis solū sed Nyseus
ab oibus gētibus: q̃ orientē spectāt. Illa uero quā dixi fera aliquādiu cū hoibus bacchus
est uersata: arrectari demulceriq; manibus patiens. Adueniēte āt uere: ubi ueneris unde.
eā cupido stimulauit maris desiderio tracta in mōtes secessit: eodem quo uenerat
ornamēto insigni. Capta āt fuerat in lferiore tauri pte aromātū odore: ut dixius
allecta. Caucasus āt ut ad ppositū redeamus mediā atq; indiā terminās: in mare
rubrū altero cubito descēdit. Ferunt āt de eo mōte a barbaris fabulā: q̃s de eo
dē ēt grāci decantant. Prometheū. s. ob amorē quē nīmīū erga hoies gessit in eo Promē/
mōte ligatū fuisse: Hercule uero quendā: nō. n. illū q̃ thebis ē ortus eē uolūt: id p the⁹ ligat
ferre nō potuisse: & sagittis uulnerasse aqlā: quā suis uiscerib⁹ alebat Promethe⁹
ligatū āt fuisse pmetheū alii ī antro dñt: qđ ī radicib⁹ mōtis ofidiū: ubi & uīcu caso.
la petris affixa cōspici damis refert: q̃ difficillimū nosce sit quānā materia conse/
cta sint: alii ī lūmo cacumie mōis ligatū fuisse dñt: ē āt biceps: & ppterea singu
lis tumulis singulas manus alligatas fuisse phibēt: cū tñ stadii unius spacio iui/
cē distēt: tāta illū pccitate corporis fuisse tradūt. Aqlas āt quicūq; caucasū hitat:
inimicas hēt: ppea illas: nidos ubicūq; enati fuerit igniferis sagittis icēdūt: laque
os insup ad eas capiēdas tendūt pmetheū ulcisci dictitantes: eo usq; fabulis fidē
adhibuere. Trāseuntib⁹ āt caucasū: q̃ tricubitos hoies occurrisse ferūt: colore sub
nigros: aliosq; uidisse cubitos: quinq; cū ad flumē indū puenissent. Medio āt iti
nere usq; ad flumē dictū hāc memoratu digna inuenerūt. At primo qđ cū lu/
cēte claraq; luna noctu iter facerēt. Lamiae phātalma illis occurrerit: mō ī hāc imō Lamia
in aliā figurā sese conuertēs: qñq; ab oculis repēte euanescens. Apollonius autē phantaf/
quid nā id eēt q̃ primū agnolcēs grauibusq; cōtumeliosis uerbis illuc increpans: ma.
focios ut idē facerēt hortabatur. id. n. contra eiusmodi inualioēs optimū sciebat
esse medicamentū. Eius dictis cū socii paruissent stridēs phantasma celeriter tāq;
idolū aufugit. Transcendētib⁹ āt montis uerticē: & lūmū eius iugū perambu/
lantibus: cū decliuis admodū q̃ descēsurī erāt locus occurreret: his uerbis dami/
dem interrogauit Apollonius. Dic quāso damis ubinā hesternō fuimus die. Tū
ille in subiecta mōtis planicie inquit: rursus appollōius ubinam hodie sumus: in
cauaso inquit ille: nisi mei sum oblitus: qñ igit. inferiore in loco fuisti inquit: tū
damis at hoc nec interrogatiōe dignū quidē est. Nā heri per terrā quasi conca/
uitates ambulauimus hodie aut ipsi cālo propinqui sumus. Putas igit. o damis ē
quit ille hesternā profectionē infra esse: hodiernā uero supra. Certe iquit p Iouē
damis: si nō sum isanus: opinaris ne igit. inquit apollonius loco: diuersitatē mu/
tationis quippiā nobis afferret: atq; hodie tibi eē plus aliquid q̃ heri. opinor inqt
damis: nā heri quā plures ambulāt pergebam: hodie uero ī qua pauciat. n. inquit
Apollonius nūqd & ī urbe licet a cōmuni uia diuerrere q̃ pauci ambulāt ambu/
lare: uerū ego nō ppea hoc dixi inquit damis: sed quoniā heri per uillas: & pagos

ambulâtes iter hoies uehebamus:hodie uero in regionē ascēdimus ab hoibus nō
cultâ:ac pene diuinâ:nuper.n.ducē nostrū audisti dicēte barbaros hæc loca deo
rū domū eē p̄dicat: & hæc dicēs ad sumū uerticē mōtis oculos erexit. Apollōi⁹
āt ad pri⁹ interrogata ip̄m reducēs potes ne igt o damis afferre qd de diuia natu
ra intellexeris:tibi celo magis appropinq̄sti. Ille uero nihil afferre possum r̄dit.

Vbi ex lo mgis appropri/ quasi. Certe āt oportebat igt apollōius supra talē machinā:tāq; diuinā cōstitutū de cæ
lo de sole:de luna euidētiores aliq̄s opiniōes afferre:existimabas.n. tāppe cælū te
accessisse ut posses q̄ mō noiaui corpe & uirga cōtingere. Quæ ego igt damis
heri de reb⁹ diuinis sentiebā eadē hodie sentio:neq; de ip̄is noua ulla sup̄uēit opi
nio. Infra igt adhuc es o damis:nihilq; ex tāta altitudie accepisti nouū:& a cæ
lo itidē atq; heri distas recte:igi. se hñc:q̄ te p̄mit⁹ interrogauī:ne me ridicula q̄
dā interrogasse putes. Certe igt damis sapiētiorē me descensuq; fore arbitrabar:cū

Anaxa/ goras de mimato contēpla tus. audirē clazomēiū Anaxagorā i Mimato:q̄ mōs ē ioniz de cælo cælestibusq; cō
tēplatū. Thaleē uero milesiū in p̄pino micala idē fecisse:ferūt ēt nōnulli sub
terranea loca meditatiōis grā elegisse:quosdā uero in Athū montē contēplandī
cā secessisse audiui:ego aut altitudinē eū numeratis oibus consēderim nihilo sa
piēntior factus descēdā:fed neq; illi aut apollōius sapiētiores p̄ loca facti descen
derūt:tales.n.speculā cælū fortasse magis ceruleū oñdunt:& alstra paulo maio
ra & solē ex nocte emergentē:q̄ ēt pastoribus:ac bubulcis sunt manifesta. Verū

Altitudo mōcium fert ad cō rēplādū. quo pacto deus gen⁹ humanū curet:& quō ueneratiōe hoibus exhibita gaude
at:& quidnā sit uirtus:qd iusticia:qd tēperantia:nec athos unq; ascendēibus ip
sū oñdet:nec q̄ poetaz cārminibus celebratior ē olympus:nisi aius illa contēple
tur:quo puro icorruptoq; seruato si qs ea q̄ mō dixi ispiciat:altius q̄ hic sit cau
salus cognoscēdo p̄liet. His dictis eū iā montē trāsgressi eēt:uiri occurrerūt

Oly.np⁹ qui elephātis uehebātur:hi āt sunt:q̄ regionē colūt:inter caucalū montē:& fluui
um colinū iacentē:hoies plane iculci:& armētoz egres/curatoresq;:quoz aliq; ea
mellis ēt insidebāt:qbus ad cursū utunt̄:indi:hisq; uno die mille stadios: iter con
ficiūt:& genua hñc nequaq; flexibilia. Vnus igt.eoz camello isidēs:cū p̄pius ac
cessisset:iuneris ducē quonā p̄get̄ interrogauit:cūq; p̄grinatiōis nouisset cām
cæteris pastoribus nūciauit:q̄ eo nūtio gauisū p̄pius accedere illos iusserūt:& ue
niētibus uinū obtulere:qd arte quadā ex palmarz fructibus exprimūt:mella in
super ex eisdē arborib⁹ decerpta:præterea leonū/ac pātheraz carnes & earundē
feraz pelles ac carnib⁹ nuperrime dirreptas donabāt. Illi uero cæteris oibus pre
ter carnes:acceptis discesserūt:uersus orientē iter faciētes:cūq; apud fontē quē
dā prāderet̄:acceptū ab indis pastorib⁹ uinū p̄gustās damis:p̄ louē inq; hoc pot
culū plurimī facies apollōi:neq; n.hoc uinū (ut arbitror)recusabis:sicut illud qd
ex uuis exprimī. atq; hæc dicēs poculū libauit:qñ loquēdo Iouis meminerat.

Vinū ex palmis. Subridēs āt apollōius:nōne pecuniis accipiēdis abstinemus inq; o damis pluri
mū certe inq; ille:ut sapi⁹ oñdisti. Quid igt.dicēdū erit apollōius iquit si ab au
reis atq; argēteis drachmis abstinerimus:neq; ab eiusmodi generis mumismate
uincamur oio:quis nō solū priuatos hoies:uerūetiā reges ipsos uideā illud uehe
mētē affectare:sin uero q̄spiā æneū nūmū p̄ argēteo:aut deauratū & i auricula
clausā adulterinā pecuniā obtulerit:nū ipsā accipiemus:q̄ re uera nō ea sit pecu
nia:quā uulgus tato tpe cōcupiscit. Quid etiā indis numismata sunt ex aurichal
co æreue nigro cōfecta:qbus oia emere licet:his q̄ idoz mores:& iūmura sequūt.

an igitur si tales pecunias benigni atque humani pastores obtulissent: tu o damis illas me respuere esles intuitus monuisses ne ac docuisses te uera pecunias illas esse seque medorum rex aut Romani cuderet: has uero materiam quandam aliam esse ab indis proprie commoditatis gratia esse excogitatas: quod si tuis rationibus persuasus homo pecunias acciperet nonne me auarum & phia contemptorem diceret ac etiam deteriore: quam milites: qui in pugna clipeum abiiciunt: abiiciendi. n. clipeum alius dari rursum potest: nihilo priore deterior. Ut inquit Archilocus. Phia uero quo pacto recuperari potest ab eo: qui semel illam contempserit aut abiecerit: in super bacchum mihi ueniam datur: confido: si penitus ab omni uino abstinuerim. Sin uero ex dactylis coactum uinum uacuo potulerim indigna bitur: eius donum contemnere uidear: & absumus ab eo deo non potui: modo namque duces nram audisti dicentem prope esse montem nysa ubi Bacchus multauit accepti miranda quod opas. Ebrietas quoque o damis non ab uinis tantum hominibus puenit: uerum etiam a dactylis perinde atque ab uinis plerique bacchantes: multos. n. indorum offendit: uini talis ebrietas: Vinum tate correptos. Quorum alii quidem saltantes cadunt: alii dormientes cantant: sicut apud nos faciunt qui nimio uino repleti fuerint: quod aut ipse potionem hanc uinum esse opinaris ex eo patet: quod ex ea Ioui libauisti: & omnia precatus es: quod uina libares precari solent at. uerum hanc pro me ipso duxat dicta accipe: neque. n. te neque famulos bibere prohibeo: neque carnibus uelut permitto: hanc. n. rerum abstinentiam nihil uobis aduocato prodesse: imo uero consentanea est his quod a pueritia erga phiam sum pressus. Hos sermones damidis socii iocunde audierunt: & carniui usum acceperunt perlibenter: facilius itineris laborem tollerant: rati: si opulenter aliquando nutriti fuerint. Post hanc fluuium cosinum nauibus traicere: camellos pedibus per aquam ducentes: neque. n. admodum profundus in ea parte fluuius est. Eo flumine superato incontinentem uenerunt Nysa regiae ditioni subiecta: ubi nysa mons in altum tendit ad summum usque uerticem mons. plantis constitutus: uelut in lydia est tymolus. licet autem cuique in ipsum facilliter ascendere. cum sit propter culturam undequaque peruius. Ascendebus autem occurrit Bacchi templum. plui: quod plantatis lauris ipsummet Bacchum sibi intruxisse perhibet: tantum soli in giro complexum: quantum mediocri templo satis est: eius autem coregendi causa atque hederas: circa quos lauros complexas quasi parietum structuram efficeret. In medio autem statuam suam ex xiuia tum coiciens fore. ut tempore coalescentes arbores locum ipsum cointetur: eent: quod iam tum ita perfectum erat: ut neque pluuia ingredireque intus spirare uenti possent. Faces autem & torcularia: & cetera uindemiæ instrumenta: partim aurea: partim argentea in templo suspensa conspiciunt: Bacchi uero simulacrum ex albo lapide fabricatum adolescentis indici effigie præfert: quotiescunque autem bacchat & nysam concutit: a subiectis ciuitatibus audiri fertur. Est autem de Baccho non parua inter indos: & grecos controversia. Ipsi etiam indi de eodem diuersimode opinantur. Nos. n. thebanum bacchum ad indos usque perfectum dicimus: Bacchantem simul: & exercitum ducentem: coiecturisque ad id probandum plurimis utimur: & in primis monumeto: quod in Pythia depositum in eius templi seruatur thesauris. Est autem ex indico argento fabricatus discus talique inscriptione notatus Bacchus semeles & Iouis filius ab indis Apollini delphico sacrauit. Indi autem: qui inter caucalum montem & cosinum fluuium habitant: Bacchum ab assyriis in ea loca uenisse perhibent: & quare de thebano baccho ferunt uersatur cuncta nouisse. Qui uero inter indum & dracorum regionem colunt: quique continentis eius reliqua tenent partem quare gæge terminatur: Bacchum indi fluminis fuisse filium perhibet uenisseque ad eum bacchum atque thebis genitum: atque ab eodem

Tyrso donatū esset cū e contra thebanus orgia sacra celebrāda illū docuerit dixit
 ritq; se loue genitū in primis femore usq; ad partus maturitatē fuisse gestatum
 inuenitq; montē nysā propinquū: quē coxā: seu femur nuncupauit. Nysā uero
 ut illi tradūt in honorē bacchi uicibus conseruerūt hoīes qui thebis uiciū semina
 Orgia in eo transtulerunt. Idē Alexandrū Macedonē affirmāt orgia in mōte nysa celebra
 nysa. se: uerūtā tē qui nysā incolunt asserunt Alexandrum nequaquā montē ascēdisse
 q̄q; id uehemēter cuperet: q; esset tū honoris cupidus. tū ēt uetustatis amator. Ti
 misse āt ne uicibus cōspectis macedones: q̄s longo iā tpe non uiderant domesti
 carum rex desiderio caperent: neue cupiditas uini eos inuaderet iā diu bibendā
 aquā assuefactos. His de causis nysā p̄tergressus in radicibus mōtis uota sacra
 q; peregit. Neq; uero sum nescius: minus grata fuisse quibusdā: quā nunc dixi: q;
 nōnulli eorū qui cū Alexandro militarunt aliter de hoc ipso: sed nō scdm ueritatē
 scripserunt. Ego āt aū oīa ueritatē sectari decreui: quā si & ipsi seq; uoluissent hac
 Veritatē laude non fraudassent Alexandrū. Nā ipsum accessisse in mōtem & bacchantiū
 sector. ritu sacrificasse maius qddā est: q̄ ut credi facile possit: neq; n. uerisimile est tā diu
 illic exercitu cōmorato neminē iterea montē ascēdisse. Petrā āt quā auernā icolā
 Aornis uocant: nō p̄cul a nysa posita ē: nō uidisse scribit damis: qm̄ i secessu quodā lōgi
 petra. us ab ea q̄ pgebāt uia locata sit: timuisse āt Itineris ducē tā lōge a recto itinere dī
 gredi. Scribit se ab incolis audisse illū quoq; locū captū ab Alexandro fuisse. Ap
 pellatus āt locus ille auernus: hoc ē sine auib;: nō p̄pterea q; p̄ stadioꝝ. xv. spa
 Vñ Aor cium: tñ. n. in latitudine saxū illud cōplecti auib; careat: siquidē sacræ aues su
 nos. pra illud ēt uolāt: sed qā in petræ cacumine scissurā esse dicunt: q̄ supuolātes aues
 ad se trahat: sicut athenis in uetubulo uirginalis domus intueri licet & pariter in
 plerisq; lydiæ phrygiæq; locis: p̄p̄ea petrā illam auernā uocari. Cū uersus indom
 fluiū iter faceret: puer occurrit annos natus. xiii. qui elefanto insidens acriter sti
 mulis belluā urgebat: id cum oēs mirarentur cōuersus Apollonius damidē inter
 rogauit: quod nā boni equitis p̄cipuum munus esse censeret. Tū illē. quid aliud: q̄
 Q d'bo/ nequitis equo recte insidere: atq; illi fortiter dominari. & frenis in quacūq; uoluerit pari
 munus. tē circunducere: nō parentē āt uerberibus plectere: cauere insuper ne in foueam
 aut uoraginē: aut hiatū aliquē deferatur: dum paludē: canumue nititur euitare.
 Nū aliud ab optimo egie expectemus o damis. Immo uero: & hoc per louē inq̄
 damis ut decliū locum ascendenti equo moderate frena remittat: in p̄cipiē uero
 ac decliū eunti nō deserat frena sed magis cōtrahat. Interdū quoq; crines: aut au
 res manu demulcere: nec sp̄ i ipsum flagellis uti: sapiētis equitis esse duco: & eum
 laudo qui hoc pacto sciat equitare. Bellatorē uero equitē Apollonius inquit & q
 in proelio uersari debeat: quibus nā artibus dīsceres indigere. Eisdem iquit damis
 & aliis ēt quibusdā ut sciret hostē ferire: & se p̄tegere: insequi p̄pterea: ac refuge
 re & inimicū pellere: & equū assuefacere: ne clipei sonitū: aut fulgentis galeæ splē
 dorem formidet: neue pugnantīū clamorē perhorrescat: hæc. n. oīa equestri (ut ar
 bitror) sapientiæ cōueniunt. Hūc igit̄: qui elefanto uchiē inquit Apollonius: qua
 lem equitem ēē putas? Multo iquit ille mirabiliōrē eo: quem descripsi: belluæ. n.
 Regere elephan/ tam uastæ molis imperare: cū ipse tam paruus existat: & illā quocūq; uelit dirige
 rē bacillo: quem ut uides ipū uelut ancoram iniciat: neq; illius aspectū timere: aut
 tū diuina altitudinem formidare. neq; tñ robur pertimescere diuinum pene aliquid mihi
 res est. esse uidet: atq; ita me Pallas adiuuēt ut hoc ipū dicenti alteri nunq̄ credidissē.

Quid igitur inquit Apollonius si quis puerum uendere uellet Tu illum emeris o damis? Certe per Iouem inquit ille oia: quae possideo illius habendi gratia traderem: nam quasi arce occupata dominiū exercere in belluā: oīum: quas terra nutriat maximam ingenuae cuiusdā liberalisq; naturae mihi esse uis. Verum quo pacto puero utereris nisi etiā elephantū emeris? domui inquit ille meae & seruis famulisq; oībus illū praeficerem: ceterūq; ipsum melius: q̄ me imperaturus. An tu inquit Apollonius sufficienter tuas res gubernare te posse arbitraris? atque inquit ille atq; tu: meae. n. cura rerū derelicta tecū circumambulo discere cupiens: atq; cognoscere q̄ in aliena patria fiant: q̄ si empto puero duos habueris equos: unū quidē cursui aptū: alterum uero bellatorē: nū utriq; sine discrimine puerum illū imponeres? cursori imponere inquit damis: q̄n alios idē facientes cōspicio: bellatorē. n. equū & armis assuetū quonā pacto cōscenderet: quī neq; clipeū ferre posset: quo equites indigent neq; thoracē: aut galeā sustinere: hastā uero quō gestaret: sagittas arcūq; tractare impotens: & quod arati ēt conuenit pene balbuties. Aliud igit. est inq; Apollonius o damis q̄ hunc elefantū regit: & gubernat: q̄ is auriga quē ut pene deū ueneraris: quid uero inq; damis. i. ego. n. super elefantū p̄ter puerum uideo nihil. Hāc bellua inq; Apollonius maxime oīum terrarū disciplinabilis est: atq; ubi semel sub hoīe uiuere coacta est ab hoīe oia praefert: & morū similitudinē ab ipso caput gaudetq; non secus ac paruī canes ex manu cibū capere: uenientēq; promulcide cōplectitur: ca-
 putq; intra fauces imittere hoīem patit̄ ad aperto rictu tā diu pmanēs: quoad hoī-
 libitū fuerit: hoc. n. in eorū pastoribus fieri uidemus: noctu at̄ ferē suā deplorare
 seruitū: ēnō elato: ut q̄nq; selet barritus: sed lugubriter miserabiliterq; imitatur
 q̄ si ita ingemiscētī hō supuenerit querelā sūtit elephas: quasi uerecundia quadā
 cōmotus: itaq; sibimet ipse iperat. & naturae psuasio magis ipsū dūcit: q̄ is: q̄ sup-
 sedens ipsum gubernat. Cū ad flumē indū puenissent gregē ab eis uisū scribit da-
 mis: qui fluiū transnatabat: & ab indigenis talia de elephātis audisse. Sūt. n. ele-
 phātorū alii palustres alii mōtani: & itē tertiū cāpestres: capiūē at̄ ad bellicosū
 pugnat. n. onusti turribus: quibus. x. aut etiā. xv. indici hoīes superstāt qui ex tur-
 ribus tanq̄ propugnaculis in hostes iaculant̄: aut arcu sagittas torquent. Animal
 uero ipsum promulcide tanq̄ manu ad res capiēdas aut p̄iciēdas utit̄: quantū
 at̄ equo nyseo maior est libieus elephas: itāo libicis elephātis maiores sunt indici.
 De elefantū uero aetate: q̄ lōgissime uitā sunt ab aliis pluribus scriptū est: uerū
 tñ hi penes urbē taxilā oīum urbiū: quae apud indos sunt maximā elefantū in-
 uenisse perhibēt: quē uittis ac myrtis coronis idigenae ornabāt: afferentes unum
 ex his esse qui p̄ rege porro aduersus Alexandrū pugnauerat: quē p̄pterea q̄ i pu-
 gna promptissime uersatus esset Alexander soli dedicauit: eē aut̄ illi torques au-
 reos circa dentes seu potius cornua libeat appellare: & in torquibus lras gr̄ecas in
 sculptas hāc uerba referre. Alexander iouis filius aiacē soli. hoc. n. aiacis nomen ip-
 se elephāto ipso iuit: magnū magno noīe exornans. Cōiiciūt aut̄ idigenae annos q̄n
 quaginta supra trecentos ab ea: quā diximus pugna ad ea t̄pa intercessisse: cū tñ men ele-
 scire non possint quot fuerit natus annos q̄n pugnae interfuit. Iuba uero quondā
 rex lybiae in scriptis retulit equites lybicos q̄nq; elephātis insidentes iter se pugnae
 sefuisseq; alteri elefantū parti turrim dentibus insculptam: alteri uero nihil: cūq; dentibus
 nox pugnantes occupasset partē quae turrim in dentibus gestabat superatam in elephan-
 athlantē montē cōfugisse: se uero post id tēpus ānos quadringētos ex iis unū cor-
 tum.

pille: qui aufugerant: & insigne illius dentibus insculptū inuēisse: quasi nuper fabricatū nullaq; ex parte cōsumptū. Is iuba dentes elephātorū: cornua eē arbitratu eo q; a tribus nascant: acuerē at ipsa elephātes dñr: qđ nulli alii inest aialium permanere eadē ēt q; primitus nascunt: nec decidere: sicut dentes ac rursus nasci: ego at his rōnibus nequaquā assentior. Cornua. n. & si nō oīum aialium: ceruorū: salte decidūt ac renascunt: aliorū: quoq; aialium nulli cōtigit ut dentes ceteris eminentiores: quas fannas uulgo dicimus: aut genuini ēt sponte cadāt: q; si forte uiolentia quadā coacti ceciderint nō renascunt: armorū: instar natura maxillis eos inseruit. Insper cornua lineā quandā ueluti torno impressā singulis annis circa radices obducūt: qđ oues ēt capræ: bouesq; testant: dens at lenis pollutusq; oris: & nisi uiolēter frangatur talis permanet: materiā. n. substantiaq; lapidis parthici parere ut. Cornua insuper ea tñ habent aialia: qbus duplex bifidaq; est ungula. Elephas uero quicq; hēt unguēs: & planā multipliciter scissā: ne altius pedes iprimat si qñ in humido solo forte cōstiterit. Præterea natura cornutis oibus aialibus perforata: & in medio uacua ossa supponēs. Tale ēt extrinsecus cornu pducit: elephātorū: at plena: & per oēs partes similia ossa sunt: q; si illud extrinsecus q; adaperitū inspiciat: medio tenue foramē inueniet sicut in dentibus eē uidemus: sunt at parulstriū elephātorū: dentes liuidi: rari tractuq; difficiles: & in plerisq; partibus foramina sunt: in aliis uero partibus quasi grandinis grana tumores quidā insurgunt

Dētes cā & arti minime obtēperāt. Montanorū: uero minores sunt dentes: uerū & sufficienter albi sunt: & nihil in eis difficile inueniē: optimi aut oīum sunt. Cāpestriū elephātorū: dentes: maximi. n. albisimiq; sunt: & incidi faciles: ut nullo labore in quacūq; manus uoluerit partē deducant. Qđ si elephantorū: ēt mores describere uolumus qđ indiasserunt referemus. Illi. n. in paludibus capros dementes leuesq; esse dicunt: mōtanos uero pueros: & insidiosos: & nisi alicuius rei indigeant minie erga hoies firmi. Cāpestres at benigni perhibent & māfucti ēt imitatiois amatores: scribunt igit. atq; tripudiant: & ad fistulæ sonitū salūt: seq; a terra saltādo subleuant. Cū uideret apollonius elephantos indū flumē trāscentes: erant aut circuitu triginta: & duce utebant eo q; inter ipsos minimus erat: maiores uero ipsorum super dentium eminēcias pullos gestabāt: p̄muscide tāq; uiculo ipsos cōplectētes: hæc inquit o damis nullo iubente ex se ipsis naturali quadā prudētia: ac sapiētia faciunt. Vides. n. quo pacto sarcinarū uectores imitati suos deferant pullos uinculis (ne forte cadant) eos cōplexi. Video inquit damis prudēter sapiētēq; ipsos operari. Quid igit. sibi uult insana quorundā sollicitudo inaniter quærentiū natura:

Scribūt elephāti. res: scribunt igit. atq; tripudiant: & ad fistulæ sonitū salūt: seq; a terra saltādo subleuant. Cū uideret apollonius elephantos indū flumē trāscentes: erant aut circuitu triginta: & duce utebant eo q; inter ipsos minimus erat: maiores uero ipsorum super dentium eminēcias pullos gestabāt: p̄muscide tāq; uiculo ipsos cōplectētes: hæc inquit o damis nullo iubente ex se ipsis naturali quadā prudētia: ac sapiētia faciunt. Vides. n. quo pacto sarcinarū uectores imitati suos deferant pullos uinculis (ne forte cadant) eos cōplexi. Video inquit damis prudēter sapiētēq; ipsos operari. Quid igit. sibi uult insana quorundā sollicitudo inaniter quærentiū natura:

Natura: uolentia in filios. lis ne sit an nō erga filios beniuolētia: hoc. n. elephāti ēt clamant a natura ipsis tale beniuolentiā datā: neq; . n. id sicut alia quadā ab hoibus didicerit: nāq; cū hominibus nō uiuēt: sed natura ducunt: ut ament qđ pepererūt: p̄pterea illis prouident eos qui nutriūt. Verū nō de elephātis dūtaxat hoc ē dicendū: quos ego secūdus ab hoie pono. Sed hoc magis i uulvis admīror q; cū feritate ceteras belluas superant: p̄ catulis tñ oīa faciūt. Idē quoq; faciūt lupi: rapinis semper intēti. cōmūna. n. partus custodit. Masculus at p̄ catulorū salute cibos ad ipsam defert. Idē ēt Pantheræ faciūt quæ p̄ caliditatē mīes fieri gaudēt. & tūc maribus dominari uolunt: ac domui p̄sidere: mares uero patienter omnia sustinēt: propter catulorū amorē. De leonis at huiusmodi sermo narratur ipsas in amorē sui pardos trahere: eosq; in leonū cubilibus suscipiendi uero se eorū concubitu grauidas sentiunt in mon-

Leenæ a: mant par dos. in leonū cubilibus suscipiendi uero se eorū concubitu grauidas sentiunt in mon-

res cōfugiūt pardoy cōsuetudinē sequētes: pariūt aut maculosos catulos p̄p̄ea in
densissimis siluis occultatos nutriūt simulantes uenatiōis cā a maribus abesse: leo
nes. n. si forte catulos uiderint eos lacerāt matrēq; tanq; adulterā abigūt: q; si catu
los habentē leonē q; inueniat: aiaduertit ipsum p̄ catulis torue aspicere uenientē
q; sese ad pugnā parare. Tigri quoq; insigni crudelitate aial ferūt i hac ipsa regio
ne & penes rubrū mare habitantes ad naues usq; p̄cedere catuloy repetūdorum
gratia: illisq; receptis cū gaudio abire: q; si ablati catulis abeuntē naues aspiciat
mōstā in litore ululare: q; ē ob doloris magnitudinē mori. Aues quoq; quis
nō uideat pulloy: cā multa faciētes uelut aqlas ac ciconias: quā nūq; nidos extru
unt qn lapides illis imponāt: hac quidē a se aquilinū uocatū: illa uero lychnitum
appellatū: p̄pterea q; facē adhibēt ut oua fortū p̄ducāt: & serpētes nidis n̄ appro
pinquent: q; si maritimas ēt belluas cōsideremus nō admiraberis delphines: nā be
nignos exītes suos amare fortis balenas at & phocas: & cetera: q; fortis uiuentes
edūt quō nō admirabimur: cū ego in egis insula uiderim Phocā a piscatoribus
cōprehensam mortuū filiū quē in carcere ut sic dicā peperat ita deplorare: ut tri
duo a cibis abstineret: quis oīum belluay uoracissima sit. Balena at faucibus fili
os abscondit: si qn maiore belluā fugere cōrigerit. Vipera ēt uisa est serpētes quos
peperit lingua lābere: & quasi expolire. Nō. n. assentior o damis iprudēci eorum
sermoni: qui dicūt uipay filios absq; m̄se nasci: neq; n. hoc natura patit: neq; com
probat experiētia. Tū damis cōcedes igi. inq; apolloni euripidis iābicū laudare:
in quo Andromachā talia dicentē inducit: oībus p̄fecto hoībus filii sunt aia. Cōi
cedo inquit Apollonius: scite. n. sapiētē q; dictū uis: sed uerius multo sapientiusq;
dixisset: si de oībus aialibus eandē protulisset sententiā. Vis igi. inquit damis car
men illud ita decārari cūctis aialibus filii sunt aia: in quo ego tibi assentior: atq;
illud ex te q̄ro: nā in oīonis principio diximus: sapientiā mentēq; elephanis inef
se: & uere diximus inquit apollonius: nisi. n. mens qdā hoc aial gubernaret: neq;
ipsum p̄duceret: neq; gentes: oīo apud quas ipsi nascunt: cui igi inq; damis ram
imprudētē sibi q; iūtilē tranatiōē faciūt. Præcedit. n. (ut uides) oīum minim⁹
ipsum uero seq̄ paulo maior: & post ipsū alius: ita ut eoy maximī postremi sint
oportebat at i cōtrariū ordinē in transundo seruare: maioreseq; tanq; muros & p/
pugnacula ceteris facere. Tū apollonius minime uero inquit: primū. n. ipsi infe
quentes hoīes fugiebāt: q; ēt nobis occurrūt illoy uestigia sectātes. Oportebat igi
tur cōtra insequentē hostes a tergo muniri: sicut in pugna fieri uidemus: insup si
eoy maximī prius flumen trāssissent: ignotū erat an fluminis altitudinē ceteri mi
niores possent supare. illis. n. facilis esset fortasse trāsitū cū sint p̄teriores: his ue
ro i possibilib forsitā esset q; altitudinē aquay supare nō possent: sed cū eoy mini
mus trāsserit: facilē ē ceteris trāsitū demōstrat: insup maiores prius contes p̄sun
diorē alueū sequētibus facerent subsidente limo & in fossam secedente p̄p̄ belluay
pondus & magnitudinē pedū: minores uero nequa q; tranatiōi maiory officiēt mi
norē in alueo fluminis cōcauitatē faciētes. Ego at in his quay Iuba scripsit inue
ni ipsos in uenatiōibus sibi mutuo ferre auxiliū: ita ut siq; eoy labore deficiat al
ter p̄ illo sese opponat: ac si quis eoy fuerit uulnerat⁹ ceteri aloes lachrymas uul
neribus illinētes tanq; medici & grotātibus assistunt. Multa itē huiusmodi ex me
dia phia cōfabulari sūt loquēdi materiā ex occurrētib⁹ sunt: ētes: q; uero a nearco
& pythagora de Acēfino flumine dñr & quo pacto in flumen indū decurrēs ser

Tigres.

Actites
lapis.

Phoca.

Aialib⁹ si
lii sunt
anima.Minimi
elephātes
primi trā
sunt.

pentes ferat longitudine cubitoꝝ sexaginta ita affirmat eē damis sicuti scribit.
 Nos āt hac de te sermonē in eundē locū differemus: ubi de draconibus locuturi
 sumus: de quoꝝ uenatiōe a damide ēt narrat: cū iā ripis indi fluminis appropin/
 quarent: & de transeundo flumine cogitarēt: ex babylonio qui eos ducebat quæ/
 sierunt: de transitu quicūq; nouisset: Ille uero nec se unq; in eo nauigasse: nec sci/
 re qua parte sit nauigabilis rōdit. Tūc illi cur igit nō ductorē aliquē mercede cō/
 ducimus: qui nos fluminis trāsītū doceat. Verū adest iā inquit ille: qui nos deduc/
 et: & hæc dicēs epistolā oñdit: quā ob hoc secū babylone portauerat. Bardanes
 enim Apollonii amicitia gauisus: & plurimū de illius salute sollicitus oīa: quæ il/
 li necessaria fore putauit diligēter pviderat: quapp ad satrapā: qui regioni indiat
 adiacenti p̄erat epistolā scripserat: qua multa in eū collata beneficia redigebat in
 memoriā: neq; se grām p illis ullā repetere dicebat: nō. n. id sui moris eē ut benefi/
 cioꝝ grām a quoq; peteret. Sed cū ipse apolloniū in amicitia receptū & peregre
 proficiscentē a se dimiserit pgratū sibi fore: si petētī gratiā retulisset. Aug. ēt per/
 multū duci dederat: ut si quibus forte idigeret apollonius: nō opus ei eēt pecuniā
 am ab aliis petere. Missam igit. epistolā lato aio indus excipiēs: nō minoris se fa/
 cere uis: inquit: nec minorē illi honorē p̄bitus: q̄ si esset ad indos: rege sic cōmē/
 datus. Itaq; nauim ppriā: qua cū opus esset uehebāt ad eos misit: & minora: insu/
 per nauigia quibus camelli ucherent: itineris p̄tea ducē dedit: q̄ eos quocūq; uo/
 luisset duceret. Ad regē quoq; suū epistolā scripsit: rogās ne bardane inferior ha/
 beri uellet: in suscipiendo uis grēcū sapientē & pene diuinū: hoc itaq; pacto in/
 dū trāsiret: cuius latitudo. quæ quidē nauigabilis sit stadiis ferme quadraginta p/
 tendit. De hoc āt flumine talia referūt. Indū fluuiū ex caucaso mōte oriri maio/
 rēq; statim ab ortus principio fluere: q̄ eos ullus sit: qui in asia nascant: p̄cedentē
 uero multos nauigabiles fluuios ex se pducere: ipsū quoq; multa pinde ac nilus
 facientē per indiā diffundi terrā: terrāq; iugiter supaddere: & ægyptioꝝ more cā/
 pos ad excipiēda semina paratos idis præbere. De niuib; autem quas ex æthior/
 pia & catadupis mōtib; defluere quidā dicūt: qbus contradicere propter scribē/
 tium auctoritatem dignum non uideo: nec tamē illorū dictis assentior: mecū ipse
 considerans quo pacto fieri possit: ut nilo similia operē indus: cum circūposi/
 ta regio niuib; haud quāq; cooperiatur. Præterea scio deum totius terræ: quasi
 duo cornua posuisse indos atq; æthiopus: cū utraq; in parte nigros fecerit homi/
 nes: hos quidē ex ea parte qua sol incipit: illos uero qua idē desinit: qd̄ quidem
 quō fieri possit nisi hyemes etiā calidas haberēt ēt nō intelligo: q̄ si p totū annū
 sol ibi terrā calefacit: quo pacto opinari quisq; pōt niues i illis regiōib; gigni aut
 quō credere niues tanta incrementa p̄pinquis fluminib; p̄beret: ut suos alueos cre/
 scēdo excedant: cū flumen indū nauigio ueherent: equos fluuiales cōplures fe/
 runt sibi occurrisse: multos ēt. crocodillos illis similes: qui in nilo reperiuntur.
 Tradunt ēt flores tales in indo esse: quales in nilo sunt: anni ēt t̄pa in india ferūt
 hyeme calida esse: æstate āt tā feruida: ut pene suffocent illic iuuentia. Verū huic
 incommoditati recte puidisse ferūt naturā crebras pluias imittendo. Audisse etiā
 se ab indis tradunt regem ad flumen accedere cum augeri dies incipiant: & illic
 equos nigrosq; tauros flumini tanq; deo sacrificare: indi nanq; nigrū albo p̄ferūt
 pp colore: ut arbitror: peracto aut sacrificio dicūt ipsū in flumine demergere au/
 seū modū illi simile: quo ipsi frumētā metiuntur. Cur uero id rex faciat nihil cer

Latitudo
 indi. flu.

Indi.
 Ethiopes
 nigri.

Hyems
 calida in
 india.
 Nigrū al
 bo p̄ferūt
 indi.

te sciūt: opinant autē mensurā illā demergi: aut pp fructuū abūdātiā quorū ple/
rosq; agricolæ modiis metiunt: aut pp aquarū moderationē ne terras inūdēt: se/
cus fluuiū autē pgetes ipsos dux a satrapa datus recta ad taxilā duxit ubi regia
erat idorū regis. Scribit at damis hoies q secus indū flumē habitāt lineis uctib9 Lineæ ue/
amiciri. Linū at in agris plurimū nasci calciāmētā uero ex arborū corticibus fa/
cta gestare: galero ēt pluuiis tpibus uti: nobiliores autē bisso induit: Byssum aut Byssum i/
ex arbore nasci ferūt: q altitudine quidē populos æquat: foliis autē salici equipe/
ratur: cū uidisset Apollonius bissum gauisus est: q fusco amictui: quē gestabat
nō dissimilis admodū esset: bissum aut dicunt in Aegyptum: ex India deferri: q
illa in plerisq; sacris utant Aegyptii. Taxila uero altitudine ab antiqua nino nō Taxila
multū differt: & græco more edificata est. Erat autē regia eius qui nūc Porri re/
gnū quondā obtinebat: Ante urbē uero tēplum inuenerūt centrū aut paulo au/
plius pedū magnitudine: ex cōchiliato lapide fabricatū. In ipso autē erat sacellū
non magnū sane: sed mirabili opere: & arte ornatū: tabulæ. n. æneæ parietes un/
diq; tegebant Porri Alexandriq; gestis insculptæ: erāt autē ex aurichalco: argentoq;
& auro atq; ære nigro elephanti: & equi cū sessoribus fabricati clipei quoq; itidē
& galeæ: gladii uero: atq; hastæ: cæteraq; huiusmodi tela ex ferro tota elaborata:
atq; ut pbatī scriptoris sermo testat opus tale erat: ut a zeusi: uel polygnoto: aut
eufanore: factum iudicari possit: qui umbras etiā atq; hanelitus tum emissos tū
attractos arte sua expresserunt. tale quiddam & illic artificium conspici ferunt:
materias autē quas diximus perinde atq; colores insertas fuisse. Non iniocundū
erat illic pbitatē morū agnoscere: quæ ex tali sculptura denotabatur. Tabulæ i/
quas dixi Porrus post mortē Alexandri in tēplo posuit q̄q; in his uictorē descri/
bat Macedonē: qui uulneratū Porrū Regē cōstituit: & ei quicquid in india reli/
quū erat donauit. Traditur aut Porrū audita Alexandri morte collachrymas: gra/
uiterq; cōquestū esse: q; generosus benignusq; rex mortuus esset. Q uinetiā postq;
ex India discessit Macedo: nūq; se regem Porrus appellauit: q̄q; id sibi permisisset
Alexāder: neq; sicut rex: sed tāq; satrapa dominabatur: modeste cuncta & in ho/
norē Alexandri loquēs ac faciens. Neq; uero permittit ratio: quæ de Porro ferunt
prætermittere hoc loco. Priusq; n. Indiā intraret Alexāder: amicorū quidā Porro
consulebantur cū gentibus: quæ trans gangem: & hypasim fluuium habitat so/
cietatem iniret. nūquā. n. in Indiā intraturū Alexandrū asserebant: ubi totam in
unum senserit cōspirasse: quibus ille respondit: si mihi tantæ uires nō sunt: ut si/
ne fociis saluus esse possim melius pfecto est non regnare. Renuncianti cuidam
Darium Regē appellatū fuisse respōdit Porrus: at uir appellatus nō est. Elephan/
tum: quo in pugna uti debebat: coram adductum gubernator ostendens: iste in/
quit o Rex optime feret: immo uero inquit Porrus ego ipsum feram. si uir mi/
hi similis ero: suadentibus amicis ut flumini sacrificaret: ne Macedonū rates su/
sciperet: neq; transitū Alexandro facilem præstaret: non est inquit arma tentan/
tium supplicare. Post pugnā uero in qua ab Alexandro uir diuinus multoq; na/
turā humanā excedens iudicatus est: amicorū quidā dicenti: si tu uenienti Alexan/
dro supplex credere uoluisses: nec prælio uictus esses: nec uulneratus: ego autē Pelleus
cū audissem Alexandrū præter cæteros homines ambitiosum: cogitabā si sup/
plex humilisq; cessissem: fore ut ipse me ignauum seruum: sin armatus restitis/
sem generosum regem iudicaret & admiratione potius q; misericordia dignum: rum.

neq; certe me sefellit opio: talē nāq; me ipm exhibēs: q̄lē ipse sensit Alexāder: uno

Vno die eodēq; die oīa amissurecepit. Talē igr̄ hūc indū historici referūt: aiūtq; illū pul/
oīa amisi cherrimū oīum indog; fuisse: p̄ceritate āt corpis tāta: q̄ta post troiana tpa nemo
& recepi. extitit: fuisse quoq; admodū adolescētē: qm̄ cū Alexādro pugnavit: sed nos ad in

stituta redeamus dū Apolloni9 sociiq; i tēplo morā trahēt: quoad rex de ipsoq;
aduētū certior fieret: cōuersusq; ad damidē Apolloni9 o damis inqt cēles ne ali

Pictura ē qd ē picturā: Certe inqt ille si qd ē & ueritas: qd āt efficit ars hmōi: Colores igr̄
imitatio. miscet iter se oēs: ut ceruleū serpētino & albū nigro & rubicūdum pallido: tunc

Apolloni9 certe (ut opinor) alicui9 cā hāc miscet. neq; n. aspect9 dūtaxat grā mī
scere puto: sicut puellā qnq; flores miscēt: imo uero inqt Damis imitatiois cā id

faciunt: ut p eos canis aut eq; aut nauis: aut hoīs imaginē exprimāt: aut aliud qd/
uis eoz; q̄ lub sole sunt: qu ēt solis ipsi9 aliqñ similitudinē referunt: & illum qnq;

oñdūt qd riga portari: sicut hoc ipso i loco apparet nūq; celū ipm calefacere: qñ
& aetherē ipm & deoz; domos lustrādo describit. Imitatio igr̄ qdā o damis pictu

ra inqt Apolloni9. Immo uero nihil aliud: nisi. n. hoc efficiat ridicula qdā resp̄se
cto uidebit̄ colores temere fortuitoq; disponēs. Tunc Apollonius qd āt illa: q̄ in

celo qnq; distractis ab inuicem niuib9 apparēt ut cētauri: hirco: cerui: lupi ēt aut
eq; & hmōi alia an ēt cuiusdā artis aliqd imitari uolētis hoc opus ēē dices? Mihi

quidē sic ēē uidet̄ inqt damis: Pictor igr̄ deus est inqt Apollonius: itaq; uolatili
curru qnq; relicto: quo delatus humana diuināq; gubernat: hmōi ludibria depin

gēs sedet sicut pueri in harena pingere solēt. Hāc audiens damis erubuit: pude/
bat. n. sibi talia uerba excidisse atq; incaute disserēdo eo pductū ēē ut tā absurda

cōcedere cogeret. At Apolloni9 ipm nō deridens: neq; n. in redarguēdo acerbus
erāt: non hoc inqt puto uoluissē te dicere o damis: sed eiusmodi nubes nullius rei

signa aut imagines ēē sed casu q̄ u ad deū attinet: ipsas p celū deferri: nos uero
qui a natura principiū imitatiois hēmus talia fingimus & opinamur. Hoc ipm

inquit damis purādū est uerisimili9: nāq; est sic se rē hīe. Duplex igr̄ est o damis
imitatiua ars: & unā quidē manu dicemus: & mēte qd uoluerit imitari atq; hanc

pingēdi artē ēē atq; picturā alterā uero mēte dūtaxat: atq; aīo similitudines fin/
gere: & imitari. Minime inqt damis duplicē imitatiuā artē dicēdā puto. sed p̄se

ctiorē ēē picturā dicēdū est: q̄ pōt & mēte & manu similitudines rēz; exprimere.
Alterā uero: particulā hui9 ēē: cū p ipsā uideam9 aliquē mēte dūtaxat q̄piā imi

tari: quis pictor nō sit: neq; ad illa exprimenda sciat manib9 uti: in hoc igr̄ inquit
Apolloni9 ambo cōsentim9 imitādi facultatē a natura hoib9 aduenire: pingēdi ue

ro pitiā ab arte: p̄ficiēci: qd ēt de fingēdi arte dicēdū cēleo. Picturā uero ipsā arbi/
trari mihi uideris nō ex colorib9 dūtaxat cōstare: qñ quidē unus tm̄ color ueteri

bus illis pictorib9 satis erat. posteriores uero q̄tuor adhibere: inde paulatī plu/
rib9: ac plurib9 usi sunt: qnēt lineamētis q̄busdā absq; ullo colore: nōnūq; pingūt

quā picturā ex umbra dūtaxat luminib9q; cōstare dicēdū ē: in ipsa. n. rei simili/
tudo cernit̄: ēt forma: & mēs: & pudor: & audacia: quis colorib9 tales affectus ca

reāt: neq; uero sanguinē: neq; comaz; aut pubescētis barbæ florē nō exprimit: sed
q̄uis simpliciter unoq; mō cōposita flauī hoīs: aut albi similitudinē repñtāt. Q uī

imo si indū quēdā albis lineamētis designauerim: ut n̄ q̄si nigrū sese aspiciētib9
offert. Nasī. n. simitas: & erecti capilloz; cincini: tum genarum eminētia: & stupo

ris imago quādā oculis circūfusa denigrat ea: quæ ab oculis alba conspiciunt̄:

Vno co/
lore usi
ueteres.

atq; illū q pictus ē indū ēē recte cōsiderāub⁹ demōstrat: quapp nō absurde dixē
rim eos: q picturā aliquā aspiciūt imitaciū illius: quā dixim⁹ facultatis indige/
re. nemo. n. recte laudabit pictū equū: aut taug; nisi q aīal illud mēte intueat⁹: cui⁹
similitudinē pictura demōstrat. Neq; uero Timomachi aiace: q furēs ab illo pin/
gitur recte cōtēplari q; pōt: nisi illū mēte cōspiciat & imaginē: interfectis apud machi
Troia armētis mortū sedere ac de p̄pria morte cogitare. Hæc at o damis q nūc
intuemur Porri iussu fabricata opā nō sculpturæ solū ēē dicemus qm picturis si
mulant⁹: neq; rursus picturæ dūtaxat opus qm ex ære fabricata: conspiciamus: sed
hoīem unū sculpturæ simul picturæq; picū illa p̄fecisse putādū est: q̄lis ab Ho/
mero in Achillis clipeo fabricādo Vulcanus inducē. Plena. n. illic sunt oīa iterfi/
ciētū atq; interfectoy: & terrā madere sanguine dicerēs q̄uis Aenea cēt. Dū isti ta
lia iter se colloquūt missi a rege nūciū una cū interprete lupuenerē: nūciātes regē
tridui hospite sibi asciuisse Apolloniū: neq; n. licere diutius pegrinis in urbe mo
rarī: ipm q; p̄terea ducebāt in regiā. Ciuitas at qbus muris circūdata sit antea dī
ximus. Ferūt at ipsā inordinate: atq; attico more angiporitis cōcisā. Domus at si
qs extrinsec⁹ aspiciat uno tm solario habitari cēlebit. Introeūtib⁹ at diuersa sub
terrā habitacula uariis p̄funditatis gradib⁹ distincta sese offerunt. Tēplū at solis
uidisse ferunt: in quo suspēsus erat Ajax eburneus: & Alexandri aureæ statua: ex
aduerso aut regis Porri statua ex ære nigro posita erat. Parietes uero templi ru/
bris marmorib⁹ ignis fulgorē imitātib⁹ uestiunt⁹: qbus cōgrue interpolitū aug;
radiāis fulminis fulgorē referebat. Pauimētū mixus cemento margaritis stratū Pauimen
erat: qd barbaroy in tēplis pleriq; seruāt. In regia uero nullā ædifici pōpā inue/
nisse phibēt: nō custodes: nō satellites sed uelut in claroy ciuiū domib⁹ paucos fa
miliares: & q regis colloquiū expectabānt: res aut ad sūmū q̄tuor hoīes: quo ap/
paratu lōge magis latatus est Apolloni⁹: q̄ tumidis āpulosisq; Babyloniz pōpis.
Ingrediēs uero multo magis gauisus ē: q; andrones: & porticus: & oīno totā aulā
modestiz: frugalitatisq; plenā offendit qd Apollonio satis fuit argumēti indū re
gē phiz deditū ēē: q̄pp iuxta iterptē cōsistēs gaudeo inqt o rex cu te uideā phiz
dare operā: ego uero inqt rex multo magis gaudeo: q; talia de me opinaris. Tūc Verba
Apolloni⁹: nū uobis inqt hæc legib⁹ p̄finita sunt: an tu ipse regnū ad hāc uiuēdi Apollo/
normā rectitudinēq; cōstituiisti. Ego inqt rex modeste istitutis legib⁹ modesti⁹ ēē
utor: & opes possideo plures: q̄ ceteri hoīes: paucis at indigeo: meaq; res pluri
mas amicoy ēē cenfeo. Beatus igr es ait Apollonius tali thesauro: si qdē aug; atq;
argentū amicis postponis: a qbus multa tibi bona pueniunt: qm ēē inimicis inqt
ille diuitias meas impior. Barbaros. n. quodā regioni huic intestos: & crebris in
cursionibus fines meos uexātes pecuniis subigo: & ipsi tāq; custodib⁹ regnū de/
fendo: ita ut neq; ipsi fines meos inuadāt: & sibi finitimos barbaros nobis alio/
quin p̄molestos coerceant. Interroganti autē Apollonio num etiā porrus tributa
illis impendere cōsueuerit. Porrus inquit rex bellum amabat: ego autē pacē. His Porus a/
uerbis ita captus est Apollonius: adeoq; illi amore deuinctus ut aliquādo eufra/
tem: quendā a philosophia aberrantē increpans dixerit. Ego faraorē indum: hoc bellū ego
enī regi nomen suithonoris causa nominare uereor: icū sarapa pp magna benefi
cia a rege suscepta mitrā aureā uariis gēmis ornatā capiti iponere uellet: ego in/
quit rex: si huiusmodi delicias amarē: nūc tamē p̄sente Apollonio eas repudiare:
atq; a capite remouere: uerū cū nūq; antea tali sim usus ornatu: quonā pacto nūc

Victus talia gestare: hospitibus mei pariter oblitus. Interrogati autem Apollonio regem quasi
regis in- uictu uteretur: respondit. Ego uinum tantisper bibo: quoad soli sacra facio: his autem qui in uena
dox. tionibus capio loci amicique uelcunt: mihi. n. exercitatio ipsa facis. Epulæ autem meæ
 sunt olera: & palmarum fructus: & quicumque hortus flumine irrigatus subministrat:
 multa quoque mihi præbent arbores: quas ego his manibus cælo. Hæc audiens ualde
 gaudebat Apollonius: in damidem crebro respiciens. Inde ubi de itinere ad brachma
 nas faciendo satis collocuti fuere: eum qui ex Babylonia uenerat itineris ducem hospi
 tem suum fieri rex iussit: eo more: quo cæteros inde ueniētes excipere cōsuevit: eumque
 in satrape cuiusdam domum duci præcepit omnifariam cōmeatibus abunde traditis. ipse
 uero ex manu capiēs Apollonium remoto interprete græcis uerbis interrogauit: an
 se uellet cōuiuio excipere: obstupescit autem Apollonio: & cur non statim a principio secū
 ita locutus esset interrogati: inquit rex ne forte nimis audax uiderer: quasi qui non satis
 me ipsum agnosceret: quæ barbaræ facere fortunæ placuisset. Nunc autem tui amore ui
 ctus: ubi te meis bonis gaudere cognosco diutius te celare non potui. Quia si me græ
 cæ locutionis pitus: idcirco tibi plurimis argumentis ostendā. Cur autem inquit Apollonius
 me ad cōuiuium non inuitasti. Sed inuitati a me maluisti. Quia te inquit rex præstantio

Regali rem esse arbitror. regalius. n. est cæteris omnibus sapientia: hæc dicens Apollonium cæte
cæteris sa- rosque eius socios ad balnea deduxit: ubi ipse lauari cōsuevit. Is autem locus erat or
pientia. tus longitudine stadii unius: cuius in medio lacunar defossus erat fontes aquarum
 dulcis trigidæque in se recipiēs: utrinque uero spacia erant ad currendum idonea: in quibus
 iaculo & disco rex more græcorum se exercebat: in flore tunc cōstitutus ætatis:
 annum. n. agebat ætatis septimum supra uigesimalium: atque ad eiusmodi exercitationes
 aptus fuerat. Vbi uero se satis exercuisse uidebatur: insilire in aquam solebat: ibique

Coronati aliquantum natando morari. Postquam igitur omnes lauere ad cōuiuium coronati processerunt: ea
cōuiuia. namque apud indos cōsuetudo: quotiens apud regem cōuiuauit. Res autem memoratu di
 gna uidetur cōuiuadi formam modumque referre: qui plene distincteque a damide scri
 bitur. Rex in lecto ex stramentis facto accubabat: iuxtaque ipsum ex agnatis eius ad sum
 mum quicumque: cæteri sedentes epulantur. Mensa uero sicut altare: usque ad hominis genu subla
 mis in medio struitur: quam in semicirculum cōposita triginta homines: quasi chorus ad
 māducandum circūfistunt. In ipsa uero laurus sternitur: alique rami similes mirto: quibus
 unguentum stillat: quo utuntur indi. Mensæ autem pisces auesque imponunt. Integri
 præterea leones: & capræ: & aprinæ: & tigridum clunes. cæteris. n. animalis hu
 ius partibus uesci indi præbent. Ferunt. n. hoc animal cumprimū nascitur priores

Mensa in pedes uersus orientem solem attollere. Comedendi autem cōsuetudo talis seruat.
femicir- exurgēs. n. ex propria sede cōuiuia ad mensam accedit: & particula ab aliis: quæ di
culi for- ximus animalibus abscissa: aut auulsa in propria sede reuertitur. panem quoque iugi
ma. ter comedens: ubi uero prope modum saturatus sunt aurei argenteique crateres affe
 runtur: quorum singuli potioribus decem sufficere posse uideantur: atque ab his tam ex flu
 mine potantes incuruati bibunt. post potationem uero strenuitates exercēt sane peri
 culosas: non tamen a studio diligētiarum alienas. Puer. n. quasi unus eorum: qui in orchestra
 saltat: expeditus in medio cōsistit: in quem sagittarius sagittam emittit: non multum a ter
 ra elatus supra quam ita ut diximus emissam & uolantem puer in caput: pulotus tra
 siliens prætransit: non ignarus si paulum in saltu aberrasset sagitta se transire iuri. Sagit

Mos co- tarius. n. priusquam sagittam emittat cōuiuantes citauit sagittæ cuspidem ostendit: & illius
mededi. culosus. si qui forte expientiam cape uoluerint facultatem præstant. Funda est adco subtiliter

iaculantur: ut emissio lapide aut glade puer extremos dūtaxat capillos attingāt. Sunt at & q tabulæ inixi fili imaginē sagittarū ictib⁹ designēt: ut si qs pictor ea dem liniāmētā penicillo descripsisset. Talia igit in cōiuiis exerceōtes indi: q̄q̄ ēē q̄nq̄ ebrii sint: recte tñ pagunt: ea uidētes damis sociiq; stupebāt: & sagittādī exa c̄tissimā piriā admirabant. Vex Apollonius iuxta regē accubās: q codē: quo & ipse uictu utebat: nō multū tabulis ludisq; mentē adhibebat: sed ad regē conuer / sus iterrogabat un græcas līas: & quā sciebat phiam didicisset: cū multos uideat apud indos taliū disciplinarū pceptores. Subridēs at rex: maiores inq; nri cūctos ad hæc loca nauib⁹ appellentes iterrogabāt an piratæ eēnt: adeo utiū hoc: quis sit magnū cōe oib⁹ eē arbitrant. Vos at græci nō iterrogatis eos q ad uos acce dunt: an sint phīadeo id qd oīumq; sunt apud hoīes diuinissimū est qbus uis si / ne discrimine cōtingere posse arbitramini: & hoc apud uos: quasi p̄dationis ge / nus est quoddā. Tibi nāq; similē inueniri in phia phibēt neminē: plurimos autē apud uos eē audio q tāq; alienā rē phiam dep̄dātes: eaq; tāq; ueste inepte tñ se in / duētes elati incedūt uestē trahētes alienā: & certe sicut p̄dones q inumeris p̄enis se obnoxios eē cognoscunt: in deliciis degunt eodē mō apud uos phīæ p̄dones se Phīæ p̄ / runt: ueneri ac uētri indulgere: & uestib⁹ mollissimis uti. huius at mali cām eē dones. arbitror leges urās: si qs. n. numisma adulterinū cuderit: capite plecti: si quis eē pupillum circūuenerit: aut aliud quippiā fecerit eiuscemodi. Phīæ uero calūnia tores: aut corruptores nulla ut audio apud uos lex coercet: nullus huic rei magi / stratus pficiē. Vex apud nos pauci admodū phiam attingūt: & hi tali rōne pro / banē. Opus est. n. adolescentē decē & octo annos natum: hoc. n. tpe ut arbitror: Adolescē apud uos pubertas dicī: penes fluuiū hypasim duci ad eos homines: quos tu eē tes philo / illic inuenisti: atq; antea publice p̄fiteri ipm oportet se operā phīæ daturū: ut li / ceat uolentib⁹ a tali incepto phibere: neue aliquo pollutus scelere ad philosophā dum accedat. Scelus at dico primū a p̄re matreue pueniēs. cauemus. n. neqd ab illis turpitudinis fortia: neue ab eorū parētib⁹ usq; ad genus tertiū rursus p̄gen tibus: quo in genere q̄ritur: ne qs eorū cōtumeliosus: aut incōtinēs: aut avarus: aut iniustus fuerit: ubi at in ipsis nulla utioq; macula reperit: tum adolescētis mores diligēter inspicunt: multipliciter illum tēptātes ac p̄bātes: & primo qdē an inge nio ac memoria ualeat expiūncian sit natura uerecundus: & nō astu ad tps id si mulans. Deinde an sit ebriosus: aut gulæ deditus: an iactator: an ridiculus: an su dax: an cōiiciator: an parentibus p̄ceptoribusue (ut decet) obteperās: an formosi rate sua abutēs: & qbus qdē parētib⁹ ortus qsq; sit: & illi rursus ex qbus geniti te stib⁹ cōprobat: & in tabulas relatū publice custodiē. cū. n. indos: qspiā obierit: tūc magistratus cui hoc muneris lege mādātū est ad mortui fores accedēs singi latim eius acta moresq; scribit. q si in mēdacio dep̄hēsus unq; fuerit: hac multa p̄cna: ut nullo āplius magistratu aut dignitate fungi possit: qā cōem hoīum so / cietatē mentiēdo fraudauerit: q at ad examinādos iuuenes eligunt multa ex eorū aspectu coniciunt: oculi nāq; mores hoīum plerosq; indicāt: multa ēē in supciliis Oculi genisq; posita sunt: ex qb⁹ sapiētes: & natura piri hoies imagines in speculo aspi: mores cientes: q mēs illis quodq; sit ingeniū cōtemplanē. cū. n. magno in honore apud indicāt. indos habeat philosophia necesse est oibus modis p̄batos esse: qui ad cām perci piendā accedunt. Quo pacto igitur p̄batos adolescentes p̄ceptoribus tradimus philosophiæ: satis ostēdimus. Quod autē ad me attinet ita cōtingit: ego ab auo

Narra/
tio regis
indoy.

rege q̄ itidē atq; ego Faraotes dicebat originē duco: p̄r āt meus regno priuatus fuit: iā cū defuncto parēte puer admodū relictus ēētutores duo pegrini scdm̄ leges indoy gubernationē eius susceperūt: & q̄ in regno agēda erāt nec benigne nec moleste gerebāt: quapp̄ odiosi/molestiq; his ēē cceperunt: qui impio suberāt: multaq; in eos maledicta cōiuciaq; uulgo iactabant. Potētiores igit̄ qdā contra illos cōiurantes solēni celebritate dum scilicet indo flumini sacrificarēt aggressi eos interficere: ipsi uero occupato regnō sese dños cōstituerūt. Patris igit̄ agnati de ipsius salute solliciti: cū esset annos natus circiter sexdecim ad regē qui penes hypasim fluuiū regnabat: eū miserunt. Est āt id regnū hoc ipso: qd̄ ego possideo lōge maius: regio āt plurima ex pte amēnissima & bene fortunata. Volenti aut̄ regi in filiū sibi adoptare nō cōsensus est pater meus: nolle inquit cōtra fortunā pugnare: q̄ iam semel ip̄m regno priuauerat: atq; ab eo petiit: ut sibi liceret apud eos: qui sapiētes illic habeant philosophari. sic. n. tollerata faciliora sibi fore putabat domestica mala. Cōsulerit āt regi ut paternū regnū recipe temptaret: atq; auxilia ad id pollicētī rñdit. Si me uere philosophantē agnoueris reduces in regnū: sin minus finito me priuatim eo mō uitā degere. His auditis rex ipse ad sapientes una p̄fectus: maximas grās se illi relaturū ēē pollicitus est: si in erudiēdo generosum puer: & clarissimis parētib⁹ ortum curā diligētiaq; adhibuissent. Illi uero p̄clay: qd̄ in illo cōspicati libētē operā suā obtulere: inde studiū omne diligētiaq; in illo erudiēdo posuerunt. Ipse quoq; mentē animūq; totū ad p̄cipiēdas discipulinas cōuertit. Post ānos uero septē rex aduersa ualitudine correptus: quā & uitā finē illi attulit a sapiētib⁹ reuocatū patrē meū heredē regni æquo iurē cū filio reliquit: & nubilē filiā illi despōdit uxore. Mortuo deinde rege cū aī aduerteret p̄r meus regis filiū assentatorib⁹ gaudere: & uino & huiuscemodi uoluptatib⁹ deducū: erga se quoq; suspiciosum nimis ēē. Tu inquit hęc oīa tibi habere regnūq; totū: ut placet gubernare: stultū est. n. q̄ regnū ad se iure p̄tinēs hīc nō possimimis audacter ī alieno regnare uellem: mihi uero sororē tuā cōcedere: hoc. n. solū de reb⁹ tuis hīc mihi satis est. Accepta itaq; uxore in loca sapiētib⁹ finitima secessit habitātū: ubi uicos septē amēnissimos sub ditōe hēbat: quos ei dotis nosse rex tradiderat. Me igit̄ ex tali natū cōiugio p̄r cū grācas līas docuisset ad sapiētes deduxit: citius fortasse q̄ æquū fuerat: erā. n. annos dūtaxat duodecim natus. Illi uero acceptū me nō secus ac filiū educauerunt: quos. n. grācis līis instructos accipiunt: multo magis diligunt: eāq; doctrinæ similitudine qdā iā sibi deuinctos. Parentib⁹ āt nō ita multo post defunctis sapiētes: apud quos degebā in paternos uicos ad res meas curādas me ire iusserunt: cū iā ad annos ætatis decē: & nouē puenissem. Sed iā uicos abstulerat bonus auūculus: ita ut nec ēt agellos: quos p̄r ipse possederat mihi relinqueret: cuncta ad suū regnū dictitās p̄tinere: mihi uero summū bñficiū ēē: q̄ uitā cōcederet. Ego āt paucis pecuniis a libertis maternis collectis cū q̄tuor dūtaxat familiaribus in paup̄tate degebā. euenit āt ut tragœdiā quā heracliday uocāt lēctitātī nunciū qdā supueniret epistolā afferēs ab homine parēti meo quodā familiarissimo. Is me iubebat ydraote amne trāsmisso ad se uenire auiti regni recipiēdi cā. sp̄are. n. dicebat me facilius id cōseq̄ posse nisi mihi deesset. Ego igit̄ tragœdiā ab aliquo deoy mihi oblatā putās omen & famā sequebar. Trāsmisso āt flumine eoy: qui regnū inuasērāt: ualtes interisse audi ualtes: in hac ipsa: ubi nūc sumus regia oblidi. Veniebā igit̄ supplex & sum-

mo clamore quacūq; iter facerē incolarū auxilia implorans : & quisnā essem : & quo p̄se genitus uociferās : aduētas quoq; mei cām eē narrabāt : ut autitū regnū p uim & fraudē ab iniustis possessoribus diutius occupatū reciperē . illi uero sum / mo gaudio me excipiebāt & accedētes p̄pius salutabant : neq; auo similē futurū existimātes sūma cū beniuolētia cōplectebant : & eorū pleriq; pugiōes & arcus se cū ferētes me comitabant : & augebat cōtinuo numerus : & maior ostēdebatur beniuolentia . Cū hac itaq; multitudīne ad ciuitatis portā uenientē ciues oēs tam alacri promptoq; aīo susceperūt : ut ex ara solis accēsis facib⁹ obuīa pcedētes ad regiā usq; deducerēt : multa in aui patrisq; mei laudē decantātes : eū uero q tāq; sui cus regiā obtinēbat e muris p̄cipitare uoluerūt . nisi ego p illo p̄carus essem : ne ta li morte ipsum interimerēt . Hæc audiēs apollōius heraclidaz inquit reditū aper te narras : & laudes maxime diīs debent : qui generoso uiro in suū regnū redeū ti auxiliū p̄stiterē . Verū hoc de his : quos dixisti sapiētibus respōdeas uelim : an ii sint : qui quodā ad Alexandrū uenientes secreta multa de celo / de stellisq; secum philosophati sunt : Oxidrachi inquit rex isti sunt : quæ gens in libertate uiuit : reiq; bellicæ et studet : & sapientiæ participē se esse p̄stet : cū tñ nihil præclaz sciant : neq; uere sunt sapientes . Positi aut sunt inter hypasidē & gangē : quā in partē nū q̄ uenit Alexadēr : nihil sane timēs : qd i illa regiōe cēsus ut puto reuerētia sacroz phibit⁹ ē . Sciebat . n . hypasidē fluiū trāsi : & cāpos urbi adiacētes facile capi posse : urbē uero : quā illi habitāt : nec si qs mille achilles & ter mille aiaces secum duxerit capere unq; posset : nec tñ ipsi in aciē p̄deutes dimicāt : sed tonitruis ful / minibusq; ab ioue missis hostes ppulsant : cū sacrosancti & amici deoz habeant attamē ægyptiū herculē & bacchū : qui cū exercitib⁹ indiā lustrarūt aduersus ip sos cōi cōsilio militasse phibent : omnisfariā generis machinas secū ferentes occupa tisq; agris urbē accessisse . Ciues at nihil ecōtra molietes quieti pmanebāt : sed cū hostes iā urbi propinquarēt repēte tonitrua fulguraq; de celo frequenter missa armatos iā fugere cōpulerunt . Vbi & aureū clipeū abieciſſe herculē serunt : quē sapiētes illi monumētū cā in tēplo suspenderūt : cū pp eā : quæ de hercule opinionē tū ob ipsius clipei pulchritudinē : in ipso . n . hercules isculptus erat terminos terræ penes gades collocās : & mōtibus quasi colūnis cōstitutis oceanū excludēs . Vnde manifeste satis colligi p̄no thebanū herculē : sed ægyptiū ad gades uenisse . ibiq; terraz terminos cōstituisse . Dū isti talia inter se loquerentur . hoies ad tibiā can / rantes superuenere : interrogāti at Apollonio : quidnā hæc sibi uellet exultatio in / di inquit ille huiusmodi cantibus regē admonēt : quoties dormitū pgit ut bōis uta tur somniis : atq; benign⁹ erga subditos : & illis bene cōsulēs surgat . Q uonā igit . pa ēto inq; Apollonius . O rex erga talia te habes cū isti te cātibus appellent . Nō de rideo inq; ille : opus est . n . talia admittere legū grā : cū nulla tñ cōgēā admonitione quacūq; . n . rex modeste benigneq; facitea sibi maiorē grām & beneficiū afferūt q̄ iis q eius impio ditioniq; subiacerēt . His dictis eorū uterq; dormitū abiit . Postq; uero dies illuxit rex ad cubiculū uenit ubi Apollonius sociiq; eius dormiebāt : sca belloq; manibus propriis aptato super sedens cū salutaſſet Apollonium / quidnam meditareſ interrogauit neq; . n . dormire te nīmīū arbitror : cū aquā bibas : & uinū cōtemnas . Tunc Apollonius an dormire cenſes eos : qui aquā bibunt . Dormire in / quit arbitror rex inq; sed pleuē somnū & qualē dicimus sūmis oculis insidere nō nū potō / autē mēt i . Immo uero inquit Apollonius ueroq; dormiunt somno : forte et menti res aquæ

Vrbē oxi
dracarū
mille ach
les nō ca
perent .

Egypti⁹
hercules
ad gades

Dormire
leuē somnū

magis illorū oculis somnū infidet: nisi. n. quieta mens fuerit: nequaquā oculi somnū suscipiēt: ppea furiosi hoīes dormire nequeūt: pp assiduā mētis agitationē: q̄ cū in alia ex aliis iugiter cogitādo trāsiliant torue ipudenterq; aspiciūt: sicut infomes dracones: qm̄ igit o rex manifeste interpretari possumus: qd somnus operet: t quaq; hoibus detrimenta afferat: pergitamus qd nā sit: qd minores faciat somnos aquā bibentiū q̄ ebriorū. Noli inqt rex sophisticis in disputādo sermōibus uti: cōcedā. n. si ebriū ipsū supposueris: et nō dormire: debachās. n. & q̄li furēs aiūs multiplicit̄ illū deuoluet: & plurimis ipebit p̄turbationibus: ut. n. sibi oēs qui cōcepta ebrietate dormire nitunt: nūc usq; ad domus culmē attollī: nūc rursus sub terrā detrudi: & tali agitari uertigine: quali circūuolui Ixionē fabulæ phibēt: nō itaq; de tali ebrio sum locutus. Sed de eo qui uinū bibēs: sobriusq; pmanet: quiq; cōtemplari & alia mentis opera exercere pōt: hūc ego magis meliusq; dormitūz dicō: q̄ qui tantūmodo aquā bibit. His auditis Apollonius Damidē magna uocē cōpellans: cū uehementi inquit uiro mihi institutus ē sermo. & in disputationibus exercitato. Video inqt damis: sed tñ idipsum pinde iucundissimū est: ac si dulcis aquæ fontē inuenissemus: & me quidē tō quā attulit ualde mouet: uide igit. cū sis nupertime exp̄rectus: ut hāc de somno disputationē absoluas. Paululū igit sub lato capite apollonius: quāto inquit nos: qui aquā bibimus dulcibus somnis magis abundemus: q̄ qui uinū bibūt iā ostendā tuā rōnem secutus. Q uod at̄ multis agitur p̄turbationibus: & quasi furiis quibuldā uexet ebriorū mens recte abs te dictū esse fateor. Videmus. n. ebrietatē correptos geminā lunā geminū solē se uidere arbitrari: alios nō minus lapsos: & pene sobrios nihil quidē tale cogitatē sed laticia gestire: & uoluptate quadā perfundi: idq; nō ob aliquā p̄claram actionē ab eis gestā plexq; cōtingit. alii ueto forēses orōnes meditant: cū in foro nūq; sint locuti: & se diuites putāt cū nec drachmā possideāt: hi at̄ sūt o rex insanie moti: ipsa. n. laticia mētēs agitat: plures. n. uidi q bona quadā fortuna potitos se cē arbitratēs somnū capere nō poterāt: sed excitati in mediū p̄siliēbāt: qd̄ satis argūmenti ē ipsa ēt bona curas sollicitudinesq; prābere. Sūt at̄ & quadā medicamenta ad faciendū somnū excogitata: q̄ si qui biberint: aut sese iisdē perunxerint: tā

Vertigi/
nesebrio
rum.

Iuena.
Geminis
exurgit
mentia lu
cernis.

Medica/
mēta ad
sommū.

pfunde dormiūt: ut mortui uideant̄ inde tā obliuiosi sūt: ut ubiuis potius q̄ ubi sunt sese esse arbitrent. Q uod igit. potiones: corpori: aut aīa: neq; p̄priū neq; legitimū somnū inducunt: sed aut ita pfundū ut semimortui uideant̄: aut leuē admodū. & a qbus accidetibus rūpi facile cōsensuz te puto: nisi p̄tinax: potius q̄ disputator & cē & haberi uolueris. Aquæ at̄ potores singula pinde: ut sunt uidēt neq; sibi ipsīs ea quæ nō uidēt nec sunt describunt: aut figurāt: neq; leues sunt nūquā aut torpore: aut stulticia refert: nec supra: q̄ deceat hilares: sed semper sibi ipsīs ad sunt: rōcinatoribus similes: nō uespere: minus q̄ mane: nunq. n. tales hoīes cōminuet: et si in multā noctē fuerint operatimē somnus eos tāq; dñs urget: caput uini seruum inuadēs: sed liberos semp & toto corpore sese erectos p̄bent. Cum at̄ dormitum accesserint aīa pura & quieta somnum capiunt: neq; prosperis successi

Aīa a ui
no pura
conspicit
uaticina
tionem.

bus elati: nec aduersitatibus illis depressi. Mens. n. sobria moderata sese ad uitā q̄ hēt: nec ab alterutra p̄turbationē supas: p̄terea curis uacua dulcissimo: & iucundissimoq; somno perfructūs nullis calibus excitat. Per somnia insuper uaticinatio nēq; apud hoīes diuinissima existimat̄ multo facilius conspicit aīa uino nō suffo cāta: sed pura mundaq; oīa: q̄ uiderit facile colligit: & discernit. Q uapropter som

niorꝫ interpretes: quos oniropholos appellat poetæ de nulla unq̃ uisiōe antea cō/
sultoribus rōdebant: q̃ uisionis horā sciscitari essent. Nā si matutino tpe somnū
apparuisse: tūc de illo aliqd cōiectari se posse arbitrabant: q̃a tūc recte uaticina
ri posset aia cū esset uiō/ciborꝫ liberata. Sin uero primo somno: aut media ēt no/
cte cū adhuc uino suffocata: demersaq̃ est aia somniū dicerēt apparuisse: sapien/
ter quicq̃ rōdere abnuebant: quietiā deos ipsos itidē iudicare: & sobriis ais poti
us oracula tribuere breuius ostendā. Fuit quondā apud grācos o rex uates no/
mine Amphiarus. Scio inquit rex nā te oeclei filiū dicere puto: quē thebis re/
deunte terra uiuū absorbuit. Ipse inq̃ Apollonius ēt nūc i attica terra uaticinās
somnia petētibus inducit: eos āt qui rōsa accipe uolunt sacerdotes integrum diē
a cibo: a uino āt triduo iubēt abstinere: ut pura expurgataq̃ aia ostendat rōnes
colligere melius possit. Quod si uinū idoneū somni medicamentū cētiusisset
pfecto sapiēs Amphiarus: contēplatores somniorꝫ: contrario mō se preparare.
Vino refertos tāq̃ amphoras in adytū descēdere. Multa insup: & alia oracula re
ferre posse cū apud grācos: tū ēt apud barbaros celeberrima: in quibꝫ sacerdos
nō uino sed aqua potatus: ex tripode responsa petētibꝫ dedit: me igr. o rex: & ex
teros aqua potores: q̃li bachātes diuinorꝫ: numine correptos arbitrare. Sobrie
tatis. n. amore: ut sic dicā insanimus. Tū rex addes inquit Apolloni & uinū so/
dalicii huiusce comitē: faciā inquit ille nisi forte iis: qui tuo impio subsunt mole
stus nimis euaseris. Phia nāq̃ modesta: ac ut sicut dicā solutior in rege cōspecta:
& qualis in te ēē mihi uī: admirabilē: quandā tēperiē gignit. Eadē uero exactior
& ad summā deducta subtilitatē: modestior sane: atq̃ humilior apparet: q̃ cōditio
ni uestræ cōueniat: eāq̃ ad fastū quendā & elationē mundi referūt: hāc inter se
collocuti cū iā aliquātū diē pcessisset foras egressi sunt. Cūq̃ aiaduertisset Apol
lonius regē legatis aliisq̃ priuatis ēt uiris illū expectantibus responsa dare oport
tere: itū inquit o rex facito: quæ ad regni gubernationē attinent me uero hoc tpe
nouū solē salutare permitte. Oportet. n. cōsuetas pces ad illū asferre. At qui scio
rex inquit ipsum tuas pces exauditurum: gaudet. n. oībus: qui sapientiā amant.
Ego uero te interea morabor: oportet. n. me de cōtrouersiis quibusdā sniam fer
re: quibus si iter fueris magno adiuuēto mihi te futurꝫ spero: cūq̃ dies aliquātū
pcessisset reuersus Apollonius interrogauit quānā illa essent de quibus iā die
sniam tulisset. Hodie inquit rex nihil oīo iudicauī: sacra. n. id me facere phibue
runt. Respōdens āt Apollonius: an uos inquit sacris antea pactis iudicia sicut itī
nez: principia: aut exercitiū educationē facitis. Certe p louē inquit rex: maxie. n.
& in hoc piclitat: qui iudicat: ne a iudicādi rectitudine aberret. Recte itaq̃ regē
dicere: cū apollonio uisum ēt: rursus quānā esset illa controuersia interrogauit
de qua eo die esset iudicaturus. Video. n. te aīo suspensū & utrā in partē sniam p
feras ambigētē. Fateor inquit rex me plurimum dubitare: quapp libētissime te
mihi cōsiliarū ascisco. Est āt cōtrouersia huiusmodi. Quidā alteri agrū uendidit
in quo thesaurus erat nemini cognitus: nec ita multo post dehiscens terra cā/
psam qua cōtinebat: auge: patefecit: hāc sibi terræ uēditor deberi aiebat: neq̃. n.
terrā fuisse uenditū: si sciuisset in ipsa id cōtineri: quo suæ uitæ satisfacere po
tuisset. At emptor ecōtra dicebat sua ēē oīa: q̃ empta a se terra cōtinerent: & iu
sti aliquid utriusq̃ sermo uī hēre: nec sane prudēis uiri arbitror si partiti iter se
aue: ambos iusserim: id. n. & ancila quæuis dicere potuisset. Ad ea rōdēs apol/
D ti.

Amphiar
raus som
nia indu
cit.

Ex tripod
de rōsa.

Solē sa
lutare p
mitte.

Cōtrouer
sia agri.

Ionius uiros inquit istos phōs nō esse iā satis ex hoc consilcere possū : q̄ pecuniā cā inter se certāt. Tu autē optime iudicaturus uideris. Si tecū ita fueris medita- tus: deos quidē in primis illoꝝ hoīum curā hīe quā cū uirtute philosophant. Se- cūdo at̄ loco eoꝝ q̄ peccatis q̄ minimis sint obnoxii: quicq̄ nulli unq̄ iniuriā attu- lerit. Tribuūt igit̄ philosophantibus quidē: ut diuina humanaq̄ recte nouerint:

**Litiganti
um uita
inquiren/
da.**

his uero: quos scdo gradu bonos nūmerauī sufficientem uictū p̄bent: ne q̄ nec- cessarioꝝ inopia cōpulsī iniusti quidpiā perpetrare cogant. Censeo igit̄ o rex li- tigantiū uicā quasi in libra suspensam diligenter inquiri oportere: & q̄ inuēta fue- rint accurate examinare. neq̄. n. arbitror deos alteri quidē terrā ablaturus fuisse nisi esset uitiis ingnatus. Alteri uero q̄ sub terra erant dedisse nisi uenditore me- lior esset. Postridie igit̄. litigatores ambo ad tribunal uenere: & uēditor quidē: ut multoꝝ testimōia p̄babāt uir erat supbus cōtūmeliosus: & sacroꝝ contēptor: q̄ terrestribus diis sacrificare necesse ē. Alter ut fama ferebat: mitis erat: & iustus: & sanctissimus deoꝝ cultor. Victor igit̄. apollōiī snia ex iudicio discessit: qui bonus erat: tanq̄ a diis immortalibus eiusmodi bonis donatus. Postq̄ igit̄. hoc pacto iudi- ciū redditū est: ueniēs ad regē Apollonius. Hodie inquit tertia dies ē: ex quo me

**Per tridu
um ho/
spes ex le
ge.**

tibi hospitē rex fecisti: oportet igit̄ uestras leges sequentē abs te discedere. At. n. lex te nondū urget inquit rex: qm̄ post meridiē aduenisti. Gaudeo inquit apollō- nius hospitali munere. q̄ uideris mei cā legē subtilius interpretari. Certe inqt rex nā & si legē soluere liceret: libenter tui cā facerē. Verū hoc mihi dicas uelim inqt apolloni nū camellos: quibꝫ uehimini Babylonē adduxeritis. Istinc inqt apollo- nius: nā a bardane illos accepimus. An igit̄. inqt rex putas illos ulterius uos possē portare: cū tm̄ itineris iā fecerint. Subticuit apollonius. Sed ipsum interpellās Damis nundū inquit aiaduertit hic uir: quantū peregrinatiōis supersit: nec ad q̄s gētes posthac aduenturi sumus. Sed ubiq̄ bardanē inuēturū sperans: quasi lu- dū arbitrat̄ ad indos penetrare: p̄pterea nō palā ut se habeant camelli fateā: sūt n. tā male dispositi. ut ipsos p̄pe modū magis nos ferre cogamur: q̄ illi nos por- tare possint: itaq̄ nobis mutare eos necesse ē. Nā si in desertis indiā defecerint: nos ēt illic cōsidere necesse est: uultures lupoꝝq̄ a camelis abigētes a nobis uero cū defecerimus nemo abiget. Ego igit̄. inquit rex huic malo remediū afferā: & ca- mellos quattuor uobis dabo: tot. n. ut arbitros uobis ē opus. Satrapā uero: qui

**Camelli
albi i in/
dia.**

apud idū impar alios quattuor quos adduxistis retro mittere babylonē iabebo: est aut̄ in india camelloꝝ armentū qui toto corpore albi sunt. Ducē uero inquit damis nōne dabis o rex: imo uero ducē cū camello: & q̄qd̄ uiatici opus est libē- tissime dabo. Scribā insuper ad iarchā sapientū principē: ut apolloniū nihilo se inferiorē iucūde suscipiat: & uos itidem tanq̄ uiros phōs. & diuini hoīs comites ac ministros. His dictis aux̄ illis dari iussit: & lineas uestes subtilissimas: p̄pterea gē- mas: & alia eius gñris cōplura. Verū inqt apollonius aux̄ habemꝫ abūde qd̄ bar- danes nobis isciis duci nō deferendū tradidit. Vestes at̄ perlibētē accipia: q̄ ue- tes: atticoꝝ uestibus similes ēē uident. Gēmā uero unā manu capiēs o optima i- quit q̄ opportune nō absq̄ diuino numine te iueni: q̄ eēt ut arbitror contēplatꝫ uim quandā secretā atq̄ diuinā illi gēmā inesse. Damidis uero comites cum nec

**Epistola
pharaote
ad iarchā**

auri quicq̄ accepissent: gēmas tñ aliquas acceperūt: quas diis sacrarēt: si qm̄ in patriā redire cōtigisset: manserūt aut̄ illic ea die: nā rex eos abire nō pmisit. Scī- plit quoq̄ ad iarchā epistolā hmōi, Rex Pharaotes iarchā p̄ceptoris: & qui apud

illū sunt sapiētibz gaudere. Apollonius uir sapiētissimz/sapiētiores uos eē pu/
tās: ut uestra discat ad uos uenitū dimittē igit. ipsum scientē quæcūq; uos scitis in e/
quid de uestra disciplina deperdat: loquit̃ at̃ optime hoīum oīum: & memoria
maxime uiget: dare ēt operā ut thronū uideat: in quo sedētī mihi regnū dedisti
Iarcha pater. Insup̃r q; apolloniū secūtur multū laudis merentē: qm̃ uir talē ue/
hemēt̃ amat uale & ualete. Hac accepta epistola taxilis abierūt: iāq; bidui iter
pgressi ad locū uenerūt: ubi Porrū cū alexād̃ro pugnas̃se ferunt: ibiq; portas ēt
astare dicūt nō loci cuiusq; claudēdi cā: sed trophæi tñ grā exstructas: ipsis quo
q; alexandrū cōspici: quadriugo currui supstantē: sicut cū Darii satrapis apud
ipsū pugnauit. Duas at̃ alias portas eē ferūt: nō lōgo inter se spacio distantes: su
pra quaz; unā alexād̃ris: supra aliā uero Porri statua posita ē: quæ post eorū ut
arbitror cōciliationē exstructa fuerunt: hic. n. latrabūdo: ille salutāri uenerabun/
doq; similis apparet. Post hæc Ydraote flumine supato: cū gētes plurimas pera/
grassent ad phasidem fluuiū eadē peruenerē: a quo stadiorū. xxx. spacio: cū abeli p̃cio ara/
sent aras inuenerunt tali inscriptas epigrām̃ate. Patri ammoni: & herculi fratri & rum.
Mineræ Palladiæ: & Ioui olympio: & samothracibus cabiris & indico soli: at; Alexan/
q; Apollini delphico. Aeneā quoq; colūnam eodē loco erectā tradūt hīs uerbis i der hic
scriptā. alexāder hic stetit: & aras quoq; alexād̃ri ēt opus eē arbitramur impii stetit.
fines hoc monumētō signātis. Columnam uero indos phasidis accolat exexisse
puto: q̃si gloriantes q; non fuerit ulterius Alexander progressus.

PHILOSTRATI DE VITA APOLLONII TYANEI. LIBER. III.

Phasidis fluminis: qd̃ fison pleriq; uocāt: cursus describit̃: & quæ in ipso aut
secus ipsum nascant̃: memoratu digna referunt̃: ubi de piperis arboribus eiusq;
collectione: de draconum uariis generibus atq; natura: tum de aduentu ipsius
ad Brachmanas: & de illorum uictu ac moribus disputationibusq; cum illis ha
bitis: & de ipsorum uirtutibus multa narrantur.



E Phaside uero quātus indicā terrā pcurrat: qd̃q; circa ipsam Phasis
admirabile sit iā dicemus. Huius fluminis fontes in agro sca fluuius.
tent. estq; fluuius ipse a principio statim nauigabilis: paulu/
lū uero pcedens nauibus inuius est. Petræ nāq; superiore ex
parte a cutæ: atq; inter se densæ ab aqua latentes: ab alueo p Istrus ma
minent: quibus aqua illisa & in se cōuersa nauigabilē fluuiū ximus in
reddit. Latitudine uero istrū adæquat: qui europæ fluminū maximus habet̃: in europa.
eius ripis arbores nascunt̃ similes his: q̃ penes istrū crescūt: a quib; unguentū di
stillat: quo i nuptiis indi pungi cōsueuerē: tūq; ab illis existimāt̃: ut nisi tali un
guētō puncti nubētēs fuerint: perfectæ nuptiæ: & ueneri nequaquā gratæ putē.
Veneri quoq; dicatū eē ferūt nemus fluminis ripis adiacēs. Pisces ēt quos pauo Pisces pa
nes appellāt: in hoc dūtaxat flumīe oriri phibent. Vocāt̃ at̃ eodē quo & aues noi uones.
mineq; ipsis ēt ceruleæ sūt cristæ: squamæ at̃ uerſi colores: cauda uero aurea: in
quācūq; uoluerit partē fatilis. Est p̃terea i eodē flumīe bellua albo uermi similis
ex q̃ capta oleū sit ad usū ignis accommodatū: qd̃ nisi uitro cōtineri possit. Capir
ur at̃ regi tātūmō eiusemodi bellua: q̃ ille diruēdoq; meniū cā utit̃: nā ubi mur

ros eiusmodi pinguedo tetigerit: ignis accenditur inextinguibilis: omnesque ma-
xime: quæ pro excitandis incendiis ab hominibus inuenta sunt. Asinos præter
rea siluestres in uicinis paludibus multos capi dicunt: esse autem huiusmodi fe-
ris in fronte cornu: quo taurorum more generosissime pugnant. Conficere au-
tem indos ex illis cornibus pocula: asseruntque nullis morbis illo die affici: qui
eiusmodi poculo potauerint: neque si uulnerati fuerint dolere: & ex igne etiam inco-
lumes egredi: neque ullis uenenis ledi: quicunque uocedi gratia in potu dant. Idcirco regum
esse eadem pocula: & regi tantum eiusmodi feræ uenationem permitti. Apolloniū itaque ferā
aspexisse: eiusque naturā cum admiratione considerasse ferunt. Interrogari autem damidi an-
sermōi quod de poculo iam dicto ferebat: fidem adhiberet. Adhibeo iquit: si huius regio-
nis immortalē regē esse intellexero: quod n. mihi aut alteri cuique poculū ita salubre da-
re potest: nonne uerisimilius est ipsū quotidie illo uti: & ex eo cornu frequenter ad extre-
mā usque plenitudinē bibere: nemo. n. ut puto calūniabit eū: qui tali poculo etiam
inebrietur. Hisdē in locis & mulierculā inuenisse phibet a capite usque ad mamas nā
grā infra uero usque ad pedes albā: quā uisā cæteri uelut portentū extimuerunt. At
Apollōius manu apprehensa: quā eēt agnoscere uoluit. comperit autem indicæ ueneri
mulieres eiusmodi sacratas eē: & similiter quicquid ex rā uaria muliere nascitur sicut
de api: quod est apud ægyptios audiuius. Inde caucasi præ illā transcendērūt: qui in ru-
brū mare porrigit: ea uero diuersis aromaturū generibus cōstita ē. Mōtis namque radi-
ces cinamomū ferūt quod nouis sarmētis assimilat: bonitatis autem suæ experimen-
tū dat capra siquid. n. cinamomum capræ porrexerit: itaque catulus admurmurat: &
abeuntē sequitur: nares quoad potest ipsi propinquas: quod si pastor eā admouerit non secus
quod risit: ac si a pabulo distracta eēt. In mōtis autem præcipuis lateribus arbores: quibus thus
distillat pererrimæ nascunt. & aromaturū alie species multæ. Inter quas & piperis ar-
bores sūt: quod itaque agricolæ genus quoddam simiæ colit: quod a græcis pitheci appel-
lant: nec cui simile arbori ab illis scribit. Quod autem ab aliis accepti referā. Piperis
arbor illi similis eē tradit: quā græci agnō. i. castā appellāt: cum patribus aliis tū ma-
xime fructuū racemis. Nascitur autem in extremis præruptisque locis: hominum generi inaccessi-
bilibus: ubi simiæ: quod diximus populus mōtis cauernas: & omnia foramina incolit: eas autem
maximi faciūt indi: quoniam piperis: ut sic dicā. uindemiatrices sunt quapropter & ar-
mis & canibus leones & cæteras feras ab ipsis arcet. Insidiatur autem huic simiæ leo
egrotus quidē medicinæ gratia: aiunt namque huiusmodi simiæ carnes leonū morbis
mederi: senescentiū pastus cibi que cā. Nā ubi prope seniū ceruos aut capreas uenari
leones nequeunt. Simiæ capiunt in ipsas quod super est uiriū exercetis: sed ut diximus
indi simiās non negligunt: & se beneficia ab ipsis capere arbitrantes leones arcet. Quod
autem ad piperis collectionem attinet sic se hēt. Accedentes indi ad arbores: qui in par-
te mōtis infima nascunt: fructusque ab illis decerpentes: paruas qualdā sub arbori-
bus areas faciūt: ubi piper congerūt: quasi casu illic ipsum picciētes: ceu rē negle-
ctā & minimi ab hominibus existimata: circumstantes uero atque in auis abditæ simiæ
talīa desuper aspicientes: ubi nox aduenit indorum opus imitatur: auulso arborum ramu-
sculos in areas quod diximus conferūt. Indi autem ubi dies illuxit pipis acruos aspor-
tant: quos nihil laborantes sed dormientes acq̃uerūt. Sed iam ad apollōiū eiusque comi-
tes redeam: quod sup̃ato mōte subiectā planiciē cōspicati: plurimis fossis aqua redū-
dantibus intersectā aduenerūt. Erāt autem fossæ alie rectæ: alie oblique. aquā
ex gāge deriuantes: Has autem fossas partim terminis designandis: partim irrigā-

Asini cor-
nuti.
Pocula
ex corni-
bus.

Cinamo-
mum.

Piperis
arbor.

Caro si-
miæ me-
dici leōi.

dis agris cū fuissent seruire dicebāt. Sūt at̄ agri oīum: q̄ apud indos colunt̄ fera
 cissimī: & planicies totius indix maxia. p̄tendit̄. n. in lōgitudine dieꝝ qudecim: Planicies
 secus gāgē ambulantiꝝ: decē at̄ & octo e mari ad mōte usq; simiaꝝ patet: cui Indix.
 tota planicies subiacer. Terra at̄ colore nigra est: & frugū oīum ferax ubi segetū
 paleas: & spicas harūdīnū instar cōspici dicūt. fabas at̄ triplo maiores his: quæ in
 Aegypto nascuntur. Sisamū quoq; p̄ferre: & miliū eximia magnitudinis: p̄terea Fructus
 nuces tā crassas iisdem in locis nasci perhibent ut eas plerasq; in tēplis apud nos Indoꝝ.
 uideamus miraculi causa suspensas. Vites aut̄ paruæ admodū q̄te apud meones
 lydosq; ibi nascunt̄. Vinū tñ ex illis expressum gustatu: & odore iocūdisimū eē
 aiunt. Aliam p̄terea arborē illic inuenere lauro similem: quæ siliquā calicis in/
 star formatā mali punici magnitudine profert. siliquæ autem pomū inest colore
 ceruleum: ac ueluti pulcherrimus iacinthus. gustatu uero suauissimū omniū quæ
 in illo mōte nascant̄: cū autē e mōte descenderēt locū inuenerunt: ubi draconibꝫ
 uenādis indi se exercēt: de qua re necessariū eē putauī pauca narrare: absurdum
 eē iudicās si lepoꝝ uenatione: capturaq; plura ab his dicta sunt: q̄bus ea narrare
 cura fuit me at̄ tā generosæ tāq; utilis uenationis modū p̄mittere: haud quāq;
 omissum a uiro: cuius grā hæc scribere sum aggressus. Omnis indix regio dra/
 conibus abundat: & multitudine & magnitudine mirandis: itaq; paludes plenæ De uena
 sunt & mōtes: neq; tumulus ullus iis uacuus reperit̄. Verꝫ palustres pigri tardiq; tione dra
 sunt lōgitudine cubitoꝝ. xxx. & uix caput attollentes. Sunt. n. terredtribꝫ ranis conum.
 similes: & terga hñtes sub nigra & ceteris minus squāmosa: quapp sapiētis de
 tali draconū genere loquit̄ Homerus: q̄ pleriq; ceteri poetæ. Draconē describēs
 quē in aulide iuxta fontē dixit habitare: sic ait draconē terga rubentē. Alii uero
 poetæ de eodē draconū genere loquētes ceu de illo: quē in nemex luco fuisse tra
 dunt cristatū eē phibent: quod nos in nullis inesse palustribus unq; inuenimus.
 Sunt etiā alii in radicibus: aut cacuminibus montiū habitātes: qui qñq; in plani
 ciem uenationis cā descendunt: ita quæ ad palustres pertinent rapientes: nā & in
 maiore porrecti sunt magnitudinē lōgitudinēq; & uelocius fluminibus: quīs ra
 pacibus ferunt̄: ita ut ab illis euadere nihil possit. His at̄ crista nascit̄ iuuenibus
 q̄ mediocriter p̄minēs: p̄uētis uero ætate grādiore: & ob ip̄m in alterā partē de/
 flexa. Qui uero coloris ignei sunt: & in dorso squāmas eminētes tāq; terrā hñt: Cristati
 his ēt barba adnascit̄: & alius ceruicē attollūt: & eoꝝ squāma instar argēci ful/
 gent: oculoꝝ at̄ pupillæ lapides sunt: tāq; ignis fulgētes: quoz uim maximā esse
 ad morbos cōplures tollendos aiunt: quapp & lucrū uenationibꝫ afferūt. Cam/
 pestres dracones quotiēs elephantū inuadunt ab occurrētibꝫ uenatoribꝫ plerūq;
 cū elephāto simul interficiunt̄. Draconē capiētibꝫ p̄mia sunt oculi pellis: & den
 tes: sunt at̄ mēbris ingētibꝫ porcis similes: p̄terq; q; corpore graciliores: & in q̄/
 cūq; p̄tē uersatiles: rostro at̄ ualidissimo tāq; ingētes pisces. Mōtani uero draco
 nes squāmas hñt coloris fului. Lōgitudine at̄ excedunt cāpestres barbaq; illis est
 fetosa: & ipsa coloris aurei: sup̄cilia uero p̄fundiora hñt q̄ cāpestres: oculi at̄ sup/
 ciliis subsunt: torue grauitēq; aspiciētes: q̄bꝫ p̄inde ac si eēt enei resonāq; nūcūq;
 in terra serpūt. e cristis uero: q̄ rubræ sunt ignis scintillare uidet̄: & isti quoq; ele
 phātos capiūt. ipsi uero ab indis hoc mō capiunt̄. Palliū coccineū lris aureis su
 per intextū ante cubiculos extendunt: scripta autē incantatoria uerba somnium
 dicunt̄ inducere: his draconū oculi q̄q; durissimi superantur: ipsi quoq; plurima

Incantāt uerba ex arcana sapia sup incantantes eo draconē pducunt ut liis pallio intextis
dracōes. sup dormitet. Dormiētī āt instātes indi ceruicē securi feriunt: scissoq; capite lapil
Lapilli in los intus extrātes auferunt. Tradit. n. mōtanor; draconū capitibus inesse lapillos
capite. specie & aspectu iocundos & splendorē quēdā colorib; inducētēs. Virib; autem
 potētiāq; mirabiles: quod anulus testat: quē habuisse gigem uulgarū est. Euenit
 autē iuterdū: ut draco indū cū securi & arte intra cubile trahens deuoret ipm ēt
 ut pene dixerim montē cōcutiēs. Tales autē dracones montē qui ad rubrū mare
 p̄tinet dicunt incolere corūq; horrēdos sibilos audiri: qñq; etiā mare ingressi lon
 gius natando p̄uehūnt. De longitudine autē uitæ hmōi belluar; & cognoscere
 difficillimū est: & si dicat incredibile hæc: quæ de draconib; nosse potui. Urbē
 uero magnā sane: & monti subiectam inuenere: quā paracā inquit appellari: in
 eius medio plurima uiderūt suspēsa draconū capita: q; eius ciuitatis habitatores
 ab ineunte ætate tali uenatiōis genere se exerceāt. Ferūt ēt eius urbis hoies aia/
 liū cōceptus admurmurationēq; itelligere: si draconis ep̄ar aut cor comederint.
 Apollonius āt & comites urbē p̄tergressi cū nō multū adhuc p̄cessissent histalæ
 sonitū audire uisi sunt: quasi pastoris gregē colligentis: ac subinde pastore uide/
 runt q; albar; ceruax; gregē pascebat: mulgēt āt ipsas indi: q; ear; lac maximū cē
 nutrimētū putāu optimūq;. Inde. iiii. die; iter p̄gressi p̄ felicem ac bene cultā re
 gionē ambulātes: ad oppidū in quo sapiētes habitāt puenere. Ibi dux itineris pa
 uidus: multoq; sudore manās: camellū sese ad terrā demittere iussit: uolens: & ipse
 in terrā desilire: sed Apollonius tātā mutatiōis cā cognita pauorē indi deridens:
 is inqt mihi facere pinde uide: ac si qs lōgū pelagus. emensus: ubi in portū pue
 nerit terrā odio habeat: & se in portu cē timeat: hæc dicēs camellū exurgere iussit.
 erat. n. iā cū ipsis assuetus. Incusserat āt duci pauorē: q; ppe sapiētes iā pue/
 nerāt: quos oēs indi multo magisq; reges p̄prios timēt ac uenerantur: singulaz;
 nāq; puiciāz; reges de suis oib; reb; aut agēdis: aut fugiēdis eos cōsulūt tāq; ex
 ranur. diuina mente rēsa dātes. Ipsi uero qd factū sit melius suadēt: qd uero agēdū nō
 putent dissuadent. Apollonius & comites in uico mansuri: qui a tumulo quē sa/
 pientes incolūt stadii ferme spacio distat: Adolescentē cōspicati sunt citato cursu
 ad se uenientē indor; omniū nigerrimū. Frontis autē pars supciliis interiecta in/
 star lunæ micabat: quod posteris quoq; tpib; mēnoni herodis sophiste ac lupno
 adolescētī æthiopi cōtigisse phibēt: cūq; magis magisq; p̄pinquaret indus pau/
 latim fulgor decrecebat: quoad tandē penitus euauit. Gerebat autē manu au/
 ream anchorā: quā indi pro caduceo hñt: p̄pterea q; oia tentat. Is Græce Apollo
 nium salutauit: quod nemini mirabile uisum est cū oēs fere uici eius habitatores
 Græce loquerent; q; āt noiātim salutasset salue dicens Apolloni: ceteros quidem
 stupefecit: ipsi autē Apollonio fiduciam p̄stitit posse ea: quoz; causa uenerat con/
 sequi. Damidem itaq; aspiciens ad hoies inquit proculdubio sapientes uenimus:
 qui res pernoscere mihi uidentur: his dictis indum interrogauit quidnā sibi agē/
 dum esset. cupiebat. n. q̄primū posset sapientes alloqui. Tunc indus hos inquit
 comites hoc loco dimittere opus est. tu uero ita ut es solus me sequere. sic. n. fa/
 cere te iubent. hoc autē quod dixit pythagoricū esse agnouit Apollonius: gau/
 densq; illum sequebat. Tumulus autē quē sapientes incolūt ea est altitudine qua
 sapientū. est Atheniensū arx: ex media surgēs planicie: hūc munis natiū quoddā saxum
 quod tāq; manu & artificio factum circūquaq; tumulum ambit: cuius in plerisq;

Albæ cer
uæ.

Sapiētes
supra re
ges uene
rantur.

Anchora
pro cadu
ceo.
Salue
Apollōi.

Tumul
sapientū.

pñib⁹ qñ uestigia cernunt: & barbararū uultuū formæ alibi: & hoīum terga cō/
 spici dñr/labētibus similia. Q. n. n. bacchus herculi cōiunctus regionē illā inuase
 re panas deos: quos in exercitu hēbāt ut expugnare tumulū aggredere: iussere:
 q. arbitrent⁹ eos aduersus terramotus alias offēsiōes posse sufficere. Sed a sa/
 piētib⁹ diuersimode fulminati ipsi petris erratorū suorū reliquerūt insignia. Circa
 tumulū uero nebula circūspiciē. in q. indi habitāt ibiq. se nūc uisibiles nūc inuisi/
 biles ut libet faciūt. Vtrū uero portæ tumulū claudāt nequaq. se nouisse dicūt: q.
 pspēctū nebula eripiat tā extra extantib⁹: q. intus clausis. Retulit āt Apollonius
 se ducē sequēdo ex pte tumuli: q. ad austrū maxie uergit ascendisse: uidisseq. in
 primis puteū latitudine passuū. iiii. cuius terra cerulei coloris extās: ab imo fun/
 do usq. ad os putei fursum attollit: inde cū sol ad meridiē puenit splēdore quo/
 dā a solis radiis hausto deorsum residet calida/Iridis speciē uidētibus pñs. dice/
 batq. Apollonius postmodū didicisse oēm: q. sub puteo est: terrā sandaracinā eē:
 aquā ēt eiusdē putei arcanā uim q. hīc arbitrabant⁹: nec ex ea bibit: aut haurit
 osno q. Putat āt p oēm indiā maximū eē iusturādū si qs p eā aquā iurauerit.
 Iuxta puteū crater est igne plenus: ex quo flāma plumbei coloris emittit. nullus Crater
 uero fumus: aut odor ex ipso prodit: neq. crateris labra unq. excedit: licet eatenus iuxta pu/
 aliqñ crescat. illic indi q. a patris facinorib⁹ expiant⁹: quapp sapiētes qdē culpæ
 appellant. craterē āt uenīæ: Gemina quoq. illic dolia se uidisse refert Apollonius
 unū imbriū: alterū uentorū: & is qdē: qui diciē eē imbriū: ubi nimia siccitate in/
 dia pñit si fuerit aptus nebulas emittit: q. uniuersam terrā humectant. Sin uero
 nimia fuerit pluuia idē oclusus imbres cohibet. Alterū āt q. uentorū: eē diciē idē
 facit: q. uires coli facere phibent. Adapto. n. dolio uētus regionē pstat: uñ & sa/
 lubricas in terra gignit: deorū quoq. simulacra cōplura illic se uidisse tradit: ni/
 hilq. miratū eē: q. indorū aut Aegyptiorū deorū illic imagines uiderit: stupuisse āt
 q. eorū: q. apud grācos antiquissimi habent aspexerit simulacra ceu Palladis: Mi/
 neruæ: & Apollinis Delii: Lenii pterea & Amiclæi Dionysii: & aliorū hmōi: horū
 .n. singulis indi statuā posuere: grācoq. ritu iisdē sacrificāt: dicunt āt indiæ me/
 diūm sese colere: eūq. tumulū quasi umbilicū eē: & ab eodē sacru ignē capiunt:
 quē sese a solis radiis accepisse gloriant⁹: atq. ob eius rei memoriā hymnū iugi/
 ter ad meridiē usq. decantāt. Quidnā igit & quales uiri: & quo pacto instituti
 tumulū habitent: ipsemet narrauit Apollonius. Nā in orōne qdā earū: quas apud
 Aegyptios habuit: sic ait. Vidi indos brachmanes in terra habitātes: & nō in ter/
 ra absq. mōenib⁹ munitos: & nihil possidētes uel oīa potius. Et hæc qdē ipse tāq.
 sapiēs scripsit occultius. Damis autē inq. brachmanes ipsos humi dormire her. Brach/
 bis tum super humū structis: quas cū altius interdum cumulent euenit: ut duos manus
 ferme cubitos a terra eleuati ambulent: non miraculū aut ambitionis causa: hoc humi
 enim crimine uiri illi carent: sed quia quæcūq. a terra sublati sacrificauerint: ipsi dormire.
 soli gratiora: magisq. tali deo cōuenientia sese facturos arbitrantur. Ignem uero:
 quē a solis radio diuellunt: q. corporeus sit: non tamē in aris aliquid comburen
 doneq. laternis inclusum seruant: sed tanq. radii qui a sole in aqua refranguntur/
 sic ille in sublimi æthere saliens cōspiciē. Ipsi igitur solem illum interdū pñant. Solem p
 ut horas: quas circūuolutione sua metitur opportunas: cōmodasq. & proprias in cantur.
 dorū terræ mittat. Noctu autē eundem adorantes supplicanti ne propter noctem
 indigetur: atq. secum manere ueliosit: ab illis habetur. Tale quid igitur signi/

Esse & n̄ sicare uidetur Apollonii scia qua dixit brachmanas in terra eē& nō eē in terra.
 eē i terra Q uod aut sine mœnib⁹ munitos eē dixit: aerē signat: sub quo manēt: cū. n. sub
 brachma diuo pmanere uideat in umbra tñ degūt: & decidēte pluuiā nō madescūt: & sub
 nas. sole sunt quicūq; uelint: qd uero tertio loco de iisdē p̄tulis: nihil possidēt: etiā q̄
 Nihil alioy sunt ipsos h̄c hoc mō it̄p̄taē damis. Fōtes: q̄ bacchātib⁹ e terra scaturiūt:
 possi postq̄ Dionysii p̄p̄los cū terra simul cōcussit: deflunt et ad hos indos edētes aut
 dentes. iā depastos. Recte igit̄ Apolloni⁹ eos: q̄ nihil apparātes fruunt his: q̄ sua sp̄te p
 Comānu ueniunt: & h̄nt q̄cūq; uelint & q̄ nō h̄nt h̄c dixit. Comas at̄ nutriūt: sicut quodā
 triunt, Lacedæmonii & thurii Tarētiq; ac milesi: & ceteri: quibus laconica instituta
 placebāt. Mitra quoq; albā gestabāt: & nudis pedib⁹ ambulabant. Vestis at̄ eoy
 in sup humeralis formā cōposita est: ipsi⁹ uero materia linum est: qd sp̄te sua in
 Vestis li illis locis nascit: albū qd ē ueluti qd id Pāphilia nascit: mollius at̄ pp pinguedinē
 nea. quæ ab ipso q̄li oleū stillat ex eo sacrā uestē cōficiūt: ac si qs ali⁹ indoy eiusmodi
 linū i aliā p̄c serēdū trāstulerit nō coalescit. Anulū atq; baculū quoq; utrūq; ipsi
 gestāt. multū qdē posse dicūt ob duas p̄cipue cās: & eas arcanas i p̄cio h̄i. Acce
 Iarchas i dēt ad se Apolloniū: ceteri qdē ap̄h̄sa manu salutauere. Iarchas at̄ i excelso se
 throno. debat throno quē ex ære nigro fabricatū aureæ statux cōplures exornabāt: alio
 rum uero sedes: & ipsæ æneæ erāt sed nullis oīno signis ornata: & aliq̄ū q̄ iarche
 humiliores: infra iarcā. n. sedebāt oēs. Is uisū Apolloniū notatim salutauit: līasq;
 Loc⁹ pro Hierony ab eo regis indoy poposcit. mirātī at̄ Apollonio q̄ de lris q̄s gerebat aliqd p̄sci
 mo. scisset: atq; quo magis inqt mireris: scias. D. unū in ea epistola deesse idq; ita esse
 palā oñdit. Inde plecta epistola ad Apolloniū cōuersus. Q uid inqt de nobis sen
 titis. Cui Apolloni⁹ qd de uobis inqt sentiamus: satis oñdit labor itineris ur̄i cā a
 me suscepti qd adhuc nemo ex illis uñ uenio locis est ausus pagrare. Tū inquit
 ille qd supra nos scire te arbitraris. Ego inqt Apollonius sapiētiores uos eē cēleo
 & multo diuiniora scire. Nisi. n. p̄ter eaq; scio noui aliqd apud uos iuenerim: oīa
 iā me didicisse arbitraret: nec mihi sup̄esse āplius discēdū q̄cūq; Tū iarcas ceteri
 inqt cōsueuerūt ad se ueniētes it̄rogare: q̄les nā ipsi sint & cuius rei grā cōuene
 rūt. Vobis at̄ sapiæ nr̄æ argumētū hoc primū ē: q̄ ueniētes ad nos agnoscimus:
 qd indicare statim poteris. His dictis qua m̄se: quoq; p̄re natus eēt Apolloni⁹ &
 oīa q̄ egis fecerat: quoq; pacto ad eū damis uenisset: qd q̄ p totū iter serio egis/
 sent: aut alios agētes uidissent: nō secus: ac si comes fuerit cōtinēter planeq; narra
 uit. Obstupēti at̄ Apollonio atq; uñ h̄c scisset it̄rogātī: & tu inqt huius sapiæ
 particeps aduenis: sed nōdū ē bene nosti. Rogo igit̄ ait Apollonios: ut me totā
 h̄c sapiām doceas: libēt̄ inqt ille: abundeq; docebo: eo nāq; sapiæ iā puenisti: ut
 Colimus nec inuidere tibi quispiā nec celare te aliqd debeat eoy: q̄ scitu digna sunt. In sup
 memoria memoria te abūdare uideo Apolloni: quā nos maxie post deos colimus. Plane in
 quit Apollonius qd mihi natura inlit p̄cepisti. Nos uero inquit iarcas: uires oēs
 animæ uidemus inumeris coniecturis illas inuestigantes. Sed qm̄ merides iam
 p̄pinquat: & nos quæ ad deoy cultum p̄parare oportet: nunc quidē colloquē/
 di sinē faciemus: sacris autē peractis: quā diu uolueris colloquemur. Potes autem
 si libeat: etiā sacris interesse. Ego uero per Iouem inquit Apollonius iniuriā cau/
 caso Indoq; uideret afferre: quos ut ad uos accederē penetraui nisi cunctis quæ
 a uobis fiūt it̄ressem: saturare igit̄ inqt Iarcas & nos sequere. His dictis ad fontē
 uenerūt: quē damis a se postea uisum similit̄ tradit ei q̄ in Boetia dirct̄ nūcupat̄.

Venientes itaq; ad fontē corporibus primo nudatis tora capita fuluo quodā me dicamine perunxerūt;q; eorū corpora adeo calefecerūt uehemēter fumarēt:sudo rēq; abunde stillarēt nō secus ac si igne lauarent:post hāc in aquā sese picientes Lauāt se lauere:lotiq; ad tēplū accesserunt coronati:& hymnū cantantes instar choreæ in in fonte. girū cōpositi:chori uero principē faciebāt Iarcā:& erectis baculis terrā pcutiebant:quæ in tumultū sese attollens maritimi fluctus instar:duos ferme passus in aerē ipsos extulit.ipsi uero interea cantabat cantū sophoclis pēani similem:quē Athenis in honorē Aesculapii cantari mos est.ubi uero terra resedit aduocās Iarcas adolescētulū:qui anchorā portabat cura inquit Apollonii comites.ipse uero multo citius:q̄ uolet auis ulla pfectus:reuersusq; egregie curauit inquit.lli autem quod reliquū erat sacrorū pfecto in sedibus quieuerē. Tunc ad adolescentē cōuersus Iarcas affer inq; sapiētī Apollonio faraotis sedē:ut in ea sedēs nobiscū dispu ret. Qui postq̄ cōsedit:interroga inq; Iarcas quodcūq; uis:ad uiros.n.accessisti Oia sciūt qui oia sciunt.Primū igit̄ interrogauit Apollonius an se ipsos nossent:putās si sapientes aut apud grācos habet:difficillimū eē se ipm noscere. Ille uero Apollonii uerba indog. in aliā sniam detorquēs:nos inq; oia nouimus:nec quisq; nostrorū ad hāc accedit phiam nisi antea se cognouerit.Recordatus aut̄ Apollonius eorū:quæ a Faraote audierat:& quo pacto:quilibet philosophari uolens se ipm antea pbaret:ea de re sermonē ulterius facere omisit quod esset faraotis rōnibus iā antea psuasus.Rur sus igit̄ Iarcā interrogauit qualē de se ipsi existimationē hēret:ille uero opina / Dii sum⁹ ri deos se esse rōdit. Interrogāti uero:quā ob cām ita putarēt:qm̄ boni uiri inq; quia bōi sumus. Id aut̄ respōsum tanta eruditione plenū uisum est Apollonio:ut Domi / sumus. tiano postmodū illud narraret in sermonib⁹:quos secū habuit:post interrogatio De aia nem psequutus:de aia inquit:qdnā sentitis?Ad quē Iarcas:id ipm inquit:quod qd py / nobis Pythagoras.nos ueros Aegyptiis tradidimus. An igit̄ inq; Apollonius si thago / cuti pythagoras euforbū se fuisse asserit:sic tu anteq̄ in hoc corpus uenisses Tro / ras. ianorū quēdā:aut Grācorū:aut aliū quēpiā oīno te fuisse censēs. Tūc indus Tro / ia inq; ab iis:qui eo nauigauerunt Acheis deleta est.uos aut̄:qui de ipsa uulgati sunt sermones pdiderē:soles.n.uiros fuisse arbitrātes:qui ad Troiā militauerūt multo plures ac diuiniore hōies negligitis:quos aut ueltra terra:aut Aegyptus: aut hāc ipsa india ptulit:sed qm̄ de priore corpore me interrogasti:dic q̄lo quē nā uis:cāteris pstantiorē arbitraris:eorū:qui aduersus Troiā:uel pro Troia tulerunt arma. Ego inquit Apollonius Achillem pelei filiū censeo.is.n.tāq̄ optimus Achilles ac fortissimus laudat̄ ab Homero:& sup̄ oēs Achiuos magnus:ipsiusq; facino / ra plurima decantat.Plurimi etiā fuisse dignos pradicāt Aiaces duos & Nireū: mus. qui secūdi ab Achille pulchri generosiq; narrantur. Istis igit̄ Apollonius similē Nireus genitore meū existima:uel potius genitoris mei corpus. Sic.n.& pythagoras pulcher. Euforbū se putauit.Fuit itaq; quondā tēpus:qm̄ hāc loca Aethiopes incoluerē: genus indicū sane:ueq; Aethiopia nōdū erat:sed ad meroem & cadadupas finie batur Aegyptus:cū etiā ipsa nili fontes praberet.& ad eiusdem fluminis ho / stia terminaret. Tunc igitur hāc loca incoluerunt Aethiopes.Gangis Regis di / tioni subiecti:& tūc quod abunde terra ipsos alebat:deniq; illoꝝ curā habebant. Ganges Rex. Postea uero q̄ memoratum regem interfecerunt:nec ab aliis indis puri impollu / tiq; sunt habiti / neq; terra ulterius in his locis consistere illos permittit. Semina enim quæ in ipsa iaciebantur priusquā ad frugem peruenirent corrumpebat.

Ganges
filius flu
minis.

mulierꝫ quoqꝫ sortus reddebat impfectos:qn̄ ēt greges armētaqꝫ insufficiēter ale
bat:& ubicūqꝫ ciuitatē cōstituere tēptassent sublidebat:cedebatqꝫ ædificiis terra.
Gāgis p̄te rea simulacrū quocūqꝫ euntes p̄sequēs turbā oēm interioribꝫ exagita
bat:neqꝫ antea tali molestia liberati sunt:q̄ cardis auctores:quicqꝫ sanguinē eius
effuderāt terra obruerent. Erat uero is Gāges cubitoꝝ decē lōgitudine:formoli
tate āt tali:q̄lia antea nullus extitit:eratqꝫ flum̄is. Gāgis filiꝫ:q̄pp̄ eiꝫ patrē in in
diā q̄nqꝫ inūdātē:ipse in rubrū mārē cōuerteret indicā telluri p̄piciū reddidit. Ter
ra iḡr uiuētī sibi abūde q̄ opus erāt suppeditabat:mortuo āt humorē exhibebat.
Q̄ n̄ āt Homerꝫ Achillē Helenæ grā ad Troiā deduxit:narratqꝫ illū urbes mari
timas.xii.expugnasse:terrestres āt.xi.ablataqꝫ sibi postmodū a rege muliere in
irā exarisse:ut agrestis inhumanulqꝫ uideret. cōferamꝫ ecōtra qd̄ de indo sentiē
dū arbitremur. Is primū ciuitates cōdidit.lx.q̄ inter oēs regiōis huiꝫ primæ cen
senē:esse uero neminē arbitret:q̄ gloriosius eē putet ciuitates populari:q̄ cōdere:
p̄te rea scythas:q̄ caucaso supato in hæc loca exercitū adduxerāt:submouit:itaqꝫ
priæ suæ liberatorē uiḡ bonū ab oibꝫ iudicari:multoqꝫ p̄statiōrē:q̄ q̄ priæ seru
tutem affert:nullus dubitat p̄sertim si mulieris grā id fiat:quā inuitā fuisse raptā
minime est cōsentaneū. At n̄ Indus cōposito fœdere cū eo:q̄ tūc in his locis re
gnabat:ubi nūc Faraotes dñat cū ille mulierē cōtra ius falsqꝫ sibi abstulisset:foe
dera tñ uiolare noluit:q̄ tā sancte:pieqꝫ se iurasse diceret:ut ne iniuriā qd̄e pal
sus detrimētī q̄pp̄iā illi uellet asferre. Multa insup huiꝫ uiri gesta referre possem
nisi me ip̄m laudare uelle uideret. Ego.n.ille ipse sum.hoc aut apte mōstrauicū
eēm adhuc ānoꝝ q̄ttuoricū.n.gāges ille adamātinus gladios septē humi obrui
set ut regionē nullus unq̄ timor inuaderet:posterisqꝫ t̄pibꝫ dii sacra eo loco fieri
iuberēt:ubi gāges gladios obruiisset:locū tñ ubinā eēt:ut mōstrarēt:ego quis ad
modū puer oraculi anthistitē ad locum duxi:locūqꝫ effodere iubēs depositos ibi
gladios fuisse mōstrauī. Nec uero mireris si ex indo in indū trāllatus fuerim.hic
a gange. enī adoleſcētē digito notās ānos natū.xx.supra oēs hoīes ad phīam idoneꝫ a na
tura genitus est.corpus nāqꝫ ut uides:robustissimū hēt:& facies q̄ndā præ se fert
ingenuitatē:sustinet quoqꝫ uiriliter ignē omnēqꝫ corporis sectionē:atqꝫ talis extās
phīam odit. Quisnā iḡr inq̄t Apolloniꝫ o Iarca est adoleſcētis affectus:mirabile
nāqꝫ aliqd̄ narras si taliter a natura institutus phīam nō colit:atqꝫ eiꝫ nō amat di
sciplinā uobiscū p̄sertim uersatus.Minime uero nobiscū uersat inq̄t.Sed tāq̄ leo
inuitus dephēsus est:inuietusqꝫ detinet:respicit āt nos ip̄m demulcētes:atqꝫ atre
Is adole
scens pa
lamedes
fuit.
Rex ad
phōs ua
dit.
Apollo
niꝫ olim
guberna
tor naui

Is adole
scens pa
lamedes
fuit.

Rex ad
phōs ua
dit.

Apollo
niꝫ olim
guberna
tor naui

pauca de ipso recorder inq̃. Ad quē Iarcar an adeo ignobile cēſes Aegyptiā na-
 uis gubernatorē fuiſſe: talē enim te quōdā extitiſſe cōptū habeo. Vera iqt Apollo-
 nius Iarca nārras: iſte enī ipſe re uera fui: puto autē id nō ſolū ignobile eſſe: uerū
 ēē cōtēnēdū atq; deſpiciēdū: nā cū re uera tantæ ſit dignitatis: quātæ aut ciuitatis
 princeps: aut exercitus ductor: attamē ab hominibus maritimis conuiciis: maledi-
 ctisq; lacerat: ppter facinus generoſiſſimū oīum quæ i ea facultate geſſi: nullus
 unq̃ laudare dignatus eſt: Quid eſt ergo inq̃ Iarcar: q; te generoſe feciſſe dicis:
 an q; maleā ſunionue ſis ppter uectus nimis celeriter delatā nauim cohibēs: uel q;
 optime uētoſ prænoscereſ a pappi: ſiue a pra ſurgēteſ: ſeu q; nauim duceret: aut
 ſubducere ſciereſ optime: uel q; ſcaſā ex curuiſ cuboīæ iter multa p̃mōtoriā traxe-
 riſ. Tūc Apolloniuſ: quoniā me in ſermonē inq̃ de gubernatoria arte cōpellis:
 audi qd mihi tūc recte feciſſe uideor. Phœniceſ piratæ uniuerſum quādoq; mare
 occupauerāt: & ciuitateſ clāculū obibāt: inueſtigāteſ qd qſq; quoue tpe in naueſ
 deſerret: cū igit aiaduertiſſent nauim meā pluribuſ ac p̃cioliſſimis mercibuſ onu-
 ſtā eſſe: piratæ hoſpiceſ ſeorſū uocatū iterrogarūt: q̃tū nauti pro mercibuſ: quas
 in nauī hēbā acceptuſ eſſem. qbus ego mille nūmoſ r̃ndi me acceptuſ: q; q̃t/
 tuor eſſem uſ gubernatoreſ ei uſ lucri particiſ. Tūc eſt tibi domuſ uſpiā in/
 terrogatū: ego uēro tuguriū inq̃: potiuſ q̃ domū in pharo inſula poſſideo: quā in
 ſulā Protheuſ quōdā incoluit. Illi itaq; ruriuſ iterrogatū: an uelle pro mari terrā
 & p̃to tugurio domū poſſidere: nauiliq; decuplo maiuſ eo: qd acceptuſ eſſem
 recipere: & inumeriſ malis: q̃ occulta gubernatoriſ iminēt liberari: cūq; ego uelle
 me r̃ndiſſem: nec tū piratā fieri uelle q; multū iā arte gubernatoria p̃fecitſem: ma-
 gnāq; i ea laudē eē cōſecutuſ. Illi ſermonē ulteriuſ p̃trahēteſ decē milliū drach-
 maſ: ſacculoſ mihi ſe daturuſ polliciti ſūt: ſi eiſ in eo: qd poſſeſſiſſent fuiſſem ob-
 ſecutuſ. Tūc ego oīa me p̃ſtaturū r̃ndi: q̃ aliuſ qſpiā p̃ſtaret: nec q̃q̃ eē p̃termiſſu
 rū. Tūc illi piratæ curatoreſ ſe eē p̃feſi ſunt: petere aut a me ne capiēdæ nauis
 facultatē illiſ adimerē: neue in urbē regrederet ubi ex eo loco nauigare cepiſſem:
 ſed iuxta p̃mōtoriū nauē agereſ: piraticā. n. naueſ poſt p̃mōtoriū in ſinu quōdā
 expectaturā eē: iuramētoq; ſe obſtringere uolebāt nō eē me iſterſecturoſ: & quof
 cūq; eē uoluiſſem ſeruaturuſ icolumē. Ego uero illiſ aduerſari neq̃ tutū arbitra-
 tuſ ſum timēſ ne me abreptū ad naueſ in mare demergerēt. Vbi igit q̃cūq; uolu-
 erāt ſum pollicituſ oportere eoſ dixi iuramēto firmare nec me iſterſecturoſ eē: &
 quæ polliciti eēnt effecturoſ: qd poſtq̃ illi ſine mora iurarūt in tēplo talia colloq̃/
 bant: abite inq̃ ad uſaſ naueſ: noſ enī noctu ſoluemuſ: atq; ut maiore fidē uerba
 nſa facerēt: de pecuniis mētionē intuli: rogāſ ut mihi p̃boſ & nō adulteriuſ nū/
 moſ darēt: nō tū antea q̃ nauē cepiſſent: & illi qdē abierūt. Ego aut in altū pela-
 guſ nauē deducēſ p̃mōtoriū ſup̃aui. Hæcine igit inq̃ Iarcar iuſticiæ opa eē
 cenſeſ Apolloniſ? Céſeo inq̃ Apolloniuſ: & nō ſolū iuſticiæ: uerū etiā humanitatis
 nō p̃dere enī hoīum uitā: & mercatorū facultateſ nō diſpgere: pecuniarūq; cupidi-
 tatē uincereſ: p̃ſertim cū eſſem naua: multas mihi uirtuteſ cōplecti uideſ. Ad hæc
 ſubridēſ indūſ uideriſ inq̃ exiſtimare iuſticiæ qudā ſpēm eē iniuriā nō reſerreſ:
 qd & oēſ græcoſ exiſtimare uideo: ut enī ex Aegyptio quodā: q̃ huc acceſſit au-

Protheuſ
 incoluit
 pharon.

Magi/
 diui. Veniūt ad uoſ Romani magiſtratuſ: nudā rectaq; ſecuriſ ſup̃ uoſ ſerēteſ:

ſtrat⁹ Ro-

& ſi nō dū nouerūt boniſ ne aut malis uobiſ iſperēt: uoſ aut niſi cāſ iudicia puer

mani cū

terint iuſtoſ illoſ eē p̃dicatiſ: p̃inde ac ſeruorū cauponeſ ibidē facere accēpiſ: q̃ ex ſecuri.

etaria seruos captiuos adducētes: cū eorū mores uobis enarrā: inter primas laudes enumerare solent: nō esse eos fugaces. Magistratus igit: quibus subest: tali genere laudis exornatos ē: quo ēt serui laudat: admirādos iudicio uestro dimittitis. Verū qui apud uos sapiētissimi habent: poetarū ne si uelletis quidē iustos bonosq: uos esse permittūt. Minoi nāq: qui cunctos hoīes crudelitate supauit: quicq: nauibus urbes plurimas: partim in insulis: partim secus mare positas i seruitutē redegit iusticia: palmā tribuētes apud inferos iura aiabūs eū reddere phibent. Tātalu uero qui benignus fuit ac phumanus: quicq: cōcessa sibi a diis imortalitate amicos i parti uir: cibo potuq: phibēt. Sūt & q: calyx lapidē supra caput eius apēdētes i signū i iuria bonū ac diuinū uirū afficiat: quē mallē nectaris lacu dicerēt circūfusu q:q: dē phumae ac oī i iudicia semota hoīb: illud p:pinauit. His dictis: statuā ad sinistrā oñdit tātali subscriptiōe notatā. Erat uero statua cubitoꝝ quattuor etate denotās aīnoꝝ qnq: gita & argolico more ornata: clamide uero demissa sicut thessali: est autē statua similis p:pinaci phialā: q: plena sitiēti cuipiā abunde potū sufficeret: in quā humor distillat i corupibilis potiōis: quā phialā mēsurā nūq: excedit. Quid autē hoc significet: & q: nā sint: q: ex hoc poculo bibāt paulopost adaperiā. Exultimare n. opus est Tātalu dicēdi facultate nō caruisse: cūq: ipsā hoīb: cōicaret i crepitū a poetis fuisse: q: nectar hoīb: bibēdū dedisset. Verū ob hoc a diis i crepitū nō est: neq: calūniā ab eis dē passus. Si. n. diis inimicus habitus ē: nūq: ab indis: q: deoꝝ De tātali amicissimi sūt: q:q: nihil absq: diuino numine faciūt uir bonus habitus ē. Hæc fonte pot: iter se loquētes tumult: ex uico sublati illos turbauit. Aduenerat at rex medoꝝ tantem. moī ornat: & elatiōe: tumoreq: plenus. Perturbat: igit Iarcas. Si faraotes igit huc uenisset tacita oīa: sicut i mysteriis cerneret: quibus uerbis itellexit Apolloniū: hūc regē nō parua qdā particula: sed tota phia a faraote supari: & cū sapiētes oēs mōstos aiaduertēre: uac nihil eorū p:parātes: quā regi fere opus putaret. Illo circa meridiē adueniēte iterrogauit ubi nā rex māsurus ē. Illi at i hoc ipso loco rñderūt. De his. n. quorū causa ad nos uenit noctu disputabimus. Id. n. tēpus ad capiēda cōsilia est accōmodatiū. Tūc rursus Apolloniū: qualis iquit adueniēti mēsa parabit: pinguis p: iouē inquit iarcas: & omnia cōtinēs: quæ apud nos sunt: Pingui ter igit: diuitis ait apolloniū: timo uero tenuiter inquit iarcas: & q: multis nobis uesci liceat: paucis tñ cōtēti sumus: regi aut pluribus est opus. Sic. n. expetit: nullus aut uesci aialibus: neq: n. talia hoc loco fas est comedere. Olera uero & herbar: radices & fruges: quascūq: india fert: Fructus insuper quicunq: cōditi seruā sibi dabunt: sed eccum. Veniebat autē cū fratres simulq: ac filio gēmis auroq: fulgēs: ueniētq: assurgere uolentē apolloniū. Iarcas in sede cōtinuit: ex more patrio nō licere id fieri dicēs: his aut se nequaq: interfuisse scribit damis: q: ea die in pro pinquo uico p:maserit. Verū audita ex apollonio lris se mādasse refert. Sedētib: igit illis rex accedēs supplicabundus ad sapiētes tendēbat manus: illi uero capite annuētes: ea quæ peteret se facturos p: miserunt. Regis uero fratres & adolēscētem filiū in forma prætātē: non aliter q: seruorū quēpiā qui eos sequebant aspexere. Post hæc exurgēs indutregē: ut secum comederet inuitauit: cui postq: assēsus est rex: idq: libētē se facturū esse pollicitus est. Tripodes pithici quattuor sponte sua in mediū pcessere: sicut etiā ab Homero narra. Pincernæ uero sub ipsis ex ære nigro fabricati stabāt: quales apud græcos Ganimedes: & Pelopes habent. Terra aut herbis substrata erat: Longe etiā molliorib: q: nostri sint lecti: fructus atq: pa

Minos
apud in se
ros.

Tātalo la
pis impē
det.

Statua
tantali.
LOCVS
pro Hie/
ronymo.
hiero.
De tātali
fonte po/
tatem.

ΕΡΥΚΤΙ
ΒΟΥΛΗ.
Paucis cō
tēti sum:
Carnibus
uesci ne/
fas.

Cena pa
rata regi
a phis.

unde cū annos cētū & triginta uixisset solus hoc ipso i loco remāsit: q̄ de cōmīb⁹
nullus supeffet: nec in tota india esset q̄spia q̄ phiam & uiuendi generosū mōtē na
tura appeteret. Cūq̄ ægyptioz qdā felicissimū esse scriberet: q̄ solus hui⁹ t̄ro/
no p̄fuisse ānos quattuor: nolite inq̄t indis uiroz paucitatē impropare. Nos uero
apolloni: q̄ ægyptioz in sacerdotibus eligēdis cōsuetudinē audiuimus: & græcoz
etiā iudicū quos. x. ludis olympicis p̄ficiū: nequiq̄ laudamus: nec loq̄e quæ i eligē
dis illis uiris seruā: sorti nanq̄ electionē cōmittūt quæ pradētiæ nihil habet: ita
ut possit etiā pessimus q̄spia fortē eligi: quod si ex optimatibus aut p̄ suffragiis
liū uiroz fiat electio: similis quoq̄ incidere error pōt: denarius enim numerus
quē prætergredi aut nō iplere nō licet. Si plures fuerint uiri bōi talis honoris: par
ticipes fieri non sinit: rursus quoq̄ si iusti. x. non fuerint: nullas talē sortitē honorē
rē. Rectius igit̄ in hoc faciūt solis sacerdotes: numero quidē aliquādo diuersi: &
nunc plures: nunc pauciores extātes. Iusticia uero semp̄ iudē. Dū isti talia inter se
colloq̄rent. Rex eos iterpellare: uel sermonē potius omnino dirimere cupiēs: alt̄
quod semper temerariū insanūq̄ dictū interserebat. Tūc itaq̄ quidnā serio iter se
loquerent̄ interrogauit. Cui Apollōius de maximis inq̄ reb⁹ disputauimus: quæq̄
apud græcos p̄cipuæ existimant̄. Tu āt parua forsan hæc putares: aiūt. n. te græ
coz facta calūniari: & uere inq̄t ille calūnior audire t̄n uolo puto. n. nos de seruis
Xerxis atheniēlib⁹ loqui. Tūc Apollōius nos uero de aliis inq̄ loquebamur: sed
qm̄ iportune falsoq̄ atheniensīū meministi: dic q̄so an ulli serui tibi sint domi. Vī
ginti iquit millia seruoꝝ habeo: quoꝝ nullū emi: sed domi genitimatq̄ sunt oēs.
Rursus igit̄. Iarca interp̄te q̄siuit Apollōius: utrū ille, seruos suos fugiat: an ipsū
serui: tunc rex Apollonium conuiciatus hæc inq̄t seruili admodū ē it̄rogatios
t̄n ad eā quoq̄ r̄ndēbo dicāq̄ fugā ad seruos: & p̄sertim p̄rauos magis p̄tinere: ad
dñm uero minie cū possit & uincire seruos: & uerbib⁹ cruciatibusq̄ torquere.
Satis igit̄. o rex atheniensīū seruū fuisse Xerxē oñdis imo ē. p̄rauū seruū: q̄ ab il
lis aufugit: nauali nā p̄ p̄lio circa maris angustias ab eis dē supatus: timēs nauib⁹
q̄ in hellepōro erāt: cū una t̄n nauī aufugit. Verū tamen suis manibus inq̄t Rex
athenas incēdit. Vera narras inquit Apollonius: sed iustius audaciæ p̄cnas dedit:
quātas alius nemo: quos. n. ad internitionē deleuisse opinabat̄: eisdē fugiēs e græ
cia decessit: ego uero xerxē animaduertēs: & mentē: q̄ motus exercitū in græciā
duxit indignū fuisse uideo: qui a nōnullis Iuppiter eē putaret̄: ielus āt fugā cōfide
rans oīum hoīum infortunatissimū illū iudiciōnā si græcoz manib⁹ occubuisse
quis unq̄ laudationē p̄clariorē esset fortitus: aut cui sepulchrū nobilius unq̄ erex
runt græci: q̄ illi stauissent: quæue apud illud armoz: q̄ musicæ certamina nō in
stituisse. Si. n. Melicertæ Palemones & Pelops aduena lydius: illi quidē in isan
dia defuncti. Iste uero arcadia & Argolide & oī quæ intra istmū est regiōe suba
cta deorū honorib⁹ a græcis ornati sunt: quid erga xerxē facere omisissent uiri na
tura uirtutū amatores: quiq̄ illius laudes ad se ipsos qui cū uicerant redūdare pu
tarent. Hæc dicente Apollonio Rex ipse in lachrymas prupit: & amicissime in
quit quales uiros esse græcos mihi demonstras. Vñ igit̄ inquit Apollonius tāto
pere illis infensus eras? Calumniant̄ inquit rex græcoz genus ex ægypto uenien
tes ad nos nōnulli: qui seipso optimos sacerdotes: & sapientes esse dictitant: p̄z
terea legūlatores: ac sacrorū mysteriorū oīum quibus græci utantur. inuētores.
Græcos uero nihil recti sentire & conuiciatores garulos esse: infidos præterea atq̄

x. præfi
ciunt lu
dis olym
picis.

XX.M.
seruoꝝ re
gi indo.

Xerxes
seruus
athēn.

Iuppiter
xerxes.

Melicer
ta pelops
deoz ho
noribus.

rebelles: tum uero fabularum monstruofarumq; rerum assertores: præterea pau-
 pertatis ostentatores: neq; id ob modestiam ullam: aut frugalitatem: sed ut furan-
 tes ueniam facinus mercantur. Nunc autem ex te audiēs: & quo pacto benigni
 sunt & honoris amatores: iam illis conciliatus pacifcor: atq; ultro cōcedo ut a me
 quicquid efficere possim audēter petant: meq; illis debitas laudes impertiturum
 polliceor: nec ægyptiis amplius fidem adhibiturū. Ad hæc iarcas. Ego inquit o
 rex sciebam quinā ægyptiis aures tuas corripisset: ut de græcis boni quicq;
 narrare liceat dum illo uteris cōsiliario: sed quoniam ad meliorem sententiam ab
 homine græco redactus es nūc Tātalī poculum bibēdum nobis est: inde somno
 indulgebimus: ut possimus: quæ noctu peragenda sunt perficere: græcæ uero re-
 rum cognitione ego: quicunq; adueneris ex plebe: hæc dicens iarcas potandi prin-
 cipiū fecit ex phiala bibens quæ largiter cunctos faciauit iugiter humorem fun-
 dens: non secus ac si ex fonte scaturiret. Bibit autē Apollōius: amicitia nāq; firmā-
 dæ causa: huiusmodi compotatio apud indos est adinuenta: faciunt itaq; eius mi-
 nistrū: pincernāq; tantālū qui amicissimus/ mansuetissimūq; erga homines habi-
 tus est. Potos autē terra excipit in lectis quos ipsamet substrauerat. Media autē
 nocte primo cū surrexissent sapientes radiū solis in sublime eleuati: sicuti meri-
 die fecerant laudauere: postea regi de oībus quæ petebat respōderunt. Interfuisse
 autē sermonibus Apolloniū: quos cum sapientibus rex habuit negat damis: pu-
 tare autē ipsū arcana quædā de his quæ ad regni gubernationē pertinerēt com-
 municasse: exorto autē die sacrifq; peractis rex ad Apolloniū uenit: & hospitio
 ubi illū iungere cupiens: ut in regiā secum pergeret hortabatur. Apollonius autem
 regis humanitate collaudata ad regiā se profectus: negauitq; nollet homini mul-
 tū sibi dissimili congrēdi: aiebat quoq; cum esset iam diutius peregrinatus: uereri
 ne quos domi reliqisset amicos ostendere: neue se ab illo deludi arbitrarētur. Cūq;
 rex suppliciter hoc se petere uelle diceret: iamq; illiberalius Apolloniū inuaderet:
 rex inquit Apollonius: ubi humiliorēq; se deceat de his quæ postulat loquitur: in si-
 dias clanculum machinatur. Sed superueniens iarcas iniuriā inquit affers: sacræ
 domui: uirum inuitū illinc distrahens præsertim: qui iam prænoscentes intelligit: sa-
 miliaritatē tuā illi nihil esse profuturā forte etiam tibi ipsi nihil allaturam boni.
 Quibus auditis rex ad uicū regressus est: sapientū enim iura non sinebant re-
 gem supra dici spaciū apud eos morari: tunc iarcas accersito nūtio inquit duc
 ad nos damidem arcanorum omniū participem futurū: & cæteris Apollonii co-
 mitibus quæcunq; necessaria sunt ut suppeditentur: diligenter cura. Eo abeūte sa-
 pientes ut consueuerunt Apollonio: circūfusi quæ uellet interrogandi licentiam
 præbuerit: illi autē dictis obtemperans quæsiuit quibus ex rebus hunc mundum
 esse compositum opinarentur. Illi uero ex elementis responderunt. An igitur ex
 quattuor inquit ille: minime uero ex quattuor inquit iarcas: sed ex quinq;. Quod
 nam igitur est quintum inquit Apollonius præter aquam enim aerem terrā atq; di-
 ignem: quodnam quintū sit nescio. Aether ē inquit iarcas: quē deorū generationē
 esse oportet putare. Quæ enī ex aere trahuntur mortalia sunt: quæ uero ex æthe-
 re immortalia: atq; diuina. Rursus interrogante Apollonio quod nā elementorū pri-
 us factū esset: oīa simul facta esse respondit iarcas. Animal enī per partes non pa-
 ritur. Animal igitur inquit putare debeo esse mundum. Certe inquit iarcas si re-
 cte sapias: ipse enim animantia cūcta producit. scēminā igitur an marē ipsum uo-

Tantalī
 poculum
 bibēdū.
 Bibit apo-
 lonius ex
 phiala tā-
 tali.

Nō mo-
 ras ex lei-
 ge rex ul-
 tra diem
 ap̄ phōs.
 De cōpo-
 sitiōe mū-
 di.
 Quintū
 elemētū.
 Mundus
 animal.

habimus:utrūq; inquit iarcas: ipse.n. sibi cōmixtus patris matrisq; uicē in ani/
 maliū gñatione supplet: amorēq; sui ipsius cōdnet maiorē: q̄ ali⁹ ūlius ad aliū ha/
 beat: q̄ ipsum cōponit & cōstare facit: ita ut nihil indecēs alienūue coalescere se/
 cū possit: & sicut manū pedūq; opibus p̄ficiē aīaliū mor⁹ mēsq; illi iest: a q̄ p̄u/
 cipiū sumit actionū suarū. Simili mō putam⁹: & mūdi p̄tes p̄p mentē: q̄ illi inest
 inuicē cōuenire oībus: q̄ pducūt pducūtur: morbi.n. q̄ ex siccitatibus pueni/
 unt: secundū eius mentē p̄fici cūtūr: q̄nqdē hoīes a iure discedētes debitis hono/
 rib⁹ ip̄a nō colūt. Regis āt hmōi aīalno una māu: sed multis: atq; terrabilib⁹ uti
 & iefrenabile p̄p magnitudinē existēs. habēis tñ regis: & moderate deducis. quo
 āt exēplo sufficiētē hoc possim oīdere nescio: cū sit lōge oīum maximū: & n̄rā
 exupēret cogitationē. Supponatur autē nauis ab ægyptiis edificata: quā i nostrū
 mare deduxerunt indicē nauigatiōi ægyptiā opponētes. Cum enim uetustū in/
 tercederet pactū de rubro mari: quod resq; illi mari dominabatur cōtraxerat. ne q̄s
 ægyptius longa nauī mare rubrum ingrederetur. Oneraria autem nauī in eodē
 mari una tantū uti posset: nauigū facere cogitarunt ægyptii: quod multarū na/
 uiū uicem suppleret: idq; omnibus mēsuris quæ tantæ machinæ cōueniebāt ap/
 tarūt. Lateralis tabulatis intextentes: uel isq; in altū maxime tendentibus illud ornā/
 tes domūcula: q; in eo cōplures tabulis circūseptas instituerūt. Erant āt cōplures
 nauis eius gubernatores. sub uno tñ: qui ceteros ætate: & nauigādī peritiā p̄cede/
 bat ordinati. Multi āt optimi dexterimq; nauis p̄æ p̄ficiēbant. plurimi ēt erāt
 qui malū optime cōscendere & elauitūq; opus eēt aptare nouerāt. Erat insuper
 ea nauis armis quibuldā egregie munita: nā contra barbaros: q̄ dexterā sinus eius
 partē suolūt preparare nauim opus erat: ne quando inuadentes illam diripe/
 rent. Tale quid: & de hoc uniuerso mūdo existimandū est: nauigii cuiusdam in/
 star ipsum cōsiderando: & prima quidē: ac perfectissima sedes deo tribuēda hui⁹
 animalis genitori. Secūda uero diis: qui eius parē gubernāt: quo loco poetas eti/
 am debemus admittere: qui deos cōplures in cælo dicūt eē multos ēt i mari i flu/
 minib⁹q; ac fontibus. In terra præterea: ac sub terra. Hos uero sub terra locum
 si tamē est ullus: quoniā horrendū quendam corruptiuumq; esse decantant a reli/
 quo mundo secernamus. Dū talia loqueretur iarcas pene a mentē propter stupo/
 rē se excidisse: atq; altius p̄pter admirationē se exclamasse scribit damis: q̄ nunq̄
 putasset uix indū tā multum litteris græcis proficere potuisse: minus uero: & si
 optime linguam nosset tam decore facundeq; cogitata proferre. Summis etiam
 laudibus extollit illius aspectū: risusq; urbanitatē: & q̄ opinionēs eiusmodi non
 dubitanter uidebat asserre. Quinetiā Apollonium ipsum composita expolitq;
 oratione: uti solitū: aliquid tamen ab indo adiuuenti sumpsisse refert ut quociens
 uicq; sedens loqueretur. Id autem frequenter eueniebat in plerisq; simillimus iar/
 cas uidebatur. Cum oēs ea quæ dicta fuerant sūmis laudibus extollerēt. Rursum
 Apollonius interrogauit utrū maioris molis esse putarent mare ne: an terrā: tunc
 iarcas si ad mediterraneū tñ mare terra cōparabitur: haud obscurum est terram
 maiorem esse: ipsa.n. est: quæ mare continet. Sin de uniuersa humida substantia
 ratio habeatur: ipsam terram minorē profecto ostendemus. Aqua.n. terrā susti/
 net. Interea nūtiū ad sapientes accessit indos aliquot deducens: salutis sapienci/
 bus mulierculā statuit pro filii salute precantem. Dicebat autē illum annos natum
 sexdecim: duos iā annos a dæmone detineri: esseq; dæmonis moris: ut ironia: men

Nauis
 ægyptio/
 rum.

Mundus
 instar na/
 uigii.

Vtrū mā/
 ior terra/
 an mare

daciſq; plurimis utereſ. Interrogāti autē e ſapiētibus uniunde ſibi tale cōgiſſet
 infortuniū ita rēdit mulier: cū iſ puer cæteris æ qualibus formoſitate prætareſ Demōia/
 dæmon quidā ipſius amore captus eſt: adeo: ut nec illum mēte ſineret uti: neq; ad
 pceptores p̄gere: aut ſagittariā artē: aliūue ludū quēpiā exercere: quinetiā nec do
 mi eē p̄mittebat: in cāpeſtres ſolitūdines illū trahēs: p̄priæ quoq; uocis uſu abla/
 to: uocē grauē: qualē adulti iā ætate homines habēt: illi tribuit. Reſpicit quoq; in
 q̄t alienis potiusq; ſuis oculis: ego igit̄ ait mulier hiſ de cauſis me miſerā cruciās
 & pectora lacerās: ut par eſt: iplū monere: & quæ in rē ſuā eēnt ſuadere conabar:
 ipſe uero: nec uerbis parebat: nec meū ſuſtinebat aſpectū: Cūq; me huc ad uos uē
 turā eē dixiſſem: idq; iā anno elapſo facere ſtatuſſem: dæmon q̄nā eēt manifeſte
 cōfeſſus dixit ſe puero tanq̄ hiſtrione uti: aiebat autē ſe idolū eē hominis iādudū
 in bello interfecti: qui uxore ſuā uehementer amabat. Sed qm̄ uxor coniugii iu
 re uiolato: triduo poſt eius mortē alteri nupſiſſet ſummū erga mulieres odium
 cōcepiſſet: amorēq; omnē ad hūc puerū trāſtulſiſſet: pollicitus inſuper eſt: ſi ſe apud
 uos nō accuſarē multa bona filio meo datū: quibus uerbis perſuaſa aduentum
 haſtenus diſtuli. Ipſe uero iā diu me fruſtratus domū meā ſolus habet: nihil uerū
 aut honeſti loquēs: nec ſentiēs. Tunc unus e ſapiētibus: an ppe eſſet puer interro
 gauit: quod cū mulier negaſſet perducere illū laborātē demon in precipitia ba/
 ratraq; datū: & filiū interfectū: eē minatus ē: ſi ſe huc iudicādū adducerē. Tūc
 ſapiēs: Cōſide inq; nō. n. ipſū iterficiet. ſi hæc legerit: & ſimul epiſtolā e ſinu de/
 tractā mulieri dedit. Scribebat. n. epiſtola ad idolū ipſū: minas terrorēq; illi nū
 tiās: niſi iuiolatū adoleſcētē dimitteret. Alius p̄terea clauduſ: eodē uenit ānos fe/
 re natus trigita. Erat at̄ leonū uenator acerrim⁹: cūq; ingēs leo ſibi uenātū ocur/
 riſſet: quæ in natibus eſt iūcturā diſſoluit: atq; ita crus femurq; in alterā p̄tē di/
 ſtorſit. Vex̄ illi manibus perfricātes detorqueſq; itā direxerūt: ut adoleſcēs re
 cte gradiēs inde diſcederet. Alius uero oculorū altero captus: utroq; uidēdi potē/
 tia recepta abiit. Alius itē manu altera mācus libero ipſi uſu reſtituto diſceſſit. Luſc⁹ ſa
 Mulier autem: quæ ſepties abortiuum fœtum ſumma difficultate periculoq; natar.
 cuiuxa fuerat: hoc modo ſanata eſt: iuſſerunt. n. ſapientes mulieris eius uiſ: ut pa/
 riēdi tēpus adeſſet uiuū leporē in ſinu occultatū: ſeo deferre: ubi paritura mulier Remedi
 eē: inde cum ſæpius circa mulierē deambulāſſet: repente leporē e ſinu dimittere: uti abor
 fore. n. dicebāt: ut ſimul embriōnē uulua dimitteret: niſi lepus repēte extra fores tantis.
 auſuſſet. Patri uero querenti filios quidē ſibi naſci: ſed cū primū bibere uinū
 ceptiſſent oēs mori: Sic reſpōdit Iarcas: melius cū illis agi: q; moriantur. Si. n. ſu
 perſites eēnt: oēs eē euafuſos inſanos: q; ex ſemine (ut apparet minus calido p/
 creati eēnt). Vino igit̄ abſtinendū eſt filiis uſis: ita ut ne cupiditate quidē ipſius
 moueant. Si q̄ igit̄ poſt hac filii naſcent̄: iq̄ unus ſeptiō ab hoc die ut uidēdo na
 tus eſt obſeruare oportet: ubi noctua nidū faciat: & illius oua mediocriter elixa/
 ta infanti comedēda p̄bere. Si. n. illa comederit uinū oderit: & modēſtius deger
 et: uia odi
 ga tēpatior fiet naturalis calor. Hæc damis Apolloniūſq; uidētes ob eximiā cir/
 ca res oēs illoſ ſapiētīā obſtupēbāt: multa q; quotidie illos interrogabāt: cū ſapiē
 tes ipſi ab eiſdē quoq; plurima ſciſcitarent: atq; eo pacto mutua diſputandi uo/
 luptate fruebantur. Verū arcanaſ libationes: per quas aſtologicā facultatem &
 diuinandi peritiā inquirebant. Sacrorū p̄terea rationē: & inuocationum quas
 deis gratiſſimas eſſe nouerant Iarcā cum ſolo Apollonio cōmunicāſſe reſert da/

mis: ita ut inde digressus Apollonius de astrologica diuinatione libros quattuor scripserit: quorum miragenes meminit. Scripsit etiam de sacrificiis libros quo pacto singulis diis sacrificandum sit: quae sacra talibus diis sint acceptissima. Sed ego astrologia scientia ex scientia: atque adeo diuinandi artem omnem humanarum naturarum metas excedere puto: & cedit me utrum quispiam uere ipsam nouerit nescio. De sacrificiis autem faciendis multa scripta in multis hominum priuatis domibus inueni. Vix quod ea possit certe interpretari: quod summa cum industria faciundum a sapiente uiro scripta sunt. Scribit propterea damis iarcam septem anulos

vii. anuli Apollonio dedisse: stellarum septem nominibus cognoscitos: quorum singulos diebus singulis nominibus gestabat Apollonius iuxta dierum nomina illos distinguens. Cum autem de regum praecognitione frequenter inter eos sermo haberetur: & Apollonius tali sapientiae praecipuae studeret: & disputationum plerumque ad ipsam retorqueret laudans eum Iarcas dixit. Qui diuinandi praeuia gaudet optare Apolloni diuini quidem ob ipsam euadunt: & ad utilitatem hominum plurimum conferunt. Qui enim ea quod opus est alios a diis exquirere: haec ceteris ignorantibus praedicare possit: hunc ego felicissimum & beatum puto: cum tantumdem aut Apollo delphicus in hac re possit efficere. Sed quoniam ars iubet eos qui ad oracula petenda proficiscuntur puros: mundosque accedere: aliquando de templo eici praecipit: uideat mihi multo magis uis: qui praescire futura uoluerit castis sanctisque dispositum esse oportere: ita ut nulla sordis macula animam eius ingnet: nullasque delictorum cicatrices menti impressas gerat: ut pure de seipso primus: & de eo: quem in pectore gestat tripode uaticinari possit. Sic enim efficaciora uerioraque dabit responsa. Quae uero mirari nemo debet: si hanc sciam tu consecutus es: cum tamen aetheris in aera geras. Post haec damidi quoque gratificari uolens: nunc tu est inquit aliquis praenoscis Assyriae praesertim cum tali uiro tam frequenter uersatus: per Iouem inquit damis quod mihi necessaria sunt praenoscis: nam cum primo Apollonio huic occurri: quia sapientia plenus uisus est eloquentiam insuper ac reuerentiam: tolerantiamque decentem: & memoriam multam in eo conspexi: & quod multis scientiis refertus: discendi tamen cupiditate flagrantem diuinum nescio quid mihi obtigisse putauim: itaque illum secutus ex ignorante sapiens: ex barbaro eruditus euasisse mihi uideor: ac deinceps in eius societate perseverans indos primo ac tandem uos ipsos uidi: & graecis commixtus ipse pene effectus sum graecus. Et quoniam scientia uestra de rebus maximis considerati: quasi delphicum: aut dodonaeum: aut aliud quodcumque uultis oraculum illam putare: mea uero: quoniam quae mihi tamen utilia sunt praenoscis: tam praestigiatrix cuiusdam aniculae prudentiam extimate: quoniam & ipsa de ciuibus suis: & aliis hominum uaticinari aliquid potest. Ad haec uerba ingens a sapientibus risus subleuatus est: quo sedato Iarcas de diuinatione sermonem persecutus multa bona erga homines illam efficere dixit. Inter quae praecipuum est medicinae donum.

Puri ora
cula pe/
tunt.

Aescula/
pius do/
cuit filios
medicinam

Non enim inquit hi qui sapientes in hac arte habiti sunt Aesculapii filii tam multum profecissent: nisi Apollinis filius Aesculapius iuxta patris uaticinia morbis pericula cuit filios remedia composuisset quod ille deinceps filios docens: atque illi nepotibus posterisque transmittentes amicus tandem familiaribusque eadem demonstrarunt: hinc itaque medicinae orta est disciplina: inuentumque quales herbas humidis ulceribus: qualesque siccis salsisque oporteat adhibere: potiones insuper medicamentorum miscere: quibus hydropici sanentur: sanguinis fluxus sistat: quo pacto apostemata curent: & illaci uulncribus dolor sedet: quin et uenenis ipsis ad multas aegritudines salubriter uti didicere: quam peritiam quis diuinationi auferre audeat nescio. Neque enim rationi consentaneum ui-

detur: inde p̄cognitionē quadā aulos unq̄ aliquos fuissetā p̄niciosa uenena p̄ficiis
 medicamētis admiscere. Et qm̄ sermo illic nō ioco sed serio hitus de fabulosis fera
 rū hoīumq; & fontū mōstris q̄ sunt apud indos inscribit̄. Hūc quoq; mihi post
 hūdū nō putavi. Est. n. lucrū aliqd̄ neq; oib; auditis fidē adhibere: nec oīa rursus
 tāq̄ impossibilia asp̄ari: interrogauit itaq; Apollonius an apud ipsos inueniret̄ aial
 Māticora nūcupatū. Tūc larcas: Nū inq; at̄alis huius quā dicat̄ eē naturā audi
 ri. Cōueniēs est. n. & de ipsius figura ipsos aliqd̄ dicere: immo uero inq; Apollo
 nius q̄drupedē hāc beluā eē sexū eiusq; caput humano capiti assimulari: magni
 tudine uero leonē æq̄re: hīc at̄ in cauda seras cubitales spinax̄ instar: q̄s cōtra p̄se
 quētes sagittax̄ mō iaculet̄. Interrogauit p̄terea de aq̄ auriquā ex fontib; gubulā
 manare phibeē & de lapide q̄ uim talē q̄lē hēt magnes hīc dīctum de hoīb; q̄ sub
 terra dicunt̄ hitare: similiter & de pygmeis & his q̄ pedū plācis sibi ipsi umbras
 cōtra solē parāt. Ad hęc oīa rōdēs larcas de aialib; inquit aut plācis fontibusue
 quos huc ueniēs ipse uidisti tibi aliqd̄ narrare sup̄uacū est. Tu uē est. n. aliis ea re
 ferre. ferā uero sagittacē aut fontes aureis aq̄s manātes ego in his locis eē nūq̄ au
 diui. De lapillo at̄ qui ceteros lapides ad se trahit: cā nō est quin credamus. pote
 ris. n. ipm̄ uidere lapidē & q̄ in eo sunt cuncta mirari. Prima at̄ summa eius ma
 gnitudo: pollicē demonstrāshuius digiti unguē adæquat inquit. Gignit̄ uero in cō
 cauis terræ pfunditate passū q̄tuor. Tantū uero ipsi spiritus inest ut̄ intume
 scat & plerūq; scindat̄ terra ubi eiusmodi lapis cōcipitur. Inquirere at̄ ipm̄ nemi
 ni licet: aufugit. n. nisi summa cum rōne trahatur. Soli at̄ nos partim dicētes par
 tim ēt aliq̄ faciētes inuenire Pantaurā possumus. Id. n. huic lapidi nomē est. Die
 igitur ita lucet sicut ignis. Noctu est. n. & ipse igneus ac radiolus. Sin uero post
 diē aspiciat̄ inumeris rutilationib; oculos ferit. Id̄ at̄q̄ in ipso lumē fulget: spiri
 tus est potentia admirabilis: quicquid. n. p̄pe est ad ipm̄ cōgregatur: quid at̄ dixi
 p̄pe iacētes lapides ipsum cōgregare: cū liceat petras quocūq; uelis alicubi mer
 gere: aut in mari aut in fluuiō & illas nō p̄pe ad inuicē sed sparsim: ut cunq; cōti
 gerit: post modū uero hic lapis ad eas demissus sui spiritus distributiōe oēs colli
 git: ita ut coaceruati lapides tāq̄ examen apum illi subiaccāt. His dictis lapidem
 simul: & quid efficere possit ostēdit: Pygmeos at̄ sub terra degentes supra gangē
 posita loca incolere: & sicut fama de ipsis prædicat uiuere: nō uanum est. Sciopo
 des uero idēst qui sibi umbrā pedibus parāt & macrocephalos & eiusmodi mō
 stra quocunq; schylacis historix̄ decantāt: nec apud indos: nec alibi terrax̄ usquā
 uiuere cenſeo. Aurū uero quod gryphes effodere dicunt̄ petrax̄ sunt aureis gut
 tis minutissimis conspersæ: quas hęc fera rostro discindit. Sunt. n. hmōi aues in
 india: & soli sacre esse phibentur: easdemq; quadrigæ iungunt: qui solis imaginē
 apud indos pingunt. Magnitudine autē ac uiribus leonibus pares illos esse tra
 dunt: & ob petrax̄ cupiditatē sibi inuicē insidiari: elephantos quoq; ac dracones
 superare: uolant autem nou multum: sed quātum paruula aues. Non enim plu
 matæ sunt: sed rubra pellicula alax̄ costæ tanquā digiti cōnectuntur. Itaq; in gy
 rum delatæ aliquantum uolare & e sublimi pugnare possunt: solam uero tygrim
 insuperabilem illis esse dicūt: quoniā fugiendi celeritate: qua uentos æquare di
 citur e conspectu aufugi. Autem quoq; phœnicem esse percredimus: quæ quin
 gentesimo quoq; anno in Aegyptū ueniens hanc ipsam indiam superuolat: aiunt esse credi
 autem unicam tantum hanc auem esse: & ex se radios emittere: atq; auri colore mus.

Mantico
re figura.Lapis qui
trahit ad
se lapidesPātaura
lapis.Pygmei
nō uani.
Sciopo/
des.Aur; effo
diūt gry
phes.

Phœnicē

fulgere: magnitudine uero formaq; aquila i nido cōsideret; quē ppe nili fontes ex
aromatibus ipsamet sibi cōstruxit. Hæc uero q̄ de ipsa decantāt Aegyptii: quo pa
cto in Aegyptū deferať ipsi et indi testificāt sermoni cōfendētes quo dicūt phen
ci in nido liq̄scēti lugubres hymnos decantari opotē ei hoc & ipm cūgnt facere p
hibent: ei q̄ sapiētissimus iter ipsos obtemperātes. Tales Apollonii sermōes cū sa
piētibus. talisq; cōuersatio fuit menses quattuor. Tāto. n. tpe apud eos mansit: &
sermōes tā arcanos: q̄ corā aliis habitos oēs collegit. Postq̄ uero discedere statuit
ductore camellosq; cū epistola ad Faraōē: ut remitteret sua serūt sapiētes: ipsi ue

Discessus ro alio duce camellisq; alijs datis ipsū dimiseret: felices se: atq; illū pp talē cōgres
apollonii sū pdicātes: eūq; uenerati cū assererēt: nō post mortē solum sed uiuētē & pro deo
a sapienti hitū iri in domos suas discessere: frequēterq; se ad abeūtē cōuertētes: signisq; mul
tisq; declarātes iuitos a se illū dimittere: Apollonius āt dextra qdē gangēs sinistra
uero Yphasim fluuios hñs ad mare descēdit itinere dieq; .x. a sacro mōte cōfecto:
Descēdētib; āt strutiōes multi occurrerūt: multi et boues & asini agrestes. Leōes
quoq; ac Pātheræ. Tigres p̄terea: & simia; genus lōge diuersū ab hisq; apud pi

Simia; n; pis arbores inuenerāt. Sūt. n. hæ nigræ uillosaq; & p̄is hoib; similes. Colloquētes
græ. acut mos ē de hisq; uiderāt ad mare rubrū puenērūt: ubi merces qdā licet parua
paratæ erāt & nauigia ad traiciendū idonea i anchoris stabāt: tyrrenis nauib; si
milis. Rubrū āt mare uehemētē ceruleū ē tradūt: Denoiant et rubrūt ipi phī
bēt a rege Eritra. i. rubro: q̄ ex suo noīe mare denoiauit. Eo igit cū puenisset Apol

Rubrum lonius camellos retro ad Iarcā cū hmōi epistola misit. Apollonius Iarcæ: aliisq; sa
mare uñ. piētib; gaudere: Cū ego terrestri itinere ad uos uenissetm uos mare dedistis mihi
Epistola apollonii & sapiētū q̄ i uobis mēcū cōicātes effecistis: ut i cœlū et possim ascēdere: Ego ue
ro hor; meminero: & sermonū oīum p̄cipes græcos reddā: nō secus: ac si ipsi in
terfuissent: nisi frustra tātali poculum bibi: Valētē optimi phī: ipse post hæc nauē
cōscēdēs: leni uēto deferebat admirās phasidis flumīs ostia q̄ p̄cep̄s: terribilisq; in
mare deferē: decurrit. n. ut dixim; p̄ loca petrosa: angusta: atq; p̄rupta: ibiq; refra
ctus uno ostio: mare ingredī: p̄nicioso admodū: hisq; nauigādo nimiū adheserit.
Indi quoq; flumīs ostia se uidisse phibēt: ubi ciuitas posita est: noīe patala: fluenti.

Patala ci. Indo adiacēs: ubi quoq; cōuenisse quēdā tradūt Alexandri classē: cuiusq; guberna
ad indū flu. torē ducēq; Nearcū: maritimæ artis p̄itissimū ibidē sepultū asserūt. Quæ uero
ab ortagorā de rubro mari narrant: q̄ illinc. s. ursa nō conspicit neq; meridiē si
gnare nauigātes p̄nt q̄q; apparētia illic altra ordinē pmutāt suū uera esse damis
et asserit: Putādūq; est recte uereq; dicta ē scdm eā quæ ibi cōspicit partē: Me
minerūt et parua insulā: quā Bible appellāt: ubi maxima cōchilia: muriceq; exi
miæ magnitudinis nasci phibēt. Ostrea quoq; petris adnascunt decuplo maiora
his q̄ apud græcos inueniuntur: Ibi et capitur in alba testa lapis margarita: quæ
in Ostreis locū cordis dicitur obtinere. Attigisse quoq; ferunt Pegadē oritay te
gionē: apud quos Aenæ sūt petra: Aenæq; harena: aris et frustra deferre fluuios
asserūt: quapp & ichthiophagos. i. piscibus uiuentes populos inuenisse: qui urbē
ichthio phagi: incolunt noīe stoirū: ubi ex magnor; pisciū mēbranis uestes intexunt. Ibiq; pe
cudes et esse pisciū: q̄ ea comedāt: quæ minime naturæ suæ cōueniāt. Pasto
res. n. piscibus illas alere cōsueuerunt: sicut in caria sicubus easdē pascūt. Indi. n.
carmani cognominati genus plane mansuetum: adeo piscosum mare accolunt: ut
nūquā seruandi causa pisces reponant: ueq; sicut in ponto sūt ipsos sale condiant

sed ex his quos capiūt paucos qdē uēdūt: plurimos uero palpitātes ī mare demit-
tūt. Ad ualāras quoq; ferūt applicuisse: est aut ualāra emporiū myrtis: palmisq; Valara
abūdās. Laurus quoq; nō nullas illic uidērī tradūt. Scatet aut fontib; tota regio. emporiū
Horriq; ibidē plurimi sunt oī gñe floz; atq; olez; abūdātes: portus ēē maxie qñi:
atq; transiliopposita est aut regiōi illi sacra īsula: q̄ selirā uocāt: ea freto stadiorū
cētū a cōtinēti diuidit: hāc tenere dicūt nereidē deā saūā atq; infestā: & p̄ternauī
gātū multos rapiētē: quā nec āchoras īsulā applicat nautas patiē. Dignū quoq;
extimauī quā de altero margaritaz; generi tradūt nō p̄termittē: qdōqdē & ipsi
Apollonio res uisa est leuis qdē sed auditu iocūda: & mirabiliū oīum mirabilissi-
ma: nā q̄ pte īsula pelagus sp̄icit imēsa ē maris altitudo: fert at alba ostrea qdā pī
guedie referta. Lapidē at nullū producūt. Inde maris trāquillitatem obseruantes
aquā sup̄ficiē q̄si olei cuiusdā effusiōe liniūt: qd āiaduertētes indi ad ostrea capiē
da īgrediūt: ita īstructi: paratīq; sicut q̄ spōgias colligūt: est at his ferreus later &
alabastrū unguenti: atq; ita ppe ostrea cōsidētes īdi unguētō q̄si esca ad fallēdū
utūtur: nāq; illo p̄fusa ostrea lese apientia inebriāt. Tūc ferreo stilo pforata q̄si sa-
niē qdā emitūt: hāc uenator ferreo latere excipit: q̄ ī uarias multiplicēq; formas
cōcauatus ē: ea uero postmodū sanies lapidescit: atq; in modū naturalis margari-
tā albus ille sanguis obdurescit: & hāc est quā ex rubro mari colligitē margari-
ta. Huic aut uenatiōis generi arabes maxie intēdūt ex opposito desinentis maris
habitātes. Reliāq; maris hui; ps multis uariisq; beluis referta ē: cetā ēē illic uagari
feruntur: q̄pp naues tutelā cā tintinabula qdā cā a p̄ra: q̄ a puppi deferūt: quoz;
sonitu terrāctāz; beluāz; nauib; nō appropinquāt. Post hāc Apollonius sociiq; flu-
minis Eufraṭis ostia īgressi: & p̄ ipm fluiū nauigātes Babylonā ad Bardanē per-
uenere: quē talē: q̄lē antea dimiserāt recognoscētes repēte ī pheniciā abiēre. Illinc
antiochiā ueniētes: cū solito more a ciuib; cōtumeliis afficerēt: q; a grācoz; stu-
diis penit; abhorrerēt itoz; ad mare iuxta seleuciā descēderūt: Vbi forte nauigio
repto ī Cyprū nauigarūt: & īsulā paphū: ubi p̄claz; ē ueneris tēplū: qd ex colla-
ticiis pecuniis extructū admiratus est Apollonius: cūq; multa eius tēpli sacerdo-
tes edocuīlet: atq; ut tēplū sancte pieq; colerēt esset hortatus in Ioniā nauigauit
uir sūma admiratiōe dignus: plurimiq; faciendus ab his: qui philosophiā colunt.

Vnguentū capi
ostrea.Margari-
ta indica.Veneris
tēplum ī
papho.

PHILOSTRATI DE VITA APOLLONII TYANEI LIBER. IIII.

Apollonii in Ioniā reditus: & Ephesus a peste liberata: eiusdem quoq; circū
Grāciā ciuitates peragratio: ubi mores hominum: & deoz; cultū in melius redi-
gens: Cum Achillis umbra locutus esse perhibetur: postea p̄fectio eius in Cretā:
& tandem Romam usq; peregrinatio eius refertur.



Ostq; reuersum in patriā uix: atq; ephesum ingrediētē Ionii ui-
derūt: ne sordidos quidē opifices suā cōtinuerūt artes: Sed po-
pulus oīs uadētē p̄sequebat. Alii qdē sapiētia: alii oris formā:
alii uiuēdi normā: alii corporis habitū: quidā ēē hāc oīa simul
admirātes: Sermones quoq; de ipso uarii ferebant: cū ipsū qui
dā ex oraculo colophonio illius participē sapiētiaz; & iā plene
p̄fecteq; sapientē factum uenire p̄dicarent: alii ex didymō: alii ex p̄gamco tēplo

uenire illū affererēt: multos. n. sanitatē ab oraculo petētes iubebat deus ad Apol-
 loniū accedere: sic enim sibi deo placere: & fata postulare dicebat. Legatiōes quo-
 que ex ciuitatib⁹ ad eū ueniebāt: hospitē illū: & agēdā uitæ cōsiliariū sibi fieri po-
 stulantes. Orātesq; ut quō pacto statu: arāue dicādā eēt edoceret. Ipse uero de
 his oib⁹ ptim p epistolas rēdebat ptim eo se uertutū pmitterēs: qd interea eēt agē-
 dū p̄monebat: Cū smirni legatos misissent: n̄hīl aliud ab eo poscētes nisi ut q̄-
 primū ad se ueniret: Legatū interrogauit Apollonius qd eēt cur sui tātope indige-
 rent. Ille aut uidere te: ac uideri abs te nobis est opus inq; cui Apollonius ueniā

Habuit orationē
 ad ephē-
 sios. Otio ple-
 ni ephē-
 sii.

ingit: uos at musa illis interimut se se iuicē amēt cōcedite: Et primā qdē ad Ephe-
 sios ofonē habuit: stans in tēpli crepidine: neq; Socraticorū more loquēs: sed apre-
 uitia redarguēs: atq; detestās ad phiæ studiū illos cōpellere nitebat: quos ocio sup-
 biāq; plenos inuenit. Choreis ē: & saltationib⁹ oīno dediti fistulis tibiisq; oīa cō-
 pletāt. effeminatūq; uirū tota ciuitas referta erat: Canribusq; oīa loca resonabāt:
 Ipse uero q̄q; Epheliū corā eo talia ponerē: aspiciere nō dignabat: eosq; grauitē in
 crepabat. Sermones aut plurimos in lucis hūit q; sunt apud xistū: ubi cū aliq; de
 cōi cōcordia disputaret: doceretq; oportere Ephesios se se mutuo nutrire: atq; nu-
 triri: passerēs forte in arbore qdā taciti cōsidebāt: unus aut ex ipsis tāq; alicuius rei
 nūtiū uocē emisit: qua uisus est aliqd ceteris p̄dicere: eo audito ceteri clamorē
 tollētes post ip̄m uolarūt. Tūc aliq; diu tacitus Apollonius: sciens qdē quā ob cām
 passerēs uolitalent nōdū tñ auditoribus id enarrās. Vbi uero oēs in se cōuersos
 & q̄si portētū aliqd admirātes aspexit. Tūc rupto silētio sic est locutus. Puer qui
 dā effusum frumentū in arcam manibus demitēs: cū negligēt illud collegisset

Passer nū-
 tiat passe-
 ribus

abiit: multa grana passim in angiporto sparsa relinquens: q̄ cū passer ille uenisset
 ceteris: ut uidistis nūtiāns inuētū cibū cōcauit: his uerbis p̄multi cōmoti ad hoc
 uiscēdū cucurrere: ipse uero his q; māserūt cōceptū sermonē de cōi societate seruā-
 da p̄secutus ē. Postq; uero q; uisū ierāt cū clamore atq; admiratione sūma reuerſi
 sunt: uidetis inq; Apollonius quo pacto passerēs mutuā de se curā hēant: quātūq;
 cōi gaudeāt societate: nos aut hoīes eā colere dedignamur: & qd maius ē: si quem
 boni q; quā ceteris ipartientē uiderimus eū p̄digū: aut ambitiosū: aut aliqd eius-
 modi arbitramur: q; uero ab ipso nutriūt parasitos aut adulatōres appellamus: q;
 si bona aliis cōicandi facultas adimā: qd aliud sup̄est: nisi ut se q̄sq; domi occlu-

Aues i te-
 nebris p̄-
 guescunt

dēs: uelut aues: quas pinguefaciēdi cā in tenebris pascimus: usq; ad uentris diru-
 nebris p̄tionē pinguescat. Cū pestis ephesū paulatim inuaderet: neq; adhuc tñ satis apte di-
 guescunt noscerēt: p̄noscēs Apollonius uenturū malū palā id cōcepit p̄dicare: ac plerūq; iter
 loquendū dicere solebat eo terra similis p̄seuera minitā: q; talia uerba: salua hos: &
 (nō p̄teribit) sermōibus iter serbat. Vex Ephesi uerbis eius mētē nō adhibebāt:
 quasi monstrū quoddā eius uerba reputātes. Idq; eo magis putabā: quo ipse deo

Morib⁹
 inuasit
 ephesios
 Decretū
 ionū cor-
 rigit

rū oīa tēpla ambiēs id malū auertere: amouereq; nitebat. Postq; uero igruescere
 morbus cōcepit nihil iā amplius illis p̄desse posse arbitratus reliquas ionia partes
 inuasit peragruit: q̄ male apud quosq; disposita erāt dirigēs: & aliqd semp disputās qd
 Decretū audiētibus p̄futura cēferet. Veniēti aut Smirnā sibi obuiā lones p̄cessere: q; tum
 ionū cor forte sacra p cōi Ionie salute celebrabāt. cūq; decretū legisset Ionū: quo eū cōci-
 rigit lli sacrorūq; participē faciebāt: nomenq; in eo inuenisset: haud quāq; Ionicū: erat
 enim lucilli cuiusdā nomē appositū. Scripsit ad cōe conciliū epistolā de eiusmodi
 barbarismo illos redarguēs: q; fabricium: & alia eiusmodi noīa in eorū decretis

inuenerit. Quā uehemēter igitur grauitatq; hac de causa illos redarguerit ipsa epi-
stola super hoc scripta demonstrat. Postridie uero ad Iones reuersus curnā crater
in medio positus esset interrogauit. Cūq; pro cōi salute rōdissent: ipse quoq; ex il-
lo hauriens libauit dicēs dii p̄sides Ionū dare huic praelarā colonix: ut placato
mari uti possit: terra uero nihil malū: aut eidē noxiū pariat: aut Egeon cōcussor il-
loy: quatiar ciuitates. Hæc Apollonius p̄catus est: ita ut opinor: iminere p̄uidens:
q̄ posteris t̄pibus Smirnæ: Mileto: chioq; & samo alijsq; Ionix ciuitatibus conti-
gere. Cum uideret Iones bonay: artiū studiis dediros sūmaq; industria illis incū-
bentes orōne eisdē cohortatus p̄p̄tiores ad p̄sequēda studia reddidit: iubēs ma-
gis erga se ipsos: q̄ erga urbis ornatū prudentiā exercere: q̄ uis. n. urbs pulcherri-
ma sit oīumq; sub sole repiant: aut pelago abluat: aut zephyri fontes possideat: p̄-
stantius t̄m esse illā studiosis uiris coronatā eē. Aedificia nāq; eodē in loco sp̄ ma-
nē: nec alibi usquā: quā ubi extructa fuerint uideri p̄t̄e boni: at uiri ubiq; uident
ubiq; locant: & ciuitatē ex qua orti sunt magnā & p̄clarā eē ubiq; demonstrant:
quocūq; terras pagrare potuerint. Dicebat quoq; pulchras urbes bonis ciuibus
carētēs Iouis olympii simulacro a phidia cōpositio similari. Id. n. inq̄ immobile
ubiūq; artifice placuit p̄manet. Viri at ubiq; terras pagrantes ab homerico ioue
nihil differūt: q̄ sub uariis formis ab homero iduciū multo admirabilior eo: q̄ ex
ebore fabricatus ē: hūc. n. in terra t̄m apparere: illū uero q̄cūq; coeli partē p̄cui-
rentē mētē & imaginatiōe cōprehēdi. Præterea quo pacto ciuitas tutissima p̄ma-
nere possit: una cū smirneis philosophatus ē: cū illos inrer se dissidētēs cōspexisset
dicebatq; recte se habiturā ciuitatē seditione cuiusdā cōcordiæ indigere: q̄ cum si-
bi ipsi repugnās snia uideret: aiaduertēs Apollonius hūc sermonē ab eoy plerisq;
nō intelligi: alibi inq̄ & nigrū uinū fieri idē nunq; p̄t̄: neq; amarū dulci recte cō-
miscet: cōcordia uero q̄nq; dissentiēs salutē ciuitatibus affert. Quod at dico tale
quid ē. Seditioq; ad gladios mutualue plagas ciues deducit a ciuitatib; extermi-
nanda penitus ē. Ciuitas. n. pace pueroy alumna & legibus & uiris indiget: a q̄-
bus & uerba & actiōes p̄deunt. Mutua autē ciuiū emulatio p̄ cōi ciuitatis bonoi-
ceūq; alius alio melius cōsilio sniam dicat: aut magistratū rectius gerat: aut p̄cla-
rius legatiōe fungat: aut et splēdidiora cōstruat ædificia: aut i aliquo huiusmodi
excellat: talis inq̄ corēctio aut æmulatio ciuitati plurimū cōfert. Licet iter se ciues
pro cōmuni bono faciat dissidere. Neq; uero sum nescius huiusmodi studia pro
salute ciuitatis Lacedæmoniis quondam inuitalia uisa eē: qppe q̄ bellicis dūtaxat
operibus incūbentes: in ea re tantūmodo laborabāt: idq; solū in p̄cio habebatur.
Mihi uero optimū esse uidet: ut q̄sq; quod scit: atq; efficere pōt id agat. Nam si
quis in gubernādo populo mirabilis euadet: alius at sapiētia ualebit alius at i cōi
acquiret: alius bonus/ mitis: & benignus extimabit: contra alius seuerus & errori-
bus ueniā nō tribuēs alius in oībus ignoscens reputabit: optime arbitror sese ei-
uitas habebit stabiliusq; consistet. Dū hæc loqueretur armenioy nauē portum in-
gredientē: & nautas p̄ nauī firmāda uariis operibus sp̄licitos cōspicatus est. Con-
uersus igitur ad eos qui aderant uidere inq̄: eius nauis populū: quo pacto alii lē-
bos conscendant cum sint remiges: alii uero suspensas ancoras demittunt: alii ue-
la cōtrahunt. alii ex puppi: aut prora quæ factu necessaria sunt prospiciūt: q̄ si qs
hoy suo operi peragendo defuerit: aut temere negligenterue quod agendū est fue-
rit p̄secutus: male sese nauis haberet: & ipsimet quali procella quædam nauim læ-

Egeon.

Boni uiri
ciuitatē p̄-
clarā fa-
ciunt.Seditio
extermi-
nanda.Optimū
ut agat
q̄sq; qd
sit.Æmula-
tio utilis.

derent. Verū si æmulatione quadā inter se certantes laborabunt nequis altero de
terior in suo opere uideatur recte probeq; in portu nauis firmabitur : prosperēq;
cū læticia tota nauigatio peraget eorū in consultādo rectitudo tū ipsi p̄deriūq;
tū si nep̄tinus tutelā securitatēq; polliceretur. His atq; huiusmodi aliis orōnibus

Oepheſii ſimrā in concordia beniuolēciāq; cōtinuit. Cū morbus grauiter ephesum iuaſiſſe
hodie pe ſet: nec ullū ſufficiens remediū inueniretur legatos ephēſii ad Apolloniū miſerūt
ſtē amo/ tanti mali remediū ab eo depoſcētē: ipſe uero nō differendā eſſe p̄fectionē arbi/
uebo.

tratus camus inq; breuiq; tpe ephesum delatus eſt: ibiq; idē opus opatus eſt qd
olim Pythagorā apud thurios Metapōtinoſq; fuiſſe phibentiuocati nāq; in con/
cionē ephēſiis cōſidite inq; uiri: hodie nāq; hanc peſtē amouebo. His dictis uni/
uerſam turbā ad theatrū duxit ubi pro malis depellēdiſ ſacrificia fieri conſuerūt
ubi ſenem quendā mendicāti ſimilē inuenere: qui arte quadā oculis cōniebat: &
perā geſtabat paniceis fruſtiſ reſectā. Lacera at̄ attritaq; ueſte amiſtus erat: & to
to corpore ſordiduſ: huic ephēſioſ circūponens Apolloniūſ cedit lapidib; inq;
hunc deorū inimicū: admirātib; aut̄ ephēſiis ei; dicta: & inhumanū crudeleq;
conſentib; peregrinū hoīem tā miſera conditione degentē interficere : humili/
me præſertim pro ſalute ſua deprecantē: multa pro captāda miſericordia loquen
tē inſtabat Apolloniūſ ephēſioſ cohortantē: ne diutius illū uiuere p̄mitterent: cūq;
iā aliq; lapideſ in illū iacerent adſtanteſ: reſpiciens Apolloniūſ igne plenōſ ocu/
loſ illū habere monſtrauit: quo uiſo agnouerūt ephēſii dæmonē eētantōq; ſtu/
dio ipſum lapidarūt ut breui ſpacio magnū lapidū tumulū ſup ipſum coacerua
rent. Paulū deinde moratuſ Apolloniūſ auferri lapideſ iuſſit ut ferā quā interfe/
ciſſēt agnoſcerent. Cūq; ita detexiſſent nudaſſentq; corp; quod ſe lapidib; ce/
cidiffe putabāt ille quidē euānuerat. Caniſ at̄ tanq; moloſſuſ conſpiciebat magnā
tudine tanta/ quanta maximī leonū eſſe ſolent: talis itaq; lapidib; attrita bellua
ſpumā: quaſi rabiduſ canis ab ore emittebat. & iſ quidē moduſ fuit: quo ephēſi/
oſ expiauit: & morbo liberauit. Ephēſii at̄ ſtatūā Herculiſ eo loco erexerunt ubi
monſtrū illud lapidib; obrutam fuerat. Liberatiſ a peſte ephēſiſ Apollōiūſ cū
iā ſatiſ in iōnia manſiſſe ſibi uidereſ: in græciā tranſire cōſtituit. Itaq; pergāmū

Moduſ
quo ex/
piauit
epheſioſ

Sōnia pe
tēteſ i tē/
plo eſcu/
lapi per/
gamenī.

uenientiſ in æſculapii tēplo conſtitit: hiſ qui deū adoratū ueniebant cōſulentiſ quo
pacto poſſent quæ a deo ſomnia peterent impetrare: ipſe et̄ pleriq; malorū reme/
dia monſtrabat. Poſt hæc in græciā migravit: eōmq; illoꝝ ueterē ſapientiam edo/
ctuſ ad Acheorū ſepulchra uidenda proſectuſ ē. Ibi multa de illiſ locut; multiſq;
ſine languine: n̄ ſacrificiis peractiſ ſocios ad nauem redire iuſſit: ipſe uero apud
achilliſ tumulū pnoctare conſtituit. Cūq; illū ſocii ab incepto deterrent dice/
rentq; nō ſicut geminoſ aut ſedimoſ qbus cū iā iā locutuſ fuerat Apolloniūſ: ſed
terribilem uiſu horrendūq; apparere. Sic. n. aiebant: q apud iliū uerſabant. Ego
inquit Achillē cōgreſſu ſermōeq; plurimū gaudere cōpertū habeo. Quippe qui
pyliū Neſtorē tā ualde coluit: ita quo ſp aliq; d' p̄claz audire ſe gloriabat. Phenice
uero alūnum: & pedagogū appellabat: qm̄ uariis illi; ſermonib; delectaret: &
Priamū quicq; inimiciſ ſimū māſuetiſſime aſpexit: ubi loquentē illū audiuit. Vlixē
et̄ ab eō diſſentientē adeo modeſte ſuſcepit: ut Vlixē benignuſ potiuſ q; terribiliſ
uideretur. Clipe nāq; & galea ut aiunt grauiter minaci aduerſuſ troaſ: ut putatū
tur: memor eorū quæ ab ipſiſ armatiſ pro conubio paſſuſ eſt. Mihi uero cū ilien
ſibuſ nihil eſt cōiocundiora inſuper ſecū loquar. q̄ olim ei; amici loqui coſue/
bat.

Achilleſ
phenicē
pedago/
gū uoca/
bat.

uerint: q; si me ut dicitis interfecerit cū mēnone cygnoq; iacebo: & mē fors itā ca
ua fossa uelut Hectorē Troia sepeliēt. Hæc ad amicos partim ioco: partim serio
loquutus Apollonius ad tumulū solus accessit. Socii uero ad nauē rediere: iā die i
noctē declinante. Ipse uero postea diluculo ad eos ueniens: ubi nā est inquit An
tistenes parius? Is uero septimo iā die ab illo secutus fuerat Apollonius: cūq; uocā
ti respondisset antistenes: nonne inquit Apollōnius ex Troia uenisti: certe inquit
ille sum. n. antiqua origine ex Troianis ortus. an ē de Priami stirpe inq; Apollo
nius: ex hac ipsa profecto respōdit antistenes. Itaq; inde natus: & ipse bonus sum:
& ex bonis ortus. Recte igit inquit Apollonius phibuit Achilles ne qua rōne te
cū uersarer. Cū. n. iussisset me thessalis aliqua nūciare: in quibus grauit̃ eos ac
culat. Egoq; mādatis acceptis abiens interrogare an aliud quippiā sibi gratū esi
ficere possem: potes inq; . Id at̃ est: ut adolescentē pariu tua sapiētia nō ipertias: est
enī ex Priami stirpe oriundus: & Hectorē laudare nunq; cessat. His auditis anti
stenes q̃q; inuitus nolēsq; ab Apollonio discessit: cū iā dies illuxisset: & uento a ter
ra perflante nauis discessum pararet: ingēs turba ad nauim: quīs parua eēt conflu
xerat. Oēs. n. in eadē cū Apollonio nauī deferri uolebāt: erat. n. autūni tēpus: quā Mare isti
do maris infida & instabilis trāq̃litas esse solet. Cūcti uero tempestatē & ignes & dū in au
quicqd est difficillimū ab Apollonio uinci posse arbitantes & ppter̃a secū esse tumno.
cupiētes: rogabāt ut se nauigationis comites assumeret. Sed cū multitudo homi
nū capacitatē nauigii excederet: maiorem aliā nauim conspicatus. multā. n. circa
aiacis tumulū uersabantur. Illā inquit o socii conscendamus: pulchrū. n. est cum
pluribus seruari. Inde troicū circumuectus p̃ montoriū. ad æoliā: quæ cōtra lesbū
posita ē iubet gubernatorē cursum dirigere: ita ut uersus methymnam magis ap
plicaret: illic. n. Achilles dixit positū eē Palamedē: ibiq; eius statuā esse cubitalem
seniorē imaginē referentē q̃ re uera ipse fuerit Palamedes. His dictis: cū iā ad lo
cū puenisset e nauī descendēs ueneremur inquit o græci p̃stantē uirū: p̃ quē oīs
sapiētia consistit. Sic. n. iplis acheis meliores erimus: si uirtutis cā cū uiuē colue
rimus: quē ipsi iniuste & idicta cā interfecere. Hæc audientes reliqui græci e nau
ui descenderunt: ipse uero sepulchrū inuenit: iuxtaq; illud statuā obrutā: erat autē
in statuæ basi inscriptio scripta huiusmodi.

DIVO PALLAMEDI. Apollonius igit. statuā in propria sede locata: ut se se Inscriptio
oculis uidisse restat̃ damis. Locoq; circa sepulchrū purgato tñ sacrauit soli quan statuā di
cū cōiuiæ decē epulātes occuparent: inde preces effudit huiusmodi. Obliuiscere uo Pala
Palamedes iracūdiæ: quā olim aduersus Acheos cōcepisti: p̃mitteq; ex eis multos medi
sapiētes fieri uiros optime Palamedes: p̃ quē sermones: p̃ quē musæ: p̃ quem ego Oblui
ipse: post hæc in lesbū traiciens Orphei aditū intrauit. ferūt aut̃ Orpheū illic dei scete pala
disse rñsa: quousq; sibi ab apolline concessum fuit. Cū. n. neq; in gryneū: neq; i cla medes
rū: nec usq; alio ubi tripodes essent oracula petitū accederent hoīes: & solus Or
pheus cōsulentibus rñderet: cū nup ex thracia caput eius aduectū eēt: superstans Orphei
apollo desine inq; q̃ mea sunt occupare: iā satis. n. te canentē ptuli: post hæc cū p rñsa i les
mare: qd̃ lesbū: ubiq; adiacet nauigarēt: de quo Homerus sæuissimū nauiga
bo.
tūq; difficillimū esse narrat. Serenitas erat: & maris p̃ter anni tēpus sūma trāq̃lli
tas. Quapropter q̃ in nauī eiāt de isulis q̃ plurimæ famosæq; nauigātib; occur
rebāt de naucularia insup & gubernatoria facultate cū Apollonio loquebant̃: q;
eiusmodi sermōes nauigātib; cōferre uiderent̃. Sed cū damis sermonū alios tāq̃

parū dignos calūniaret: alios interpellādo rūperet: partim uera interrogare uolētes phiberet: aiāduerit Apollonius ipsum de rebus aliis colloquiū exoptare: ita ad eū cōuersus: quid hoc ē inq̃t damis: q̃ loquentiū ofonem interrūpis: qd nō p̃pterea te facere cōstat: q̃a intēti sermōibus nauat minus officio suo fungunt. Vides. n. quo pacto mare naugio subidet: & quā trāq̃le quieteq̃ uehamur. Quid ē q̃ moleste feras. Tū damis indignor inq̃t & iure quidē ut opinor q̃a cū de re maxima: & scitu digna sermo inster: de q̃ interrogare cōueniētius fuerat: nos tñ de rebus uariis: & iā uetustate cōtritis loq̃mur: & q̃s inq̃t Apollonius sermo ē: de quo audire aliqd cupis: & quo ceteros inferiores minuscq̃ narratu dignos existimas?

Apollōi: Tū inq̃t damis cū Achille locutus Apolloni multa ut arbitror audisti memorata us collo digna & nobis ignota. nihil tñ eorū adhuc retulisti: nec Achillis imaginem qualiscut9 cū esset exp̃ssisti: præternaugās āt insulas: & opa nautica designas. Tūc Apollonius achille. nisi inquit dubitare ne multa iactāter fingere uideretur: oia uobis iā pridē enarra/sem. cū āt oēs ut narraret p̃carent: & se libenter audīturos ostenderent. Ego inq̃t Apollonius nō sicut Vlixes terrā effodiēs: neq̃ fuso agnorū sanguine ipsum allici/ens cū Achille locutus sum: sed oēs adhibui p̃ces q̃s p̃ placādis heroibus dici la/

Ostende ego sermonibus nō assentior: nec ēt sapiētiae meae parēs Pythagoras. p̃pterea si ue Achille ra sentimus oñde mihi q̃so imaginē tuā. Ego nāq̃ oculos meos plurimū faciam: si mihi ima ginē tuā ipsis testibus de tuo cōspectu cōtigerit uti. Hæc ego cū dixissem parūper fumus lus intremuit: & iuuenis qdā apparuit statura cubitus: quinq̃ chlamyde thessali/ea indutus: spēs aut̃ nequaq̃ iactatoris eē uidebat: qualē pleriq̃ Achillē fuisse perhibēt: sed aspectus eius grauē quandā præt se comitātē ferebat: pulchritudinē uero eius nondū p̃ rei magnitudine satis dignum laudatorē sortita: n. eē iudico quic multa ab Homero de ipsa sint decantata. ego. n. inenarrabilē ipsam esse cēleo: & dicēris cuiuscunq̃ uires excedere. Cum itaq̃ quīs priō apparuisset rep̃tē in du/plā excreceret: magnitudinē uisus est ita ut cubito: duodeci magnitudinē iplere mihi uideret. Vbi āt ad p̃fectā uenit magnitudinē pulchritudinē pariter: cū magnitudine adauctus comā nunq̃ torōdisse dixit. Sed intactā amni sperchio cōser

Nunq̃ tō uasse q̃ homerus eo primum flumine uisum fuisse diceret: eius genæ tunc prima dit comā lanugine florebat. Tum noiātim me cōpellās: phibēt inq̃t te conueni iādudum achilles quēpiā talē uirū quærītās. Thessali cōsuea mihi fieri sacra iādudum omiserūt: nō tñ illis adhuc irasci uolui. Nā si cōtra eos iracundiā meā exercuissem: iādudū magis p̃diti eēnt q̃ græci q̃ quondā hæc loca icoluerunt. Amice āt illis cōsulo ne nobis erga sacra iniuriā afferāt: neue se troianis deteriores græci argui patiant q̃ cū ab eis uiros p̃clarissimos abstulerim: publice tñ sacra faciūt: & anni primitias mihi cōsecrantes cōditiones perūt: q̃s ego nunq̃ illis sum daturus: peieratio. n. aduersus me facta nō sinit antiquū illū i pristinā formā restituine: nec uigorē recipi: quē olī maximū habuit: sed hoies locū habitabūt nihilo meliores: q̃ illud/ipsū q̃nq̃ cœperūt. Ne quid igit̃ tale cōtra thessalos facere cogar. Legatus hæc ad cōe illo/

Quisq̃ i rū cōciliū deferēs. Faciā inq̃t Apollonius: huius. n. legatiōis cā est ne funditus perterroga/ reant: ego āt qd abs te perā o Achilles? Intellico quid uelis inquit ille. Times. n. tiōes iter de rebus apud Troiā gestis iterrogare. Vex ego tibi quinq̃ iterrogatiōes iterrogare p̃ gare p̃mitto: quascūq̃ uelis/ mō fata de ipsis rñdere nō phibeant. Hoc ego sermōe mitto. cōfirmatus p̃simū iterrogari an iuxta poetarū dicta sepulchry habuerit. Tūc ille

iaceo inquit mihi Patrocleus iocundissimū fuit: cōuenimus. n. admodū adoloscē Achilles
 tes ambos at tanq̃ unū urna aurea iacētes cōciner. De musarū uero & Nereidū hū Patrocl⁹
 chrymisq̃s erga me fufas ēē hoies phibēt: hoc scias uelim: musas oīo nunq̃ huc ue ī una ur
 nīl Nereides aut nunc & frequēter accedere. Post hāc rursus interrogauī an eius na.
 cā iugulata Polyxena fuerit. Ipse at ue: esse rōdit illā apud eius tumultū fuisse iū iugulata
 galatā nō inuitā tūneq̃ a græcis sed ipsa spōte inq̃ ad tumultū ueniēs: cū amoris polyxēa
 quē erga me summū habuerat meminisset erēcto gladio icubuit. Tercio quāsiui ob amo
 an unq̃ ad Troiā Helena uenisset: aut ita fingere homero placuerit. Tūc Achilles rem.
 lōgo inq̃ tpe decepti fuimus: cū legatos ad Troiā misimus: tū ēē cū p ipsa apud An hēd
 iliū bellū gereremus: ipsa uero in ægypto habitabat apud Prothēū cū tñ a pari na ad trō
 de rapta fuisset: postq̃ uero id resciauius bellū p ipsa apud Troiā gerere p̃seuera iam.
 uimus ne turpiter illinc ignominiosq̃ discederemus. Quarto sic interrogauī dī
 cēs me uehēmēter mirari q̃ tot tātosq̃ uiros eodem tpe græcia tulerit q̃les q̃rosq̃
 circa Troiā cōuenisse scribit Homerus. Ad hāc Achilles nec barbari inq̃ nume
 ro uirtuteq̃ uiroz multo nobis erāt inferiores usq̃ adeo p id tpis uirtus in terra
 florebat. Quinto loco interrogauī q̃obrē homerus Palamedem aut ignorauit aut Cur ho
 cognitū in sermōe sepauit. Ad hāc Achilles. Si Palamedes inq̃ ad troiā nō uenit merus
 nec troia unq̃ fuit. Sed qm̃ uir sapiētissimus bellicosissimusq̃ut Vlyxi placuit in ignora
 terfectus ē nō inducit ipsum in poemate Homerus. Vlyxis opprobria narrare uit pala
 cogat. Ingemuitq̃ illius cā Achylles maximū ipsū & pulcherrimū & in prima iu medē.
 uenta bellacissimū fuisse dictitās. Modestia uero ceteros supasse: & musarū studi
 is uehēmēter fuisse deditū. Sed tu inq̃ Apolloni: est. n. sapiētib⁹ uiris erga sapiē Doctiss
 tes affinitas quādā. Palamedis sepulchrū cura: eiusq̃ statuā turpiter deiectā suo muspala
 loco restitue. iacet at in æolide secus methymnā q̃ in lesbo ē. Hāc cū dixisset: & medes.
 quæ de adoloscēte pario supius narrata sūt fieri mādasset: mediocri fulgure emissī Sapiēti
 so discessit. n. galloz cātus audiebat: & hāc qdē dū esset in naui narrauit Apol bus erga
 lonius. Digrediēs inde in pyreū mysterioz tpe quæ sūma totius græciæ frequen sapientes
 tia atheniēs celebrāt in urbē uenit: pcedēs at phōs cōplures inuenit: qui in pha affinitas
 lereū descēderant quoz aliqui studatis corporib⁹ ad solem sese calefaciebant. Est Philoso
 n. athenaz ciuitas autūni tpe ad solē bene exposita. Nōnulli at legēdis libris in phi i pha
 cūbebāt: quidā orādo sese exercebāt: alii uero disserēdo: quid in quaq̃ re ueritatis lero.
 esset inquirebāt: nemo tñ ad ipsū accessit. Sed cōiectantes Apolloniū eē in eum
 uertebant: & late ipsū salutabāt. Adoloscētes uero. x. simul obuiā illi currentes: &
 manus simul ad arcē tendētes: p ipsam dixere palladē nos paulopost uenire i Py
 reū statueramus: ut ad te in ioniā nauigaremus. Eos humane benigneq̃ suscepit
 Apollonius: dixitq̃ se uehēmēter philosophātibus cōgratulari. Erat forte epidau
 rioz dies. Epidauria at sacra: q̃ athenis celebrant: & noie: & sacerdotū cultu simi Epidau
 lia sunt his q̃ in epidauro fiūt. Athenis at tūc sermo: sacrificia illa celebrari cōsuetū ria sacra.
 est: qd̃ æsculapii cā statuerūt: quē aliqñ iā pactis mysteriis ex epidauro uenientē
 sacris iniciarūt. Cū plurimi Apollonio circūstātes curā sacroz omitterēt: magisq̃
 de illo uidēdo: audiēdoq̃ de se expectādīs essent solliciti. Ipse ad eos conuersus
 aliasq̃ collocutus: pollicit⁹: tūc sacris opā dare illos iussit: & se sacris iniciari uel
 le dixit. Verū sacroz āthistes: quē illi Ierophantū appellāt illū sacris admittere no Ierophā
 iuit asserēs nūq̃ se iniciaturū: quē hoīem icantatorē: & dæmōibus nō libez. Apollo ta.
 nius nihil ppterca deiectus aīo: maximū iquit eoz i qb⁹ ego accusari possē omī

Initiare
inquit.

De sacri-
ficiis dis-
seruit a-
thenis.
Quora
hora sa-
crificadū

fisti: qđ cū de sacris arcanisq; mysteriis multo plura: & secretiora: q̃ tu cognoscā:
tū ad tantū sapiētiore iniciādu accesserim. Cū oēs q̃ aderāt rñsionē illā cōstan-
ter apteq; factā laudaret & sacroꝝ antistes odiōsū se molestūq; oibus eē aiaduerte-
ret: q̃ illū sacris phibuisse: mutata uoce: initiare inq̃: uir. n. sapiens esse uideris.
Tūc Apollōius ego certe paulopost iniciabor: & digito quēdā ex circūstantibus
notās. Ille iquit me iniciaturus ē. Diuinatiōe quadā pmonstrās eū: q̃ antistes tēpli
futurus erat: qđ post annū q̃rtū euenit. De oñib9 āt: q̃s plurias athenis hūit eas
dūtaxat se scripisse damis narrat: q̃ magis necessariā de reb9 grauiorib9 habitae
sūt. Et qm̃ atheniēses amatores sacroꝝ eē cognouit: primo de sacrificiis disseruit:
oñdēs: qđ cuiq; deo sacrificiū p̃priū eēt: q̃q; diei aut noctis hora sacrificari opor-
teret: & rursus cuiā deoꝝ hostiis: aut libatiōib9 aut supplicatiōib9 eēt sacrificadū.
Inuenit ēt Apollōi libellus: i quo uerba ip̃a posita sūt: q̃b9 ad horū singula pagē
da utēdū ē. Quē qđ cū p̃ scia hūanitateq; illa Atheniēses edocuerit: tū accura-
tius id fecit ut āchistitē redargueret eoꝝ q̃ sibi cōtumeliosetemerarieq; obiecerat.

Quis. n. dēmōib9 libez nō putet hoīem de cultu religiōisq; deoꝝ philosophātes
Cū de libatiōibus faciēdis aliqñ disputaret. Forte adolescēs aderat mollis: ac deli-
ciis fluēs: adeoq; lasciuus: ac petulās: ut amazonū cātib9 incātatus uideret. Erat āt
patria corcyrēsis: gen9 uero i phacē alcinoū ulyxis hospitiē referebat. De libatio-
ne igi ut dixiū disputās Apollōius iubebat hoīes tali: aut tali potiōe abstinere: &
eā intactā purāq; diis imortalibus cōseruare. Cūq; dixisset potiōē qđā auribus
eē sacrificandā: eiūsq; libatiōē p̃ aures faciendā cū ea corpis pte hoīes bibere nō
possint. Adolescēs in cachinū prupit tā pfuse ridēs: ut oēs: qui aderāt i se cōuer-
ret. Tūc illū respiciēs apollōiū: nō tu iquit hāc mihi cōtumeliā affers. Sed dēmō
qui te inficiū hoc pacto uexat. Detinebat āt a dēmōe adolescēs: & de his plerūq;
ridebat: de q̃b9 alius nemo risisset: qñq; āt i clamorē risū uertebat: cū nulla subes-
set exclamādi cā: iterdū secū ipse loq̃bat: aut cātabat. Horū oīum luxuriōsā & mol-
lē uitā eē cā n hoīes arbitrant. Sed adolescēs dēmōis psonā p̃mēs ita bachabāt:

Dēmōia
cus libe-
ratur.

sicut respiciēs illū Apollōiū bachari fureteq; cogebat nūc. n. timētis: nūc irascen-
tis uoces idoli emittēs: & q̃les eoꝝ eē solēt: qui igne alioque tormēti gñe torquēnt
Iurabat se adolescentē dimissū: & i neminē aliū itaturū. Apollōiū āt uerbis in
eū utebat: quibus dñi cōtra seruos uanos: ac futes uti solent scelestū insup impu-
dentēq; ip̃sū appellās minaciter: iracūde iubebat: ut signo aliquo sui discessus edi-
to adolescētē relinq̃ret: ipse uero statuā qđā se deiecutū dixi: unā denorās: q̃ i por-
ticu regia iuxta quā talia siebat posita erat. His dictis ea statuā tū paulū p̃io nu-
tus decidit: & simul tumultus igēs auditus ē. Quātō āt stupore admiratiōeq; oēs
cōprehēsi fuerūt supuacū arbitror enarrare. Vex adolescēs tāq; egrauī somno ex-
citāt: oculos frequēter uiibrabat ad radios solis faciē uertēs uerecūdia ēt pfusus:
q̃ oēs i se respiciētes aiaduerti: nec ulterioꝝ petulās appebat: neq; torue sicut antea
aspiciēs: sed i p̃p̃iā naturā reuersus: nō aliter: q̃ si medicamentū aliqd p̃ recipiēda
salute bibisset: tū uersicolorib9 ac mollib9 uestimentis ceterisq; delitiis depositis
pareitate uict9: & uile palliū cōplexus ē: seq; ad Apollōi uitā moresq; cōtulit. Di-
ciē ēt Apollōiū Atheniēses i crepasse pp̃ bachanalīa: q̃ mēse nouēbri celebrāt. Ip-
se. n. simplices cātus: aut modulatiōes qđā numerosas i theatro audituros cōue-
nire putabat: q̃les comedias: & tragœdias: uere cātus esse solēt. Sed postq̃ audiuit ad-
sonū tibiz illos salutare & iter Orphei carmina theologiā: p̃ alios heras: alios nym-

Baccha-
nalia a-
then. in
nouēbre

phas; alios bacchas; habitu ornatos pcedere grauitur eos increpuit: definite inq/ ens salaminios tripudiado imitari:& hmōi alios abiectos hoies. Si. n. laconica q̄ dā eēt hēc tripudiadi rō cōcederē/atq; ipse quoq; saltarē:hēt. n. illa militare qddā Laconica & corpora ad bellū exercet. Hęc āt mollis efforminataq; saltatio qd hēt cū tro/ saltatio. phais cōcē neq; uero cōtra medos/psas ue sed cōtra uos ipsos:qā ea instituitis ue nienensī ea pmanere sinetis:coccinē/atq; ēt purpurex/croceaxq; uestesū a uobis sumptā: cū neq; acarnanē mulieres ita exornent: neq; tā molliter colonus equi tauerit. Sed qd ego talia cōmemoro:cū mulier caria Xerxis tpibus nauis cuius dā pfecta cōtra uos nihil hīs nauigauerit muliebris ornatus:sed uirili stola & ar mis instructa:uos āt molliores estis q̄ Xerxis fceminā:eoldē geritis ornatus:se nes pariterq; iuuenes:quos psay ipuberes gestare solēt:quōdā tñ in agro pugna turi iurastis pro p̄ria potius eē monituros:nunc āt utputo iuratis uos pro patria bacchaturus:& thyrsū sumptuos:qui. n. & galeā ferre nō pōt:& formā imita Turpiter tur muliebrē:ut inq; Euripides is turpiter ornat. Audiui ēt uos uētos fieri:& ly ornatur q diā agitare supellectilē in magnos sinus ipsam attollētes. Oportet ēt ipsos uenera se mulie/ tripsertim cū socii urī sunt:& pro uobis maxie spirēt:neq; boreā affinē uestrum: briter or qui maxime uentorū oīum maculus ēt:fceminā facere decet:neq; n. ipse boreas nat. Orythiā amasset/ si eā uidisset tripudiācē. Alius insup error athenis emēdatus ē. Boreas af Cōueniēs. n. populus in theatro:qd in arce ēt gladiatores sese mutuo iugulantes finis arthe spectabat:magis ibiq; tunc talia. exercebant nūc corinthi fiat. Nam magnis pe nienfiō. cuniis empti nequā homines eo deducebant:ceu scortatores & fures:& marfu/ Βαλαα pioy incīsores/ & seruorū captatores:aliiq; hmōi generis hoies. Athenienses uero u τοτο illos armātes:certare simul iubebāt. Hęc itaq; tā crudelē cōsuetudinē illis abstu/ μοι. lit Apollonisū. Cum. n. illū in cōtionē uocarēt Atheniēses: negauit se locū pollu/ Marfu/ rum:& cruore manantē intrare uelle. Idemq; p epistolā scripsit dicēs mirari se iā pioy inci dudum q; arcē dea non deseruerit cū uos tñ ante oculos eius humani sanguinis fores. effundatis. Videmini. n. postq; festa: q̄ Panathenea dicitis celebraueritis: non bo/ Gladiato ues in sacrificio: sed hoies mactare. Tu ēt o Bacche quo pacto post eiūsmodi san res iustu/ guinē in theatrū uenis? ubi sapiētes Atheniēses libādo tibi sacrificāt: abi igitur: lit athen. & tu Dionysii: purior. n. sanctiorq; cytherō est. Hęc sunt q̄ memoratu digna pu Panathe/ rani ex his: q̄ tūc Athenis philolophatus est Apollonius. Post ad thessalos legat9 nea festa. ab Achylle pfectus est: cū illi cōuētū in pylea celebrarēt ubi amphychionica etiā pagere cōsueuerūt. Thessali itaq; auditis q̄ ab Achyllis noīe ab Apollonio nūc pabāt decreuere: ut circa sepulchrū ei9 cōsuea sacra instaurarent. Leonidā quo q; spartiatā statuā āplexus ē Apollonius ob amorē: quē erga uirū talē gerebat. Veniens āt ad tumulū ubi sagittis cōfossi Lacedæmonii phibent/ familiares suos iter se dissiēdes/ disputātesq; audiuit. Q uisnā totius graciæ locus eēt altissimus. Colit La Huius āt disputatiōis occasione dederat monēs Oetha añ eorū oculos posit9. Cō ced xmo scēdēs āt: quē dixim9 tumulū Apolloni9: ego inq; hūc oīum altissimū cenleo: q nios. in eo libertatis cā occubuerit æqlē illū Oethæ reddiderūt:& supra plures olym/ pos illum extulerūt. Ego āt uiros istos colo/ & ueneror/ & cū ipsis una acarnanē me gestiā: quæ. n. illos pro p̄ria ptulisse audiuit: eorū dē se fieri participē exopta/ uit. Peragratū ēt Apollonius totius graciæ tēpla/ & oracula. Accessit nāq; ad do donæi tēplū: & Pythicū amphyarai quoq; triphonii tēpla uidit: Ascendit etiā ad musag; templum in elicone positū: uicūq; singulorū temploꝝ sacra perquireret:

Tēplum & si q̄ opus ēēt emēdaret: tēploꝝ sacerdotes secū pficiſcebant: & familiares eius
mulaz in quos dulcedine sermonū uoluptateq; saturabat: Cū ludoz olympioꝝ tps iſtaret
plione, heliēſeq; ipm p legatos ad cōionē certaminis iuitaret: uidemini mihi inq; Apol/
 lonius olympioꝝ gloriā diminuere: q; legatioibꝫ auertere tēptetis eos: q; ſpōre ſua
 eo ſunt pfecturi. Cū i iſthmo cōſtituiſſet aliqñ & mare lecheo portui circūpoſitū

Iſthmi ſe Hæc at dixit iā pnoſcēs fiēdā iſthmi ſectionē: quā poſt ānos ſeptē facere cogita
ctio. uir Neto: q; relicta regia in Græciā uenit pconiis olympiis pythiſq; ſe ſubiiciēſt
 quīs iſthma ēt uicerit: ita ēt ei diuictoriz citharedoz & pconi. Vicit ēt tragedos
 in olympiis: & tūc de iſthmo reſcindēdo dī cogitaſſe: ut ipm nauibꝫ puiū redde
 ret: atq; adriaticū ego miſceret: ne naues oēs ſupra malē nauigarent: ſed multæ
Nero de per eū: quē ſciſiſſet locū ueherētur nauigatiōis circuitū euitātes. Hoc at Apol/
iſthmo lonii uerba ſignificabāt: q; ſciſſio a Lecheo corinthioꝝ portu incepta ſtadia fēt/
ſciſcēdo. me q̄tuor cōinēter pcellit. Deſtitit at ab inceptis Nero: ut qdā tradūt: q; Aegy
Lecheus ptii phī dixerūt fore: ut cōmixta maria & diſfuſum qd circa eſt Lecheū pelagus
portus, eginā deleret. Alii q; inouatiōes aliq; erga iperium timuerit. Tale igi fuit: qd de
 iſthmi ſciſſione p̄dixit Apollonius fore ut ſcindereſ: uel forſitā nō ſcindereſ. Erat

Demetri eo tpe corinthi phūſinoie demetrius oēm cynicoꝝ diſciplinā cōplexus. Cuius Fa
us cyni uorinus in ſuis oſonibꝫ honorifice meminit. Is cū erga Apolloniū ita eſſet aſſe/
us. ctus: ſicut olim Antiſthenē erga Socratis ſapiam ſerūt fuiſſe diſpoſitū: Diſcēdi
 cā Apolloniū ſequebat: eius uerba diligēter obſeruās amicos inſup familiareſq;
 ſuos ad audiēdū Apolloniū cōpellebat: Inter quos fuit Menipus lyctius: annos
 natus circiter. xx. & qnq;. Ingenio ſatis potēs corpore uero egregie exercitatus:
 ita ut formoſi athletæ liberaliſq; ſpeciē p ſe ferret: Hūc a peregrina mulierculā
 pleriq; amari putabā: mulier uero ſatis pulchra: molliſq; apparebat: & diuitiis ſu
Menipi pra modū abūdās: q; artiſcioſe & oñtatiōis tñ cā ſimulabant. Fuerat at ejuſ ſav
familiari miliaritatē hoc mō cōſecutus Menipus: cū aliqñ ſolus corintho Cenchræ pfici/
tas cū ſce ſcereſ: fantasma quoddā illi occurrit: qd ſe in mulieris ſpēm formauerat: atq; ex
mina. manu apprehēdēs Menipū iādudum inq; ſe illius amore teneri: eſſe at ſe genere
Cenchre phœniſſam: & in ſuburbano quodā iuxta corinthū hītare: idq; ēē digito mōſtra
 nit: dixitq; ſi ueſpi eo ad me ueneris me cantāre audiēs: & uinū bibes: q̄le antea
 nūq; bibiſti: neq; te riuālis turbabit ullus: pulchra. n. pulchro cōtēta uiuā & mo/
 riar. Hiſ blādiiciis allectus adoleſcēs in reliq; phīa ſatis ualidis amoribꝫ nō reſiſte
 re ipotēs ueſpi ad mulierē uenire: ac ſeq̄nter deinceps tāq; ad ſuas delicias uenie/
 bat ad mulierē: mōdū q̄le id ēēt fantasma cognoscēs. Hæc uero aiaduertēs Apol/
 lonius prio ſtatuarii inſtar menipū intuitus diligēter ipm designabat: & cōtēpla
 bat: ubi uero illū ſatis agnouiſſe uiſus ē. O pulcher inq; & a pulchris mulieribꝫ
 expetite ſerpētē foueſ: & te ſerpēs fouet. Cū talia uerba menipus admiraret: hoc
 p̄p̄ea dixi Apollonius inq; qm mulierē hēs: q; uxor tua nō ē: Sed dicas uelim an
 te amari ab illa putes. Certe p louē inq; me amat & qdē uehemēter. An igi in/
Gratiſſi q; Apollonius cā tibi cōnubio iūges. Lungā rūditiſſimū eſt. n. amāu nu
mū amā bere. Q n̄ igi inquit Apollonius futuræ nuptiæ ſunt. Ille at cito inq; Imo uero
q; nubere cras fortāſſe: obſeruās igi cōiuii tēpus Apollonius: cum iā qui inuitati fuerant
 conueniſſent: & ipſe eodē accedens ubinam inquit mulier eſt: cuius cauſa cōnui/
 uium celebraturi cōueniſtiſ. Tunc Menipus prope adest inquit: atq; hæc dicēs

cū paulū erubisset surrexit. Tūc Apollonius. Argētū hoc inqt & auz ceteraq;
domus hui⁹ ornamēta tua nē an mulieris sunt? Mulieris inqt ille: & similacerā
crassamq; uestē cōdēs talia qdā mea sunt inqt ornamēta. Tūc ad eos: qui aderāt
cōuersus Apollonius: Tācili inqt hortos uidetis: quis licet ab Homero scribit ap
parēt aliqd eēcū nō sint: nec tñ in infernū descēdistis: talē. n. inqt hūc oēm orna
tum existimetis oportet: neq; n. q̄ apparet materia ulla subest: sed materiā dūta
xat simulacrū ē: & imago: ut at ueq; eē agnoscat: qd dico: bona hāc spōsa una ē Spōsa ē
ex numero lamiā: q̄s aliqui laruas aliq lemures appellāt. Sūt at ad amorē & ue numero
merē pñt: & hūanas carnes uehemētē expetūt: uenereorū cupidine alliciūticos: lamiāq;
quos cupiūt postea deuorare. Illa hāc audiēs age inqt meliora loqrē: seq; ei⁹ di uel larua
ētis offensā ac p̄turbatā demonstrās i phōs paulo mordacius iuecta ē: eos oēs deli rum.
rare iquiēs. Vbi uero pocula aurea & qd uidebat argētū inania uetosaq; oñsa ab Disparue
oculis euanuerē: pincernāq; & coq ac reliq familia ab Apollonio increpita dispa
runt oia. ruit lamiā lachrimāri similis rogabat Apolloniū me te torqret: neue qd eēt fateti Lamiā
cogret: Cūq; ille acriter instaret: neq; eā se dimissurū assereret: Tandē se lamiā se esse.
cōfessa est & uoluisse Menipū uoluptatib⁹ expleret ei⁹ postea corpus deuora
ret. cōsueuisse. n. pulchris & iuuenib⁹ hoīum corporib⁹ uesci. Vbi ad summā san
guinis abundantiā puenisset. Hāc ego de lamiā narrationē iter Apollonii gesta
maxie notā de indultia lōgiorē feci. multi. n. qd factum fuit cognouerunt pote
qd in media Græcia celebratū est. Sūmatim uero narratū de illo est. Oēs. n. hoc
dūtaxat dixisse cōēci fuerunt: q; lamiā corinthi qñq; Apollonius deprehēderit.
Quid at egerit & quo pacto menipi grā hāc fuerit opatus Apollonius: non oēs
nouerūt. Sed ego ex Damidis Apolloniūq; sermonibus ista retuli libētius quoq;
pp Bassum corinthiū ipsa narraui: qui cū parricida habitus existima usq; sit: n
Apollonii sapiām uanā falsamq; eē p̄dicabat: neq; frenū aut moderationē ullā ha
bēs in loquēdo: quē cōiitia cōtumeliāq; temere fundētē cōpescuit Apollonius:
prim disputationib⁹ aduersus eū habitis: prim ēr epistolis in eū cōscripcis: quic
quid at de eo tāq; parricida scripsit: uerū etiā p̄caldubio putādū est: neq; n. ueri
simile uidet talē uirū cōiicii cā falsum aliquid ausum fuisse dicere. In olympis In olyn
at ab Apollonio gesta sunt hāc: Cum sibi ad ludos p̄ficiscētī Lacedæmoniorū le piis gesta
gati obuiā uenissent: hospitiiū familiaritatēq; pollicētes: essent at hitu: haud quaq; apollōni.
laconico sed molliatq; lasciuo atq; ipsi deliciis oib⁹ affluerent: acriter eos incre
puit Apollonius uidēs. n. hoīes expolitū crurib⁹. Comis at unguētō stillantibus Increpat
abrasis barbīs: uelitu insup fluxo: ac molli: Ephoris talia nuntiare illos iussit: ut delicias
publice balneoꝝ usu iterdicto & oib⁹ deliciis ppulsatis antiqā uiuēdi normā laconū.
cōsuetudinēq; reuocarēt. Sic. n. fore ut corpoꝝ exercitationes: & bonaz artium
apud eos florescerēt: rediretq; sibi ipsi similis Lacedæmon. Vbi uero ipsos quē
domi curāda erāt emēdasse cognouit: epistolā ex olympis ad eos scripsit laconi Epistola
ea scedula breuiorē his uerbis. Apollonius ephoris salut. Viroꝝ quidē est nō pec ad epho
care: generosoꝝ autē ēt nō peccātes sentire. Respiciens autē louis olympii tem
plum. Salutē inquit bone luppiter: qui usq; adeo bonus es ut te ipsum homini
bus cōmunicēs. Interpretatus quoq; est: qd Milonis Aenea statua: & eiūsdē ha
bitus staturaq; significaret. Milo nāq; sup discum positus simul uinctis pedibus Milonis
inici uidet. sinistra at malū punicū tenet: dextra at manus digiti recti: & rigē statua in
tibus similes apparēt. Qui aut in Arcadia olympiūq; sermones ferunt hi sunt: disco.

Robur aiunt, n. hunc athletā fuisse adeo robustū ut in loco ubi semel cōstitisset firmus
Milonis, immobilisq; ita pmaneret: ut inde nulla posset ui dimoueri: mali uero punici com
 pressionē firmitudinē tenacitatēq; digitorū ondere: q; at digiti abinuicē distrahi
 nō possent: si q; ē sūmis uirib⁹ certasset: declarari aiebāt: ex rimisq; ad certā nor
 mā cōposita inter distātes digitos cōspiciunt. Victā at qua caput redimitus est:
 tēpantiā suā indicium esse putāt. Sed hęc inquit Apollonius sapiētē pfecto sunt
 excogitata: ego tñ sapiētiora esse censeo: q; sunt ueriora: ut igit sciatis qd uerita /

Milo a / tis Milonis habitus cōtineat: me audite. Crotoniatē hunc athletā iunonis sacer
 cerdos. dotē instituere: ex quo sine alia interpretatiōe satis apparet quid mitra significet
 Mal⁹ pu cū sacerdotē illū eē dixerim. Arbor at malus punica sola in iunonis honorē plan
 nica iuno tatur. Qui at pedib⁹ subiacet discus ondit breui scuto supstantē sacerdocē iuno
 ni dicatā ni sacrificare cōsueuisse qd manus ē dextra significat. Digitorū uero nō multū
 distantiū inter se figurā antiq; artis statuariæ opus eē dicebāt. Cū faciēdis sacrifici
 eiis interuenisset offendit elienēs egregie ornatos cū magno suarū sediu appara /
 tu: ex eoq; nihilo minoris existimatum iri putabāt q; qui in ludis erant certaturi
 athletarū. Interrogatib⁹ itaq; sociis Apolloniū: qd de elienū dispōne erga ludos
 olympicos sentiret. Sapiētēs inq; nec ne sint ignoro: sophistas uero eē ipsos ma /
 nifeste uideo. Quo pacto at sit calūniatus eos: qui res gestarū scriptores eē pu /
 tantur & amētēs onderit eos qui supra uires aliqd scribere aggrediunt ex his q;
 'Adole / dicent euadet manifestū. Adolescēs qdā q; sibi ipsi sapiēs esse uidebat Apollonio
 scēs q; si / circa tēplū deābulati occurrēs: eras inq; uelim me cōuenias: uolo. n. pēlarū aliqd
 bi sapiēs tibi legere. Interrogāti Apollonio quidnā sibi lecturus eēt: orōnē inquit ille: quā
 uidebat. pro loue cōposui: atq; hęc dicēs illā sub ueste occultā ondit. Locatus at in uolu /
 minis magnitudine Apollonius quidnā inquit est: qd in loue laudas: an eū forte
 laudas qui in hoc tēplo est: nihil ei simile in uniuersa terra esse dicens. Hoc ipm
 laudo inquit adolescēs: & pp hoc alia multa horas. n. & q; in terra sunt: quāq; ēt

Podagra sup terrā: & uētos: & altra oīa louis eē dico. Videris mihi inq; Apollonius egre /
 laudes, gius laudator. Is certe sum inquit adolescens: uel padeo: ut podagra laudes scripse
 rim: pterea surditatis ac cæcitatē. At uero inquit Apollonius nec hydrophesis: nec
 catarrus tua carere debuerat sapia. Sed hęc quoq; oportuit laudari: quīs fuerit
 melius ut mortuos ēt laudib⁹ psequēs ægritudinū: q; b⁹ interiere laudes pourras:
 minus. n. dolebunt defunctorū parētēs ac filii: ceteriq; ppinq; cum talia legerint.
 Aiaduertēs inde Apollonius adolescentē parūp orōne sua cohibitu. O tu inquit
 laudator. O res gestarū scriptor utrū cētes laudatorē melius: q; nouit an q; nō no
 uit posse laudare? Tū ille q; nouit inq; quonā. n. pacto q; nō nouit laudare quisq;
 pōt. Non igit inq; Apollonius de tui pīs laudib⁹ quicq; scripsisti: uolui inq; ille
 sed qm mihi uisus est oīum quos unq; nouerim uiroꝝ generosissimus pulcherri
 mus: & optimus rei familiaris gubernator: & ut sūmarim dicā in reb⁹ oib⁹ sa /
 pientissimus: Laudationē eius scribere destitui: ueritus ne parenti dedecus potius
 quā honorē afferre: si orōne suis meritis inferiore in eo laudando uterer. Accen /

Indigna sus igit indignatione Apollonius: qd sibi aduersus ignorātes euenire plerūq; so /
 ri solebat. O scelestē inquit an igit patrē tuū quē æque ac te ipsum nosti sufficienter
 contra pro meritis laudare diffisus es. Hominū uero: ac deoꝝ patrē & huius uniuers /
 ignoran / si opificem: & omnium: quā apud nos: quā ueritiā supra nos existunt auctorem
 tū, tam frigide: imperfecteq; laudare non dubitasti: nec cum ipsum quem laudabas

ueritus es nō intellexisti de re multoq̃ sint hoīes perfectiore sermonē abs te fieri. Disputatiōes in olympiis ab Apollonio de rebus utilissimis habitæ sunt uerputa de sapia: fortitudine et p̃antia & ut sūmatim dicā de uirtutib⁹ uniuersis de q̃bus in tēpli crepidine stās disputabat. Oēs q̃ audiebant stupefaciēs nō solū grauitate sciaz: sed et orōnis suauitate. Adstantes igit̃ lacedæmonii publice sibi hospitē penes iouē illū fecere eoz q̃ domi erāt nouū. parētē & uitæ iustitutorē: & senioz honorē ip̃m appellātes. Interrogāte at̃ quodā corinthio: qui dolēter talia ferebat: an et diuinus honores illi decreturi essent: & libētissime quidē decernemus rēde runt legati. Vez Apollonius inuidiā cauēs a tali p̃posito illos reuocauit. Postq̃ raygeto supato bene cultā lacedæmonē & lycurgi instituta recte seruari cōspe/ xiu nō iniocūdū fore putauit lacedæmonioz sacerdotes cōuenire: & q̃cunq̃ uel Cōuenit lent interrogādī p̃bere facultatē. Adueniētē igit̃ primo interrogarūt quo pacto sacerdo/ coli deos oporteret: q̃bus ille pinde inq̃t ac dños: rursus q̃uo heroas tāq̃ parentes tes laconi rēdit. Tercio uero iterrogātib⁹ q̃uo hoīes colendi eēnt: nō laconica est hęc inter cos. rogatio. Rursus at̃ iterrogātib⁹ qd de legib⁹ eoz sentiret idē inquit qd de opti/ Dii colen mis magistris: qui multū sane p̃ficiūt si discipuli negligētes nō fuerint. Interro/ di ut dñi gātibus adhuc qd de fortitudine cōsuleret. q̃uo. n. inq̃t uos utemini fortitudine. Erat eo tpe Lacedæmonius quidā adolescēs in iudicio accusatus: q̃ erga patrios mores iniustū aliquid p̃petrasset: is at̃ ortus erat e stirpe calicratidæ: qui Lacedæ monioz classi apud argynusas p̃fuit. Is adolescēs nauigatiōis cupiditate captus patriæ p̃ceptis post habitis naues fabricauerat: quibus carthaginē primodein in siciliā nauigauerat. Audiēs igit̃ Apollonius ip̃m eo crimine accusatū graue pu/ tauit circūuentū iudicio adolescētē negligere. igit̃ ad se uocatū quid curis/ cogi/ tationibusq̃ tā plenus eēt interrogauit. Cui adolescēs: quia publice inquit accu/ satus sum qd nauigādī studio deditus publica negocia nō trāctem. Tūc Apollo nius inquit p̃ ne aut auus tuus nauta fuit? Minime inquit ille: sed gymnasioz principes: & ephori maximis reipub. dignitatib⁹ oēs p̃functi. Calicratidas autē Calicrati pauus meus: & classis p̃æfectus extitit. An tu inquit illū dicis Apollonius qui das apud apud argynusas classi p̃fuit lacedæmonioz. Istū ip̃m inquit adolescēs: qui etiā in argynu/ ea p̃fectura diē obiit. Nō ne igitur nauigandi cupiditatē abstulit tibi mors pau/ sas obiit. tui? Sane inquit ille. Vez ego nō pugnandi cā nauigo sed mercaturæ nauicula/ rix deditus sum studio. Infortunatū igit̃ Apollonius ait uiuendi genus ut arbi/ tror elegisti. Primū. n. hmōi hoīes oēs nūdinās circūūt: ut qui minimo emanet: q̃ Infortu/ sibi sunt opus: deinde cū pegrinis: & cauponibus degētes assidue aliquid emunt nati mer uēduntq̃ & sceleratis usuris capita supponētes ad perniciē suā festinantq̃: si res catores. p̃spere successerint bene nauigat nauis: & multus illis ubiq̃ est sermo: q̃ neq̃ in uiti neq̃ uolentes tale studiū deserēt unq̃: sin ex mercatura nō cōsequant̃ utilita tē minora nauigia cōscēdētes naues p̃fringūt: & cām in deos ip̃ie referētes: nō in uiti alienis opib⁹ potiuntur q̃ si et tale non eēt maritimū ac nauticū genus: nōne sūmo dedecori tribuet̃ uis: spartiatā: his parētib⁹ ortū: qui in Media sparta uitā duxerūt in cōcana nauī latitāre oblitū lycurgi ip̃hitq̃ & cæteroz spartiatæ de naulis nauiculaq̃ sollicitū eēt: q̃ si nihil aliud saltē spartā ipsa cogitare oportet q̃ diu terrestrib⁹ negociis intēta fuit ad cœlū usq̃ gloriā extēdisse. Postq̃ uero ma/ ritimis studiis sese dedit: in p̃fundo mersam: & p̃pemodū extinctam esse nō in mari solum uerūtiā in terra: his uerbis usq̃ adeo cōmotus est adolescens ut desi/

kis ad terrā oculis uehemēter ploraret: q̄ tñ a suis maiorib⁹ degnasset: pollicere
 turq̄ se cōtinuo naues: ubi uixerat uēditurum: cūq̄ in eo p̄sistentē aīa uertisset
 Apolloni⁹ ad Ephoros duxit: atq̄ ut iudicio absolueret: ab iisdē īpetrauit. Illud
 quoq̄ iter ea q̄ apud Lacedemonios gessit memorat. Romanorū Impator p̄ epi
 stolā grauirer Lacedemonios accusabat: q̄ libertate nimīū abutētes aliis cōtume
 lias afferret. Id āt ei⁹ opa: q̄ gr̄cicē p̄erat euenisse itelligebāt Lacedemoniū. Erat
 igi magna apud eos ābiguitas: atq̄ iter se dissidēbāt spartiate: utroq̄ mō rescribe
 re satius eēt: an se se de obiectis purgādo regis iracūdiā placaret: an cōstātī ma
 gnorū aīo illius dicta cōtēnerēt. Igit̄ hui⁹ rei cōsiliariū adhibuerūt Apolloniū:
 epistolę snīa n̄ sibi narrātes: qui postq̄ iter se dissidētes illos aīaduertit: in mediū
 p̄cedēs breuiter in hūc modū locutus est. Palamedes lras inuenit: nō scribēdi so
 lum cā: sed ut ēt cognoscere q̄sq̄ posset q̄ scribēda nō essent. Hoc mō Lacedemo
 niis suauit: ne nimium audaces: neue rursus supra modū pauidos in scribendo se
 oñderēt. Māsīt āt spartæ: post olympia quo ad hiems trāsiret. Veris āt principio
 ad maleā p̄fectus est: eo cōsilio ut inde Romā trāsmitteret. Hęc āt cogitāti fom
 apollonii niū hmoi apparuisse tradunt. Visa est mulier statura maxia: & atate uetustissi
 ma illū amplecti: rogareq̄ ut se antea cōueniret: q̄ nauigaret in Italiā: aiebat āt se
 Iouis nutricē eē coronāq̄ gerebat terrestribus oībus: maritimisq̄ diuiciis ornatā.
 Cū igi somniū diligētius examinaret: nauigālu sibi prius eē in Cretā percipit: ea
 Creta nu nā p̄ insula nutrix Iouis appellari solet quia in ipsa fuerit educatus: corona uero:
 trix iouis aliā fortassis mōstrabit insulā. Cū eēt apud Maleā naues pmultę in Cretā na
 uigaturę: ipse nauim delegit: cōis societatis capacē: cōem uero societate uocabat
 Noliut cū socios: tū sociorū seruos: ac ministros: neq̄. n. illos cōtēnebat: Præteruēct⁹ āt cy
 spectare doniā & ad Gnoson appellēs Labirynthū: q̄ adhuc extabat: ubi clausū aliq̄ fuis
 labirynthum. se Minoraurū ferū: uolētibus sociis uidere pmisit. Ipse uero spectare se nolle in
 q̄t iniuriā Minois. Accessit uero in gortynā: ut idē uideret: illuc quoq̄ ascēden
 theologosq̄ in eo monte erāt: allocutus est: & in tēplū uenit Leuineū nūcupatū:
 qd Aesculapio dicarū eē ferūt: & sicut Asia uniuerſa pgameū uenit: ita oīs creta
 ad id tēplū cōgregat. Multi ēt ex Africa religiōis cā eo nauigāt. Vergit. n. id tē
 plū ad lybiq̄ pelagus: retro lucidū pmontoriū: ubi multū mare paruus cohibet
 Leuineū lagis. Leuineū āt appellari dicūt: qm̄ ab ipso pmōtoriū extēdiē: Leonis imaginē
 in creta. retinens: q̄lia fortuito in saxis accidere plerūq̄ uidemus: indigenę uero fabulose
 de pmōtorio narrāt eē unū ex leōib⁹: q̄ quodā Rex matris iugo subditi fuerūt.
 Cū illic circa meridiē Apolloniū: cū uiris plurimis: & sacerdotib⁹ tēpli disputa
 ret: ingens terremotus uniuerſam cretā cōcussit: tonitru p̄terea: nō ex nubibus sed
 Mare ter ex terra nato imugit: mareq̄ subsedit: stadia circiter septē: multiq̄ timuerunt: ne
 tā pepit. deficiēs pelagus tēplum quoq̄ secū una traheret ita ut oēs absorberent. Verum
 signari pleriq̄ censebāt: ita q̄ nihil noui erga terrā opaturū mare credēdū esset.
 Post paucos dies: ex cydonia ueniētes nōnulli uitiarūt eadē die: quo hęc in creta
 cōtigerant circa meridiē a loue signa fuisse missa: & simul ex mari insulā emer
 Nero phi sisse in freto: qd therā interq̄ cretā iacet. Sed nos ofonis plixitatē fugiētes: ad ea
 losophari quæ Romę gessit Apolloniū: trāseamus: qm̄ his q̄ in cretā fuerāt acta successe
 non sine runr. Eo tpe Nero philosophari nō sinebat hoies in anē operā sibi uideri phiam
 bat. dicēs: quæ diuinādi peritiā adumbraret: & phi alij uot accusati fuerāt: q̄a diui

nandi autē exetere dicerent. Sed ut alios omittā Mufonius Babilōius: qui sapiē. Musōi9
 nā secūsus ab Apollonio putabāt in carcerē deīdus in summo uitae uersabat: i carcere
 & nūi ualido robustoq; corpe extitisset in carcerē pculdubio fuisset mortuus. Dū Apollōi/
 in hoc statu phīa eēt Apollonius Romā uenit. Cūq; stadia uiginti supra cētū ro/ us romā
 ante appropinquasset apud arētē nemus: philolau cytiē inuenit. Erat philolau uenit.
 lingua quidē satis prōptus. Sed mollior ad incōmoda tollerāda: & tūc ob metū
 Roma fugiēs quousq; inueniebat phōs: ut idē facerent hortabāt. Is Apollonio fa Sermoc
 lutato psuadere nitebat. ut ipi cederet. & romā nō pgeret: ubi multas calumnias natio cū
 phīa patiebat. & oīa q̄ illic fiebat ordie exponēs oculos crebro huciatq; illum uer/ philolao
 tebar: ueritus ne retro q̄q; assintēs q̄ ab eo dicebātur audiret. Liberalius itaq; Apol/
 loniū increpās: tu inq; phōi: turba trahēs Romā uadis inuidiā tibi plurimā copā
 eamq; uōsti ad urbis portas eē quosdā a Nerone cōstitutos: qui te simul & hos
 cōprehendent ante q̄ urbē ingrediaris. Cui at studio inq; Apollonius o philolau Nero q/
 ut iperator: Publice inq; ille uelut auriga quadrigā regie: cantatq; in Romanorū drigā re/
 theatris & cum gladiatoribus uiuit: ipse quoq; munere fungēs gladiatorio homi git can/
 nes ingulat. Ad ea rēdens Apollonius. Vir inq; egregie an maius aliqd spectacu tatq;
 tū erudito: hōi eē censēs: quā regē spudentē uidere: Dei nāq; ludibriū hō est: iuxta Dei ludii
 Platonis insiam. Rex autē hōiū ludibriū factus: suūq; pudorē ut plēbi gratificet briū hō
 negligēs: quos & quales philosophātib; pbebit sērmōes. Sane p lonē inq; filola Rex ho/
 us mō ubiq; piculo id fiat: qd ac si eo deductus inireas aut te uiuētē Nero de/ minū lu/
 uoret: pūtiq; aliqd eorū q̄ facit aspexeris: pluris. n. id tibi cōstabit: q̄ Vlixi qn̄ ad cy dibrium
 elopē uenit: multos. n. socios amittidū monstrum illud studet uidere: feri crudelis
 spectaculi cupiditate supatus. Tūc Apollonius putas inq; hūc minus q̄ cyclopem
 eēcū eēcū talia agat: Tū filolau: ut tibi uisū fuerit facito: hos tū uelis salte saluos
 eē: atq; hāc uoce paululū elatiore dicēs ingemuit. Tū damis ueritus ne q̄ secum
 erant adolefcētes: p iniectā a filolao suspicionē deteriores facti eēnt: hoc mō Apol/
 loniū ē allocutus. Erchidit hos adolefcētes hāc orō timore tristitiae q; oīa cōpens:
 imo inq; Apollōius cū multa ēr nō petēti mihi bona dii plerūq; dederint: nescio
 an maius uisū ab ipsis unq; accepisse mē putē: cōgit. n. occasio pēlara: q̄ possem
 de his adolescentibus expientā cape: q̄ nā ex ipsis uere philosophētur: que rursus
 aliud qd uis potius q̄ id ipsū agāt: idq; statim ipsa re cōprobatū ē: quī. n. inter eos
 minus fortes erāt: filolai sermonib; psuali alii qdē egrotare se simulabāt: alii uiati
 cū defecisse querebant: alii rege domesticarū sollicitudine domū reuocari dicebāt:
 alii somnis se pteritos causabant: atq; ita cū octo sociis tū remāsit Apollonius:
 cū quattuor supra triginta iter suscepissent: ut Romā secū pficiscerent. Ceteri ue
 ro phiam. Neronēq; timētes fugā arripuere. Cōgregās igit qui remanserāt Apol/
 lonius: iter quos Menipus erat: quē a lamia liberauerat: & dioscorides aegyptius
 & damis. Ego inquit eos nō increpabo: qui nos deseruerūt: sed uos magis laudabo:
 qm̄ uiri estis mihi similes: nec exstimabo simile eū: q̄ Neronē timēs discessit: sed q̄
 eiusmodi supauit. Hūc ego uere phūm appellās docebo q̄cūq; scio. Cēleo igit pri
 mū uota diis faciēda: qui nobis talē mentē dederūt: deinde ut talis itineris duces
 nobis sint. Nihil. n. sine illis sumus: tū demū in urbē pergendū. q̄ tā magnarū orbis Nihil si/
 partū sperat quā nescio quō pacto intrare quifq; possit: nisi ipsi duces adlinat: pser/ ne diis su
 tim tā leuō tyrāno ipsam tenēte: ut nō placeat quibuldā sapiētes eē nec haberi. mus.
 Pato ac nemini stultum cōsiliū uisum iri: si audeamus ad urbē pficisci: quam

phosq; pleriq; fugiūt. Ego. n. ita sentio eorū quæ apud hoīes sunt nihil eē tā terribile ut sapientē terrere possit. Deinde nihilo curā diligentiaq; in hoībus excitare nisi qđ periculo fiat. Nos p̄terea tñ pagrauius terræ: quantū alius fortasse ne Thyran-
 nus bel-
 lua mul-
 toy capi-
 tum.
 lūa: quā tyrannū pleriq; uocāt neq; quot hēat capita scimus: neq; utrū curuis uti-
 guibus: aduncisq; sit dentibus nouimus: & quāq; ciuilis bestia esse dicat: & in me-
 diis urbibus habitet: eo tū phibeſ īmanior iis: q; in mōtib; aut paludibus degūt
 quo leones quidē: aut Pātheræ qñq; si mulceant manuscūt: & innatā feritatem
 exuunt. Hæc at ob attrectationē ferocior facta oīa lacerat. Quinetiā belluas pro-
 prias matres degorasse nemō unquā aut dixit: aut audiuit: ea tñ īmanitate satura-
 tū Neronē accepimus. Quod si ab Horeſte: aut Alcmeone tale aliqd factū legi-
 mus pietas in ptes aliq; delictis excusationē p̄tendit: cū alter ab uxore ppria iter-
 sectus: alter monilis cupiditate p̄ditus sit. Is at a matre editus: senescēte iā rege pa-
 tre: & ip̄erii hæreditatē nactus naufragio matrē iteremit nauim eius grā fabrica-
 tus: in qua nō p̄cul a terra extincta ē. q; si qs ob hæc metuēdū esse Neronē existi-
 mat: & p̄pterea phiam refugit: nō tutū eē putās p̄ter illius uolūtatē aliqd agere
 sciat: hoc illis nequaq; eē metuendū: q; uerā sapientiā modestiāq; attingerūt: talib9
 .n. oīa q; a diis mittūt: p̄spere succedūt: & cōuiciatorū nugas pinde ac ebriorum
 hoīum sermōes paruificiūt: q; illos demētes quidē nō tñ metuēdos arbitrantur
 Pergemus igi. Romā si fortes erimus. Cōtra Neronis. n. iussa: quibus ille phiam
 exterminat. Sophoclis elogiū satis ē dicētis. Nō mihi Iuppiter deus esset: talia iu-
 bens: neq; musas: neq; apollinē talia p̄cipientes rōnis cōpotes dicerē. Verisimile at
 est: & Neronē hoc iābicū carnē audisse: cū tragœdiis ut ferūt maxime gaudeat.
 Hoc loco ueritatē sortitū illud Homeri dictū iure putabif. Ait. n. postq; oīo ui-
 ros bellaces irritauit oēs una galea: unusq; clipeus fiunt. Id. n. in uiris istis tūc ac-
 cidere uisū est: qui Apollonii ofone corroborati mori ēt p̄ phia prompti: paratiq;
 erant: & se potiore cōditioneq; qui fugerant eē arbitrant. Cū igitur urbis portis
 appropinquassent custodes nihil iterrogātes: sed nouitatē habitus admirati ueniē-
 tes circūsteterē: acer. n. habitus quidā nec pecuniarū coactoribus cōueniēs uide-
 bat: cūq; in hospitiiū portæ finitimū diuertētes cænā poposcissent: iā. n. dies in oc-
 casum uergebat: ebrius quidā in uicū uenit: uocē habēs nō plane rudē: aut incul-
 tā. Is Romanā urbē pambulās Neronis carmina decātabat: q; uero aut negligētū
 us audisset: aut post auditionē nō p̄buiſſet mercedē: ab eo tāq; īpietatis in deos rei-
 us in carcerē ducebat. Is cytharā: & oēm cytharædoz ornatū gestabat: p̄terea cor-
 dā usu pulſandi iā attritā in cistella portabat: eā ex Nerōis cythara duabus minis
 emptā iactitās: nec se ulli unq; eam uēditurū: nisi optimus esset cytharædus: quiue
 aliquādo in pythiis ludis decertaſſet. Is igitur ut cōſueuerat in sui cātus p̄udio bre-
 uē de Nerone hymnū p̄currēs carmīa subiecit ptim ex horeſte: partim ex antigo-
 na: & ex aliis paſſim tragœdiis a Nerone cōuerſa inſectētes cātus male puerſeq; a
 Nerone ullulatos. Cū uero Apollonius comitesq; legniter ac negligēter audirent:
 ipſe uiolatū ab eis Neronē: & diuinæ uocis inimicos eē clamitabat: quīs illi uer-
 bis eius nullā curā adhiberēt. Interrogātī at Apolloniū Menipo: quo pacto huius
 hoīs uerba audiret: aut quid sibi agendū censeret. Respondit Apollonius. quid
 gaſ Ap.
 de hitu.
 aliud agamus: nisi ut postq; cantere deſierit: nos nihil eius oratione cōmoti osten-
 tationis suæ mercedē ſoluentes ſinamus illū Neronis muſis eo mō ſacrificare: pot

stero die thelesinus consul uocatum Apollonium: quoniam is esset: quem gerebat
 habitum interrogauit. Ille autem purus inquit & mundus & ex nulla morticina mate-
 ria confectus: quod uero tua sapientia est interroganti: ex diuino inquit afflatu pueni-
 ens: & quare homines doceratis: quo pacto deos precari: & eisdem sacrificare conueniat: et
 ne autem prius ullus qui haec ignoret. Permulti inquit Apollonius. Quid si quis recte
 talia sciuerit? Melior inquit Apollonius est euadet si sapientior audies certior fue-
 rit factus se recte scire: quare sciuir. Talia audienti thelesino: erat autem erga res diuinas
 propensior: in mentem uenit eius uiri: de quo iam dudum multa audierat: non tamen de nomine
 palam interrogare uolebat: ne consilium suum patefaceret. Rursus itaque ad colloquium de
 rebus diuinis hominem reuocauit. Erat. namque ad sermones inferendos idoneus: & tanquam sa-
 piente quaesiuir: quid tu ad aras accedens precaris deos. Ego inquit Apollonius propter
 ut iusticia apud homines ualeat: & leges non soluantur: utque sapientes pauperes sint: ceteri
 uero sine fraude ditent. Talia uero petens inquit thelesinus tibi est satisfecisse ceteros.
 ses? Certe inquit Apollonius: omnia namque oratione complector una: & ad altaria ueniens ita
 cor. O dii prebete mihi: quare mihi debent: quod si bonus sum uir: maiora est quam peto asse-
 quar: si uero inter paucos dii me collocatum contraria mihi ab eisdem promerens: neque
 deos accusare potero si me ipsum malis dignum iudicauerint: cum sim prauus. Haec audi-
 ens Thelesinus obstupuit: & Apollonio gratificari cupiens accedens inquit arbitratus
 tuo ad omnia deorum templum. Ego. namque sacerdotibus precipiam ut te suscipiant. Tu autem corri-
 gas uelim: si quid emendatione dignum inuenieris. Quid uero inquit Apollonius si non ius-
 seris non me suscipient? Minime inquit ille: mea namque est huiusmodi regum potestas. Gau-
 deo inquit Apollonius: quod cum sis uir magnus: ac generosus de rebus magnis habes
 potestatem. Hoc autem de me scias uelim. Ego templum non penitus arcana incolere gaudeo
 neque me deorum quicquam respuit: sed recti participem dignantur: omnes rogo igitur ut mihi apud
 uos itidem pateam templum quod barbari est concessere. Tum Thelesinus magnam inquit ro-
 manorum laudem barbari procurrerunt: uolo autem ut de nobis hoc ipsum referre possis. Tuo
 igitur arbitratus quarecumque libuerit templum incolito: & ex alio in aliud uti placet transmi-
 grato: faciam inquit Apollonius: neque id preter rationem ut arbitror. Dei namque non solum in eo
 de permanet loco: sed nunc ad Aenopes: nunc ad Athenam: nunc ad olympum perficiscunt. Ab
 surdum igitur esse puto: cum dii uniuersas gentes pabulando trahant: & lustrant: homines ad omnes co-
 deos aliquando non accedere: praeterea si dii seruos despexerint: culpa carebunt forte. nam
 tanquam prauos eos despiciunt: serui autem qui suos dominos non uenerant: ab eisdem pendent: tanquam
 impii scelesti: & diis inimici. Cum talia in templo disputaret Apollonius: augebat in
 dies deorum cultus: eiusque dictis homines obtemperabant: quod maiora dona a diis sese habi-
 tuos sperarent: nec quisquam adhuc eius uiri sermones calumniabat: quia omnibus aequae
 palamque consulebat: neque cuiusquam pulsabat fores: aut potenter limina terebat: sed ad se ue-
 limina non
 niens benigne excipiens: non secus ad eosque ad populum loquebat. Postquam Demetrius
 erga Apollonium: sicut in corinthiis sermonibus diximus beniuolentia affectus Romam
 uenit: colebat quidem Apollonium: qui eum frequenter ad Neronem mittebat: ut eius su-
 spitionem tali arte dimoueret. Videbat autem Apollonius maxime hoc ipsum suum
 cinere demetrium. Idque uel maxime tunc est iudicatum: cum Neroni gymnasium para-
 tum est: omniumque Romae essent admirabile. Ibi nero magnusque senatus: & Roma
 nus equestratus omnis sacrificia: diemque festum summa cum laetitia celebrabant. Illud igitur
 gymnasium ingressus demetrius orationem habuit: aduersus eos qui in balneis utebantur
 proptereaque se ipsos molles effeminatosque reddentes inquinarentur magis quam mun-

Quid pro

caris de-

Vt sapien-

tes pau-

peres

sint.

Oratio &

propter Ap-

Diis non sp-

i codē lo

Potētiore

limina nō

terebar.

Gymna-

sium ne-

ronis.

darentur: oēm igit̃ in rebus huiusmodi sumptū inānē: superuacuumq; esse mon/
 Demetri/ strabat: quibus uerbis adeo in se audientiū iracundiā cōcitauit ut una res tñ sue/
 us aduer/ rit auxilio: quin subito interficeret: ea uero fuitq; ea die Nero clariore: maioreq; q̃
 sus uten/ unq̃ alias uoce cantauerat. Cantabat āt in cauponaria taberna nudus: & femorali
 tes balne/ bus dūtaxat amictus: nō secus ac sordidissim⁹ quisq; cauponū. Nec tñ effugit de
 is. metrius: qn magnū p̃ his quæ dixerat piculū subiret. Tigillinus. n. cuius in ma/
 Cātabat/ nibus Neronis gladius erat: Roma illū expulsi nō secus ac si balnea suis uerbis
 nero su/ esset demolitus. Is quoq; Apolloniū clanculū obseruabat: num & ipse notatiōe di/
 dus i cau/ gnū aut abiectū aliqd diceret. Ille uero palā nec serio nec ioco quicq; notatiōe di/
 pona. gnū p̃ferebat: ut qui periculū aliquod grauius caueret. Sed apte ad interrogata
 Gladius/ respondens: una cū thelesino philosophabat. Accedebant ad eū insuper nōnulli:
 neronis i/ se. Auxit Apollonii extimationē de prodigio ab ioue misso sententiā: cū. n. aliquā
 manu ti/ do sol defecisset: & tonitru icens eēt subsecutū quod in eclipsi fieri minime cōluer
 gilini. uir. Aspiciēs in cōlū Apollonius erit inq; magnū aliqd & nō erit: quā sententiā:
 Erit ma/ qui tūc audiuerē interpretari minime poterāt: triduo āt post solis defectionē oēs
 gnū ali/ eā intellexere. Accubāte in cōuiuio Nerone decidēs fulgur calicē: quem manib⁹
 qd & nō/ tenebat excussit: cū iam ori propius illud admouisset. Hoc igit̃ Apollonii uerba
 erit. significabant: cū. n. tam pag̃ abfuerit a p̃cussione fulminis ipator merito magnū
 Fulmen/ aliqd factū iri: & rursus nō factū iri inquit Apollōius. Tigillinus āt cū talia audis
 excussit/ set: timuit hoīem: quasi sapiētia dæmonō p̃ditū: neq; palā ipsū criminandū cense/
 calicem/ bat: ne clanculū aliqd malū sibi ab eo pueniret. Verūtū loquentē tacentēq; seden/
 manu ne/ tē: & ambulantiē: & quid apud quēq; māduicaret: & biberet: sacrificaret: nec netot
 ronis: oculis: quot reges hñt obseruabat. Cū moribus: quē catarrū medici dicūt Romā
 Catarr⁹/ inuasisset: plena erāt tēpla diis sacrificantiū hoīum: qm̃ Neronis fauces intumue/
 iualit rei/ rāt ita ut exiguus uocis usus illi relictus esset. dolebat aut̃ Apollonius pp̃ magnā
 manus. coꝝ ignorantia: neminē tñ palā increpabat: quinetiā Menippū coꝝ grā parū per
 Fauces/ irritatū cōpescuit: iubens ipsum diis ignoscere: si minimis ridiculoꝝ gaudeant: ea
 nerōis in/ uerba cū ad Tigillinū relata eēnt ministros misit: qui Apolloniū in iudicio uoca/
 tumue/ rent excusationē facturū de his: quæ impie aduersus Neronē locutus esset. Erat
 rant. etiā accusator: cōtra ipsum paratus. qui multos antea iā p̃diderat: & tali nequiciæ
 genere tāq; olimpioꝝ uictoria exultabat. Is ēt accusatiōis syngraphā a se cōpositā
 habebat in manibus: eāq; tāq; gladiū in Apolloniū euaginat̃ interfecit: utq; eī mi/
 natur. Postq; uero tigillinus acceptā syngraphā explicās litteras: in ipsa uestigium
 nullū uidit: & libellū: quasi lituris nūq; signatū aspexit: de dæmone rursus cōp̃t.
 cogitare: hoc idē postea domitiano ab Apollonio dī euenisse. Aduocans igit̃ Ti/
 Tigilius/ gillinus in secretiorē p̃torii partē ubi de rebus maximis cōsultare solitus erat: uerbi
 alloq̃tur/ tris oibus submotis quīnā esset interrogabat: ei Apollōius: & patris & patriæ no/
 Apol. mē exposuit: & quali sapientia uteret enarrauit. Dixit quoq; se sapiētia uti ad de/
 Seipsum/ os intelligēdos: & res hoīum cognoscēdas. Nā seipsū nosse lōge difficilius ē: q̃ ali/
 nosse disi/ os cognoscere: dæmones uero inq; Tigillinus: & idoloꝝ apparitiōes quō redargu/
 ficilius q̃ is. Perinde inquit Apollonius atq; homicidas atq; impios hoīes. Hoc āt dixit ut
 alios. Tigillinū morderet: qui crudelitatis oīs: & lasciuia p̃ceptor erat Neroni. Rursus
 aut̃ Tigillinus. Volo inquit aliqd mihi uaticineris: qd te rogabo. Tunc Apolloni/
 us: qm̃ inquit pacto efficere id p̃nit: cū non sum uates: At qui te esse p̃hibent: cūq;

dixisti fore magnū aliquid: & nō fore. Vera inquit Apollonius audisti: atramē id nō ex uaticinandi peritiā ptuli sed magis ex sapientia: quā uere philosophātibus uiris deus p̄stat. Neronē uero inquit ille uir non times. Q uoniā inquit deus: qui dedit illi esse terribilē: mihi quoq; interitū esse praeiuit. Q uid autē sentis de nero? Q uid sentis de nero? ne longe melius q̄ uos inquit. Vos. n. cātare dignū inquit putatis: ego āt dignū tace re. His uerbis stupefactus Tigillinus abi inquit quocūq; libet fideiussoribus anteā p corpore dāis. Tūc Apollonius quis inquit fideiussor esse p corpe uelit: qd uincit aut detineri a Nerone pōt. Hæc dæmonis cuiusdā op̄a supraq; naturā hominū Tigillino uisa sunt: & q̄ cū deo luctari deuitās abi inquit quocūq; libet: potētiōr. n. es: q̄ ut meo subiciaris ip̄erio. Aliud præterea ab Apollonio miraculū tale factū est. Puella qdā ipso nuptiarū tpe mori uisa ē: quā feretro ip̄osui sp̄s uisus sequebat. De nuptiis ip̄fectis multū conquerēs: grauiter dolēs. habitabar āt puella in domo cōsui uicina. Huic igit funeri occurrēs Apollonius. Deponite feretrū inquit: ego. n. uestras p puella lachrymās sedabo: & simul quodā puellæ nomē esse interrogauit. Pleriq; igit illū ofonem habitūq; putabāt: qua merentiū lachrymas doloreq; sedaret. Ipse uero puellā attrētās: atq; aliquid illi secreto admurmurans ab ea q̄ uidebat morte reuocauit: q̄ statim ēt loqui incipiēs in paternā domū rediit: sicut Alceste quondā ab Hercule i uitā restituta. Cūq; puellæ patres drachmāq; milia quindecim Apollonio donarēt ipse p dotis accessiōe puellæ pecunias largiri dixit. Vtq; uero scintillā aīæ in ipsa inuenerit: q̄ ministros me dicōsq; latuerat: siue decidēs forte pluuiā disperfam. & pene iā extinctā aīam calefaciens in unū congregauerit: difficile cōiectatū ē nō mihi solū uerū etiā his: q̄ rei uidentē interfuerūt. Id aut̄ satis cōstat dū funus effereēt forte pluisset: at quoq; temporibus illis Musonius in Neronis carcere detentus quem in philosophia p̄fectū sumum fuisse asserunt. Hi eorū inter se loqui non potuerunt recusante Musonio: ne maius utriq; periculum ea res afferret: sed per epistolas mutuo collo cuti sunt. Menippo damideq; ad carcerem uenientibus. Nos uero de rebus non magnis epistolas omittentes eas: quæ plus grauitatis habere uisæ sunt interposuimus ex quibus magnum quid de illius sapientia possumus coniectare: sunt autē Apollonii ad Musoniū epistolæ tales. APOLLONIVS Musonio Philosopho Salutē. Voluerā ad te ueniens & sermōis: & domus particeps fieri: modo quip̄ piā iuuare te possem: quod si nō diffidis posse me: tanq̄ Hercules ab inferno Theleū liberare: scribe quid fieri uelis. Vale. MVSONIVS Apollonio Philosopho Salutē. Pro his quæ cogitasti laudē mereris: uir autē excusatū sese redde re expectans: & nihil se deliquisse palam ostensurus se ipsum liberauit. Vale.

APOLLONIVS MVSONIO. SOCrates atheniē. cū ē carcere ab amicis liberari uoluisset: in iudiciū processit: & tñ mortuus est. MVSONIVS APOLLONIO SOCrates mortuus est: quoniā sibi defensionē nullā parauit: ego autē me ipsum excusando defendam. Vale. Transmissurus in græciā Nero publice per præcones edixit: ne quis philosophus intra Romana mœnia permaneret: quæ res Apolloniū ad orientales orbis partes conuertit: ubi columnis quibuldā oceani gurgitem terminari dicunt: cum gades etiam uidere cuperet: multa namq; de philosophia illic degentium hominum audiuerat: q̄q; magnam de rebus diuinis cognitionem haberent. Secuti autem sunt illum amici omnes & peregrinationem & uiri mentem laudantes.

Sulceptū iter ad Gades:& eiusdē i Siciliā reditū narrat:tū de musica:& poe-
tag: uirtutibus disputationē affert.Nauigationē p̄terea in Rhodū atq; Aegyptū
ubi multa cum Vespasiano de gubernatione regni suscipienda contra philoso-
phos Dionem & Eufratem disputauit.

De colū-
nis hercu-
leis.
Abyla.



Calpe.

Causa ini-
cremeni
oceanī.
Non mo-
di dū cre-
uit occa.
Cū luna
crescit.

Ara sene-
ctæ gra-
dibus.

Sepul-
chrū ge-
noae.

E colūnis: quas ueluti terræ terminos posuisse Hercule ferūt
fabulose dicta p̄termittes q̄ auditu narratūq; digna cōperi de-
inceps explicabo. Europæ africæq; p̄ montoria stadiorū sexa-
ginta fretū continentia oceanū ad ea q̄ intra terrā sunt maria
imittunt. Et Africæ quidē p̄ montoriū noīe abyla: leones cōti-
net in sup̄ciliis montiū habitantes. Eius montis interior pars
ad getulos tingalq; p̄inet gēres efferas atq; imanes. Per oceanū uero nauigā-
stidia nonaginta p̄endit usq; ad fulicis fluminis hostia. Illinc aūēq; tum ulterius
protendat nō facile cōiectare q̄q; posset. Nā post eū: quē nup̄ dixius fluuiū in ac-
cessibilis africa est nec hoīes ultra pepianē ulli. Europæ p̄ montoriū Calpe dictū
dextrera nauigationē continet stadiorū sexcentorū: terminaturq; ad ātīquas gades.
Oceani uero cōuersiōes ipse quoq; apud celtas tales aspexi: q̄les ēt fama ferūtur.
Cā n̄ uero se penumero cōtēplatus: ob quā tā uastū pelagus accedat recedatq; ad-
inuenisse Apolloniū censeo: q̄ in eaz; unaq; ad indos scripsit epistola: sic ait. Ocea-
nus a spiritibus sub aqua existētib; sp̄pullis ex multis hiatibus: quo partim sub
ipso: p̄tim i terra circa ipsū sūt ad exteriora diffundit: ac rursus retro cedit postq̄
uelut anhelās. quē dixius spiritus reledit. Huic opiniōi fidē facit id: qd̄ apud ga-
des agrosq; cōtingit. Nā quo tpe exercecēs aqua regiōnē iundat atq; moriet̄
tes nō deserūt: qd̄ p̄fecto nō eueniret nisi spirit⁹ ipse in terrā secederet: quæ āt cir-
ca lunā apparere dicūt nascentē plenā & decrescētē: eadē oīa circa oceanū fieri
adiuertit: eius. n. mēsuras seq̄ simul: cū ipsa decrescēs augescēsq; & nox diē ruri-
susq; dies noctē excipit: apud celtas qd̄ perparā lūmīe aut tenebris uariātib; si-
cut hic ēt accidit. Circa gades aūt & colūnas manifeste tāq; fulgura aī oculos ca-
dere dicunt. Perhibēt quoq; beatorū insulas africæ lateribus diffiniri ad inhabita-
bilē p̄ montorii ptē uergētes. Gades āt in Europæ laterib; positæ sūt. Qui uero
illas incolūt nō religiosi sūt: sed supersticiosi hoīes habent. Senectæ nāq; arā dica-
rūt soliq; hoīum festis catib; mortē collaudāt: sūt quoq; apud ipsos artis & paup̄-
tatis aræ positæ: sicut ægypto: & seorsū thebano Herculi: atq; nāq; finitimā usq;
ethiā penetrasse ferūt cū Geriōe: eiusq; boues captiuos duxit. Atq; uero sapiē-
tia excellentē totū terræ ambitū dimensū ēē. Præterea q̄ Gades incolūt græci esse
perhibent: nostrosq; more eruditū: maxie atheniēs p̄ter cæteros græcos uenerari.
Idcirco Mnesteo atheniēsi sacrificare Temistoclē quoq; tāq; maritimū bellatorē:
egregiū sapiētiae fortitudinisq; grā uenerātes æneū statuerūt: eiq; tāq; oraculo reue-
renter assunt. Arbores ēt illic ēē tradūtq; nusq; alibi terræ inueniunt. Appella-
ri āt Gerionas & duas tñ ēē. Ortæ sūt āt iuxta sepulchrū qd̄ illi geriōi statuerūt:
speciē ex pinū: piceaq; cōmixtā habētes: sanguinē uero stillare: sicut iliācā populū
auro manare dicūt. Insula uero in q̄ tēplū ēt: atq; is ē magnitudie ipsi tēplo. Nulla
āt ei⁹ ps ē petrosas: sed laxi politoq; solo: colūt āt i codē tēplo ambos Herules. Si

mulachra at illis nulla sūt: sed ægyptii qd̄ ara sūt duæ æneæ: absq̄ simulachro Hercules
 thebani at una tm̄. Hydræ insup: & Diomedis eq̄ & .xii. Herculis opa ex lapide thebanus
 sculpta cōspiciunt. Pigmaliōis insup aurea oliua in ipso Herculis tēplo posita ē: & Aegy/
 mirabili ut aiūt arte fabricata: cui⁹ p̄cipua pulchritudo ī fructuū ope cōspicit q̄ ptis gadi
 ex lapide smaragdo cōfecti ueris oliuis simillimi apparent. Teucri ē Telamonii b̄colūf.
 balceus aureus eodē in loco mōstrat: quō at: aut q̄ de eā ad oceanū p̄uenerit nec Teucri
 ipse damis inuenisse testat: nec unq̄ aliqd ex Apollonio audiuisse. Quæ at in tē balceus.
 plo sunt columnæ simulachra ex auro argētoq̄ simul fusa & in unū colorē re/ Simula/
 dacta facta eē narrat. Esse at quadrāgulares uelut incus les & eorū capita litteris cra colū/
 inscripta s̄nt nō Ægyptiis neq̄ Indicis ab aliquo penitus cognitis. Apollonius noq̄.
 autē cū de hac re sacerdotes nihil dicerent nō p̄mittit me ait Ægyptius Hercu/
 les tacere: quæ sciā: Hæ colūnx terrarū oceaniq̄ uinculū sunt: ipse uero Hercu/
 les ī domo parcarū inscripsit: nequa elemētis cōtētio accederet: neq̄ amicitia di/
 iūgāt: q̄ inuicē tenēt. Nauigarūt quoq̄ fluuiū Berim: q̄ maxie oceanī naturā er Betis flu.
 ga fluxū refluxūq̄ declarat. extelcēre. n. pelago uersus fotes: ex qb⁹ oris fluui⁹ uñ betica
 ferē spū quodā ipm a mari depellēt: regionē uero ab eo flumie Beticā cognōia/
 tā optimā uberrimā. p̄ eē tradūt: Ciuitatib⁹q̄ & pascuis abūdā ē: deriuat at flu
 uius p̄ oēs urbes: agri uero egregie culti affatim oīa ferūt. Cœli tēpies talis est q̄
 lis autūni tpe ī attica eē solet: Disputatiōes cōplures: illic hīras scribit damis: ego
 at q̄ memoratu dignæ uisæ sunt referā Cū aliqñ Apolloni⁹ comitesq̄ in herculis
 tēplo sedissent: subridēs Menippus: q̄a sibi Nero in mētē uenerat: q̄ ī inge o so/
 cii nūc agere cēsemus gñolum impatorē: q̄s certaminū coronas accipe. Optios
 at græcos nō ne maxī cū risu ad Panegyricos ludos putam accedere: Tunc
 Apolloni⁹ audirent: ut ī olympiis decerrā: uictricē Romā p̄conis uoce p̄dicari
 foret ipm hortarent: ut ī olympiis decerrā: uictricē Romā p̄conis uoce p̄dicari
 faceret: mō mihi ingt elidēs nō inuiderēt: ferē. n. ipsos uerberib⁹ cedere: q̄ erra
 uerint: atq̄ ēt me ipso elatiorēs eē. Ego at futurū dico ut in olympiis qd̄ uincat In olym
 Nero: quis. n. usq̄ adeo temerarius eēt ut se illi auderet opponere. qd̄ at olympia piis ut ui
 uincat: minime futurū unq̄ arbitror: qn̄ ēt ludos ipsos: nec statuto tpe celebrāt: cū car nero.
 enī cōsuetudo exigat circa finē anni ludos celebrari: Nero elidēs iussit in aduē
 tū sn̄ illos differre: ita ut sibi potius q̄ loui sacrificaturi uideant: Tragœdoz p̄/
 terea & Cytharœdoz p̄posuit certamina apud uiros: quib⁹ nec theatra sint: nec
 scēnæ: ad eiusmodi ludos pagēdos idoneæ: sed natiū dūtaxat stadiū nudūq̄ pa
 tet: atq̄ hoc agit: ut uictoriam q̄rat ex his q̄ oculere magis deceret. Quid. n. de
 hoīe dicā: Augusti Iuliiq̄ hīcu deposito cātoris uestes assumit: & Creontis Oedi Nero can
 piq̄ facta dicta uē examussim scire tāti existimat: ut maxie rep̄hēsiōē timeat. si toris ue/
 qd̄ ī porta aut ī schola sceptroue deliq̄rit. A sua uero ac Romanoꝝ dignitate tm̄ stes assu/
 degnaui ut pro cōditore legū: q̄s ferre oportebat cātare: & ī hystriōica philoso/ mit.
 phariæ extra urbē malit: in q̄ sedēdo debuit ut rex de maxis terræ marisq̄ reb⁹ cō
 sultā rēdere. Sūt qd̄ o Menippe tragœdi cōplures: qb⁹ ēt nero se adnūerai cu/
 pit: si q̄s iḡ eorū: q̄ oenomaī aut creōtis p̄sonā gesserit: & e theatro abiēs uelit ei⁹
 quē ī scēna simulauerat regis dignitatē seruādo ceteris ipare: & tāq̄ tyrān⁹ aliis
 p̄fesse: qd̄ de tali uiro existimares: nōne hūc eleborat: aliisue potionib⁹ dicerēs indi
 gere: q̄bus insanorū mētes purgant. Si quis item re uera tyrānus existens in tra/
 gœdi aut hystriōis formā sese trāsmutat: uocēq̄ expoliēs: elidenū: delphicorūue

scuticā timeat: aut si re uera nō timeat: tūc p̄tē artē: quā p̄tē exerceat: ut uer
berib⁹ cōdixisse dignū iudicet: ab hisq⁹ impare cōstitutus est. Quid de miseris
hoib⁹ dices: sub tali mōstro uiuere coactis? Vtq⁹ uera gr̄cis p̄ncipiosiorē censēs
Xerxē ne ferro flāmaq⁹ oīa uastāre: an cātāre neronē sumpt⁹ recogitās. quos pro
suis cārib⁹ facere cogunt: ilup quo pacto domib⁹ pellunt: utq⁹ p̄clarā sup̄lectūlē
aut seruū illis hñe nō liceat. Quid uero erga mulieres filiosq⁹ patiant⁹ dicere non
attinet: cum sceleratas uoluptates ex q̄cunq⁹ domo Nero colligat. Accusatiōes at
quotiq⁹ rasq⁹ ex theatris oriri cēlesicū delatores ita redarguāt: nō uenisti auditum
neronē: aut uenisti qdē sed negligētē: & nō attēre audiebas: nisi tūc planē nō plausi
stinō pro ipsi⁹ uoce sacrificasti: ut clarior lucidiorq⁹ eēt: & ut sūmatim dicā mul
tā tibi uidebunt: illic leges circa spectatores gr̄cos cē. Iā de incidēdo: aut nō in
cidēdo isthmo q̄q⁹ ut audio iā nunc incidat⁹ iā pridē agnouī p̄monstrāre deo. Ad
hāc rñdēs damis mihi inq⁹ Apolloni de rescidēdo isthmo negociū neronis opa
sup̄gredi uisappet. n. ex hoc q̄ magno sit aio. Mihi at inq⁹ Apolloni⁹ dei⁹ op̄is ip
sectio calūniā illi sūmā ut afferret: tāq⁹ imp̄fecte canēti: & imp̄fecte fodiēti. Quin
ēt Xerxis gesta cōmemorās cū uir⁹ laudare soleo: nō q̄ iūxerit: sed q̄ trāliērit:
Helespōtū. Neronē uero uūq⁹ p̄ isthmū nauigaturū uidet: nec ad fodiēdi finē p̄
uētus. Videt quoq⁹ plenus timoris e gr̄cia discessurus nisi forte illic moritur⁹
Post hos sermones uelocissimus qdā cursor uenit gades iubēs: ut incolā supplica
tiōes faceret: & olympioz uictorē neronē decātarēt: Gaditani itaq⁹ uictorie ge
nus itellexeret: ut pote: q⁹ reb⁹ gr̄coroz studētēs in Achaia p̄clarz ludoz certamen
sciebāt exerceri. Ceterā uero ciuitates: nec qd cēt olympia itelligēbāt: nec qd il
lic ludoz certaminisue celebraret sciebāt: atq⁹ ideo cuius rei cā sacrificiādū esset
ignorabāt: sed op̄ione ridicula tenebant: bellicā qndā uictoriā illā eē arbitratēs:
q⁹ nero cōtra aliquos olympios appellatos bellū gessisset: ipsi. n. tragœdiā aut cy
tharedoz certamina nūq⁹ uiderāt. Qui igit⁹ hispalim incolebāt: uero beticā p̄
p̄ncipz ciuitas ē aliqd ab hystriōne tragico passi sunt: qd a damide scriptū ē ego
quoq⁹ narratu dignū existimaui. Cū Hispaniā ciuitates iā sapius pro uictoris
sacrificassent: qd & Pythica quodā uictoria fuerat nūtiata: Tragicus qdā histrio:
qui cū nerone certare dedignabāt: mēdicās ambibat Hispaniā ciuitates: & arte
sua utēs a multis barbaris p̄baba: p̄prio qdē: q⁹ ad hoies uenerat: q⁹ tragœdias: nū
q⁹ audiuerāt: dein q⁹ neronis cātus a se emēdatis p̄dicabat. Is igit⁹ hispalim ueniēs
terribilis p̄rio aspectu uisus ē: donec i scena tacitus p̄stitit. Vidētēs. n. ip̄m tā alte
gradiētē: & tā uaste hiantē peplis sup̄stātē uestibulq⁹ tā mōstruolis indutū nō si
ne timore ruiusmodi habitū admirabāt. Vbi at uocē attollēs alti⁹ clamare cœpit
plurimi tāq⁹ demonis alicuius uoce p̄culsi diffugerūt: tales erāt: tāq⁹ simplices hac
in re barbaroz mores. Cū beticā p̄uiciz p̄fectus sapi⁹ Apolloniū colloquiū pe
tissēt: in iocundā aiebat Apollonius eē amiciciā suā iis: qui p̄hiz nō darēt op̄erā.
Sed cum magis quotidie p̄fectus eadem petēs instaret: audissetq⁹ Apollonius
ip̄sum uir⁹ esse bonū: & neronis scenas cātusq⁹ reprehēdere p̄ epistolā illū admo
nuit: ut gades accederet. Ille uero oī magistratus pōpa dimissa cū paucis familia
rib⁹ eo uenit: Saluteq⁹ mutuo data: & accepta oībus arbitris semotis: qd inter se
fuerint collocuti nemo nouit: cōiicere autem se damis inquit aduersus Neronem
illos cōspirasse: triduo nāq⁹ inter se illo modo sunt collocuti. Postea abiens p̄fe
ctus Apolloniū cōplexus est. cui Apollonius: Vale inquit: & Vindictis memēto.

Delatores
Nō ueni
sti auditū
neronem
nō audie
bas attēre
De perso
diendo
Isthmo.

Ter olim
pioz ui
ctor nero.

Ridiculū

In iocundā
amiciciā
Apollōi
his q non
phāent.

Quid at hæc uerba uoluerint statim aperiri: Dum in Achaia tragicis cantibus
 incuberet Nero: hispanos ad defectionē uir quidā noīe Vindex sollicitabat ido/ Vindicis
 neus certe: qui possit fides cōcidere: qbus inepte cantabat Nero. Nam apud eos memēro.
 quos iā cōgregauerat: exercitus orōnē habuit cōtra tyrānū ex media phia deprō Vindex
 ptā. Inter alia nāq dicebat: Neronē magis esse oīa q cytharedū. Cytharedū uero contra.
 multo magis q regē eundē quoq infania furore auaritia lasciuia omniq crudeli Neronē.
 tate corruptū criminabat: iā uero oīum ab eo factor: crudelissimū: q scilicet ma
 trē interfecisset nequa q illi dicebat crimini dandū ēē: se nā p iure interfectā puta
 re: quæ tale portentū pepisset. Hæc igit ut sese hētēt agnoscēs Apollonius Viā/
 dici fociū adiunxit eū: quē diximus puincix bericæ pfectū: quasi pro ciuitate
 Romana cōparās arma. Hoc mō reb9 in Hispania tumescētib9 Apollonius so/
 ciq illinc in Africā discesserūt. Inde uero in tyrrhenos delati sunt: prim naui/
 bus: prim terrestri itinere pgētes illinc rursus abeuntes Sicilia lilybeū tenuere.
 Inde Messanā se cōtulerunt fretū pteruecti: ubi cōmixta maria tuscū: & adriati
 cum difficile nauigātib9 charybdim efficiūt. Ibi de Nerone pfigato: & de Vin
 diee mortuo certiores facti sunt: q Romanū imperiū plures inuaserāt: partim
 Romani ciues: prim alienigenæ: ut eūq cōtigerat. Cum at a sociis interrogaret/
 quonā hæc tandē essent euasura & qs esset impio potiturus: multi inq thebani.
 Vires. n. qbus breui tpe Galba Vitellius orthoq usi sunt thebanis cōparabat: qui
 tpe admodū breui Græciæ tenerāt principatū: q at hæc diuino quodā spiritu Theba/
 afflatus psciret: q q in: qui illū incantatorē dicunt nō recte sentiāt: ea quæ mō re/ nis simi/
 tuli satis oīdunt. atq hoc loco pauca de tali re mihi dicēdū ē existimaui. Incan les galba
 tiores quoq: quos ego oīum hoīum infortunatissimos iudico prim torquēdis otho ui/
 idolis: prim barbaris insuetiq sacrificiis: prim cantibus: aut unctionibus qbusdā tellius.
 uacātes: res ēt fato cōstitutas pmutare se asserunt: multiq eorū accusationib9 ob/ Incanta/
 noxii tales sapia pditos esse cōfessi sunt. Apollonius at q fato statuta erāt sequēs tores.
 necessario sic euasura esse pdicabat: futura at psciebat: nō incantationibus utens:
 sed ex his cōiectans: q sibi dii immortales oīdebāt. Igit cū uidisset apud indos ui
 naria uasatripodesq ad sua destinata ministeria sponte pficisci: ut diximus: neq
 quo pacto id fieret interrogauit: nec ab eisdē petiit: ut se docerent. sed quis ab eo
 collaudata imitari noluit: cū Syracusas Apollonius: comitesq uenissent mulier
 qdā nō ignobilis monstrū pepit: quale prius uisum nō esse cōstabat. Erāt infanti Insās tri/
 capita tria: & eorū singulis singula colla inferias autē unū dūtaxat corpus cerne ceps.
 batur. Hoc portētū interpretātes aliq Siciliā: q trinacris dī piturat aiebāt nisi in
 unū cōspirauerit: tūc. n. ciuitates cōplures & inter se mutuo: & ab aliis dissidētes
 seditionib9 magis uexabant. Alii Typhēū: q & ipse plura hēt capita dicebant res
 nouas: Sicilia minitari. Vex Apollonius uocato damidi uade inq: & utrū sicut
 aiūt cōpositū sit mōstrū uide: erat. n. publice expositū: ut ēēt oībus & utdēdi &
 diuinādi facultas. Referēte at damide triceps ipm ac masculū esse cōuocatis so/
 ciis Apollonius tres inquit erūt Romani impatores: quos ego pridie Thebanos
 appellauit: nec eorū quisq pfecte impio potiturus: sed alii in ciuitate ipsa: alii circa
 finitima ciuitati loca deuoluti peribunt citius: q tragœdiæ tyrāni personā mu/ Trage/
 tantes: nec multo post sermo quē dixerat uerus apparuit: Galba. n. iam regno po dia: tyrā
 titus in ipsa ciuitate interfectus est. Vitellius autē occidit dum imperii captaret nī.
 auguria. Otho quoq apud occidentales gallos moriens: honestaq sepultura ca/

renstrāq̃ priuatus quidā: & ignobilis iacuit: Atq; hæc omnia intra anni spaciū
acta sunt. Post hæc carinā uenerūt: secus quā æthna mōs positus est. Ibiq; a cati

Typheus nensib⁹ audiuerūt Typheū illic ligatū iacere & ex eopdire ignē: q̃ æthnā cōbu-

riti ipsi at ea de re uersimiliores: & phīs cōueniētiōes cās inquirētes in hūc mo-

dū differebāt sermonis principiū faciēte Apolloniso: & socios hoc mō iterrōgāte.

an nobis aliqd sermō fabulosus eē uidet: est pfecto rōdit Menippus: hūc. n. lau-

dāt: & sequunt poetæ. Aesopū uerē qd eē cēletis poetā inq; ille oīno fabulosum:

pue: q̃ cū facta nō sint ut facta decārant: Aesopi uero inq; Apolloni⁹ q̃les uo-

bis uidet eē fabulæ: Rant inq; Menippus & asini: atq; hmōi nugæ pueris ani-

culisq; narrādæ uident: Ego uero inq; Apollonius accōmodatiōes ad sapiētiā

Aesopi: q̃ ceterorū fabulæ eē cenleo. Quæ. n. de heroibus cōfictæ sunt: de q̃bus

tota est materia poetarū: audiētū aures corrūpunt: illicitos ac nefandos eorū amo-

res referētes ceu fratū uel sororū nuptias: & in deos calumniā & filiorū eius atq;

illiberalia scelera: & mutuas alteratiōes: hæc. n. ueluti cum pferant gesta a poetis

hoīes ad amotē iducūt: & diuitiarū regniq; cupiditatē nec se delinquere arbitrat

cū deos imitēt: Aesopus uero sapiæ cā priō qdē talia dicētes nō ē secut⁹: sed uia

q̃ndā p̃pria adiucnit. Dein. cāq̃ bñ cōditis epulis cōuiuas saturās ex rebus paruis

magna qdā intelligi faciē: & fabuloso sermone p̃posito: ex ipso quid agēdum sit:

aut nō agendū oñdit. Quapp ueritatē magis etiā q̃ ceteri poetarū: ut attingere.

Illi nāq; quasi p uim p̃bare nitunt: uerā eē: q̃ ab eis dicant: iste uero sermonē pro-

ponēs: quē ita ut est fabulosum eē q̃sq; nouit aliqd uere dictum: de reb⁹ nō ueris

esse demōstrat. Præterea ceteri poetæ: eū suā narrauerint fabulā auditorib⁹ uerā

nec ne sit inquirēdū relinquūt. Is uero sermonē qdē falsum referēs: & morū p̃ce-

ptā ex eo trahēs: alicui⁹ utilitatis cā loquēdi falsitate sensum eē demōstrat. Illud

p̃terea in Aesopo amabile est: q̃ res orōnis exp̃tes loquētes inducit: & q̃ serio ab

hoib⁹ agēda sunt opantes q̃bus hoīes a pueritia afflicti: atq; ab incunabilis ipsi

enutriti opiniōes aliq̃s iā inde ab initio de singulis aialib⁹ cōcipiunt: ut sint eorū:

quasi qdā regalia qdā stolidā: qdā uersuta qdā simplicia. Insup cum poetæ ceteri

dixerint multas eē dæmonū formas: aut aliqd tale nō ulterius opiniōe declarata

imp̃fectū sensum relinquūt. Aesopus at utilitati orōnē applicās eā quā intēdebat

admonitiōnē in mediū p̃ponit: Me quoq; cū essem adhuc admodū puer o Me-

rippe de Aesopi sapiētia fabulā huiuscedodi mater edocuit. Dicebat. n. Aeso-

pum aliqñ cum esset pastor: iuxta Mercurii tēplum greges p̃uissē: erat autē ut

Mercurio uota faciebat Aesopus Lac libat Aesopus & fauū. Mercurius sapiētiā partiebat.

Mercurio uota faciebat Aesopus Lac libat Aesopus & fauū. Mercurius sapiētiā partiebat.

sophiā habeto. tu āt in oratorē euadito: qui secūdas in donādo partes obtinūisti. tu uero Astronomiā sapienciā habeto: Tu āt musicus esto: tibi heroiel carminis: tibi iambici sit facultas. Postq̄ āt Mercurius licet memoria abūdās cūctas phīx ptes inuinus distribuerat: aiaduertit se Aesopi oblitū fuisse: itaq; de illo cogitās re cordatus est fabulā: quā sibi dū adhuc infans fasciis ligaret & nutrire in olym po horā narrauerant de uacca: quā quondā hoi locuta de terra: ac de se ipsa qdā enarrās hoīem ad solis boues amādos cōpuli. Hāc itaq; secū recogitās Mercu rius Aesopo fingendi fabulas dedit facultatē: q̄ sola in sapiētē domo relicta fu erat. habe inquit q̄ primū ego didici. Hinc itaq; multiformis ars Aesopo cōti gietatūsq; in fabulā: figmētis euasit. Videor āt absurde egisse: qui cū uelim ra tiones asserre ueriores: naturāq; accōmodatiores: q̄ hāc sūnt: q̄ a plerisq; de aethna tradunt: ad laudes fabulā: ofonē cōuerterim: q̄q; ut putonō eiūsmodi digressio fuit. Fabula. n. quā cōfutare uolumus non apologis Aesopi similis est: sed scēnæ cuiā grādiōri: ac de numero fabulā: quas pleriq; poetæ decantāt. Dicūt. n. Ty Typhus pheum quēdā siue Encheladū sub aethna mōte ligatū: montiq; obluētantē hunc siue ence ignē anhelādo emittere. Ego āt gigātes fuisse dico: multisq; locis diruptis tamu lis eiūsmodi corpora ondi: nō tñ ut ferē: icū diis pugnas se credo: sed forsan deoꝝ aethna. ædes ac tēpla uiolasse: q̄ āt coelū aggressi fuerint: nec illic deos cōsistere pmiserit dicere insania qdā est: insanius ēē credere. Neq; uero ofo hāc: quis sit uulgatior a nobis pbe: Vulcanū in aethna fabrilē artē exercere: ibiq; indefesse laborātē au diri. multi nāq; alii mōtes diuersis terrāz locis igniti sunt: nec tñ gigātes ibi aut Vulcanū esse quisq; dicit: Vt igit mōtes ardeāt cā qdā hmōi esse dicūt. Terra bi tumini sulphurūq; cōmixta ardet quidē: atq; ex ipsa ignis nascit: quis alicubi for san nō emittit: q; si cauernosā terrā ēē cōtigerit: ut p ipsā spūs aliq; ingredia tur: tūc flāmā attollit: q̄ magis: magisq; auda: uelut aqua e mōtibus deflūis in cā pos effundit: q̄q; ēt ulq; ad mare delata: quasi fluminis cuiusdā hostia facit: nec tñ scelestoz hoīum regio putāda est: p quā eiūsmodi ignis defluit. hoc. n. forsan aliq; putaret. Nos āt putamus bene agētib; uiris ubiq; terrāz tutā esse māsionē: & mare facile nō nauigātib; modo: sed ēt natare uolētib; Philosophatus itaq; in Sicilia Apollonius q̄diu materiā cōtēplatione dignā locus suppeditauit: in Græ ciā statuit nauigare arcturi sydere iā occidēte: & nauigiū satis idoneū nactus: cū leucadē tenuisset: Descendamus inquit ex hac nauī. Neq; n. melius est cū ipsa in Achaiā traicere: cuius uerbis nemo paruit: pter eos: q; uiri uirtutē iā antea noue rant. Ipse igit cū his q dicto audiētes fuerāt in leucadiā nauim trāsgressus ad le cheū delatus est. Syracusia uero nauis: ex qua descēderat: dū criseū sinū pterna uigaret submersa est. Inde Athenas ueniēs sacris iniciatus est: cū tēpli Anthistes esset is: quē ipse alias futurū pdixerat: inuenit āt illic demetrū phūm: post Nero nis. n. balneū uerbaq; aduersus illū dicta Demetrius Athenis cōstitit: tū gene rose quā acciderāt ferēs: ut neq; eo tēpore: quo Nereo cantādi certaminibus in saniebat e Græcia discesserit: Is aiebat se apud Isthmū uidisse Musoniū fodere Musoniū iubenēt: & q̄to maxime poterat opus urgentē: quod cū uituperasset Demetrius Isthmum ille manibus acceptū ligonē altius terrā impressit. Vnde cū oculos auertisset De sodiens metrius. Aiaduertit inquit Musonius te moleste ferre: q; Isthmū effodiā: q; uero me passus es: itaq; Neronē cythara canentē uidisses: & de Musonio quidē dicēda omittat: quā plura sunt: atq; mirabilia ne uidear aduersus cū audacius insul

Typhus
siue ence
ladus sub
aethna.

Cur mon
tes ardeāt

Musoniū
fodere
De sodiens.

are qui hanc temere negligenterq; narrauit: Apollonius in oibus Græciæ tēplis p
hyemē uersatus ueniēte uere statuit in Aegyptū phiscia multosq; pfectiōis eius
laudatores inuenit. Neq; n. siqd pēlay gēlisset: laudes aspnabat. Cū igit in Py/
reū uenisset: nauis: q; parata stabat in portu in iōniā erat nauigatura. Mercator
uero cūctos in eā cōcēdere phibebat: q; eā priuatiū ipse cōduxisset. Interrogū
te āt Apollonio quas merces portatura nauis eēt: Deoz simulachra rōdit ille i io
niā seriptim ex lapide aurato: ptiū ex ebore itidē aurato cōfecta. Tunc Apollo
nius diis ne illa dedicaturus: aut qdā facturū illa portas? Immo uero inq; ille
dicare uolent: b9 illa uēditurus, Times ne igit inq; Apollonius ne nos si dū nauī
fuerimus deoz simulachra facemur? Minime qdē hoc timco inquit ille: sed illa oū
multis nauigare: & mala societate nauē cōpleri: & inter nauticos uiros simulachra
uersari graue diis ipsiū atq; indignum existimabā. At, n. inq; Apollonius optime
uirte nāq; Atheniēsem eē cēleo. Nauēs qbus aduersus Barbaros uli estis: quāuis
nauticis turbis feretillimas uobiscū una dii cōcēderunt. Neq; tñ a uobis pol/
lui aut ingnari putauerunt. Tu āt tā temere nauī phibes phōs: qbus maxime dū
gaudēt. Neq; id aiaduertitis: q; tu de diis mercaturā facis. Neq; uero sic antiqui
statuarii faciebant: ut deos uēditari ambirēt ciuitates: sed manus dūtaxat & anis
sue instrumēta secū portātes: cum in formē materiā penes tēpla inueniēt: deoz
consecrabāt simulachra. Tu uero tāq; hyrcanos aut scythas seruos (abstīnēt uerbis
inuidia) sic deos in portus ac undinas duōs nihil impiū facere arbitraris: Atq;
fama est hoies quosdā: q; ceteris Bacchiue simulachrū ac rectare fuissent auli a
diis: quoz simulachra cōcigerāt in furorē eē cōuersos. Te āt qui deos in chiu cō
uerteris: neq; ipia mercaturā (saturagis) p id nihil mali ab ipsis timeas: infamū
dixero. Hæc minatus Apollonius aliā nauim cōlēdit. Delatus āt in cibum mōc
suoz: quēpiā terrā attingere passus in aliā nauim: q; Rhodū petebat ascendit: for
cii quoq; ipm secuti sunt nihil ipm interrogātes: nec uerbū faciētes oīno. Ipse n.
in primis hoc eos docuerat: ut sibi aliqd dicēti facilius parerēt. Rhodū āt secū
do uero delatus hoc in ea insula gessit: memoratu dignū. Cū ad Colossi statūā ui
sēdā accederet: Damis ab eo q; siuit qd illo maius existimaret. Ipse uero phōm
uiz rōdit: mō recte ac sine fraude philosopharet. Degebat tū tps Rhodi Canius
tibicen: oīum ut ferebat actatis suæ tibicinū prestācissimus. Hunc ad se uocatū
Apollonius interrogauit: qdā arte sua tibicen efficeret. Ille uero qeqd uoluerit
auditor rōdit. At inq; Apollonius auditor: plures diari q; tibiaz: cantus audire
malūt: potes ne igit diuites illos efficere. Minime inquit ille. Quā uero id uellē
inquit Apollonius: quid āt formosos ne reddere potes adolescentes: qui te audiūt.
id, n. maxie affectāt adolescētes: Nec id quidē possum inquit ille: quis iocū dia
tis plurimum asserā. Quid est igit inquit Apollonius: qd auditorē uelle putas?
Mecorē quid aliud inquit Canius: q; mōrētibz: mecorē adimā. Latantē uero se ipso red
mōrētibz dā hilariorē. Amantē quoq; callidiorē: Religiosum uero diuino numine corre/
b9 demit pū: & ad laudādos deos paratiorē efficiā. An igit pterea cani efficit hæc tibie
q; ex auro aurichalco: uel ceruoz: aut asinoz: cruribz cōpacta: sit: an aliud qd
dā etiqd hoc pōt efficere: aliud pfecto est inquit Apolloni: Musica nāq; & mor/
dulariōē: & armoniaz cōmixtiō: earūdq; pmutatio diuersis morib9 accommoda/
ta auditores mouet: & eoz aīos uarie deducēs tales reddit: quales tibicen eē eos
moluit. Intellico inquit Apollonius: quid ars tua possit efficere: eius, n. diuersitas

Philoso/
phis dii
gaudēt.

Colossus
rhodi.
Canius
tibicen.

Mecorē
mōrētibz
b9 demit
musica.

& in oēs modos cōuersio auditors uarie affectos reddit. Mihi ān p̄ter illa quæ
 abs te cōmemorata sunt ut tibicinē aliis q̄busdā indigere. Hæc aut sunt ipsius fla
 tus: eiusq̄ spiritus bonitas: cōmoditas oris: & manuū dexteritas quædā: hēr āc sp̄i Q uibus
 ritus bonitatē si lenis sit: ac politus: nec emissus in faucibus obstrepat: id. n. in con indigeat
 sinā efficit uocē. Oris āt cōmoditatē dico si possint labia tibiaꝝ linguā bene com
 plecti neue incensa ardentiq̄ facie cantet. Manuū uero dexteritas p̄multi (ut ar
 bitror) exstīmāda est: ut neq̄ manuū iuncturæ infractæ sint: neue digiti tardius
 uocis numeros insequant̄: uelociter. n. modulari & ex alio in aliū modum trāsire
 eorū eē maxie puto q̄ manuū dexteritate ualeāt: q̄ si hæc oia p̄stare potes o cani
 audacter tibicinariā exerce tecūq̄ uterpe sp̄ erit. Erat p̄terea Rhodi adolescens
 admodū diues: sed rudis penitus atq̄ indoctus: is domū p̄clarā magnis sumptib⁹
 ædificabat: pictas tabulas: & marmorea signa ad ipsā exornādā undiq̄ p̄quirēs.
 Hūc interrogauit Apollonius quātos p̄ se erudiēdo sumptus in p̄ceptorib⁹ fecis
 set. Respondēte āt illo se ne drachmā quidē eadē cā erogasse. Rursus interroga
 uit q̄ p̄ constrūda domo eēt erogaturus: ille uero inq̄t dōdecim talēta iā expē
 dit: atq̄ alia totidē uideor expensurus. Quid ergo ex hac domo tibi uis inq̄t Apol
 lonius: sp̄lēdide inq̄t ille in illa degere. sunt. n. i ea spacia exercēdo corpi apta. Lu
 ei p̄terea atq̄ horū ut raro i publicū p̄dire mihi sit necesse. Immo ēt libētius me
 salutatū accedēt hoies cū domū ornata q̄si deorū tēplū sint intraturi. Dic aut̄ inq̄t
 Apollonius utrū pp̄ se ipsos: an pp̄ illa q̄ possidēt amabiliore hos eē putas: pp̄
 diuitias inq̄t ille: plurimū nā diuitiā p̄nc. Diuitiāq̄ āt o adolescēs uter melior est Plurimū
 custos rudis nean eruditus? Cū ad hæc ille cōtiseret. Tu inq̄t Apollonius tibi uis diuitiā
 deris nō domū possidere: sed ab ea potius possideri. Ego āt in tēplū ueniēs multo possunt.
 iocūdus in illo si paruū sit eburneū: aut aureū signū aspicio: q̄ in magno corneū A domo
 & ruditer elaboratū. Aliū p̄terea cōspicatus adolescētē uehēmētē pingūē: atq̄ posside
 uni studio p̄cipue deditū: m̄plura & meliora: q̄ ceteri biberet atq̄ comederet: p̄fe ris.
 Et inq̄t egregie uentri induluisti. At ille imo inquit p̄ illo ēt sacra facio. Quid āt Adole
 inquit Apollonius ex tāca uoracitate cōsequeris? ut oēs inquit ille: me aspiciāt: atq̄ scens bi
 mirent̄: inūquid. n. de hercule audisti cibatiōes eius pinde ac certamina uoluptatē bax & co
 uidentibus asferre solitas eē. Sed ille inquit Apollonius hercules erat tibi uero qd medo.
 nā uirtutis inest scelestissime: qd i te p̄clarissimū sit: hoc solū restat ut nimia cras
 situdine q̄nq̄ dirūparis. Hæc sunt q̄ Rhodi philosophatus ē Apollonius. Postea i
 ægyptū naui delatus: hæc q̄ dicā gessit memorari digna. Alexandriæ ciues absen
 tē amabāt Apolloniū: & unanimiter oēs aduentū eius desiderabāt. Sūt. n. ægy
 ptii theologiæ plurimū dediti p̄p̄e aut eorum mores uisurus accedere uehēmētē Aegyptii
 Apollonius optabat: multis quoq̄ ex græcia in ægyptū cōtraq̄ ex ægypto i græci theolo
 giā trāsēuntib⁹: & mores institutaq̄ ægyptiorū narrātib⁹ cupiebat Apollōius co gix de
 rā q̄nq̄ talia nosse. Itaq̄ cū e naui descendēs in urbē p̄geret: tāq̄ deum oēs aspiciē diu.
 bā trāsēuntiq̄ uelut sacra ferētī oēs cedebāt: cūq̄ maiore pōpa q̄ gentiū princi
 pes comitatus incederet: forte predones duodecim capitis dānati ad suppliciū du
 cebant̄: eos cū aspexisset Apollōius: nō oēs inq̄t supplicio digni sūt: & digito quē
 dā illoꝝ ofēdens: ille inquit mētitus ē. Tūc ad ministros: quibus ducebant̄ cōuer
 sus iubeo uos inquit cursum sistere: tardiusq̄ ad supplicii locū accedere: atq̄ oīum
 ultimū hūc interficere: is. n. sceleris huius nequaq̄ ē particeps. Recte igit. feceritis eo
 rū mortē aliquāculū p̄trahentes: quoad palā fiat quos occidere aut nō occidere sit

melius. His dicendis q̄ diu poterat imoratus sermonē in longū ptrahēbatq̄ ali
as facere minime cōsuevit. Cur at̄ id fecerit paulo post apparebit. Cū. n. octo iam
capita abscissa essent: eques citato cursu ad supplicii locū tendēs Faraoni parcite
clamabat: nō. n. latro ē: sed de se ipso pœnarū timore mētutus ē: atq; alii tormētis
ueritatē fateri coacti uisū bonū hūc esse cōfessi sunt. Q uatū at̄ lētitiæ ea res ægy
ptiis attulerit: quicq; in Apolloniū plausus excitati sint supuacū referre puto: cū
q̄ antea uisū oēs amarēt: tū uero sūma ueneratiōe sunt plectuti. Cū tēplū ascendis
setiornatus: & apparatus: qui i eo erat: p̄clarus quidē & deo dignus: sapienterq; in

Anseres i
sacris
ægyptio
rum.
Impro/
bat ui/
thimas.
stitutus uisus ē. Taurorū at̄ sanguinē: & anseres: & aialia cætera q̄ sacrificiicā du
cebanf minie laudabat: & idigna cōiuiuis deorū eē dicebat. Interrogāti at̄ sacerdo
ti: qua scientia fretus talia nō sacrificaret: imo potius uelim tu mihi dicas inquit
Apollonius: quidnā didiceris: pp̄ qd tu talia sacrifices. Cūq; sacerdos diceret: quis
adeo uehemēs est: ut ægyptiorū instituta ualeat emendare: quilibet sapiens inquit
Apollonius est si ab indis ueniat. At. n. ego sacerdos inquit bouē cōburā hodie: tu
uero saltē odoris particeps nobiscū fias uelim: neq; n. hāc sortē arbitror designa
beris: si quidē: & dii ipsa fruunt. Liquefcēte igit. tauri corpe respice inquit Apolloni
us sacra. Q uanā uero respiciā inquit ægypti. Ego. n. hic uideo nihil. Tūc Apol
lonius iamide inquit: & theleade: atq; clitiade: & oīs oīo melāpodorū diuinationo de
lirauit optime uir tā multa de igne locuta: tantaq; ab eodē cōiecturas capiens: qn
etiā absurdissimū est: qui ex incēsa picea: aut cedro nascē ignē arbitrari posse di
uinationē aliq̄ nobis mōstrare. Hūc at̄ q ex pinguiſſimis purissimisq; lachrymis
manat nō multū eē illo quē dixi præstatiōrē ad uaticinia faciēda putandū ē: q; si
ignæ sapiētix pitus esses in solis nascētis circolo premōstrata uideres p̄ multa. His
uerbis ægyptii sacerdotis curiositatē circa res diuinas cauillatus ē Apollōius. Cū
oīs Alexādia equorū studiis uehemēter incūberet: atq; i hippodromo ad hoc spe
ctaculū ciuitas uniuersa cōueniret. Tātaq; plerūq; oriref cōtentio decertatiū ut se
se mutuo ēt perimerēt: hūc morē grauiterrēdarguit Apollōius: & i tēplū ueniens
definīte inquit mutuis cædib9 ciuitatē perderen9 p filiis aut deorū tēplis id facien
tes: sed magis ut tēpla poluatis: qnq̄dē sanguine cōspersi ad ea uenitis: & itra mu
ros cædes tātas preparatis. At qui troiā ut perhibēt unus equus subuertit: quem
tūc arte qdā adiuui struxerūt: uos at̄ cōtra uos ipsos equos ad currus iūgitis: per
quos modeste aut quiete uiuere nō licet. Delemini igit. nō ab atridis: aut æacidis:
sed a uobis ipsis: qd nec ebrii quidē troes unq̄ fecerūt. Et i olympiis quidē: ubi
palæstræ: pugillatorieq; luctādī certamīa exercent. Nemo preter certātes morit:
quib9 forsitā ē uenia dāda: si quis enixi9 aduersus æmulū cōtēderit. Vos at̄ hic p
equis gladios nudatis: saxiq; iuicē uos percutitis: atq; ēt ignis urbi qnq; iniiciē:
un clamor: gemitusq; moriētū: simul & iterficiētū moriē & terra uſo sanguīe ma
det: nihil ueriti oēm ægypti craterē nilū: sed quid ego nilū cōmemoro apud oēs
alt9 per sanguinēq; p aquā uadere cōsuetos. Multa insup alia in hāc sententiā lo
cutus grauitē illos obiurgauit: refert damis. Cū Vespasianus apud gentes ægy
pto finitimas dignitatē iperatoriā sibi assuisset: atq; illinc i ægyptū trāsiret. Dion
& eufrates de quib9 postea latius erit dicēdum ipsum ab icēpto dehortabāf. Nā
post primū iperatorē: a quo Romana respub. recte fuerat instituta tā scæuæ tyrā
nides iperū iuaferā uānos circiter quinquagita ut neq; Claudi9: qui itra hoc spa
ciū ānos ferme tredecim ipauit iter bonos enumerādus uideat. Is. n. ānos natus

I-Hippo/
dromos
alexan/
driæ.

quinquaginta iperiu est adeptus: quo tpe i hoibus uigere maxime solet ingeniū Ingeniū
 erat tū ad ludos oēs ppenior: & quis i ea: quā dixius ætate cōstitutus iuuenilib9 maxime
 æstuat affectib9: ita ut iperiu a mulierculis depasci sineret: a qbus adeo igno/ uiget au
 miniose interfectus est: ut quis qd passurus esset p̄cognosceret/ cauere tñ q̄ p̄uiderat no. L.
 nō ualuerit. Apollonius at q̄ a Dione & euftrate dicebant/ omittēs i his gaudebat Claudi9
 nō palā opinionē suā diuulgabat putās hāc materiā eloquētiore dicēdi caracte/ interfect9
 rē flagitare. Veniēti impatori sacerdotes ægyptii ad portas obuīā p̄cessere. My/ a femina.
 steria legesq; quibus ægyptus regit̄ secū portātes: insup phī: atq; oēs sapiētes eo/ Oēs in æ
 dē uenerūt. Vex Apollōius hāc oīa missa faciēs in tēplo cū suis philosophabat. gypto ob
 Impator igi. cū generose benigne hoīes illos nō lōga tñ ofone allocutus ēēt uer/ uia cunt
 ret ne apud ipsos tyaneus/ interrogauit: illi uero apud eos ipsum eē r̄iderūt: atq; Vespasia
 illud ēt adieccere se ab eo quotidie fieri meliores: ubi ergo illū iueniā inquit impe no.
 rator/ multū nāq; illius opa idigeo: in templo ipsum/ ut opinor iuenies inqt Dion:
 Huc. n. ueniēti mihi illie se futu9 eē pollicit9 ē. Eam igit. iuquit Rex: diis uo/
 ta facturi: & hoīem uere generosū allocuturi. Deinde sermo ab iperatore ortus ē
 quo pacto dū hierosolimā obsideret de accipiendo ipio cogitauerat. Apolloniūq;
 p̄pea accersierat: ut secū de ea re cōsultaret: ille at p̄fectiōem abnuerat: q; nollet
 terrā attingere: quā hitatores polluerāt/ partim ob ea/ q̄ ipsi gesserant: partim ob ea
 quæ ab aliis fuerāt passi: quapp i ægyptū uenire cōstitui: ut. puiciā iperiu accipe
 rē/ & uisū istū alloquerer. Quæ uero deinceps fuerint collocuti statim explicabo. Apollo/
 Sacrificiis pactis impator priusq; sufficiēter satis ciuitatū legatis r̄ndisset Apol/ niū salu/
 loniū salutauit: & p̄cabūdo similis regē me facito iqt. Cui Apollōius feci inqt iā itat Ve/
 deos adorans p̄catus sū ut rex iustus c̄ses: generosus: modestus: & ciuitatū iustus sp̄asian9.
 gubernator: & tanq; legitimus p̄r. His sermōibus plurimū gauisus ē rex: q; audi/
 tis illis inuictus populus i tēplo exclamauit: tāq; his: q̄ fuerāt dicta cōsentīes. Cō/
 uersus idē rex ad Apolloniū: quale tibi iqt uisum ē Nerōis imp̄iū: cui Apollōius/
 Nero forsan inquit cytharā aptare nouit: imperiū uero cōtentione remissiōeq; de Moderat/
 decorauit: moderatū iqt rex/ & i mediocritate cōstitutū regē eē iubes: nō ego in/ tū esse re
 quit Apollōius: sed de ipse: q; æqualitatē mediocritate diffinit. Optimi uero his de gē dceet.
 reb9 cōsiliarij sūt hoīes isti: Dione & euftratē digito mōstrās/ nondū. n. in conten/
 tionē cū illis uenerat. Tunc manus ad cōlū rex attollēs. O Iuppiter inqt ut ego
 sapientibus imperē: & mihi sapiētes: & cōuersus ad ægyptios: ex me inquit per/
 inde atq; ex nilo q̄cunq; uultis haurite: & hoc mō paulū respirare nisi sunt ægy/
 tii a malis: q̄ iā diu p̄pelli fuerāt: cū e tēplo rex descenderet Apolloniū ex manu
 tenēs i regiā duxit: ibiq; illū his est uerbis allocut9. Vereor inquit ne forte supra
 q̄ deceat iunior imperiū uidear accepisse: q; ānū sextū supra q̄nquagesimū nat9
 regnū inuaserim: huius igit. rei excusatiōem faciā: ut alios quoq; mecū simul excu Colloqu
 sacos reddā: ego diuitiā/ cupiditati mē nunq; succubuisse: nec i ipsa quidē adole/ Vespasia
 scētia memini. Dignitates uero/ & magistratus: q; Romano impio subsunt adeo ni/ & apol
 modeste temporeq; gessi: ut nunq; aut elatus nimis: aut rursus humilis abiectus ue loniū.
 apparuerim. Res at nouas molliri ipso uiuēte Nerōe nec tēptauī: sed cū ipse im/
 periu: q̄q; nō secundū leges: attñ ab ipatore accepisset me me illi submissi: p̄pter
 claudiū: q; me cōsulē & arcanorū cōsiliarium fecerat. Atq; ita me pallas adiunet si/
 cut Neronē uidēs: tā turpiter inhonesteq; uiuētē ple9: q; sū lachrymat9 cogitans
 q̄ scelestū hominē sūmi imperii heredē Claudi9 sortitus ēēt. Vidēs q; rursus post

Neronis mortē ad hoīem nihilo meliorē delatū imperiū: ita ut nō min⁹ turpiter sub Vitellio q̄ sub Nerōe iaceret: tūc aliqd de illo cupiēdo ausus lū cogitare. Pri⁹ quidē uolēs me ipm plurimi dignū hoibus exhibere. Deinde q̄ cū hoīe crapulo delitioſoq̄ mihi certandū eē intelligebā. Vitellius, n. in se laudādo plus unguē-

Vnguētū tum: q̄ ego aquam consumit ut uideatur gladio percussus unguentum potius q̄
plus ui- sanguinem emissurus: praterea uino uinum superfundens furit. Tesseris insuper
tellius q̄ ludere nunq̄ cessat sp̄ timēs ne taloꝝ iactus ipm fallat: & iter ludū de maxis im-
ego aque perii rebus ut cūq̄ fors tulerit dispōit. Meretrici⁹ ē subditus nuptiis insidiā: iu-

cūdiōres ingens amores eē piculo hñtur. Omitto lasciuias alias innumerabiles: nec
 tā turpia corā te p̄fērā: neue Romanos q̄ huius impio subsunt despiciere uidear.
 Deos igit. duces ad sūmo: si mihi similis lū futurus: & ex te Apollōi fundamentū
 accipiā. Te, n. ferūt multa de diis nosset: & curāz meāz qbus mare ac terra subest
 comitē & cōsiliariū ascisco: ut si ppitia fausta q̄ a diis signa dātur hęc aggrediar
 sū cōtra neq̄ mihi neq̄ Romanis utilia: q̄ cogitauī futura sunt: ne frustra uolēti-

Verba bus deis: & iuitis oīa pturbē. Post hāc orōnem Apolloni⁹ diuīo numine afflatus,
apollonii O capitoline iuppiter igit: te nāq̄ p̄tibus reb⁹ p̄lidere cognosce: te ipsū huic con-
 serua: & istū tibi. Templū, n. qd̄ ip̄ia man⁹ hesternā die incederūt. hūc uiz: istau-
 rare fata decreuerūt. Hęc uerba: cū rex audisset obstupuit. Sed Apollonius. Res
 ipsa q̄ a me dicta sūt demōstrabit: ita ut mei nihil indigeas: tu uero illa agere pge
 q̄ recte prudētēq̄ cogitasti. Forte p̄ eos dies euenit: ut romā domitianus Vespā-

Incēsum liani filius cōtra uitellū p̄ priis ip̄erio pugnaret: cūq̄ hostes in capitolio obledis-
capitolii set: illi clāculū fugiētes tēplū incederūt: q̄ res Apollōio citius innotuit: q̄ si in aegy-
 pto gesta fuisset. Hęc iter se collocuti ab inuicē sunt digressi: cū Apollonius regi
 diceret nō licere sibi idoz̄ sacra p̄mittere: q̄ circa meridiē celebrare mos ē. Rex
 at̄ agēdis rebus alacriter incūbebant: q̄ firmato: stabilitoq̄ regno: ob ea q̄ ab apol-
 lonio audiuerat. Postridie aurora iā exorta ueniēs ad regiā Apollonius: qd̄nā rex
 ageret ex ianitoribus q̄siuit: q̄ illū iā pridē surrexisse dix̄ erūt: & tūc scribēdis ep̄i-

Dion. stolis uacare: quo audito discessit Apollōius damidi dicēs. Vir impauit. Itēz̄ oriē
Euphra- te sole iā reuersus Dionē eufratēq̄ stātes ad ianuā repiti: isq̄ sermōis hesterni cum
tes. rege habiti cām sciscitātibus excusationē a rege factā, narrauit: suā uero sup̄ ea re
 sentētiā opinionēq̄ cōticuit. Inde intromissus ad regē: Dion inq̄t & eufrates fami-
 liares tui iādudū ad fores expectāt: rez̄ tuaz̄ curatores p̄culdubio diligētēs: illos

Fores fa- igit. uocari iube: ut ēt ipsi cōsibus sermōibus interſint: cū sint uiri sapiētes. Tūc rex
piētibus ego inquit sapiētibus uiris fores parere sp̄ uolo: tibi at̄ nō fores: mō sed pectus ēt
 patere sē meū aptū eē. Illis igit. intromissis ego inquit rex o uiri hesterni die corā Apollo-
per uolo. nio uiro generoso p̄positi mei excusationē feci. Audiuimus ipsā inquit Dion: neq̄
 q̄ a rōne uī fuisse aliena. Rex itaq̄ sermonē p̄secutus hodie inq̄t amice dion inſi-

Verba mul philosophabamur de his q̄ agenda eē cōsultauimus: ut q̄ optie ad omniū hoī
Vespasia minū salutē accōmodatissime fiāt. Cū, n. aiaduēterē pri⁹ qd̄ Tiberium ī crude-
pi, lissimā imānissimāq̄ tyrānidē ip̄erū trāsmutasse. Deinde Caiū Bacchanalibus in
 sanietē: lydia stola indutū: belloz̄: q̄ nūq̄ fuerāt uictorē in ciues Romāos temere
 debacchari. Deinceps bonū claudiu: qui muliez̄ amore attōitus: nō imperii solum
 sed uitæ ēt est oblitus: siquidē ab ipsis ut fert̄ interfectus fuit: Neronē uero quid
 cōmemorē. De quo breui: & oīa illius acta cōplectēti sentētia satis dixit Apollo-
 nius: q̄ intēſione remissioēq̄ imperiū deformauerat. Quid at̄ Galbæ turbatiōes

referat qui in medio foro interceptus ē cū sibi meretricios filios adoptasset. Oihonē
 & Pisonē q; si Vitellio oīum sceleratissimo imperiū cōcesserimus reuississe Nero ui
 debitur. Hæc itaq; uiri cū aiaduuerent: & per eos: quos retuli tyrannos i sūmū de
 decus ignominiaq; deductū imperium uiderē: cōsultores uos elegi deliberaturus
 quo pacto illud hoībus iā inuisū odiosūq; cōstituerē sit opus. Ad hæc apolloni/
 us tibicen quidā inquit ualde sapiens discipulos auditū mittebat ineptissimos ti/ Tibicen
 bicines: ut ex eis quo pacto canendū non esset adiscerent. Tu itaq; rex quō imp̃a/ mittebat
 dū non sit: ab his qui male imparunt iā didicisti: quō āt oporteat impare deiceps auditum
 cōsiderabimus. Tunc eufates clanculū iā Apollonio inuidens q; ei plus adhibere ineptissi/
 fidei regē uidebat: q; oraculis soleat: ii qui ad ea consulēda accedūt. ac ppea supra mos tibi/
 modū inflat: iūcū alcius. q; cōsueuerat uocē tulisset: nō opus ē inq; pro eorū successi/ cines.
 bus cui piā adulari: neq; cū illo temere effertiq; preter rōem aliqd egerit sed magis Verba eu/
 reprimere: cohibereq; tales decet: si ueri phi sumus. Quæ. n. utq; agēda cēnticon/ phratis.
 suluisse prius oportuit: ea quo nā pacto sint agēda nos dicere iubet: nondū sciens
 an de reb; uere agibilib; sermo sit futurus. Ego āt Vitelliū funditus pdendū iudī/
 co: q; uiz; sceleratū eē scia: & in oēm libidinē lasciuiāq; psum. Te aut cum uirū
 bonū generosūq; cognoscā decere nō cēleo Vitelliū emēdare. Te uero ipsū igno/
 rare. Quātas uero iniurias: cōtumeliasue Monarchiæ pariāt: nō ex me discas opor/
 tet: cum eaz; plerasq; iā enumeraueris. Nec iuuentutē ignoras. Vbi cōpos tyran/
 nidis facta sibi fuerit cōsentanea opari. Tyrānidē nāq; exercere iā est iuuentutē cō/
 sentaneū q; amare: & ebrietati idulgere: & iuuenis tyrannidē habiturus: nondū oīo
 uiciosus hētur si pter tyrannidē homicida: si crudelis: si lasciuus fuerit. Sin uero
 senex ad tyrānidē accesserit: primū q; talia cupiēs id fecerit accusabitur: q; si hu/
 manus benignusq; apparuerit: nō personæ: sed ætati tribuetur quæ in eo iam perfe/
 cta: & itaq; bonis cōdimentis imbuta sit: insuper si quis iuuenis in hoc peccare cōi/
 cupiuerit: uis peccata partim timiditati tribuetur partim infortuniis: uisi sūt. n.
 pleriq; qui tyrannidē occuparūt qui eā depouere: q; ipsos fortūæ suæ poeniteret.
 aut aliis occupare uolētibus obstitere: ne plusq; uirū timere cogerentur. Sed nos
 quæ de infortuniis dici possent omittamus: timiditatis uero culpā quo pacto ui/
 tabis pferim cū uidearis Neronē metuissē uiz; oīum timidissimū atq; ignauissimū.
 Quæ. n. in ipsum Vindex meditatus ē ea p herculē nūc prima excusationē
 oēm excludunt. Tu. n. exercitū habebas: & copiæ: quas cōtra iudæos ducebas cō/
 modiores etāt ad suppliciiū de Nerone sumendū: illi. n. iādudū desierāt: nō a ro/
 manis tm̃: uerū ēt ab hoībus uniuersis. qui. n. uitā a cæteris separatā uiuentes: neq;
 mensa cū cæteris: neq; sacris neq; cerimoniis ullis cōmunicāt: hi magis a nobis di/
 stare uident: q; susce. aut bac̃tra: aut hoī; utrisq; remotiores indi. Nō igitur decuit Iudeorū
 rebellātes istos ulcisci: quos melius fuerat nō uicisse: Neronē uero omittere: quem uita sepa/
 nemo nō manu ppria optasset interficere: qui potuuit sic dixerim humani sangui/ ta a reli/
 nis gaudebat: & in mediis cædib; cābar. Et ego quidē ad rumores qui de te se quis.
 rebāt: rectas aures semp habebā: cūq; illinc aliquis ueniēs tria iudæorū milia abs Romana
 te narraret interfecta: rursusq; in pugna alia quinq; millia. Ego ueniētē seorsum ciuit. gau/
 apprehendēs interrogabāt cur nō ipse maius aliqd facinus aggredir. Nūc āt cū det popu/
 aduersus Vitelliū bellū susceperis: q; agēda cōsuluiſti. psequere. Sūt. n. & hæc lau/ lari gu/
 de digna. Sed quæ post hæc sequent: ita mihi tradēda uident. Romana ciuitas bēratio
 populari gubernatiōe plurimū gaudet: magnā. n. eorū q; possidet partē sub eius/ ne.

modi gubernatiōe adepta est. Omittē igitur mōarchiā de qua tam multa dixisti: & p̄tatem Romani populi in integrū restitue: tibi uero hāc gloriā uēdicauit liber tatis iniciū abs te romani accipiāt. Dū hęc loquazet eufrates aduenerit Apollō nius Dionē quoq; in eadē esse snia: qd & mitibus: & breuibus uerbis oñderat: q; bus dicentē laudabat Eufratē. An igit. inquit Apollonius: his quæ dicta sūt aliqd addere uult Dion. Certe per Iouē igit illenā alicubi mius recte dixisse uidet̄ eu/

Verba dionis. frates. Q uod. n. melius fuerat Neronē pdere: q̄ iudæos oppugnare merito cōtra te dictū o rex uidet̄: tu. n. laborasse uideris ut insupabilis euaderet Nero. Nā qui oriētes aduersas turbatiōes cōpescuit: ac sedauit. Is eū aduersus oēs: q; b; postea male fecit cōfirmasse uir: Bellū āt cōtra Vitelliū susceptū laudo: cōstitutā. n. iā tyrānū dē soluere maius puto q̄ eandē nascentē opprimere. popularē quoq; gubernatiō nē ueneror: quæ licet optimatū impio inferior hēatur: tyrānide tū & paucoꝝ pōtentia eligibilior ē. Vereor āt ne tyrānidi iā assuefactis Romanis difficilis sit huiusmodi pmutatio: ita ut neq; i libertate degeret: neq; ad popularē gubernatiōē respicere possint: ceu q ex tenebris i sūmā lucē repēte deducti splendorē luminis pferre nō possunt. Q uapp censeo Vitelliū quidē impio priuandū esse: idq; q̄to fieri citius pōt agendū suadeo ac te quidē bellū aduersus ipsum pare dico oportere illi uero nō bellū: sed suppliciū indicere si ipm cepis anteaq; impiū deponat: qd nō multo (ut arbitror) labore assequeris. Posthęc romnais facultatē pmitte q̄uncq; uoluerit gubernādx repu. eligēdi formā. q; si popularē elegerit gubernatiōē: cōcedē: id. n. tibi multis regnis: multisq; olympicis uictoriis erit gloriosus: & ubiq; in tota ciuitate pigeris: ubi ænæ statua tibi erigēt: nobis uero materiā sermonum suppeditabit: ut neq; harmonia: neq; aristogitō tibi cōferri possint. si uero mōnarchia magis illis placuerit: cui potiusq; tibi tradēdū ipiū: nā qd uolēs i cōe cōtuleris: tibi certe potiusq; alii cuipiā dabūt. Posthęc uerba silētiū aliq̄diu secutū ē: re/gisq; facies mētis icernū certamē idicabat. Nāq; cū oia tāq; ipator ageret diceret: q̄tūc eoz cōsiliis auerti dimoueri q; ipio cōstabat. Abrupto āt silētiō Apollōius p nimis igit uiri aberrare mihi uidemini q regē ab his: q; iadudū cōsultauerat deterētes i puerilē ābiguitatē & huic tpi minie oportūnā conieceritis: si mihi. n. uires hñti: q̄s nūc is hēt: cōsulētūq; qd boni p eas hoib; afferre possē hoc mō cōsuluisse tis: recte nimis; uirā pcessisset oīo: phicæ. n. sniæ phōs auditores emēdāt: & corrīgūt: hoī aut cōsulētes iperiis & magistratibus assueo: & cui depolito principatu calamitas ultia & perniciēs iminet: qd mirari opus ē si fortuna oblata munera nō repudiet. Rectū. n. meo iudicio fuerat: ut illa ueniētia susceperet hortariq; ut ip̄is modeste: & prudētē uterē. Si q̄s. n. athlatā p̄tero corpore magnoc; aīo paratū. & mēbroꝝ pportioē bene cōpactū in achaia ad olympios ludos pficiscentem in tuerē: accedēsq; fortiter cōtra aduersarios pugnare cohortaret: iuberetq; illū parata uictoria ne se p̄conis uoce uictorē declarari permitteret: ne uē coronā ex apio acciperet delirate pfecto: & alioꝝ labores illudere uideret. Idcirco nos ad p̄ns cōgitātes: quātas hic uir copias hēat: q;q; armis & oī apparatu istructas: q̄le insuperi q̄tūq; hēat equitatū: ipse p̄tereā q̄ generosus: modestusq; & quæ agenda statuerit perficere potēs ad icepta perficiēda mittamus: oīa fausta p̄pitiaq; ominātes: eiq; his ēt fecliciora pollicētes. Neq; uero id forsitan cogitatis duos ipsi filios eē duosq; iā exercitū ducēs: q;bus nisi imperiū tradiderit inimicissimus uisurus est. Q uid igit. sibi reliquū fiet: nisi ut cōtra p̄ptiā demū bellū gerere cogat. Si uero ipiū su

Verba dionis.

Verba Apollōii

Philosophicæ sē tētix philosophos emendāc

Corona ex apio.

sciperit coles a filiis ipseque in semet ipso: in illo autem filii initent: eruntque prius custo-
 des: non mercenarii: coacti non uultu: beniuolentiaque simulantes: sed apertissimi: cōiū/
 etissimi & amicissimi. Atque ego quidē de nulla Re. P. sum sollicitus. Viuo. n. sub Viuo sub
 diis. Hominū uero gregē ob carētiā iusti modestique pastoris detrimēti p̄p̄iā pa-
 ti moleste fero. sicut. n. uir unus alios uirtute supans popularē gubernationē ita
 trāsmittat: ut unus hoīs impīū eē uideat: ita unus hoīs principatus ad cōmunē
 utilitatē oīa dirigēs atque disponēs instar populi merito hādus erit: Nō soluisti di-
 cet quispiā Neronis tyrānidē o Euphrates: neque tu Dion atque tu Apolloninon tñ
 quispiā nos p̄p̄ea increpabit: neque timidos reputabit si cū plurimi phī innumeras
 iā tyrānides deiecerint: nos in hoc illis inferiores habebimur: quod nihil unquā pro li-
 bertate egisse uideamur: quā ego quoad fieri p̄ me potuit Neronē sim p̄secutus:
 multa inter disputādū cōtra eū dicēs: plurib⁹ et in crudelissimū tigillinū: dū p̄ns
 eēt iuectus. Nā quod in Hispania uindicē audiui. In Neronē p̄pugnaculū parare ui-
 sus sum: Nō tñ ob hoc me dicā tyrānū deieciisse: neque uos: quod talia nō egeritis mol-
 liores: quā phōs deceat arbitror. Oportet. n. phūm q̄ i mētē ueniūt ea p̄ferre: mō Oportet
 rōnē hēant: ne quid stultene quid insane furiose dicat. Viro at cōsulari: quod tyrānū philoso-
 deponere meditet: primo quidē magno cōsilio opus est: ut improuīsus negociū ag-
 gredia: deīn occasione quadā cōueniēti ne peierasse uideat: si. n. aduersus eū quod phum p̄
 se ducē exercitus cōstituit: & cui recte cōsulare: & pro quo acturum oīa iurauit ferre co-
 arma sic illaturus: primū apud deos excusare se oportet: ut eos consensu peieret.
 Multis insup amicis indiget: neque. n. sine p̄sidio: ac stipatorib⁹ aggredi rē eius mo-
 di pōt. Pecuniis insup multis ad uires cōparādas egebit: is p̄sertim: quod hoīem sit in-
 ualurus ubique terrarū: dñantē: oīū quoque ad hanc moliedā tēp̄usque lōgissimū req-
 ritur. Atque hęc ut cūq; uultis accipite nūq̄. n. q̄ cogitauimus p̄mutātes ita redar/
 guemur: sicut iste. Fortuna. n. certātes quicquid nō adiuuauit: insup quies de illo sermo/
 nes in uulgus futuri sunt cōsiderādū est si eū: quē heri impatorē a ciuitatib⁹ hoc
 ipso in tēplo coronatū: & iura populis dantē oēs uiderūt: hodie uideat p̄ p̄conē
 edicere post hac regno dimisso priuatū se eē uictur⁹: quod regnū incōsulto: ac teme-
 re iuasisset. Insup sicut cogitata ad finē pducēs: p̄mptissimos custodes hiturus ē:
 eos: quib⁹ cōsiliis talia aggressus est: ita si mentē ab his q̄ antea agēda sibi uisa fu-
 erāt: p̄mutauerit acerrimis hostibus iisdē utē. Hęc libet iocūdeque audiēs Rex In anima
 in aīa inquit hitas mea. neque. n. aliter tā clare: quā cogitaueri exprimere potuisses. Te Te habitas
 igit sequi. Nā diuinū esse arbitror quicquid ex te p̄dit. Propterea quicquid facere bonū re mea.
 gē oportet me doce. Tūc Apolloni⁹: nō a me docēda inquit o rex polcis: regnū. n. Regnum
 maxia res est oīum: quod apud hoīs sint: nec ullo pacto doceri pōt. Vexi tñ agēdo maxima
 recte agere meo iudicio uideberis: ea referā. Diuitias igit primū magni existia: nō res.
 quæ in occulto repositæ iacēt. quid. n. hęc ab harenæ cumulo differūt: nec ea quod ex
 collatiōe tributōrū a gemētib⁹ hoīb⁹ pueniunt. Attrū. n. sordidūque putādum est Aug. for-
 aug: quod ex lachrymis oriē. Diuitiis at optime supra reges oēs uteris: si cum egē/
 tib⁹ eas cōmunicaueris. Diuitibus autē p̄mittes: ut facultatibus suis tuto frui ex lachry-
 possint. Ne tibi liceat quodcūque uolueris caue. sic. n. reb⁹ modestius uteris. Emi mis oriē.
 nentiores spicas quicquid supra ceteras se attollūt nō amputato. iniusta. n. est i hoc Eminētio
 Aristotelis rō: Sed difficiles hoīs molestosque potius tāq; spinas e segetib⁹ auferi: & res spicas
 res nouas molientibus terribilē te ostēdeminitādo tñmagisq; puniēdo. Lex uero nō ampu-
 tibi ē rex dñet. eris. n. in illis ferēdis modestior: si tu quoque ipsas nō cōtēpseris. tato.

Lex tibi Deos nūc magis q̄ antea uenerare: maiora nāq̄ ab illis accepisti pro reb⁹ ēē ma/
 dnetur. gnis illos p̄care. Q̄ uē ad impiū attinēt: tūq̄ Rex administraq̄ aut ad corpustq̄
 priuatus. Talos autē & ebrietatē & amores: ut fugias quid te moneā: qui nec etiā
 dū ætas ad illa te ferebat: unq̄ talia ut aiunt laudasti. Filii duo tibi sunt o rex: &
 hi qdē ut ferē generosi: ipsis igi fortissime impia. Nā si illi aliqd forte deliquerit
 tibi p̄fecto calūniā asserēt. Minitare quoq̄ te illis regnū nō traditurū nisi boni
 honestiq̄ eē p̄seuerauerint: ne tūq̄ h̄ereditatē aliquā ipiū existimēt: sed q̄si uirtu/
 tis honestatēq̄ mercedē. Voluptates Romanis insitashæ uero multæ sunt: oportet
 meo iudicio paulatim auferre: difficile. n. est populū ad uitā oīno modestā re/
 p̄te traducere: sed oportet mediocritatē q̄ndā illoꝝ mētib⁹: p̄tim apte: p̄tim oc/
 culte inferere: quo facili⁹ illos emēdes. libertorū at̄ & seruorū: quos tibi impiū cō/
 cessit: delicias auferre: eo humili⁹ seruire ipsos assuefaciēs: quo maiori dñio subditi
 sūt. Nūc de ducib⁹ aliqd restat dicere: q̄ ad populos gubernādos p̄ficiscunt: non
 sane de his: quos ipse dedita opa mittis. His. n. ex optimorū numero lectis magi/
 stratus dabis: sed de his loquor: q̄ sorte magistratus accepturi sunt. hos. n. gētib⁹
 eē debeāt ad q̄s gubernandas: eos mittes accōmodatos eē dico oportere: qd̄ fors patit̄: ut q̄
 græce sciunt: græcis p̄sint: q̄ at̄ Romane locunt̄: his p̄sint: qui eādē locutionē h̄nt.
 Cur at̄ hoc mihi in mentē uenerit explicabo. Dū in Pelopōnēso uersaret uir græ/
 ciæ p̄sidebat ignarus græcæ linguæ: ita ut nec ipse græcos: nec ipm̄ græci loquē/
 tē ullatenus itelligerēt: errabat igi ipse p̄lexq̄: & in multis ēē fallebat: focii nāq̄
 & iudicioꝝ miniltri pecunia corrupti puerse cās iudicabāt calūnias in p̄sidē ue/
 lut in seruū referētes. Atq̄ hæc sunt o Rex q̄ hodie tibi dicēda cēsui: alias ēē plu/
 ra loqr̄: nūc q̄ ad regni gubernationē attinēt: p̄sequere: ne subditis eius ociosus ui/
 deare. Tūc Euphrates. Ego qdē inquit his q̄ dicta sunt assentior. Quid. n. aliud
 post magistrorū orōnē facere p̄nt. Hoc tñ: quod omīssum uidetur subiciā: phīam
 o rex: q̄ de reꝝ natura est coleat uenerare: q̄ uero de diis loq̄ se p̄stet̄: omittere:
 reiice: tales. n. phī de diis mētientes opiniones multas: & insanas nobis ingerūt.
 Hoc uero aduersus Apolloniū dicebat: q̄ nihil ea re cōmotus una cū sociis abiit
 studiis suis operā datur⁹. Cū Euphrates absentē Apolloniū audacius inuehi pa/
 rare: aduertit id rex: eoq̄ repulso uocate inqt eos q̄ impatoris opa indigēt: & cō/
 filiū in suā formā redigat̄: neq̄ aīaduertit Eufrates eā rē sibi ipsi calūniā attulisse
 inuidus. n. cōtumeliolusq̄ a rege iudicatus est. Quos at̄ de gubernatiōe popula/
 ri sermones habuerat: nō q̄ ita sentiret locutum fuisse cōstabat: sed ut Apollonio
 aduersaret̄ in his q̄ de impio opinabat̄. Non tñ illum a se dimouit impator: aut
 ullum iracūdiæ signū cōtra eū ondit: neq̄ chionē laudauitq̄ cū Euphrate sentire
 uisus est: atq̄ eūdē amare nō destitit. Iucūde. n. disputatiōes audiebat: cōtēriones
 prinaces oderat: & iucūditatē q̄ndā in orōne p̄ferebat: qualē rēpla pactis sacrifi/
 ciis adhuc fumātia spirāt. Apolloniū at̄ rex non solū amabat: sed antiquorū facta
 recēnti assistebat: p̄libēt̄: iucundeq̄ illū audiebat: cū de Faraote indo referret̄
 & flumina belluaq̄ i india reptas describeret: multo at̄ magis cū differeret q̄liā
 q̄ra q̄ dii imortales erga impiū portēderēt. Rebus dein̄ Aegypti cōpositis cū di/
 scedere statuisset ipator: secū ducere uolebat Apolloniū: q̄ sibi tunc eundū nō cē/
 fuit his rōnib⁹ se excusans: q̄ nodū totā uidisset Aegyptū: neq̄ gymnosophistas
 eēt allocutus: cū uehemēt̄ cupet indorū sciam: Aegyptiorū sapiētia cōparare: &
 ex fontib⁹ bibere uñ nilus orit̄. Rex igi cū aīaduertēs pegrinationē in Aethyopiā

Q uales
 p̄cōsules
 eē debeāt

Phīam
 cole.

Iucūde
 disputa/
 tiones au/
 diebat.

ipsum meditari nunquid aliquñ nri recordaberis inquit. Per Iouē inquit Apollos/ nius recordabor: si rex bonus eē pſeuerabis: & tuimet ipſe memineris. Poſt hæc ſacrificiis in tēplo pactus rex illi munera publice pollicitus eſt: ipſe uero tāq̃ acce/ pturus: quānā inq̃ munera mihi dabis: cui rex decē tibi nūc inq̃ dabo. Cū aut̃ Romā ueneris oīa mea tibi dabo: oportet ig̃r inq̃ Apollonius tuis rebꝫāq̃ meis Scitum. parceret: neq̃ nūc particulā ullā ex eis diſtrahere: qñ oīa mea ſunt futura: ſed hoꝝ o rex curā hīc uolo: q̃ nōnullis indigere uidebunt: manu mōſtrās eos: q̃ cū Euſra/ te erāt. Ipſos ig̃r audacter quodcūq̃ uoluiffent petere iuſſit rex. Erubefcēs autē Dion cōcilies me uelim rex p̃ceptori Apollonio: pro hiſ: q̃ aduerſus eū dixiſſe uī/ ſus ſum: cum eius ofonj antea nūq̃ cōtradixerim: Eius uerba rex collaudās: heri inq̃ ab ipſo petui: & iā oīno peractū eſt. tu at̃ munera inſup q̃ uis pete. Tū dion/ laſtenes inq̃: ex apamea: quæ in ponto eſt oriūdus iā pridē una mecū philoſo/ phatus chlamidē poſtea & militariē uicā adamauit. Hunc qm̃ phiam rursus cu/ pere tradūt: militia miſſum facias rogo. Ipſe. n. hoc uehement̃r cupit: opus itaq̃ noſtrū utriq̃ p̃gratū facies: mihi qdē ut illum poſſim uiꝝ bonū efficere: illi autē ut arbitrio ſuo uiuere poſſit. Tūc impator militia inq̃ ſolutus laſtenes eſto: quæ uero militibꝫ merces daſ: eā quoq̃ ſibi dari iubeo: qñ te atq̃ phiam amat. Inde ad Euſtratē ſe conuertit: qui cū in epiſtola ſcripſiſſet id: qd̃ petebat a rege: ſibi cā quali ſeorſum lecturo porrexit. Volens at̃ rex Apollonio & Euſtrati materiā quā dā ſermonū p̃bere corā oībus epiſtolā legit. Petebat at̃ Euſtrates munera partim ſibi: partim amicis ſuis: munera uero pecuniæ erāt: atq̃ aliqd̃ ēt ſupra pecunias. Ridēs ig̃r Apollonius quō inquit cā multa de populari gubernatiōe diſſeruiſti: tāca munera a rege petiturus: Et has quidē diſcordiæ: q̃ inter Euſtratē & apollo/ niū exiſtere cauſas inuenio fuiſſe. Cū ex Aegypto rex deceſſiſſet: mordacioribus uerbis inuicē altercarunt: & Euſtrates quidē iracunde Apolloniū conuiciabatur. Apollonius uero philoſophice magis illum arguebat: rōnē afferēs eoz: quæ ipſi Morda/ obiciebat. Quid ig̃r in Euſtrate rephēderit Apollonius: q̃ aduerſus phiam egiffe ciora uer/ uidereſ ex Apollonii ad Euſtratē ſcriptis epiſtolis intueri licet: quas ego huic opi/ ba inter/ ſerferēdas nō putauī: quia nō. Euſtratē uitupareſ: ſed Apollonii uicā hiſ: qui eam Euphratē ignorafſent notā facere cōſtitui. Id at̃ qd̃ de ligno dicē: cōſtat at̃ in Apollonium & Apollo/ dum diſputaret illud fuiſſe cōiectum: mō attigſſe at̃ ipm̃ multi quidē eius impo/ nium. tentiæ tribuūt: qui p̃cicit: ego autē rōnī eius: qui petebat adſcribo: q̃ ſic uiſus eſt iracūdiā uoliſſe cū dionis phia rhetoricis pigmentis nimīū cōpta nimisq̃ ad au/ diētū uoluptatē accōmodata uideret. Apollonio: ut illū emēdaret o Dion inquit ſibia: & lyra potius q̃ ofone modulare. In plerisq̃ ēt locis epiſtolaꝝ: quas ad dio/ nē ſcribit illecebras ofonis eiꝫ rephēdit. Quod Romā ad regē nō uenerit Apol/ lonius: neq̃ ipm̃ poſt diſceſſum ex Aegypto ſit allocutus: quīs p̃ lras ab eodē ſæ/ pius fuerit accerſitus: cauſas adaperiā. Nero græciā liberā dimiſerat: p̃clarius ali/ qd̃ q̃ ſui mores exigerēt opatus: & ciuitates ad mores atticos Dorioſq̃ redierāt: & ob eaz̃ cōcordiā oīa florebat. Veꝝ tāto bono diutiꝫ p̃frui græciæ nō licuit. Ad/ ueniēs. n. Veſpaſianꝫ libertatē abſtulit: & ſeditionibꝫ in urbibꝫ concinatis multa crudeliter: iracūdeq̃ aduerſus eas geſit. Hæc ig̃r nō hiſ mō: qui talia patiebant: Apollo/ Verū ēt ipſi Apollonio uidebant̃ grauiora q̃ impii mores expeterēt. q̃pp epiſto/ nius Ve/ las hmōi ad regem ſcripſit. Apollonius Veſpaſiano regi ſalutē. Audio te græciā ſpaſiano redegiſſe in ſeruiutē: atq̃ ob hoc aliquid Xæxe plus habere te arbitraris oblitus Sal.

ppter ea uideri minus aliqd hñeñ Nero: ipse. n. qđ hēbat spōte repudiavit. Vale.
 Græcos i Alia insup talis fert: cū te Græci calūniēnt qđ liberos existētēs in seruitutē rede
 seruitutē geris: qđ mea familiaritate: aut colloq̃o indiges. Vale. Alia quoq; talis extat. Lu/
 tedegisti. dēs nero græcos liberauit: tu āt serio laborās in seruitutē redegisti. Vale. & hęc
 qđē sunt in qbus Vespasianū accusat Apollonius: cū tñ audiret ip̃m res oēs impo
 rii egregie disposuisse nō occulte lætabat existimās hac in re magnū aliqd bo
 nū fuisse opatū. Mirabile quoq; est illud: qđ in Aegypto adhuc existenti cōtigit
 Apollonio: Vir qđā leonē mansuēfactū ex loro ueluti canē quocūq; uoluerat du
 cebat. Leo āt nō mō ei: qui se ducebat blādiebat: sed ceteris oībus qui obuiā ac
 cessissent. Tali mō uir mercedē q̃rens multas iā lustrauerat ciuitates: q̃netiā tem
 pla ingrediebat qđ mūdus a cædib; eēt: & impollutus: neq; .n. hostiā; sanguinē
 lābebat: & exoriatas atq; i frustra diuisas sacroꝝ carnes nō attingebat: sed melli
 tis placētis: ac pane ēt: & olērib; uescebat: coctas quoq; carnes edebat: & uinum
 q̃nq; bibere uisus est cū antiquā seruaret cōsuetudinē. Is itaq; Leo ad Apolloniū
 ueniēs: qui tū forte in tēplo sedebat: & ad eius genua p̃cumbēs humilius etiā q̃
 hoīs faceret supplicare uidebat: quod uidentes q̃ astabant mercedis: cā id facere
 arbitrabant. Respiciēs āt ip̃m Apollonius: hic inq̃t Leo me rogat: ut uos doceā
 hoīs animā se hñe. est āt Amasis: quōdā Aegypti rex: Quib; uerbis auditis Leo
 miserabiliter fremēs lachrimabilē rugitū edidit: tū dentib; infren. dēs cū plorare
 p̃culdubio uideret: aptissime lachrimas fundebat: Demulcens igit ip̃m Apollo
 nius: ego inq̃t Leonē censeo Leontopolim mittēdū ēē: ibiq; in tēplo collocandū
 regē. n. maxime in regiā belluā cōuersum tāq; egenū medicare indignū iudico.
 Post hęc: cōgregati sacerdotes amasi sacrificarūt: & belluā torqbus uitisq; redi
 mitā in interiorē Aegyptū misere. tibiis ante ipsam carmina & hymnos decantā
 tes. Apollonius āt iam satis Alexādriz mansisse ratus reliquā Aegyptū lustrare
 atq; inde in Aethiopiā trāsire cōstituit: Gymnosophistas allos cupiēs: cūq; aīad
 uerteret Menippū ob eaquæ a se audierat audacius iā differētē: & ofonis uehe
 mentia plurimū posse: quali quoddā eufrati obstaculū futūz ibidē illum reliq̃t.
 Dioscoridem quoq; ad pegrinationē tolerādā inualidū agnoscēs comitē renuit:
 ceteris in unū cōuocatis: qui plurimi ad se cōfluxerāt post eos: q̃ penes aritiā ip
 sum deseruerāt: pegrinationis suæ p̃positū manifestauit in hunc modū locutus.
 Olympi. Ego amici uiri olympica ofone hoc tpe apud uos utēdum censeo: quæ talis quō
 ca oratio. dā esse cōsueuit. Elidēses cū olympicoꝝ certaminū tps p̃pinquaret: athlætas suos
 ad athlæ. dies. xxx. in ipsa elide iubebāt exerceri. Deinde i unū cōgregatos sic alloq̃bant.
 Itis in certamē o ciues: & uiri estis uincere potētes. cū uero in olympioꝝ cāpum
 uenissent: ad eosdē certaturos his uerbis utebant. Si iā sufficiētē elaborastis: ut
 in olympiis certare positis nec ignaue q̃ppā aut humiliter estis facturi audēter
 stadiū intrate. q̃ uero nō ita paratus est: quocūq; uult abeat. Intellexerunt socii.
 qđ uellent eiusmodi uerba: atq; ex eis circiter uigiti cū Menippo remāserē. cete
 ri uero decē fuerūt: ut opinor deos p̃cati sacrificiisq; tāq; nauigaturi peractis uer
 sus Pyramides iter ceperunt. Vhebant āt camelis a dextra Nilum hñtes: ple
 risq; uero in locis p̃ ip̃m fluuiū nauigabāt ut melius quæ in eo essent oīa cōtem
 plarent: nec ciuitas fuit ulla nec tēplū nec sacellum ad qđ uisendū nō accederēt
 Sacerdotes quoq; oēs adierunt: partim eos aliqua docentes: partim etiā ab ip̃is
 nōnulla discētes: & nauis in qua uehebat Apollonius speculatoriz similis erat.

Profecionē eius in Aethiopiā: & cū Gymnosophistis cōgressum: accessumq;
eius ad Cataractas fontesq; Nili uisendos habet.



Ethiopia totius terræ: quæ sub sole est occidētale cornu occu-
pat sicut India id quod spectat ad orientē & secus meroem:
Aegypto cōiuncta: & ad incognitā Libyæ præ porrecta mari
terminat: qd Oceanū poetæ uocāt uno eodēq; noīe totū qd
terrā ambit mare nūcupātes. Fluiū aut Nilū Aegypto tri-
buūt: qui ex catadupis iniitū sumens: Aegyptū quā uniuēr-
sam inūdat ad Aethiopiā ducit. Magnitudine qdē Indiæ nō cōferēda est Aethio-
pia neq; ulla alia cōtinētis pars: q̄ hoīb⁹ nota sit: q; si totā Aegyptū totā Aethio-
piæ adiiciamus: id. n. facere fluiū arbitramur: nō tñ ambæ cōiunctæ Indiæ ma-
gnitudine adæq̄būt. In utraq; uero fluiui sunt iuter se similes Indus ac Nilus si Indus ta-
qs eorū opa aiaduuerit. Ambo. n. cōtinētē irrigāt æstatis tpe: cū maxie id terrā lis qualis
expetit: soli q; fluiuiorū crocodillos ducunt: & fluiuales equos mysteriorūq; rōnes Nilus.
utriq; pares. Multa. n. indorū ritu sacrificia in Nilo fiūt. Terræ uero similitudi-
nē testant armēta utrobicq; nascētia. Leones p̄terea & elefantī: q; in utraq; capti
seruire cogunt. Præbet insup utraq; feras: q; alibi nūq; repiunt: & hoies nigros
aliæ nullæ cōtinētis ptes ferūt. Pygmarorū quoq; & lattratiū gētes i eaz; utraq; re-
piunt: & alia huiuscemōi innumera miracula. Indorū at grīphes: & Aethiopū for-
micæ q̄q; sint forma dissimiles eadē tñ agei studēt: nā auz; utrobicq; custodire phī-
bent & terrā auri feracē adamare. sed de his satis nra at oīo ad uiq; rediēs q̄ ab eo
fuerit gesta narrabit. Cū ad loca uenisset Apollonius ubi Aegyptus Aethiopiāq;
terminat. Sicaminū at illa uocāt: auz; nō signatū inuenit. Linū p̄terea atq; ebur:
& herbarū radices uarias unguentū insup: & diuersorū genēz; aromata. oīa at in Aromata
uia passim iacebāt certas in ptes distributa: qd at ea res sibi uelit oīdā. pmanet in uia ia-
enī nra et ætate eiuscemodi cōsuetudo. Forz; nāq; Aethiopes instituūt eaz; rez; q̄s centia.
fert Aethiopia: & uniuersam regionē pqrētes uenalia cūcta in unū cōferūt locū:
ubi et Aegyptii pro illis forz; celebrant: & q; apud Aethiopes sunt eaz; q̄s ipsi hnt
rez; cōmutatiōe emunt. Qui igit finitimos ei loco mōtes colunt: nō penitus ni-
grī sed cōcolores: quasi sunt Aegyptiis. nigrescunt. n. minus Aethiopes: paulo autē Cōmuta
magis q̄ Aegyptii. Cū hanc mercādī cōsuetudinē intellexisset Apollonius: nri in tiō mer-
qt optimi Græci nisi obulus obulū pariat & res uenales quo uoluerint p̄cio exti-
ciū apud
mēt pro sui utilitate. minuētēs p̄ciū: aut augētes uiuēt se nō posse dicūt: cū is qdē Aegypti
iā nubilē filiā aiaduerrat. Ille filiū ad uinlē ætatē: p̄iectū alius æris alieni magni os & Ae-
tudine mēte repetat: alius et semī cōstructā domū pficere cupiat: qdē et sese eru-
thiipas.
bescere dicūt si i diuitiis acgrēdis inferiores: parētib⁹ habeant. Quæ res p̄fecto Nigri Ae-
melius sese hērent si tāto in p̄cio diuitiæ nō cēnt: & inter ipsos amaref; æqualitas thiopes.
& hoibus inter se cōcordibus nigrū ferrū iaceret ociosum: & terra una: atq; eadē
oīum uideret. Hæc disputās Apollonius atq; ut consueuerat disputandi materiā
ex tēporis occasionibus caprans in Mēnonis regionē puenit. Ducebat autē eos
adolescēs Aegyptius de quo Talia scribit damis. Timalion erat huic adolescenti
nomen: qui cū nuper excessisset pubertatem pulchritudine adhuc summa uige-

Nouerca bat: cūq; esset natura pmodestus nouerca illū amās insequēbat patrēq; aduersus amās pri ipm irritauerat nō tñ idē quod fedra crimē fingēs sed illū accusabat q; sceminatū uignum. q; uiro similior ēēt q; amatoribus magisq; mulieribus gauderet. Ille igr nauera ti relicta ubi ea q; dixi agebant apud mēphim uersabat atq; illic nauī cōparata per nilū nauigādo sese exercebat. Cū is nauigantē uidisset Apolloniū cū sua nauī ad ipm ueniēs sapiētib; uiris onustā esse nauim Apollonii itellexit: cū ex eo habitu id cōiectās: tū ex libris ēēt qbus iugiter illi incūbebāt. Cū igr ipsi ppiū quasset rogabat ut se sapiētiae amatorē Platonica disciplinā edocerēt. In cū respiciens Apollonius o uiri inqt adolescens hic dignus est qui suarū petitionū cōpos euadat. Interim submissa uoce Apollonius his q; prius astabāt oīa: quae sibi a nouerca cōtigisset enarrabat dū adolescēs pederētū nauigās Apollonii nauigio ad herere laboraret: ubi uero naues insimul cōuenere e sua nauī transfiliēs Timasion eos qui cū Apollonio erāt salutauit. Ipse uero suae nauis gubernatorē antea mouerāt qd de reb; quas in sua nauī ferebat agēdū ēēt. Iubēs āt Apollonius ante suos oculos cōsistere o adolescēs inqt Aegyptie. Indigena quidē mihi ēē uideris qd boni malue abs te sit gestū exponēt a malis quidē p me: qd p aetate licet libere: ex bonis āt laudes meritas cōsecutus mecū una & cū his quos uides sociis pberis Cū erubescētē illū uideret & uarie faciē pmutantē qd ambigeret qd sibi dicēdum: qd ueritēdū ēēt petitionē urgebat Apollonius quasi nihil oīno de illo p nouisset. Tunc uero cōfidēs Timasion o Dii inqt qualē nā esse me dicā: malus. n. pfecto nō sum: utrū uero bonū me extimari oporteat nescio: nā iniuste nihil egisse nulla est laus. Tūc Apollonius pape inqt adolescēs q; similia his q; ab indis accēpi mihi narras. Idē. n. diuin; sentit Iarcas. Sed uñ ubi haec uenit opior uideris. n. a peccatis abhorreret: uehementē cūq; dicere iā cōpisset quo pacto erga se habuerat nouerca: q; tūq; ipse ab amore ēēt alienus clamor ab oibus sublatus ē qd eadē oīa exactissime p dixerat Apollonius. Rōdēs uero Timasion o uiri inqt optimi qd passi estis. n. q; dico a falsitate absunt q; uñ luctus a risu. Tū damis aliud inquit est qd miramur. Idq; tu adhuc nō agnoscis. Te uero laudamus: q; nihil egisse p lae; arbitraris. Apollonius āt an ueneri sacrificare interrogauit: mo per louē quotidie inqt Timasion. Magni nāq; deā illā faciorū apud deos tū etiā apud hoīes. Hoc rīso gauisus Apollonius decernamus inqt o uiri tēperātiā cā adolescētē hūc coronari oportere magis ēūq; Thesei filiū Ippolitū. Ille nāq; ueneri cōtumeliā attulerat: ac ppter ea forsitan uenereorū cupidine nō tāgebat: neq; amor ullus ipm mouebat. sed erat fortis cuiusdā agrestioris: ac rudioris. Is aut a uenere se cōmotū qnq; dictitās: nihil tñ erga amārē mulierē affectus est: sed abiit potius deā ipsam timēs: si ab amore nefando nō abstineret: & deorū quēpiā calūniari sicut Ipolytus erga uenerē faciebat: nullius tēperātiā signū ēē iudico. pclarus. n. est & modestiae maioris indicium de diis oib; bñ loqui athenis praefertim.

Ignotis ubi ēt ignotis diis arae sunt cōstitutae. Talia de timasiōe philosophatus est Apol/
diis arae lonius: Ipolytū ēt ipsum appellās pp oculos qbus nouercā aspexit. Cōstabat autē
cōstitutae illum qnq; in gymnastica corpus exercuisse & uenereorū nō ēē cōptē. Hoc igr
athenis. duce in Mēnonis tēplum uenerūt de quo talia damis refert. fuisse Mēnonē au/
De mēno rorae filiū: occubuisse uero nō apud Troiā: quo ēt neq; uenisse illum unq; cōstare
ne. sed in Aethiopia cū regnasset apud Aethiopes p generationū qnq; spatiū: ipsi tñ
 Aethiopes qm supra ceteros hoīes lōgissimae sunt uitae: quasi in adolescētia Mē-

nonē lugēt:& quæcūq; in acerbo funere dici solēt cōquerunt. Locū.n. ubi tēplū fundatū fuerat:antiquo foro similē dicūt eē:extāt eiusmodi fora qdā in uetustissimis ciuitatibus ubi & columnæ uisunt fragmēta:& parietū qdā uestigia. Præterea sedes & limina & mercurii simulachra partim manu partim uetustate consūptaillic ēt cōspici dicūt. Ipsiū uero Memnōis statua adolescentis ipuberis imāginē refert:est āt ex nigro lapide fabricata:& ad solis radios cōuersa utroq; pedē solū attingens iuxta Dædali statuaria artē:erecēt āt manus sedi innitunt hōis surgere uolētis similitudinē exprimētis. Oculorū āt & totius oris imaginē q̄si loquētis hōis eē perhibet:& hæc quidē antea minorē ipsi dabāt admirationē q; nō nimīū elaborata uideret:& quantū artis operi inesset ignorarēt. Cū uero solis radius statuā attingeret id āt circa solis ortū euenire perhibēt:tū uero supra modū admirabilis uisa est:tūc.n. statuā loq; perhibēt:ubi primū solis radius ad eius os peruenit. Eius oculi splendētes latiq; ad solem expositi sunt:sicut eorū qui ualde solis aspectū tolerare pnt. Sacra igi.æthiopi Soli:& memnoni auroræ fecerūt. Sic.n. ea numina sacerdotes cognomināt:hūc qdē ex matris noīe illū āt q; ea maxime loca perurat & calefaciat. Post id camelis deuēcti ad gymnosophistāz loca p̄ficiēbant. Forte āt illis sit obuiā uir habitu mēphitico indutus & errātī similis:hunc socii damidis:quisnā eēt interrogarūt quibus timasiō me potius q̄ ipsū interrogetis oportet ipse.n.ob pudorē nunq; uobis calamitatē suā aperiret. Ego āt optime uirū noui:atq; illius infortuniū miseratus oīa quæ illi cōtigerit explicabo. Hic uir q̄q; inuitus mēphiticū quēdā interfecit:ppterea iuxta mēphitāz leges exulat:op9 est.n.homicidii reū licet inuitus id perpetrauerit exulare:& ire ad gymnosophistas:q; si ab illis fuerit absolutus tāq; purus expiatusq; in patriā reuerti pōt:si prius ad occisi tumulū ueniēs paruū ēt aliqd sacrificauerit:ātea uero q̄ a gymnosophistis fuerit absolutus in his errare mōtibz ipsū oportet quo ad supplicātem gymnosophistāz miserēt. Timasiōnē itaq; rogauit apollonius quid nudī de hoc exule sentirent.ille uero ignorare se dixit.atq; hoc tñ nouisse mensem iam sextū in his mōtibz hōsem supplicabundū errare:neq; adhuc urniā criminis a nudis meruisse. Tūc apollonius uiros inquit mihi nō sapientes enarras:si hunc absolute cūctant:neq; sciūt filiscū quē is interfecit a thamo ægyptio originē trahere:q; thamus nudorū regionē q̄nq; populatus ē. Admiratus timasiōn qd̄ dicis inquit. Hoc ipsū ait Apollōius:qd̄ adolescēs ille opatus:thamū.n.res nouas q̄nq; apud mēphitas molientē redarguerūt cōuicerūtq; gymnosophistāz. Ille uero iudiciū effugiēs nudorū oēm regionē uastauit:euasitq; apud mēphitas latro insignis ex huius gñe filiscus natus est stirpe in tertiā decimā gñationē iā ppagata:quē execrabilē his eē decuit:quorū regionē thamus uastauit:& hūc tāq; sapientē ab iisdē corronari oportuit:ēē si cōsulito illū iterfecisset. Cū āt inuitus p̄ ipsis tñ sit opatus tāq; p̄fanū a se depellere inhumanū uir. Sapiēs igiē adolescēs q̄nā ē ingt apud nudos agnosces:sed q̄nī mihi nefas ē sanguine pollutū affari bono aio illū eē iube:& expiationē criminis paulopost cōsecutus fore nūtia:si eo uenerit quo uenire iussero. Manfio: quo post q̄ ille dictis eius obtrēperās uenit apollonius ea mysteria pagēs q̄ pythā nudorū goras Empedocleēz p̄ expiationē fienda docēt domū redire illū iussit tanq; criminis absolutū & expiatū. Posthæc oriētē sole ex eo loco discedēs circiter meridiē ad nudorū māsiōnē puenerūt. Incolūt āt gymnosophistāz siue nudī egregie formā rū i ethiopia. a natura tumulū parā: a nil ripis distantē:sapientia uero magis ab idis superā pia.

Mēnōia.
statua.Statua
loq; ta
cta radio
solis.Homici
da exulat
expia
a gymno
lophistis.Manfio
nudorū
gymno
lophistā

tur: q̄ ipsi ceteros ægyptios eadē superēt. Vtunt āt eo habitū quo mēssores athe-
nis uti solēt: arbores illic per paucas regio p̄fertur: q̄ ipsi locū hēant nō sane ma-
gnū ubi de rebus cōibus tractat: nudi cōueniunt Sacrificia nāq̄ nō simul ut in-
di faciunt sed alius in alia tumuli p̄ter & seorsum q̄sq̄ studia exercet sua sicut ab
ægyptiis tradit. Colūt āt oīum maxie Nilū quē fluiuit terrā simul & aquā eē ar-
bitrātur. Tugurio āt & domo nihil indigēt: cū sub diuo degāt. Diuersorū tñ ho-
spitib⁹ cōstituerūt parua porticū: & illi æqualē in q̄bus apud elios athlātæ meri-
dianā p̄conis uocē expectāt. Hoc loco refert damis euftratis opus quod licet ridi-
culū uideat: æmulationē tñ ab̄itionēq̄ ipsi p̄fōndit maiorē multo q̄ phūm deceat.
Nā cū sapius apolloniū dicentē audiuisset euftrates uelle se in dōz sapiētā ægy-

Emula- p̄tior sapiētā cōferre: misit ad nudos trasibulū ex urbe naucratide oriūdūq̄ ap̄
tio eufra- illos apolloniū calūniare: diceretq̄ se colloqui amicitiaq̄ iūgēdā cā ad eos ue-
tis phi. nisse moneretq̄ paulopost tyaneū quēdā ad eos esse uenturū: cū quo magnū ipsis
certamē instat: q̄ se tyaneus multo sapiētiorē extimat p̄p̄ in dōz sapiētes: quos il-
le sūmis laudibus sp̄ effert. Præparasse quoq̄ dicebat illū rōnes innumeras. quibus
eos redarguat imperitiā: cedere āt neq̄ soli neq̄ cœlo aut terræ. sed illa uehere
mōueretq̄ ac p̄mutare ut cūq̄ uoluerit. His apud nudos cōpositis trasibulus nau-
cratide discessit: illi āt uera eēq̄ audierāt existimātes: ueniētē apollonium alloqui
recusarūt: sed res magnas inter se se tractare simulātes: tū demū colloquēdi facul-
tatē apollonio facturos dixere: cū a rebus grauioribus oīū dare: si prius tñ in-
tellexissent: qd sibi uelit: & cuius rei cā ad eos accesserit. Iussit āt qui nudos man-
dato illū excepit interea in porticu quā diximus p̄manere. Cui Apollonius de te-

Cœlū p̄- sto inq̄t mētionē facere tibi nō est opus: p̄bet. n. cuiq̄ testūq̄ hic est cœli cōditio
bet cuiq̄ clāculū his uerbis nudos mordēs q̄ nō p̄p̄ tolerantia sed p̄pter necessitatem nudi
testū. manerent. Quid āt uelim aut cuius rei cā huc uenerim ipsos non cognoscere ne-
quaquā miror uerūtāme indi me nihil tale inuenerūt. Post hanc Apollonius ar-
bori inuixus: oīa q̄ cū illo loquutus fuerat ad socios retulit: Tū damis Timasionē
seorsū auocās: dic inquit optime uir nudos sapiētia q̄nā est: aut qualib⁹ de reb⁹
habet? Nā te sapius illos cōuenisse scio. De multis inquit ille ac maximis rebus
illoz sapiētia. Vex enī uero Damis inq̄t mius prudētē ab eis fieri uirū nūc erga
nos faciūt: nolle. n. huiusmodi uirū alloqui p̄sertim qui sapiētia cognoscēdā cau-
sa uenerit: atq̄ saltu erga ipsū uti: quid pr̄ se ferat amice nescio p̄ter q̄ elatio-
nē sūmā atq̄ superbā. Plane inquit fateor timasion & tātā p̄fecto: quantā in his
ante hac nunq̄ aduertit: cū bis iā ad eos accesserim. Sēper. n. humani benigniq̄
erga ueniētes ad se fuere. Proxie nāq̄ dies ut arbitror ab hinc quinquaginta tras-
ibulus huc accessit: uir ut mihi uisum ē nō multū supra ceteros in phiā pitus: illi
uero iocūdissime ip̄m susceperūt cū se ab euphrate missū eiusq̄ discipulū eē dice-
ret. Tū damis qd mihi inquit narras adolecēs? an tu hoc in loco trasibulū nau-
cratidē uidisti? Immo inquit hīc abeūtē ego mea naui detuli. Tūc indignatus da-
mis o qui oīa regis Iuppiter & o Pallas exclamauit: q̄si scelestū aliqd facinus au-
disset. Hunc itēpellās Timasiō is inquit uir heri cū itērogassem: quīnam esset
dignū cui secreta manifestaret me putauit: tu uero nisi mysteria sint hęc: quī
nā hic sit edoce: forsitā. n. aliquid referre potero: uñ tu qd q̄ris iuenias. Postq̄ igitur
audiuit ex damide tyaneū hūc eē iuenisti iam inquit negotiū tuū. Trasibu-
lus. n. mecū in nilo nauigās: cuius rei cā huc uenisset a me itērogat⁹ prudēciam

suā minime bonā mihi narrauit; cū se diceret suspitiōibus gymnosophistas cōtra
 Apollōiū ipleuisse. Cūq; horū nihil apollōio narraſſet tātū mō se nudos alloquatū
 fuisse dixit. Seorsū āt damidi/cras inqt adueniēt suspitiōib9 plenī q̄s a tralibulo
 acceperūt. Apollōius uero sociiq; reliquā ei9 dici pte nō nimium digna narratu
 colloquētes pegerūt: cenati postmodū eo ipso i loco dormierūt. Pſtridie Apollōi Solē ado
 us mane ut iolebar sole adorato cogitabūdu pſtabat: currēs āt ad eū Nilus: q; cat
 teris nudis iunior erat: nos inqt ad te uenimus apollōi. Nō i merito inqt apollōius
 ergo. n. ut ad uos uenirē lōgissimū iter a mari hucusq; pagraui: atq; hāc dicēs ab
 euntē Nilū sequebat: cūq; tecus porticū gymnosophistis obuiaſſet salute prio da
 ta atq; accepta ubi nā inqt apollōius cōsedebimus. Illic thespion inqt eū: quē dixi T espion
 mus locū manu demōstrans. Erat thespion iter nudos natu maior & ceteros tāq inter nu
 dux a ncedebat. illi āt uelut græcoz caulidici tardo cōpositoq; gradu seniore se dos natu
 quebātur. Postq; oēs utcūq; fors tulit cōfedere: neq; n. cert9 cuiq; locus erat cūcti i maior.
 thespionē sermōis auctore cōuersi sunt. Ipse āt i hūc modū loq exorsus ē. Pythios
 ludos atq; olympicos te uidisse cōstat apollōi. id. n. stratocles pharius nobis retu
 lit: q; te ibidem cōspexisse narrabat: qui igi. ad pythios ueniūt tibiis & cātibz ac Phytii lu
 psalmis inuitā: quippe qui ad comedias tragœdiaſq; uocētur: spectaculūq; tādē di.
 similiū rex illis pponit. Qui uero olympiis pſunt: hāc tāq iutilia locoq; minie Olympii
 accommodata poſthabēt: cū illuc euntes nudos athletas i cōspectū sint habituri: si
 cut ab hercule fuit institutū. Id ipſū apollōi meditare ab idorū sapia: huc ad nos
 accedēs. illi. n. tāq ad pythia cōuocātes uariis deducūt illecebris: nos āt uelut i oli
 piis nudi pmanemus: nec nobis aliquid terra subſternit: neq; lac ueluti bacchanti Velut in
 bus: aut unū pbet: neq; sublimes a terra nos aer subſtinet: sed i ipsa terra pſtrati olympiis
 utuimus ab ipsa accipiētes ea q; naturaliter pſert: ut gaudeat ea pbens: nec tormēti nudi per
 tis inuita præbere cogat: Quod uero nos fieri sapiētes nō sit ipſoſibile hāc ar bor ſa
 bor oſndit. Erat āt ultmus tertia ab illa: sub q; diſputabā: nō sapientē ſalutauit Apo pientē ſa
 loniū nō antea tñ q; illi eſſet a theſpiōe ſperatū. Et erat uox diſtincta quidē ſed te lutat apo
 nius & foemineæ ſimilis: Hoc āt illi ſignū tāq ex oppoſito indoz oſnderūt: auerte lonium.
 re ab eis credētes apollōi mentē: qui ubiq; indoz ſacta dictaq; ſactabant. Poſtea In ueſcē
 ſermonē hoc mō pſequut9 ē theſpiō. Sapiētī ſatis ē: ut in ueſcēdis cibis purus ſit do purus
 atq; ab oib9 abſtineat q̄cūq; ſpirāt: inſuper a cupiditatib9 q; p oculos accedūt: ca ſit.
 reat pterea ſuidētia: q; iniuſticiæ magrā ad mala facinora mētē ac manū impellit.
 Miraculoz uero oſtatiōe: aut arte uiolēta nō indiget ueritas. Licet. n. delphicum
 apollinē intueri: q; medium græciæ tenēs: uaticinii rñſis clarus hētur. ibi igi. ut tu
 ipſe noſti. qui ab oraculo aliquid poſcit breui admodū oſone: quid poſcat exponit
 apollo āt nullis portētis pmiſſis: q; ſibi uidēſ rñdit: q; ei ſacillimū eēt totū pnaſcō
 cutere: & caſtaliæ fontib9 mutatis uinū effūdere cephiſiq; curſū morari. Ille āt ni
 hil horū iactāter faciēs pure ueritatē pſert. Puram9 ē nec aux: nec tā pēlara dona
 q; i tēplo cōſpiciūt illo uolēte afferrī: nec tēpli ſtrūctura gaudere ēt ſi duplo mai9
 ac pēlari9 ſtrueret. Incoluit. n. & humilē caſā is de9: & tuguriū illi luteū paruūq; Frugali/
 cōpactū fuit: ubi apes fauos: & aues plumas cōgeſſiſſe tradūt ſfrugalitas. n. ſapiæ tas ſapiē
 ueritatis magiſtra: equā ſi laudaueris pculdubio ſapiēs uideberis fabulaz q; ſunt tix magi
 apud indos oblitus. Fac. n. aut nō faci: & ſcio aut neſcio: & hoc aut illud quid ſoni ſtra.
 tu indiget aut tonitru: uel ut uerius dicā attonitatione. Vidisti ēt aliqñ in pictu Prodicti
 ris rōncm eandē & p̄dici Hercule: quē adhuc impuberē & ad electiōē iſufficiē Hercules

Virtus rem uirtus ac uirtū adprehēſū ad ſe trahere nitebant. Erat autē hæc quidē auro mo
 Vitiū. nilibuſq; ornata: ueſte inſuper purpurea: & faciei pulchritudine nigræ comas præte
 Pro Cic. rea diſcrimiātas uariis nodis alligata & pictis ſuperciliis fulgēs: aureos quoq; cal
 Virtus ceos geſtās tumido elatoq; greſſu incedeſat. Altera autē elaboranti ſimilis aſpectu
 horrida. horrida macie quoq; & ſqualore cōfecta: nudis autē pedibus: & ſordida ueſte ami
 ctu nuda potius appareret futura: niſi quod in ſœminis pudendū eſt agnouit
 ſet. Idē igit & tu cogita Apolloni in medio te cōſtitutū eſſe indoq; noſtraq; ſapiē
 tia: atq; illā quidē audire dicentēq; dormituro tibi flores ſubſternet: potabitq; la
 cte & ſano nutrit: mel quoq; ab eadē accipies: & ad uolādū plumas qñcūq; uo
 les: tibi autē fameſcētī tripodes & mēſas aureas circūponet: nec erit in ea re quicq;
 laborādū: ſed ſpōte ſua ad te hæc oīa ueniēt. Altera uero cōtraria oīa pollicet: pri
 mo quidē q; in ſordidū humi iacebis nudus prætea & ueluti nos laborāſi deges. q; qd
 autē nō laborātī tibi acceſſerit id neq; charū neq; iocundū putare debebis: neq;
 uero iactator eris: nec ſupbite amator iubebit quoq; a ſomniōq; uiſiōibus abſtine
 re: atq; ab hiis ſcīpue. q; a terra. pueniunt: q; ſi iuxta herculis iudiciū electionē fecer
 is frugalitatē nunq; cōtemnes: & eā q; ſecūdū naturā ē paſimoniā nō reiiciēs mul
 tos leones ſuſaſſe diceris multaſq; hydras obrūcaſſe: geriones quoq; & neſſos ui
 ciſſe cōplures: & alia qñcūq; de illo p̄dicant certamina. Sin uero cupidōq; opinio
 nē ſecutus auribus atq; oculis aſſentaberis: nec aliis quibus uiſi ſapientior euadeſ
 & nudi ægyptii p̄miū ſies. Hæc cū theſpion dixiſſet oēs in Apolloniū ſe cōuerſi
 rant: ſocii quidē qd aliqd cōtradiſtus agnoſcerēt: ægyptii uero qd cōtra illa dice
 re poſſet admirātes: ipſe uero beniuolentiā eius. & dicēdi modū collaudāſnū quid
 hiſq; dicta erāt addere uellet interrogauit. Ille uero niſi p̄ Iouē inq; ſatis. n. dixiſ
 ſe mihi uideor. Rurſus iterrogāte Apollōio nū ægyptioq; alius quiſq; dicere aliud
 uellet: nihil opus ē r̄ndit theſpiō me. n. audiens oēs audiuiſti. Paulū igit. cūctatas
 Apollonius: & oculis humo defixis q; audierat mēte repetēs. in hunc modū randē
 Oculis humo de locutus ē. Herculis electio: quā cū eēt impubes illū feciſſe p̄dicat: reſert recte a uo
 fixiſmox bis iuxta phæ præcepta narrata ē ſapiētēs ægyptii: ſed ea nūc ad me nihil attinet
 locuti. ap neq; n. de eligēda uita uos cōſulturus aduenio: q; cā iādudū elegerim: q; oīum op
 pol. tima uſa eſt. Cūq; ceteros oēs præter theſpionem ætate aſcendā: decētius utiq; de
 Electio eligēda ſapiētia cōſiliū uobis dare poſſem: niſi uos quoq; iā elegiſſe aiaduertem
 herculis attamē: cū ſim talis atq; in ſapiētia tñ p̄fecerim: nō recuſabo mei cōſilii uobis iu
 apd p̄di dicibus uti: & quō recte hæc uiuēdi rōnem elegerim uos docebo: quā melius nihil
 cum. haſtenus in mentē uenit. Si q; pythagoræ mediocritatē & arcanā phiam aſpexer
 Viſtus rit: nō ſolū ſeiſpſum agnoſcet q; ſiſ: ſed q̄l ēt fieri oporteat: ego uero q; pure ſan
 pythago eteq; aras attigerit cōſiderās: & uentrē quō ab aīaliū eſu purū ſeruauerit: totū autē
 re purus corpus a ueſtibus ex morticina materia cōfectis habuerit impollutum: utq; oīum
 ab eſu primus linguā frenauerit a boue ſilentii documētū ſumens: reliquā uero phiam q;
 aīaliū. uere ſanctaq; cōſtituerit in eius opinionē ſum ſecutus: nō ex duabus unā eligēs ſa
 Silētiū pientiā: ſicut optime theſpion cōſulit: ſed ex pluribus phia. n. ſuas oēs mihi circū
 pythago ponēs opinionones: & ear; ſingulis p̄priū apponēs ornatū in eas me reſpicere iuſſit
 re. & ſana mente quācūq; libuiſſet eligere. Pulchritudo igitur erat oīum admirabi
 lis quædā & diuina: ut facile in ear; aliquas ob ſtuporē quis declinaret. Ego autē
 in oēs figebā oculos. ipſe enī mihi præbebant audaciā: cū ſingulæ mihi iā quid
 ſſent ſtatutæ oſtenderent ac pollicerentur. Cūq; ear; una uoluptatū agmē nullo

cū labore acq̃situs: me diceret: altera uero quietē a laborib⁹: alia rursus lætitiā la-
 bori pmixtā polliceret: atq; ita uoluptates undiq; mōstrarent & laxata uētris ha-
 benat: manus at̃ ad rapiēdas diuinas parat: & oculis nullū frenū adderet: sed cu-
 piditates: amores ceteriq; hmōi affectus passim cōcederent: eaq; una tales pturba-
 tiōes cohibere se iactabat: audax at̃ & cōcētiōis cupida: pturbare cūcta uidebat.
 Erat at̃ forma sapiētiæ diuina q̃dā & uenerabilis: quā ēt pythagoras amauerat: ea
 nō cū cæteris una: sed ab aliis semota tacitaq; p̃stabat: cūq; aliæ dictis n̄ assentiri
 me aiaduerteret: sua uero adhuc uideret ignorare: o adolescēs: igit̃ ego tristis & la-
 bōz plena sū. Si q̃s. n. meas leges secuturus ē: priō qdē ab oīum aialiu esu absti-
 neat oportet: ut uini penit⁹ obliuiscat: ne sapiētiæ poculū pturbet: q̃ i ais a uio ab
 stinētib⁹ cōsistit: nec elaborata uestis illū calefaciat: aut lana ab aialibus detōsa: cal-
 ceos uero ex arbor⁹ corticib⁹ dabo: & ubicūq; fors tulerit dormitabit: q; si uene-
 reoz: cupiditate moueri illos sensero: baratra qdā mihi sū in q̃ ministra sapiētiæ
 pœna ipsos detrudet: atq; adeo sū difficilis: iis q̃ mea studia secunt: ut ēt ligatū uī
 cula iponā. Quæ uero p̃mia maneāt: si hæc tolleraueris ex me audi. Tēperantiā in ais so-
 priō iustitiāq; ex me cōsequeris: nec ulla tāgeris æmulatiōe. tyrānis uero poti⁹ ter-
 ribilis eris: q̃ subditus: deis at̃ acceptior pua sacrificās: q̃ q̃ tauroz sanguinē p̃fun-
 dūt: & cū purus mūdusq; sis: ut ēt futura p̃noscas cōcedā: oculosq; tuos radio lo-
 mie sic implebit deū possis agnoscere. Possis ēt errorē discernē: & umbrosa phā-
 tasmata redarguere: q̃ spēm oris plexq; mētiunt. Hæc itaq; uitā elegi o sapientes
 ægyptii: quā cū recte & iuxta Pythagoræ instituta delegerim: neq; eā sefellī: nec ip̃e
 ab ea sū decept⁹: inā q̃ recte philosophantē agere decet oīa p̃stiti: & q̃ phō se datu-
 rā illa pollicita ē cūcta hēo. Sū. n. de gñatiōe artis cōtemplatus: & uñ sint illius p
 secta principia uisūq; mihi ē ab hoībus ipsā eē natā diuinitate qdā excellētib⁹. q̃q;
 optiē aīam exercuerint: cui⁹ imortale qd & ingenitū fontes sūt gñonis. Huic aut̃
 rōni nō multū assentiri mihi uisū sūt atheniēsē qui platōis sermonē: quē diuinit⁹
 hoc loco sapiētē de aīa ptulit corrūpe uident cōtrarias illi & min⁹ ueras opinio-
 nes de aīa recipiētes. Oportuit at̃ aiaduertere q̃lis nā ciuitas: & q̃le id eēt hoīum
 genus: apud quos nō is quidē hoc mō: ille uero aliter: sed unū idē oīs ætas de aīa
 lentiret ac loqueret. Ego igit̃. sic pacta iuuetā cū adhuc nō satis hæc intelligere mi-
 hi uideret: ad uos respexi: quos fama ē multa scīr de reꝝ natura: & ea quōdā p̃ce-
 ptori meo Pythagoræ narrauisse. Ille uero aliter mihi superstans si tu inquit ama-
 tor eēs: aut in ætate ad ornādū idonea cōstitutus: & adolescēte formoso inuēto il-
 lius amore caperis: p̃fecto quo ciue natus puer eēt inq̃ueres: q; si patre natus es
 set impatorio & bellicoso: auis at̃ primatibus ciuitatistu uero ipsū nauat: cuiusdā
 aut tribuni filiū nūcupares nū illi talibus uerbis gratificari: an potius eundē offē-
 dere putares? q; nō ex patris noīe: sed ignobili: atq; alieno genere q̃si notū deno-
 minares. Cur itaq; sapientiā ab indīs inuentā nō a naturalibus parētibus illā de-
 nominas: sed ab his: qui positiōe suā parētis: maius aliquid ægyptiis tribuent:
 q̃ i itez ut alias euenisse perhibent melli cōmixtus nilus ascenderet. Hæc me pri-
 us q̃ uos adirē ad indos cōuerterūt. q; ipsos putatē ingenio sublimiores esse: ut/
 pote in aere puriore degentes ueriores ēt de natura & diis opinari. q; p̃pius deos tragicus
 & p̃ncipia substantiæ calidæ: atq; animātia generātis habitarent. Cūq; ad eos uenusta
 uenissē: tale aliquid mihi ob eā quā de ipsis habebā expectationem cōtigit: quale uic histri
 quondā atheniensibus ab æschili sapiētiā cōtigisse ferē. Erat nāq; æschilus poeta oniam.

Histriones tragicus: q̄ cū artē eiūsmōi in cōpolitā inornatāq; aiaduueret: choros ī unū cōtra
ornati ue xit disūctissimos antea existētes: & histrionū crebras r̄siones auferēs unici cāt⁹
stibus he plicitate itra scēnas fidā iugulationē excogitauit: ne corā populo trucidationes
roum ab hoīum fierēt: q̄ licet ipsa p se sapiētia carere nemo dixerit: ulterius tñ alqd excogi
elchilo. tādī ē in poetica minus pitus p̄stitit occasionē. Cūq; rursus ille cogitaret: quo pa
Parēs tra cto dignitatē tragœdiis posset asserere: uideretq; eiūsmōi arti sublimitatē potius q̄
gediæ humilitatē cōuenire: apparatus ornatiores īstituit: & herōū figuris magis accom
elchilus. modatos: & pulpitis histriones supimpulsit: ut altæ sicut heroes graderent: uesti
busq; prius eisdē ornauit: q̄s heroes: aut herōū mulieres decere putabat: q̄bus de
caulis atheniēses tragœdiæ pentē illū putāt: & in dionysii festis ēt mortuū iuocāt
Q uæ. n. ab elchilo inuēta tuerūt: ediscunt: ac p̄ceteris habēt ī p̄cio. Vex. n. ue
ro emēdat: exornateue tragœdiæ nō magna ē grā: q̄ breui diei spacio ei⁹ uolu

Silentiū magi ser monis.
ptas: cū bacchanaliū pmaneat. Phia uero. ut Pythagoræ uisū ē cōposita: deide ad
deos trāslata: sicut indi Pythagoræ sapiētiā trātulerūt: nō breuis t̄pis grām pme
ret: sed infinitū: & oēm numez excellētis. Nihil igit indecēs fecisse uē q̄ tā compræ
exornatēq; phiæ amore uict⁹ ē. quā indi cōueniēter collocatē alta diuināq; ma
china ipsā circūdederūt. Q d̄ ar iure illos amauerim iureq; sapiētes iudicauerim/
ac beatos iā uobis ediserēdī: tēpus ē. Vidi. n. hoies in terra degentes: nec tñ in ipsa
ut sine mœnib⁹ tñ munitos: & nihil possidētes: uel poti⁹ oia: q̄ si hæc loquēs ænyg
mata qdā dicere uideor nihil ē mirabile: id. n. Pythagoræ sapientia cōcedit atq;
his ænygmatis uti idē ille pmittere q̄ silētiū sermōis magistrū inuenit. Huius at
sapiētia uos quoq; cōsultores Pythagoræ tūc fuistis: cū indoꝝ sapiētiā laudabatis
p̄pterea q̄ uos quodā indi fueritis. Sed qñ pudore sermōis qui uulgo ferebat: q̄
diuinis portētis ex ea terra pulsi huc uenistis aliud qd uis potiusq; æthiopes ab in
dis ueniētes putari uoluistis: atq; oīa pp hāc euitādā opinionē a uobis facta sunt

Ab indis uos ethio pes uenistis.
oēm itaq; illoꝝ habitū exuistis: q̄ cū ueste simul & illud aslūpturi: ut æthiopes n̄
autē idi putaremini. Deos quoq; magis ægyptio q̄ uestro ritu colere institulistis: ser
mōes insup ne quāq; eoz meritis dignos de indis habuistis q̄ calūniā euitaturi si
eos calūnari cētis a q̄bus uenistis: neq; in hoc modū mēsuræue seruatis unq; iugi
ter in eodē p̄seuerantes: ex quo illoꝝ habitū exuistis. Vex hodierna die huius qd
dico manifestissimū signū dedistis: cū indos cōtentiōis cupidos: & abice loquen
test: ac nihil boni rectiue sentiētes appellaueritis: & miracula dumtaxat & p̄tigia
delusiōesq; cū auriū tū opuloꝝ meditatēs. Cūq; meā sapiētiā q̄lis sit adhuc ignore
ris: absq; sensu tñ de ipsa opinari uidemini. Ego at de me ipso nihil dicā: atq; uti
nā sim talis qualē indi me existimāt. Indos uero quo ad potero maledictis lacera
ri nō pmittā. Vos at (si qd eiūsmōi sapitis: qualē quodā lepidus uti stesichorus qui
de Helena carmē illi qd prius scripserat cōtrariū decātans Palinodiā. i. recātatio/
nē ipsū appellāt: uerāq; ē eiūsmōi oīo) date operā ut & uos meliora his q̄ nup di
xistis p̄feratis: opinionē quoq; quā de illis hētis in melius mutātes. Sin ad palino
diā faciēdā dispositi non estis: saltē maledictis abstinete in eos uīros: quos dii bo
nis quæ contulere dignos iudicantes eius etiā qua ipsi ferunt quietis le indignos
nō arbitrantur. Attulisti præterea o thesion de pythio templo rationē quandam
q̄ simplex & sine apparatu ē debet: exēploq; uisus es templi ex cera quondam
plumiq; compositi: mihi uero nequāq; imp̄paratum hoc esse uidet: nam efficere
ut aues plumas: & apes fauos cōgerāt iudiciū ē alicui⁹ domū p̄parāns: & figurā:

atq; is etiā ut opinor parua hæc & minora q̄ sua mereret sapiētia reputās maius
aliud tēplū & cētēpēda metādū expetiuit: anus āt in ipso auiculas aureas dī su/
spēdisse: cū syrenū aliquā pithia cōtineret. Postmodū uero p̄clarissima dona orna
mēti cā i pithia cōgregauit: neq; statuariæ artis repudiauit industriā: statuas co/
lossosq; p̄multos ad tēplū deducētē: p̄tim hominū: p̄tim deoz; necnō & equoz;
aut tauroz; & alioz; cuiusq; gñis aialiū nec rursus artis troianæ captiuitatē: quā
ibi polygnos pinxit: nō. n. lydiū auz; pythiæ ornamētū putabat: sed græcoz; cā
illud iroduci gaudebat: oñdere illis: cupiēs ut opinor barbaroz; diuitias: ut illas
acgrere magis optaret: q̄ iter se bella gerēdo mutuo populari. Hæc igi græco ri
tu: & suæ sapiæ accōmodato uoluit apparari: tēplūq; pythiū hoc mō splendidū
& ornatū reddidit. Puto ēt ipm ornatus cā r̄sā carminib; dare: nisi. n. huius rei Ornatus
cā id faceret: sic ut opinor r̄nderet: fac aut nō fac: aut uade uel nō uade: tales afci causa re/
sce socios: aut ne afscas: hæc. n. breuia sūt: & ut uos dicere soletis nuda. ipse autē sponsa
ut se magniloquiū: & interrogatib; iocūdiorē exhiberet poetaz; more sua r̄sā cō apollinis
ponit. Neq; uero putat aliqd eē quod nesciat: sed ēt arenæ numez; & maris oēs poetica.
mensuras alserit cōprehendisse: quod tu forsitan iactantiæ miraculoq; tribues:
licet apollo serio prudētēq; id affirmet: & q̄q; uereor ne graui; thespio qd dicā la
tur; sit: tū dicā qd sentio. Anicula; farinario cribro caput obuolutæ ad pastores Anicula; uates.
bubulosq; ueniunt ægrotatib; pecorib; medicinā allaturæ ex arte uaticinādū: ut
aiūt acceptā uolūtq; sapiētes uates appellati. Imo uero sapiētiōres hisq; uere sunt
uates: id ipm & uos erga sapiām idoz; oñditis. illi. n. diuini sūt & istar Pythi tē
pli cōpti & ornati: uos āt sed aliud ulteri; addere nolo. Amo. n. loq̄ndi modestiā: Amo lo/
amāt & idiēq; ueluti linguæ pedisse: quā simul & ducē colo: & q̄ mihi factu pos q̄ndi mō
sibilia sūt: cū amore & laude conor acgrere: id āt ad qd attigere nō possū itactū destiam.
a uitupatiōe relinquo. Tu uero quis homēz; in his q̄ de cyclopi; refert dicentē
audias inaratā atq; nō seminatā terrā imani;simos crudelissimosq; hoies pascere
sermōe gaudes: & eūdē p̄bas si rursus edonii qdā lidiue debacchēt nō falsū cēses
terrā lactis & uini fontes ipsis ad potādū eē daturā: ab his āt q̄ oī sapia q̄si corre
pti bacchāt dona remoues spōte sua ex terra pueniētia. Tripodes quoq; indoz;
cōiuiis spōte sua pdeūt. Tripodes quoq; in deoz; cōiuiis spōte sua pdeūt: &
mars quis idocilis & inimic; existēs: nūq; ob ipsos uulcanū accusauit: neq; hmōi
accusatiōē dii audierūt iniuriā facis o uulcane deoz; cōiuiia exornās: & miracu
la qdā eisdē circūponēs: neq; ob auratas anulas accusat; ē unq; q̄ abuti materia
uideret: aut q̄ auz; spirās effecerit: ornatū. n. itēdit oīs ars qn & ipsæ artes orna Artes or
tus grā sūt adinuētæ. Nuditas āt pedū & uilis amictus & peræ gestatio ornamē natus cā
ti cuiusdā inuētio ē q̄nimo nuditas q̄ utimini cōtēptui cuidā & neglectiōis simili repretæ.
u: cōgruit āt ornamēne ab ipsis ut alii dicūt abest supbia qdā. Solis āt q̄ ab in
dis fit adoratio cōueniētē retinet cōsuetudinē: cū illic eū adorēt ubi maxime si/
bi placere cōsentaneū ē. Dii nāq; terrestres foueis gaudēt: & q̄ in terrā cōcauitati
bus fiūt sacrificia. Sol āt in aere uehitur: decet igi eos qui cōgrue laudaturi eū Solis ad/
sunt a terra eleuari: & cum ipso deo in sublimi uersari: hoc āt uolunt quidē oēs oratio.
indi autē soli etiā possunt. Hoc loco se grauiter suspirasse refert damis: cū talia
audiret: Aegyptii uero p̄ Apollonii orationē sic etant affecti: ut ipse quoq; the
spion quis niger eēt ruboris tū uerecūdiq; signa daret: apparebat autē & in ex
teris quidā stupor ob ea quæ fortiter beniuoleq; ab Apollonio dicta audiuerant.

Vnus aut q cæteris iunior erat noie nilus pp sumã admiratione pñliit/mutatoq loco ad Apolloniũ uenit:& manus ad eũ tedẽs rogabat ut sermones cõuerlatio/ nescq cũ indis hitas ordine referret. Cui Apolloniũtibi qdẽ cũcta natrare nõ grã uarentinq cũ sis ut uideo benignũ& hũanũ& sapiã totiã amator:thespiõẽ uero & cæterosq indoꝝ dicta factaue nugas existimãt minime platurus arbitror in/ doꝝ dicta factaue audire. Ad hæc thespicõ. Si tu inqt mercator eẽs aut nauatãtq illĩc merces aliqẽ nobis afferres:unĩqd iure a nobis petere uidereris:qm̃ ab indis illuc uenirẽt:nõ pbaras illas apud nos deponere:cũ earũ neq p̃gustationẽ nobis ul lã dedisses. Ad hæc Apolloniũĩã inqt p̃bui accipe uolẽtibũ. Sed si qẽ ad mare ue niẽs appellenẽtq nauim cõspiciẽs aduectas merces uitupet:& nauis p̃fectũ statĩ accuset q ex terra ueniat nihil oĩo boni ferẽt(Sicut me nup̃ icrepuit thespio q nullũ boni grã illuc accessi:atq aliis p̃suadere conatũ) nũ cẽses q i talẽ uenerit portũ ancoras iacturos aut rudẽtes explicaturos eẽac nõ potiũ sublati uelis in aliũ pelagũ nauĩ deducturos:ut uẽris potiũ fortunas suas cõmitterẽt:q sic igna/ ris & i hospitalibũ moribũ. Vex ego inqt nilus rudẽtes capio:& tẽ nauis p̃fõnũ rogo ut mercĩũ me p̃cipẽ facias qẽ aduexisti:qnẽt nauĩ si liber cõscẽdã ut ipsã cõcẽptũ:& res oẽs qb̃onusta aduenit. Tũ factõ silẽtio thespio gaudeo inqt Apol loni doluisse te ob ea:q audisti:ru.n.nobis quoq ignoscis p̃p̃ea dolẽtibũq ñfam sapiã anteã q huc accederes accusasti:cũ adhuc ipsã minime cognouisses His uerbis stupefactũ Apolloniũ:qui ab eufrate trasibuloq acta nõ audisset coniciẽs tũ ut solebat q̃cũq fierẽt. Indis inqt o thespio:nihil h̃mõĩ accidisset:nec talia sug gerẽti eufрати mẽtẽ aut aures p̃buiissent:nã cũ sapiẽtes sint oĩa p̃cognoscũt. Mi/

Sapiẽtes

p̃cogno/ scuat.

hi uero cũ eufратemulla priuari discordia itercedit:sed cũ ip̃m a pecuniã cupiditate reuocarẽ dicerẽ nõ eẽ lucrũ laudabile:qm̃ suũ libidini cõsentanea dicere nõ sum uisus:& q tibi factũ ip̃sibilia cẽlebat:p̃p̃ea redarguẽdi sui grã me talia dixisse putauit:nec unq aliquid aduersus me destitit machinari. Sed qm̃ uobis p̃ba/ biliter diceĩ uisus eẽcũ mores meos calũniarẽt aĩaduertite:quo pacto antea sit cã lũniatũ:mihĩ.n.piclitari nõ paũ is ut quẽ aliq̃sp̃iã sit calũniaturũ:nã odio hẽbi turcũ tũ nihil iniuste fecerit. Vexĩt neq illi piculoũ uidẽt exptes:q calũniato/ res audituri sũt.primũ.n.praui loq̃ntiã amatores eẽ dephẽdunt eãq plurĩq ue ritate extirare. Deĩn leuitatis crudelitãtq sectatores putabũt:q i adolecẽtibũ eẽ turpes hĩcũt. Inuidi p̃crea uidebunt auditiois iniustã magistrã iuidiã facientes cũ sint ipsi calũniis digniores:q de aliis allatas easdẽ ueras putãt. Hoĩum.n.na/ tura ad ea faciẽda q credit p̃mprior eẽ.nõ igr̃ tyrãnidẽ exerceat nĩr audiẽdis calũ niis p̃mp̃tũ:neq popularẽ gubernationẽ gerat.tyrãnũ.n.& populi gubernatio sub ip̃o erũt:hoc eẽ idignationẽ qndã ex ip̃so sortiẽt:neq iudicet q̃cũ cum nihil agnoscat:neq nauĩ regat.seditio.n.ĩ nauĩ excitabiẽt:neq exercitui p̃sit:nã aduer sariũbũ hẽbiũneq philosophẽq ita dispositũ eẽnõ.n.uerẽ de rebũop̃iabiẽt. Vobis igr̃ eufrates abstulit eẽ sapiẽtes:quos.n.inanibũ mendaciis seduxit quo pacto se ip̃os sapiã dignos putabũt:a qua discurrũt nõ uerĩsimilia p̃suasi. Tũ demulcẽs Apolloniũ thespio satis inqt de eufrate minuĩtq rebũ locuti sumus:& uos qĩq inuicẽ cõciliabimus.q sapiẽtis eẽ putemus sapiẽter uiuere:uobis at quis me cõ/ ciliabitũopus est.n.eũ qui mẽtius est a mẽdacio expiari. Hæc ut uoles sese ha/ bebunt inquit Apolloniũs:nos autẽ ad ñã studia reuertamur.hæc.n.nos magis cõciliabunt.Expetẽs autẽ nilus diuturnũ Apollonii sermonẽ audire principium

Inquit studioꝝ nꝛoꝝ capere hinc oportet ut peregrinationē ad indos tuā sigillatim
 nobis enarres: qꝫqꝫ cū illis egeris disputatiōes. de rebꝫ. n. ꝑclaris uos fuisse locu/
 tos scio. Ego at inquit thespioꝝ & de faraotis sapia audire aliquid cupio: dicitis. n.
 sermonū suoz imagines ab indis deduci. Principiū igr ofonis Apolloniꝫ ab his su
 mēs: qꝫ in Babylonia gesserat. qꝫcūqꝫ deinceps pacta fuerint diligēter exposuit: illi
 at sūma attētiōe iucunditateqꝫ audierūt. Cūqꝫ interim meridies aduenisset collo
 quiū dimisere. id. n. tēpus nudi ēt sacrificiis pagēdis impiunt. Postmodū Apol/
 lonio lociqꝫ cōnantibus Nilus supuenit panes & olera terrestresqꝫ alios fructus sacrificāt
 afferēs: quos prim ipse manibꝫ gestabat: prim comitibꝫ ferēdo dederat: & urbane
 festiueqꝫ illos salutās sapiētes inquit hęc hospitalia munera uobis mihiqꝫ mittūt.
 ego. n. uobiscū sum cenaturus: nō iuitatus: ut inquit. Nā egomet me ipm inui
 tau. Munus ꝑfecto piocundū inquit Apolloniꝫ affers o adolescēs te ipm primo
 ac mores tuos: qui uere quidē & sine dolo philosopheris: cūqꝫ indoz & Pythago
 raz sapiām diligas: hic apud me accūbe & cena. Accumbā inquit ille epulaz: uero
 tibi nō tñ est: ut explere me possis. Videris inquit Apolloniꝫ multi cibi ēē & ad
 comedēdū ualidus: imo uero ualidissimus inquit ille: qꝫ tātis tāqꝫ lauris epulis abs
 te nūp appositis nō fuerim saturatus: sed paululū cōmoratus itez cōnatatus ad
 te ueniā. qd igr aliud de me sentire aut dicere potes: nisi inexplēbilē quēdā & in
 saturabilē hoīem ēē. Ego inquit Apolloniꝫ te explebo: loquēdi uero materiā ꝑrim
 tu parabis: ꝑrim ēt ego afferā. Cœna dein ꝑfecta. Nilus ego inquit ꝑterito tpe cū
 nudis istis militabā: qꝫ cū expeditis qbusdā aut funditoribꝫ me ipm in acie collo
 cans: nūc at armabor accuratius: & me tuus clypeus ꝑteget. Verz inquit Apollo
 nius ægyptie ne a thespione aliisqꝫ nudis accuseris: primū qꝫ nō magis in me re/
 darguēdo ꝑluteris: dein qꝫ ꝑter institutā uitæ cōcessiōē in mores nꝛos decli/
 nes. Opinor inqꝫ nilus: sed si qꝫ dignus est accusatiōe qui elegit: forte ēt qui nō ele
 git reprehēsiōe dignus. imo uero reprehēsiōe maiore digni redarguent: hęc eadē
 nūc eligētes: qd seniores sapiētioreqꝫ existētes iādudū nō elegerint ea: qꝫ ego nūc
 elegi iustiorē reprehēsiōe illis afferret: qꝫ ex tāta copia nō elegerint meliora: qui
 bus in futurū uti possent. Tūc Apollonius gñose inquit loqꝫis adolescēs: sed uide
 ne abs te in hac ætate cōstitutus: atqꝫ hac sapia ꝑꝑꝫto satis recte dici talia uideā
 tur: qꝫ. n. ꝑbabili rōne mutus illa respuas: tu tñ audacior fortasse uideberis si eis
 ꝑꝑꝫinias: qꝫ ab illis agēda sint potius qui illos seqꝫris. Tū ꝑꝑ Apollonii opiniōē
 cōuersus ægyptius: in quibꝫ inqꝫ oportet adolescētē senioribꝫ ꝑꝑꝫere: in iis eos se
 qui nō reculo: sed cū putarē sapiām apud ipsos ēē: quā nūqꝫ alibi inueniri posse
 arbitrarer me illis addixi: huiꝫ at uoluntatis occasio talis mihi cōgigit. Pater
 meus ad rubrū mare qꝫqꝫ nauigauit uolēs. erat. n. ꝑꝑꝫectus nauis eiꝫ quā ad in
 dos ægyptii mittū: cōgressus at indisqꝫ secus mare degūt: de sapiētibꝫqꝫ illic erāt
 sermones attulit similes iis: quos mō tu nobis de iisdē retulisti. Audiui ēt ex eo/
 dē oīum lōge sapiētissimos nudos ēē: colonos at indoz æthiopes paternā retine/
 re disciplinā: & antiquā respicere originē. Ego igr cū essem adolescēs paternas
 diuitias uolentibꝫ reliqui: & nudus ad hos nudos accessi: ut indoz sapiētiā: aut æthiopes
 illi germanā addiscerem. Et isti quidē mihi sunt uisi sapientes: nō tñ quæ indoz
 sunt sapere: cūqꝫ eos interrogarem: cur indoz philosophiā non seruant: ipsi ca/
 lumnias accusationeqꝫ aduersus illos attulerunt: similes iis: quas tu hodie audiuisti:
 me uero adolescentē adhuc: ut uides: in collegiū suū cooptarunt timentes: ut ar/

In meri/
die nudi

Ego me
ipsum in
uitau.

Inexplē/
bilis ho/
mo est.

Coloni i
dorum
Nudꝫ ad
nudos.

bitror: ne ab eis discedēs in mare rubrū nauigārē: sicut olim fecerat pater meus: quod sane p̄ deos imortales ex aio nō abiecerā: staturāq; usq; ad sapiētū tumultū p̄ficisci: nili te deoz; aliq; huc misisset: q; mihi in hoc fauie: q; neq; in rubro mari nauigās: neq; cū maris eius accolis collocutus indoꝝ sapiām agnoscere potui: nō hodie sed iādudū: ut dixi eā rōnē uiuēdi eligēs: sed q̄ habituz; me putabā nō hīs difficile est at̄ cū a p̄posito q̄s aberrat: ad id redire: qd̄ uenabat. Quod si hos etiā adhuc eadē sequēda cohortaret̄. cōsulerēq; ut quod ego fecissem & ipsi facerēt. Dic mihi qd̄ nimiū uideret audiret? Nō. n. phibet adolecētia ne q̄s possit meli⁹ ēt q̄ senes aliqd̄ discernere. q̄cunq; uero alteri cōsultat eligere sapiām: quā ipsemet elegit: in hoc accusari nō pōt q; aliis ea p̄suadeat: q̄ ipse nō credit. Quicūq; at̄ bo

Bonoꝝ cū sociis na a fortuna cōcessa excipiēs solus illis uti: ipsis bonis iniuriā affert: q; ipsi au /
cū sociis fert ut a plurib⁹ p̄cepta uideāt iocūdiora. Hæc tā efficaciter dicēte nilo de mer /
possessio cede ingt: nū ne aliqd̄ prius dicā cū tantoꝝ meā sapiām ames. Disputemus ingt /
In his q̄ nilus: a me q̄qd̄ uis pete. Peto ingt Apollonius ut in his q̄ elegisti p̄maneas: neq; /
elegisti p̄ molestiā afferas: nudis ea cōsulēdo: q̄ p̄suadere nō poteris. Parebo ingt: & hāc ti /
maneas. bi mercedē polliceor. Cū hæc iter se fuissent locuti nilus Apolloniū iterrogauit:

q̄diū apud nudos futurus eēt: cui Apollonius quoad ingt hoꝝ sapiā dignas mā /
fione cās p̄buerit. deinde ad catadupa fontiu nili uisendoꝝ cā p̄ficiscemur. locū /
dū est. n. nō solū nili principia uidere: sed ipm quoq; audire obstrepentē: hæc cū /
In herba dixissent: & de reb⁹ indicis aliq̄ cōtulissent in herba dormitauerūt. Die at̄ exor /
dormiūt torubi cōsuetas p̄ces sacrificiaq; pegerūt: sequētes nilū oēs ad thespionē prexerūt /
saluteq; mutuo data: & accepta in luco disputādi grā cōsederūt: loquēdi uero p̄ri

cipiū sic ab Apollonio exortū est. Quāti sit faciēdū sapiām nō occultare: sermo /
Loquit nes externi declarāt. Nā cū indi me docuissent q̄cūq; ex illoꝝ sapiā mihi cōueni /
Apollo / te putauit: ego p̄ceptores meos honoris cā noīans q̄qd̄ ab illis acceptā enarraui. /
nus. Erit igi uobis quoq; lucrū aliqd̄ si me uŕa sapiā plenū dimiseritis: nunq; .n. desinā /
res uestras apud græcos p̄dicare. q̄nēt ad indos eadē p̄scribā. Interroga igi in /
quiūt illi: interrogationē. n. oīo sequet̄. Tūc Apollonius de diis ingt primū inter /
rogabo qua nā disciplina cōpulsū tā absurdas ridiculasq; deoz; imagines p̄ter ad /
modū paucas uŕis hoib⁹ colēdas p̄bueritis. Pauca nāq; atq; admodū pauca deo /
rū formæ cōspiciunt̄: q̄ sapiæ diuinitatisue ullū præ se ferant uestigiū. in cæteris /
uero tēplis irrōnaliū aīaliū atq; infamiū potius q̄ deoz; effigies colunt̄. Ad hæc

Quales indignatus thespionē dic ingt apud uos q̄les colunt̄ deoz; imagines. Quales ingt /
deorum Apolloni⁹ pulcherrimas & sibi gratissimas deos elaborasse credēdū ē. Ionē olym /
imagies. picū fortasse dices thespio ingt: aut palladis simulacrū: aut gnidia ueneris: aut ar /
giuæ iunonis: aut alia hmōi: q̄ sūma arte sūmaq; pulchritudine plena dicūŕ. Nō /
de his solū ingt Apolloni⁹: sed in cōi de oib⁹ dico eāq; apud nos est statuariā ar /
tem rōni magis cōsentaneā eē: uos at̄ deridere magis q̄ uenerari deos uideri. An /
igi ingt ille uti phidia: aut Praxiteles cœlū ascēdētes atq; illic effigies deoz; fin /
gētes eas postmodū ad artē retulerūt: aut ē aliqd̄ aliud qd̄ eos fingere aut sculpe /
docuit. Aliud est p̄fecto inquit Apollonius: & quidē sapiā plenū. Quidnā id est

Phāfasia inquit ille. Nihil. n. p̄ter imitationē dicturū te puto. Phantasia inquit Apolloni⁹ /
ī artifice. hæc p̄fecit artifex: p̄culdubio sapiētior q̄ imitatio. hæc. n. solū qd̄ uidit opaf̄: phā /
tasia uero ēt quod nūq̄ uidit: subiciē. n. sibi ad quod ipsa refert̄ id quod non est: /
imitationē p̄terea stupor plerūq; impedit phātasiam uero nihil. ipsa. n. impauida

ferē ad id qđ ei subici diximus. Oportet at̄ qui Iouis cōtēplā effigiē cū cōelo & horis: & astris ip̄m imaginari sicut phidix tūc uenit in mentē. Palladē uero sin- gere cunctabūdā exercitus & cōsilia & artes meditatē & quō ex ipso Ioue p̄siliit: sin uero accipitrē aut noctuā: aut lupū uel canē fingēs in tēpla. defera: pro Mer- curio Palladē aut apollinē feras bestias atq; aues honore simulacroq; dignas: ideo s at̄ p̄cul ab illoꝝ gloria cōstituitis. Tunc thespion uideris inq; curiose nimīū res n̄as p̄scrutari: sapientis. n. est si quicq; ofone apud Aegyptios ip̄imis exprimat. Nō loq; nō audere cōtra deoꝝ effigies aliqd loqui: sed mēte cōsilioq; illas excogitatas esse dū cōtra cēlere. Sic. n. ip̄as uenerabiliores futuras uideri putauerūt. Ad ea subridēs apol- lonius o uiri inq; magnū p̄fecto ex athiopū aegyptioꝝ sapia fructū accepisti: gies. si uenerabilior uobis & deoꝝ imaginibꝯ similior eē uidebit̄: aut canis: aut cieo- nia: aut hircus. (hēc. n. sapientē thespionē audio dicere) q̄ aliā deoꝝ effigies: in illis enīqd uenerationis aut terroris insit nō uideo. Periueros. n. & sacrilegos: & q̄ scurilitate in deos utunt̄ cōtēnere magis q̄ timere eiusmodi tēpla cōsentaneū ē. Quod si p̄p̄ea uenerāda hēc eē uident̄: iga sub ip̄is aliud mēte cōcipi & subin- telligi possit: uenerabiliores utiq; fuisse deos arbitraret̄: si eoꝝ nullū extaret simu- lachrū: sed theologiae mō quodā alio & magis archano uterent̄. Poterāt. n. tēpla Notabile cōstruere: & in ip̄is altaria erigere: itū ē qđ sacrificare liceret: aut nō liceret insti Nullū in tuere: & qbus diebus q̄piā facere: aut dicere opus esset p̄finire: nullū at̄ in tēplo templo si simulacrū h̄re: sed deoꝝ effigies illis relinquere excogitādas: q̄ sacrificatū accede mulacrū. rent: mēs. n. describit & format aliqd omni sculptura picturaue p̄elarius. Vos at̄ hoc ē a diis abstulisti: ne q̄s tāq; pulcros mēte uidere aut excogitare illos posset. Tū thespion fuit inq; Socrates qđā Atheniēsis senex satius: ut uos putabatis: is Socrates canē anserē: platanū deos putās p̄ eos iurare cōsuevit. Minime uero satius habi per canē tus est inq; Apolloniū: sed diuinus qđā uir & uere sapiēs: iurabat at̄ p̄ ea q̄ dixi anserēq; stinō tāq; deos: sed ne p̄ deos iuraret. Post hēc thespion: ut sermonē ad alia trāffer iurabar. ret interrogauit Apolloniū: qđ de laconicis flagellis sentiret: & utrū publice suos De Laco ciues uerberibꝯ cederēt cū se maxime liberos nobilesq; iactarēt: itū cōtra seruos nicis fla- famulosue delinquētes quid facerēt q̄siuit. Nō āplius eos interficiūt inquit Apol- lonius sicut olim cōcessit lycurgus: sed uerberibꝯ itidē in eos aīaduertūt. Græcis uero thespion inquit hac de re quid uidet̄? Sedent inquit Apolloniū tāq; iacin- thia: aut nudos athlētās cū uoluptate & alacritate spectātes. An inquit thespion optimi græci nō erabescūt: cū uideāt eos: qui sibi q̄nq; impaturi sunt publice lo- ris cedi: aut nō pudet eoꝝ impio subesse qui corā oibꝯ uerberant̄: tu uero quō ta- lia nō emēdasti? dicūt. n. te de Lacedæmoniis curā gerere. Age inquit Apolloniꝯ ego emēdare talia possem? Cōsului sane nōnulla: ip̄i uero p̄mptissime q̄ cōsulu- erā sunt executi. Sūt. n. græcoꝝ oīum liberrimi & soli: qui bñ cōsulētibꝯ pareā uerberē: at̄ cōsuetudo in scythicæ dianæ honorē seruā: qđ ita ut aiūt oracula p̄- Verberū ceperūt: diis at̄ obfistere infania qđā est ut opinor. Tum thespion nequaq; inquit cōsuetu- Apolloni sapiētes græcoꝝ deos ostēdisi: eos cedi uerberibus cōsulunt: qui maxi do a scy- me libertatē p̄fident. Non uerberē inquit Apollonius cōsultores sunt: sed huma- thica dia- no sanguine aspergi aras iubēt: quoniā & apud scythas ita colebantur: uerē La- na. cedæmoniū sacrificii necessitatē sapiēter interpretati ad tolentia certamen deue- nerunt: ita ut neq; homines interficerent: & tamē eoꝝ sanguine deā satiffiat. Cur igitur inquit thespion pegrinos hospites dianæ nō sacrificā: sicut facere quondā

cōsueuerunt? Quoniā inquit Apollonius græcorū nemini placet barbarorū mo-
res imitari. At uero inquit ille humaniores uiderent unū duosue sacrificantes: q̄
Peregrini pegrinos oēs ex regione sua depellentes. Non carpiamus inq̄ Apollonius o the-
lycurgo spion lycurgi leges oportet. n. uiri mētē intelligere: & cur pegrinos in sua regio-
pulsi. ne uerlari non pmiserit: neq̄. n. respexit ne peregrini indigenis miscerent: sed ut
sua regionis mores integros purosq̄ seruaret nullis externis interuenientibus.
Ego aut inquit thespion uere spartiatas uiros putare si ē inter externos degētes
domesticos tñ mores cōseruaret p̄pterea q̄ nō solum absentibus: sed ē p̄nibus
īp̄s uiderent. Oportebat igit̄ uirtutes acquirere ipsi uero expulsionē peregrinorū
seruantes mores tñ suos corruerūt: & græcorū q̄bus maxime aduersabant facta
imitari & de iudiciis reddēdis instituta ab atticis ad eos translata uident: & pro
q̄bus aduersus Athenienses pugnādū sibi quondā censuerūt: ipsi eadē postea fa-
cere statuerūt: & q̄ ipsi qdē bello superūt Athenienses in his uero pro q̄bus exer-
cendis bellū susceperunt ab Atheniēsisibus supati fuerūt. Quinetiā id ipsam ex-
tauricis aut scythis deā aduexisse pegrinū est: q̄ si oraculis cōpuli id fecere: qd
scutica opus fuit: quidue seruile quandā tolerantia fingere. Magis. n. laconicū
fuisse opinor erga mortē oñdere fortitudinē & impuberē spartiatā ultro se offe-
rentē in altari sacrificare. Hoc. n. animosiorē spartā oñdisset: & phibuisse reli-
Lex de fe quā grāciā aliquid aduersus eos moliri. Quod si belloḡ cā parcendū esse adole-
xagena- scentibus dixerint saltē apud scythas polia de sexagēnibus legē seruare illos de-
riis apud centius fuit: si mortē re uera & nō iactantiæ atq̄ ostētationis illi cā laudāt. Atq̄
scythas. hæc nō aduersum Lacedæmonios dicta sunt: sed magis cōtra te Apolloni. Si enī
ueterē instituta & antiquora: q̄ a nobis sciri possint exactius pquiramus deos cul-
pantesq̄ talibus gaudeat multi & absurdi sermones ex tali cōcēplatione orient̄.
Eleusina Scrutemur. n. eleusina mysteria: & qd asserere poterimus: cur hoc: nō aut hoc ad-
mysteria. mittat: & samothracū itidē initiationes: cur in eis hoc qd sit: hoc aut nō pmitti-
tur. Idē ē de Priapo & cillenii dicemus effigie: nec ipsos calūniis intactos p̄teri-
bimus. Pergamus igit̄ ad aliud qdq̄ liber: & rōnē Pythagoræ q̄ nra est ē hono-
rantes: pulchrū est. n. si nō de oibus attamē de istis tacere. Ad hæc rīdēs Apollo-
nīus: si de studiosis reb⁹ p̄tēdere sermonē uelles o thespion: multa tibi p̄claraq̄ di-
cere Lacedæmon uideret: q̄ recte qd supra ceteros græcos exercet: sed qm̄ adeo
a nro sermone te ip̄m remoues: ut fas ē esse nō pures de talibus loq̄disputationē
ad aliud aliquid cōuertamus: maxie aut erit dignū ut opinor: si de iusticia aliquid
disseruerimus. Ordiamur inquit thespion sermonē hmōi: est. n. & sapientibus: &
nō sapiētibus aptissimus: sed ne indoꝝ opiniōes interserēdo cōfundamus oñē:
dic primū: quid illi de iusticia sentiāt: est. n. rōni cōsentaneū te dū illic esses hmōi
rē diligēt̄ p̄quisse: q̄ si eorū se recte hēt opinio ulterius q̄rere desinemus: sin ue-
ro nos aliquid poterimus dicere sapiētius supaddemus. id. n. iusticiæ quoddam
offm̄ esse uidet. Optime inquit Apollonius: ut meo iudicio iocūdissime dicere ui-
deris o thespion. Audi igit̄ q̄ de hac re fuerint illic a nobis disputata. Narrabam
illis me quondā gubernatorē fuisse: & me iustissimū arbitrabar quia mercedē a
De iusti- Pirratis accepturus erant: nisi nauē illis p̄derē illuc nauigādō ubi ipsi in insidiis
cia sermo latētes nauē caperent onera quæ in ipsa uehebant depredaturi. Ego aut illis oīa
cinatio. pollicit⁹ ne mihi uim afferret: deinde lōgius p̄teruectus spem oēm illoꝝ sum fru-
stratus. An igit̄ thespion indi iusticiæ opus eidē esse cōsenserunt. Minime uero.

inquit Apollonius: imo etiā me deriserūt dicentes nō esse iusticiā opus ab iniustis
abstinere. Recte inquit thespion tenuit indi: neq. n. prudētia opus ē stulte aliqd
nō cogitare: neq. fortitudinis aciē nō relinquere: neq. tēperantiā in medorū tur/
pitudines nō incidere: nec oī laude dignū est quod nō ēē malus uidearis: oē. n.
quod æque ab honore pēnaq. distat uirtus nō est. Q. ūo inq. Apollonius o thes/
pion coronabimus iustū: aut qd facientē talē esse dicemus? Exactius inquit ille:
& accuratius de iusticia nūc disputatis: q. olim cū rex tā magnæ ramq. fertili re/
gioni imperās uobis de regno philosophātibz interfuit: quod officiorū iusticiæ
maximū est. Si faraotes inquit Apollonius tunc accessisset: merito p. culdubio cul/
paremur: si corā ipso de iusticia nō disputauissemus: sed qm̄ ex his: q. pridie narra/
ui satis noscere hoīem potuisti: ebriosum & phia penitus inimicū qd opus fuit di/
sputando molestiā sibi asserre: aut nobis elaborare p. emendatiōe illius nullius p.
cū cuncta eiusmodi faciētis. Sed qm̄ uiris quales nos sumus sapiētibus inuestigā Inuesti
da est iusticia magis ēē q. regibus: aut iperatoribus q. ramus eū: qui uere iustus sit. ganda iu
Ego. n. dū nauī potiebar me ipsum esse talē arbitrabar: & alios itidēs: qui nihil ini/ sticia sa/
iuste opācū uos aūtales nō esse iustos dicitis neq. honore dignos. Et recte quidem pientibz
inquit thespion: nunq. n. apud atheniēs: aut lacedæmonios scripta snia est hūc/ aut
hunc ēē coronandū q. scortator nō est: aut hūc ēē donandū ciuitate/ quia nō est
sacrilegus: q. igitur erit iustus aut qd faciēs talis appellabitur: neminē. n. iusticiæ
causa coronatū agnouit: nec ē qui p. uiro iusto sniam scripserit: q. hūc oporteat co/
ronari: q. talia aut talia opatus iustus ēē uideat. Cogitāt. n. quæ apud troiā pala/
medi/ aut socrati athenis euenere male fortunata/ apud hoīes apparebit iusticia: in/
iustissima nāq. ii: quos dixi passi sunt cū essent ipsi iustissimi/ quietiā p. iniusticiæ
opinionē dānati sunt: cū p. ter oē ius lata snia fuisset. Aristidē quoq. lysimachi fili/
um unde ipsa ēē iusticia sit agnosco/ a ioue. n. & satis ordinata: ut hoībus nō assera/
tur iniuria nūq. sibi ipsi ne quis iniuriaret p. uidit. Mihi at Aristides ipse satis est
ad ostendendū quis nō iniustus: quisue iustus sit dicēdus. Dicas nāq. uelī nūq. hic
aristides ille sit quē uos ex grācia ueniētes ad insulas dicitis nauigasse tributorū
cōponendorū: cā: cūq. ille æqua/ōne cōstituisset eadē ueste & quidē uili ac semila Iusticia a
cera amictus rediit. Istemet est inquit Apollonius ob quē & paupertatis amor qm̄ ioue.
q. floruit. Si igit. inquit thespion oratores duo fuissent athenis: qui redeuntē a so/
ciis aristidē uoluissent laudare: & is quidē in hūc modū sniam scriberet corona
dignū esse aristidē qm̄ diuitias nō accepit: neq. sui uictus cā molestiā cuiq. attu/
lit: sed cū antea paup. primus atheniensīū oīum sp. fuisset: tūc ēē se ipso redisset pau/
perior: Alter uero decretū hoc mō p. ferret. Q. m̄ aristides nō prater uires sociorū
sed cōmode pro cuiusq. facultatibus tributa dispartiens cōcordiā ipsorum erga
athenienses curā gessit effecitq. ut nō dolēter illa perferrent uideri sibi iusticiæ cā
ipm̄ coronari debere. Nōne censet priori sententiæ ipm̄ ēē Aristidē cōtradiēturū
quali rebus a se gestis nō cōgruentiā p. quibus iniuste nō egisset honorē pete/
ret: hanc at esse laudatū: cū mente repeteret quid illis agendis fuerit meditatū:
respiciens enim ad atheniensium sociorūq. utilitatē mediocritatē tributorū insti/
tuerat: quod sane post aristidem magis apparuit: Postq. athenienses ipsius iudiciū
transgressi grauiora tributa insulis imposuere/ ablata est ipsis naualis potētia: qua
maxime terribiles erant. Omnes autē maritimæ uires ad lacedæmonios transire:
cum omnes socii ad res nouas moliendas animos erexissent unde rerum conuer/

nō secuta est. Si igitur secundū rectā rōnem contēplari uoluerimus Apolloniū
 is est iustus: qui iniusta non operatur sed q & ipse iusta operatur: & alios ne iniu-
 ste quid agant instituit. Nascetur at ex ipsa iusticia uirtutes alie complures maxi-
 me at iudiciaria. & legū latua. Iudicabit. n. uir talis & quidē rectius q̄ qui super
 nō opera sectis carnū frustis iuramēta concipiūt. Et leges feret perinde ac solones: aut li-
 cur sed q̄ curgi. nā & iis leges ferentibus iusticia princeps & dux fuit. Talia de uiro iusto
 iusta ope collocutos iter se fuisse refert damis: & Apolloniū his oībus assensisse: quia uolun-
 tati consentanea uiderent. Deinde cū multū de aīa philosophati eēt quo pacto
 immortalis sit: multa ēt de græcorū legū natura differuissent interpellās sermonem
 Apollōius: ego inquit hoc iter cū uestri tñ nil fontū cā suscepī quæ in ægyptū
 usq̄ ueniētī ignorare ignoscendū est. Penetrātī at ut ego feci æthiopiā dedecus ē
 ipsa p̄terire. Hæc ullā de ipsis hēre rationē. Bono omine inquit tespion pficiscere
 & quicqd tibi gratū est ab illis p̄care diuini sunt. n. Ducē uero itineris hēas cen-
 seo timasionē olim naucratidē: nūc uero mēphitē ē. n. fontibus illis assuetus atq̄
 adeo purus ut expiatiōe nō egeat. Tibi at o Nile uolumus aliqd de ipsis referre:
 Hōr uerborū sensus Apollonio manifestus erat: sciebat. n. ipsos indignāter ferre
 q̄ amaret eū nilus. Omisso igi. colloquio ad res p̄parādas discessit ut postridie ī
 ortu solis abire possent. Paulo at post superuenit Nilus nec eorū quæ audierat nar-
 rabat quicq̄. sed frequēter secū ridēs p̄stabat: nemo tñ cū rideret interrogauit: quā
 tanq̄ arcanis parcebāt. Tūc igi. cenati & de rebus nō magnis paulū collocuti eo
 ibidē dormierūt. Postridie mane salutatis nudis iter cōperunt a sinistra nil parte
 qua ad mōtes ducit: q̄ at uiderint memoratu digna sunt hæc. Caraduppa montes
 sunt terrei similes his: qui ī lydia sunt tumulis: ab ipsis at Nilus defluēs ex ea quā
 auellit terra ægyptū facit. Sonitus at aquæ mōtes scindētis: & cū strepitu in nilo
 cadētis horrēda quædā res: & auditu itolerabilis apparuit: multiq̄ p̄pe accedentes
 auditū amiserunt. Procedēti at apollonio: eiusq̄ comitibus tumuli apparuerūt q̄
 busdā q̄si remiis ramos arborū ferentes: quæq̄ folia corticēq̄ & lachrymas inter
 fructus æthiopes numerāt. Viderūt ēt secus uiā leōnes pantheras & alias huiusmo-
 di feras: quæ nulla in eos ipetū facere cōtrauit: sed tāq̄ hoīum cōspectū stupētes
 p̄teribant: ceruos insuper & capreas strutioneq̄ & asinos siluestres complures
 & aīalium uaria genera inter quæ fuere siluestres boues: & hircoboues: sunt autē
 huiusmodi belluæ: alie ex boue ceruocq̄ cōpositæ: alie ex his de quibus denomi-
 nationē capiūt aīalibus. Ossa insuper eiusmodi feras: & semela earundē cadaue-
 ra inuenerunt. Leones. n. calida p̄da semel saturati reliquas amplius attingere
 dedignant: confidentes: ut opinor: nouā rursus p̄dā se posse uenari. Illic æthiopes
 habitant nomades appellati: qui ciuitates in curribus positas hñt: proximi at illis
 sunt qui elephātos uenātur: illosq̄ in frustra diuifos uendūt: unde cognomen adei-
 topophagi. pti Elephantophagi nuncupant. Nasamones insup & andropophagi. i. hoīum co-
 mētores: pigmei quoq̄. i. cubitales & sciopodes. i. umbrā pedibus facientes. hi in
 quā oēs æthiopiæ gētes sūt habitāt at secus oceanū æthiopiæ quo solū ui tēpsta-
 tis q̄nq̄ delati hoīes nauigāt. Cum illi de feris quas uiderant loque ē ur: & natu-
 ram contemplarentur: quæ tam uarie diuerfa genera animalium pascit: sonitus q̄
 dam eorum aures perculit tanq̄ tonitrus nundum inualecentis: sed ad huc intra
 nubis concauitatem inclusi. Tum timasion prope est inquit o uiri cataracta: quæ
 descendētibz quidem ultima ascendētibz autem prima occurrit. Deinde ita

Iust9 nō
 q̄ iniusta
 nō opera
 iusta ope
 ratur.
 Iudicia-
 ria.

Catadup-
 pa quid.

Auditū
 amiserūt

Hircobo-
 ues.

Noma-
 des habi-
 tāt ī plau-
 stris.
 Elephan-
 topophagi.
 Sciopo-
 des.

Catarac-
 ta.

dia ferme decē progressū uiderunt fluuiū ex monte profluentē nihil minorem q̄
 Marlia sitatq; meander ubi primū in unū confluunt: precipibus inde uotisq; nun/
 cupatis propius accesserunt: nec ullas amplius feras uidebant. Nā cū sint natura Secūda
 pauida iuxta quietas aquas habitā: potius q̄ iuxta confragrosas & obstreptentes cataracta
 Inde post stadia ferme quindecim aliam audierunt cataractam difficilem sane &
 intolerabilem auditu: & quæ priorē duplo ferme superaret: quam cum ex loco lō
 ge q̄ prius altiore præcipitari uidisset damis cōmites aliquos tum etiā seipsum ita
 stupefactos auribus refert: ut se ab Apollonio semouerent rogarentq; ne ulterius
 progrediretur. Vex̄ ille constanter nilo dumtaxat timasioneq; comitantibus ca/
 taractæ p̄pinquauit: inde ad socios reuersus: nūciauit suspensos illic esse uertices
 nil altitudine f̄rme stadiotū octo: ripam uero quæ montibus opponitur superci/
 lium habere lapidicinā inenarrabilis: fontes uero ex montibus pendentes decide
 re in petrosam ripā: inde in nilum refundi aquā albā: & estuantē. Accidentia ue/
 ro quæ inde oriāntur multiplicia sunt magisq; uaria q̄ quæ in aliis cataractis eueni
 unt & qui illic in montibus resonat fragor asperimus est: & inenarrabilē strepi/
 tū reddit. Iter uero quod ad primos fontes ducit per arduum ē: & non solū acces/
 sit: sed cogitatu etiā difficile: multa etiam de demonibus illic existentibus predi/
 cant: qualia sapienter pindarus in suis hymnis de dæmone cecinit: quē eiusmodi
 fontibus præesse dixit: ut nilū moderaretur post cataractas cū in uicū athiopie
 non magnū admodū diuertissent: atq; illic cenantes quiescerent: seria iocis pmi/
 xta colloquentes: esse subitus clamor in unico auditus est: mulierum sese in uicem
 cohortantiū: quæ alia pellere: alia telū capere clamitabant: uiros quoq; ad eius/
 de operis cōmunicatiōē cohortantes: illi uero sustibus aut faxis: & quicquid in
 manus uenisset arreptis exclamabant se iniuria erga uxores affici. Venerat autē
 in uicū illū decimo iam mense antea satyrus furens erga mulieres: iamq; duas in/
 terfecisse ferebatur: quas amare maxime uisus fuerat. Hæc audientes Apollonii Satyrus
 cōmites cum perteriti fuissent ne timeatis inquit apollonius: scio nāq; satyrū quē furens in
 dam huic loco uim asferre. Certe per iouem inquit nilus: neq; nos nudi hunc iam mulieres
 diutius insultantem auertere potuimus unq̄quo minus more suo lasciuiret. Est
 tamē inquit Apollonius aduersus insultatores huiusmodi remedium aliquod quo
 usum fuisse midam perhibent. Ipse enim Midas satyrorū genus participauit: qd̄ Midas
 ipsius aures manifestant. Satyrus igitur quidam propter affinitatem ipsum illu ex gñe fa
 debat in midæ aures calumnias iactans: nec uoce solum uerum etiam tibiis in ip tyrorū.
 sum carmina decantabat. ille uero cum ex matre: ut opinor: audisset. Satyros ui/
 no demulceri: adeo ut cum epoto uino dormitauerint: māsuefacti postmodum nō uino de/
 amplius conuientur: fontem: qui penes regiam erat uino cōmiscuit: deinde saty/
 rum ad fontem misit: ille autem bibit & superatus est: & ne hoc falsum esse pute/
 tis: quæramus a uici huius perfecto nū aliquid uini loci huius habitatores habe/
 ant: & illud satyro prebeamus: sic enim non amplius molestiam asferet. Cum ita
 fieri cunctis placuisset amphoras quattuor ægyptias uino plenas magno uasi im
 posuere: ubi eius uici pecora bibere cosueuerant: eo peracto Apollonius Satyrū
 inuocauit occulte etiam aliqua minatus: ille autem quasi adhuc uinum non uidis
 set: eius tamen odore pene ac si bibisset correptus accessit. Postq̄ uero bibiti libe/
 mus inquit satyro Apollonius iam enim dormit: ea cum dixisset: omnes uici ha/
 bitatores ad nymphaeū antra deduxit: quæ iugiter spacio a uicio distabant: ibiq;

Dormit dormienti illū ostendens uerberibus inquit & maledictis parcite: neq; illū ullate/
satyrus. nus laceffite: iā. n. molestiā uobis afferre desinet: & hoc quidē apolloniū opus nōn
 pter itineris propoluit: sed ob ipsum iter contingens fuit. Extat autē illius epī/
 stola ad maledicum quendam adolescentē scripta quæ dæmonē satyrū in æthio/
 pia se māsuefecisse narrat: nihil aliud q̄ id quod nuper retulim⁹ exprimere uolēs
 Satyros autē esse & procliuius ad amandū existere negandū nō est. Ego. n. in lem

Habitus no quondā audiui æquale meū qui ad matrē suā uenire solitū satyrū quēdā nar/
satyri rabat: cuiusq; talē designabat habitum: dicebatq; nebride humeros amicitri: cuius
 anteriores pedes collum circumplectentes in pectore nectebātur. Sed de his ha/
 ctenus: neq; enim experientia credendū non est neq; mihi. Descendenti ex æthio

Hieroso tū accepit: eius igitur curā aliquā Menippo niloq; mandauit: uchemēter. n. amā/
lyma a ti bat nilū. Interea titus capitis hierosolymis omnia circū loca cadaueribus cōpleue/
to capta. rat: finitimæ autē gentes ob uictoriā coronare ipsum uoluerant: Ille uero tali hor/
 nore indignū se esse respondit: non enī se esse taliū operū auctorē: sed deo iracun/
 diā contra iudæos demonstranti suas manus præbuisse. Ea cum audisset apollo/
 nius uchemēter uirū laudauit: q; uideretur titus igenio abūdare & modestia. tū

Apolloni uero diuinarū humanarūq; rerū naturā nosce: cū sanguinis causa coronari noluis/
us tito sa set. Epistolā quoq; ad eū scripsit: quā ad eum perferre damidē iussit: fuit autem
lutem. epistola talis. Apollonius Tito Romanorum Duci Salutem. Quod nolueris pu/
 gnarum causa: & humani sanguinis effusione coronari: ego tibi modestiæ coro/
 nā tribuo: cū te optime nosse animaduertā: quoq; gratia coronari quēq; oporteat.
 Vale. Hac epistola gauisus Titus & meo inquit & patris nosse tibi gratias habeo:
 & officiorū tuorū memor ero. Ego enī hierosolymaita autē me cepisti. Cum igi/
 tur imperator esset Romæ appellatus Tirus: & omnibus ornatus dignitatib⁹ ab

Titus ro re constituit ut simul cū patre imperaret maximi tamē faciens Apollonium per/
mæ appe multū perficere posse arbitrat⁹: et si etiam breui rēpore alloqui eū posset. Q uapro/
latus im pter ab eo petiuit: ut argos accederet. ibi se ipsū expectare promittens: eo cum ue/
perator. nisset Apollonius alacriter eū cōplectens Titus: omnia mihi inquit pater p episto/
Congres las retulit: quæ te tamen quondā consultauit: & ne forte mentiri me putes: ecce tū
sus tiri & bi eius epistolā: ubi te benefactorē suū: & bonorū omniū: quæ habemus auctorē
apollōii. appellat. Ego autē annos natus triginta iisdem autē honoribus: quibus paterfam/
 sexagenarius ornatus: & cū eo pariter ad imperiū preter id: quod dubito an recte
 satis imperare sciā: uereor etiā ne maiora q̄ me deceat aggredi moliar: demulcēs

Collū ti autē eius collū Apollonius: quod robustū erat perinde atq; eorū qui corpus exer/
ti robu cent: dic mihi inquit: quis tam ualida ceruice taurum iugum subire cogeret? Is in/
stum. quit Titus: qui me uiculum a primordiis educauit: patrem illis uerbis denotans:
 Iuuentui cui ego obtemperare paratus sum q; ita me a puero suis præceptis assuefecit. gau/
 te cū le/ deo inquit Apollōius primum q; te patri obtemperare paratū uideo cuius domina/
 ne tute/ tu gaudent etiā subditi: & qui natura filii non sunt: q; si frequenter eius domi uer/
 regnum/ sabis honorem mereberis: iuuentute enim una cū senectute regnū gubernāre. q̄
 gubernā/ lyra quæ fistula iocundiorē resonabit armoniam. Hic enim & senectus robur
 te nihil/ aliquid accipiet: & iuuentus inordinate non effertur. Mihi uero Titus inquit o/
 suauius. tyante de regno: & imperio quid præcipis? Age inquit Apollonius. Tu iam tibi
 quid agendum sit persuasisti: cum enim sis patri suppositus: enitere quo ad potes

ut illi similis cuadas. Ego at Archyta sermonem tibi narrabo. Fuit. n. uir dignus
 cuius disciplinā studeat hoies: is tarento ortus & Pythagorice doctrinæ sectator
 de puerorū educatione scribens: sit inquit pater filius uirtutū exēplar: quasi paren
 tes id ipsum sit ad uirtutes studiosius capessendas incitaturū. si filios ob id sibi si
 miles futuros censeant. Ego at demetriū sodalē meū tibi comitē adinngā: qui re
 cū erit ubicūq; uolueris & quid bonū principē facere deceat edocebit. Tū titus q̄
 tor.
 lis inqt est eius uir: quē dicis sapientiā. Audacia pollet inqt Apollōius uera loquē
 diquā nullius rei timor impedit hēt. n. uim quandā cynicā. Cū titus audito canis
 noie turbatus esset. Thelemacus inquit apollonius apud Homerū inducitur ca
 nes petens duos: q̄ tāq̄ famuli ipsum comitarentur ad itacensium concionem pro
 us hēt ut
 ficilcentē. quis hi comites rōnis essent expertes. Tibi uero canis aderit: qui pro te
 cynicam
 aduersus alios & cōtra te ipsum & si qñ peccaueris sapienter tñ & non sine rōne Canes co
 latrabit. Ducā igit. titus inquit pedissecū canē. Ccedā. n. nō latrare tñ: sed et mor
 mites the
 dere quotiēs iniuste aliquid me facientē aiaduuerit. Scribet inquit Apollonius
 lemachi.
 epistola. nunc. n. romæ philosophat. Scribas inquit titus: uellē aūr mei cā aliquis
 et ad te scriberet ut mecū una. Romā uenires. Veniā inquit Apollonius: qñ utriq;
 nostrū cōmodius erit & utilius. Scmotis deinde arbitris titus qñ inquit soli sum?
 Apolloni permitte q̄so de his: quæ mihi maxime curæ sunt aliqd̄ interrogare. In
 terroga inquit Apollonius. idq; tanto audacius quanto de rebus maioribus interi
 rogaturus es. De uita mea titus inquit: & a quibus maxime cauendū mihi esset i
 terrogare. nisi forte nimis timidus uideri dubitarē: iā nūc talia formidās. Immo
 uero cautū & prudentē uirū inquit Apollōius talia prospicere decet. Inde ad solē
 respiciēs per ipsum iurauit se iā antea statuisse et nō interrogatū aliquid sibi hac
 de te dicere: qm̄ dii præcepissent nuntiare ut uiuētē patre ab iis qui sibi essent ini
 micissimi caueret: mortuo at ab iis qui sibi essent propinquissimi. Quo at mortis
 genere moriturus sum titus inquit: eodē inquit Apollonius: quo Vlyxem mortuū
 esse perhibent. Aiūt. n. illi mortē ex mari contigisse. Hoc at dictū ita Damis in
 appingit
 terpretabatur: ut tridentis cuspidē sibi cauendam moneret qua percussus Vlyx
 limis.
 sem asserunt. Titū at cum post mortē patris annos duos regnasset a maritimo lei
 Pastiaca
 pore interfectū dicunt. Is at piscis humores quosdā occultos habet mortiferos sui
 trigon.
 pra oia uenenū q̄ mari terraue nascant. Et Nerone hunc ipsum piscem epulis mi
 Mors
 scuisse qñq; tradūt aduersus hoies sibi inimicissimos. Domitianus quoq; hoc eo
 ulyssis.
 dem cōtra titū fratē usus fuisse putat q; graue molestūq; sibi uideretur simul cū
 Tit9 a lei
 fratre humano benignoq; uiro imperare. Cū illi talia secreto inter se fuisset loquū
 pore mai
 tipostea corā oībus mutuo se cōplexi sunt: abeuntē uero Titū his uerbis allocu
 rimo ne/
 tus est apollonius. Vince O Rex hostes quidē armis: patrē uero uirtutib9. Ad de
 catius.
 metriū at epistolā scripsit his uerbis. Apollonius phūs. Demetrio cani gaudere.
 Ego te regi Tito regaliū morū p̄ceptorē dedi: tu facit ut illi de te uera dixerim: se
 cūq; sine uerecundia couersare. Vale. Tharsenses præteritis tēporibus Apollo
 Apolloni
 nio inensu fuerant: propter graues obiurgationes quibus in ipsos usus fuerat: u
 3 demet
 delitiosi mollesq; ne uerba quidē monentiū perferre possent: tunc autē usq; adeo
 trio cani
 illū amabant: ut benefactorē ciuitatis & unicum urbis fundamentū illū esse pu
 tarent. Nā cū rex aliquando publice sacrificaret congregata in unum ciuitas de
 rebus maximis pertinentibus supplicatum ad regem uenit: ille uero petitionibus
 eorum auditis in memoria habiturum & de ipsis cū patre cōmunicaturū respon

diuinetiā legati uicē apud patrē pro ipsis subire pollicitus est. Accedēs at apol-
lonius. Si ego inq̃t hōz aliquos manifeste coarguerim: tibi patriq̃ hostes accri-
mos fuisse legatorq̃ ad res nouas moliendas ierosolimā eē p̃fectos & auxilia eius
paternisq̃ hostibus p̃buisse: qd tu erga tales hōes faceres? Quid aliud titus inq̃t:
nisi ut morte plecterē. Nō igr. turpe iudicas inq̃t Apollonius ad relinquētibz
pœnas statim reposcere: in dādis at beneficiis cūctationē q̃reret: eas qdē ex te ip-
so iserret: hōz alteri inuiciā asiscere sociā. His uerbis latus rex p̃termittit inquit
cōcedoq̃ postulara: neq̃. n. mihi pater succēlebit q̃ abs te & a ueritate fuerim su-
peratus. Talia apud uarias gēces Apollonius parum docēs: partim et discēs philo-
sophatus ē. Posteriores peregrinationēs eius mulx quidē fuerūt: nō tñ tā lōge: ne-
ue apud tā exteras natiōes. qd quidē scīā. Nā postq̃ descēdit ex arthiopia frequen-
ter secus ægyptiū mare uersatus: apd phœnices quoq̃ & cilices ioneq̃ & achæos
rursusq̃ apud italos māsit: nihil unquā omittēs quo minus semp sibi similis uide-
retur. Cū. n. p̃difficile putē seipsum nolcere: ego multū difficilīus arbitror sapiē-
tē sibi simīlē p̃manere: neq̃. n. eos q̃ natura prauī sunt cōmutabit in melius: nisi
antea se ira cōparauerit ut ipse imutabilis maneat. Vex de his alio loco sufficiēter
a nobis dictū ē: ubi et edocui mus: eos q̃ non delitiose mollietq̃ inter se degūt: q̃
eū qui re uera nec simulate uir ē nulla cōtingens res p̃mutabit aut in seruitutē re-
diger. Sed ne p̃lixiores sermones faciamus exacte narrādo. quæ apud singulos
philosophatus sit: neue rursus uideamur silēdo interrūpere sermonē: quē non sine
labore conscribimus iis: quibus uir cātus igotus erat: uisum est mihi studiosiora
eius uiri facta narrare: & quæ magis digna memoratu apparuerunt. Putamus at
hæc asclepiadaꝝ peregrinationis limilia uilum iri. Adolescens quidam omnium
bonarum artium ignarus studiole uanas aues erudiebat: sapiētix quo ad poterat
p̃cipies eas reddēs. docebatq̃ & hoiū uoces imitari & gutture tanq̃ tibiis modu-
lari. Huic occurrens Apollonius qdā artis exerceret interrogauit: cūq̃ ille phi-
lomelas & p̃sitacos: & alias aues: quæ linguā habent expeditiorem docere se re-
spondisset: ipse autem esset in loquendo rudis & incultus: uideris inquit Apollo-
niis huiusmodi aues corrumpere. Primo quidem q̃ eas sua. ut ita dicā locutiōe
uti non sinis: quæ adeo suauis est atq̃ iucunda: ut eam nulla musicæ instrumenta
possint imitari: deinde cum tu græcoꝝ omniū pessime loquaris: tuæ rudiatas di-
scipulas ipsas facis. Frustra inluper facultates tuas consumis: cum enim ruos co-
mitēs: & te ipm quo pacto sis cultus itueor. diues mihi delitiosusq̃ eē uideris: hu-
iusmodi at uiros calūniatores p̃munt: linguis contra eos p̃ stimulis utentes: neq̃
aduersus eos tibi quicq̃ proderit auiū curatio: nō. n. si philomelaꝝ omnium can-
tus in unum congeras abigere illas poteris tibi incumbentes: & in te conuita iu-
giter iactātes. Sed opus ē facultates tuas illis imp̃tiri: & pecuniā illis tanq̃ canibz
mellis offas obicere: quibus rursus latrātibz iteq̃ atq̃ iterum dandū erit quo
ad ipse pauper euadas. Opus igr. tibi est curatione insigni & uiræ mutatione pra-
clara: ut agnoscas te frustra in auibz consumpsisse diuitias: cum tamen ita uiue-
res ut plorare potius q̃ cantare ob tua merita aues debuerint. Est at mutatiōis hu-
ius remedium non magnum neq̃ difficile. est. n. in singulis ciuitatibz hominum
quoddam genus tibi adhuc ignotum. id autem magistroz genus ab hominibz
uocatur: his pauca ex tuis facultatibz præbēs tuto reliquas possidebis. Forēsem
namq̃ rethoricam te docebūt. Est autem ars ea cognita facilis q̃ si te in pueritia

Difficile
se ipsum
nosse.

Quidā
docebat
aues imi-
tari uo-
ces hu-
manas.

Tuæ ru-
ditatis di-
scipulas
aues fa-
cis.
Pecuniā
tāq̃ mel-
litæ offas

Magis
da.

constitutū adhuc uiderem consuluissē ut ad philosopharū philosophorūq; limina
 accedēs: omni sapientia domū tuā sepies. Sed qm̄ in illa discendi tempus prae/
 teriit discere salte ut pro te ipso dicere possis: atq; illud tecū meditare: q; si pfectiora
 didicisses similis esses armato homini: & ceteris terribilis. hęc autē si didiceris ex
 peditoꝝ militū: aut funditoꝝ armaturā habebis: qua poteris calūniatores perin/
 de ac canes ferire. Hęc uerba diligēter cōsiderans: adolescens auiū studio curaꝝ
 relicta: ad praeceptores pfectus: qui mentē eius ac linguā direxere cum opinionū
 duarū sardibus uigerēt: quarū una dicebat pactolum quondā aurea frustra cœso Pactolus
 deferre solitū: altera q; arbores antiquiores essent q̄ terra eorū: unā uerisimiliter aie auge cœso
 bat Apollonius credi posse: nā & in arenosis tumulis auri parua frustra inueniū so deferre
 tur: quā postmodū ab imbris una cū arenis in pactolum deferri nō est absur solitus.
 dum: tpe autē quod talia relinquere gaudet illa defluere definūt. Alterā autē opi/
 nionē ualde deridebat inquit: uos arbores dicitis terra priores existerē: ego autē
 satis longo tpe philosophatus: nūq; agnouī astra cœlo fuisse priora: atq; illud etiā
 edocuit: q; nihil sit unq; nisi antea id extiterit: in quo tale id fieri debet: Cū Sy/
 riaz pfectus suspitione ciuibꝝ inferēs Anthiochiā ad seditionē contulisset: ciui/
 tas omnis in duas partes diuisa secesserat: ingenti autē terrā motu coorto uniuersi Terrā/
 petriti sunt: & q; in eiusmodi porrentis fieri cōsueuim̄ mixti ciues diis imortali mot⁹ an
 bus pro salute uota faciebāt. Accedēs itaq; ad eos Apollonius: deus inquit mani tiochiā.
 feste uobis cōcordiæ sequester ac mediator extitit: uos autē si sapitis nō itē: post
 hac dissidebitis talia metuētes: monuitq; ut cogitarēt quidnā ob seditiōes essent
 passuri: utq; alioꝝ exēplis: moniti sibi ipsi cauerēt & cōsultarēt. Illud p̄terea me/
 moratu dignū duximus: quod paulopost enarrabimus. Quidā pro thesauro in
 ueniendo telluri sacrificabat: & eadē de causa supplicare Apollonio non dubita/
 uit: qui cogitās cuius rei amore teneret lucratore te esse uideo per cupidū. ille at
 facultates inquit nullæ mihi sunt: p̄ter admodū paucas: quā educādx familiæ nō
 sufficiūt: uideris igit inquit Apollonius familiā magnā & ociosam educare do/
 mi. neq; n. imprudētibus cōnumerandus appares. Ille uero parūper lachrymans
 filias inquit habeo quattuor: quapp & dotibus quattuor indigeo. Habeo autem
 drachmas trī bis mille: quas ubi filiabus pro dotibus dederō. illæ qdē parē accē
 pisse uidebunt. Ego autē funditus petiero cū nihil penitus mihi relinquaē. Illum
 igit miseratus Apollonius: ego inquit & terra de te curā habebimus: nā illi te sa
 crificare frequēter dicūt. Post hęc uerba Apollonius in suburbanos agros pfe/
 ctus: itaq; unus ex his qui fructus emēdo quærūt: uidens autē agellum oliuis cōsi
 tum: gaudens illum aspiciebat: nā arbores uiridissimæ erāt ac p̄terea & in agello
 hortulū esse animaduertit ubi apum erāt examina: & flores permulti: hortūq;
 ingressus quasi maius aliquid illic cōsideraturus Pandoræ sacrificauit: deinde in Pandoræ
 urbē reuersus agelli dñm cōuenit: qui diuitias iniquissimis q̄buscūq; rationibus sacrificat
 cōparās phœnicum fortunas cōgregabat. Hunc itaq; alloquēs Apollonius talem
 inquit agellum quāti emisti quidue postmodū in eo colendo sumptus fecisti. Ille
 autē anno pximo drachmis mille quingentis agrum se emisse respōdit: sumptus
 autē in colendo fecisse nullos. hortatur igit Apollonius uirū: ut duobus drachma
 rum milibus agrū sibi uendat cum drachmas quingentarum lucro: emptor autē
 qd acciperet muneris nondū intelligebat: uenditor uero pecuniæ amator plaris
 multo bis mille drachmas q̄ agrū ipsum faciebat: pecunias in manibus habēs

Mercat sibi penitus subiectas fore ipsas aiaduerebat: agrū uero imbribus & gradinibus
 agrū in & cæteris multis q̄ fructus plerūq; corrūpūt expositū eē sciebat. Sed postq̄ am/
 quo the/ phorā tribus milibus daricis plenā humi defossam inuenit in ea horti pte: ubi apū
 saurus, aluearia fuisse diximus: copiosis ēt oleæ fructib⁹ potitus est: cū alibi nō multas
 oleas terra prulisset: tū uero maxias uiri laudes ubiq; decātabat: ipse uero a mul/
 tis pcis colebat. Aliud p̄terea memorabile ab Apollonio gestū huiuscemōi cōpi.

Simula/ Quidā simulacrū ueneris qd nudū in gnido positū est uehemēter amabat: ma/
 crum ue/ gnāq; facultatū suarū p̄e donaria in tēplo suspēdēs cōsumperat: plura ēt se do/
 neris gni/ narurū pollicebat: si eius nuptiis potiret: hæc Apollonio scelestā uidebant cum
 diax. p̄sertim id gnidii nō phiberēt: sed deā formosiorē uisum iri putaret si amaretur.

Apollonio āt cōsentaneū rōni uisum est tali demētia tēplū purgare: & interrogā/
 tibus se gnidii an aliqd emēdare uellet ex iis: quæ apud ipsos in tēplo: aut sacri/
 ficādo aut orādo seruabant: oculos inquit emēdabo tēpli āt ritus perinde ut nūc
 sunt sunt: Inde uir ad se uocans: qui amore torquebat interrogauit an putaret
 deos esse: cūq; ille se putare dixisset: atq; adeo ut eorū ēt amore reneat in nuptiis: q;
 memoriā intulisset: quas sacrificiis asseq se posse arbitrabat te inquit o demens
 poetæ extulerūt: qui anchisās & peleos deab⁹ cōmixtos esse fabulant. Ego āt de

Similia amore hoc agnosco: q; dei deas & uiri mulieres & belluæ belluas & ut breuiter
 similes oīa cōplectar similia similes amāt qm̄ similes & eiusdē generis partus adant: al/
 amant. terius uerq; generis aīa si dissimili cōiungat: neq; cōiugium neq; amorē seruare
 pōt: q; si ea: quæ de Ixione ferunt cogitare: nūq; tibi uenisset in mētē: tibi dissi/
 mile aliqd amare: atq; ille qdē rotæ affixus p ccelū uoluit: tu āt nisi e tēplo di/
 scefferis in omni terra funditus pderis: nec iure cōqueri poteris iniuster tibi a diis

talīa puenire. His uerbis illius furor extinctus est: & q se amare antea iactabat:
 tūc pro spectāda uenia sacrificaturus abiit. Cū ciuitates in hellepōti sinistra pte
 positas crebri terræmotus cōcuterēt: ægyptii chaldeiq; sacrificuli apud eas pecu/
 niæ colligēdæ eā cōuenerāt decē poscētes talenta pro sacris neptūno tellurīq; fa/
 ciendis. Cōferēbāt āt ciuitates pecunias cū ex publicorū ēt ex priuatis facultati/
 bus nihil pēsi ob timorē faciētes. Illi. n. nisi ex pecunia apud argētrios deposita

Liberat eēt sacra pro eis facere negabāt: qd postq̄ aiaduertit Apollonius turpe sibi puta/
 hellepon/ uit hellepōticas ciuitates negligere. Ad eas igi accedēs sacrificulos obiurgauit:
 tiacos a q; ex alienis malis thesauros q̄rerēt: & cās eorū q̄ tūc acciderāt enarrās: sacrīq; ut
 terræmo/ cuiq; cōmodū eēt fieri iussit exiguo sumptu calamitatē dimouit & terra cōstitit.

Lex Do/ Per ea tpa Domitianus Romanorū Impator legē tulerat ne qs hoies facere eunu/
 mitiāi ne chos: neue ulterius plātare uites auderet: & q suo tpe plātate fuissent uiuebat am/
 uites plā putari: ueniēs itaq; ad Iones Apollonius: hæc inq; p̄cepta ad me attinēt. solus. n. n.
 tarentur. fortassis hoium oīum neq; pudēdis ego: nec uino uitor: oblitus tñ eēt admirabi/
 Terrā fa lis Impator: qd hoisbus parcēs terrā ipsam fecit eunuchos: quamobrē ausi sunt lo/
 cit eunu nes ad impatorē legatos pro uitib⁹ mittere & uacationē legis ab ipso petere: qui
 cham. terrā populari amputādis uitib⁹ iussit: & ulterius nō plārare. Hoc insup qd thar

Momor si gessit Apollonius rāq; memoria dignū decantat. Rabiosus canis adolescentem
 dit rabio obuiā factū momordit: quo morsu in caninos mores deflexit adolescens. Larra/
 sus canis bat. n. sedebatq; uelut canis: & ceu quadrupes gradiēbat manib⁹ rāq; pedibus
 adolescē urens iāq; dies. xxx. hoc morbo laborabat. Veniens igi tharsum Apollonius: cū
 tem. adolescētis infortunū agnouisset ciuib⁹ p̄cepit: ut canē q illū momorderat in/

quireret: illi uero nūq se canē illū uidisse iurabāt: q; extra ciuitatis muros depre-
 hensus a cane fuisset adolescēs: dū se se iaculādo exerceret nec postq in morbu in-
 ciderat ex eo scire potuerat qsq q forma q̄ue statuta canis fuisset. Paulū igit cum
 Etarus Apollonius o damis inq; is canis alb⁹ est & uillosus & custodiēdis ouib⁹
 accōmodatus & amphiloichis canib⁹ magnitudine æqualis. Stat āt tremebūdus
 iuxta fontē aliquē aquā. n. & cupit & timet: ipm āt ducito: secus fluminis ripam
 ubi palestrā exercent: hoc tñ eius aurib⁹ imurmurās: q; a me uocat: paulo post
 canis a damide tractus ad Apollonii pedes ꝑcubuit eiulās ceu q supplices altari
 bus admouerent: illū āt manib⁹ mulcēs Apollonius penes ipm adolescētē cōsti-
 tuit: quē ex manu detinebat. Tunc ad eos q aderāt cōuersus: ne uos inq; magnū
 archanū lateat. sciatis animā thelephi mysii in hūc ꝑuey: trāllarā eē & fara ab ip
 so hoc exposcere: his dictis canē lambere morsū iussit: ut idē medicus eēt: q uul/
 neris antea auctor fuerat: q̄ cū egisset adolescēs ad patrē cōuersus est: matrē reco-
 gnouit. æquales quoq; salutauit noiātim & haustā ex cydno aquā bibit. Neq; ue ipse fece-
 ro canis curationē neglexit Apollonius. Sed pro illo sanando fluuiū ꝑcatus est: rat.
 canis uero fluuiū ingressus: cū in eo narās aliq̄diu moratus eēt in ripa cōsistens
 ululauit: qd rabiosi canes facere nō cōsueuerūt: & aurib⁹ amissis caudā uibrabat/
 tāq & ipse cōualuisse sese agnosceret: Medicamētū nāq; rabiei est aqua si eā attin
 gere rabiosus audeat. Hæc ab Apollonio acta sunt in tēplis & ciuitatibus apud
 populos: & pro populis sup mortuos aut egrotātes & cū sapiētibus: ac nō sapien-
 tibus tractata: & cū regibus qui illū uirtutis cōsiliariū adhibuerūt.

Canis me-
 dicus uul-
 neris qd
 Aquā bi-
 bit.
 Medica/
 mentum
 rabiosi
 aqua.

PHILOSTRATI DE VITA APOLLONII TYANEI. LIBER. VII.

Vocatum Apolloniū a Domitiano Romā uenisse demonstrat: & quo pacto
 diutius in carcere detentus: tandēq; ad subsellia tāq; reus productus sit.



Eq; uero sum nescius q̄ magnū iudiciū uere philosophiā
 tyrānides existāt: preterea ingreere uolentibus cōcedo q; singuli
 erga ipsos egerint: cū alius maius alius min⁹ in hoc sit opa-
 tus: mea uero ad hoc ipm nūc tendit oīo. Tēpore quo Domi-
 tianus impauit accusatiōes & iudicia plurima Apolloniū cir-
 cūuenere: quō autē & unde principiū sumpserint: & quo noīe
 illaz; q̄libet fuerit appellāda paulo post explicabo. Et qm̄ mihi dicere necesse est:
 qd dicēs: & qualis uisus iudiciū euaserit tyrānos potius cōuincēs q̄ ab eisdem ui-
 ctus non alienū duxi. Horz gratia prius enarrare sapientum hominū erga tyrā-
 nos acta quæcūq; memoratu digna compi: Atq; illa cum Apollonii factis cōpa-
 rare. Sic. n. optime ueritatē inueniri posse sum arbitratus. Zeno igit eleates: qui
 dialecticā primus inuenit Nearchi mysii tyrānidem euertere tentans: deprehen-
 susq; cū uariis suppliciis torqueret locios cōiurationis minime ꝑdidit. sed quos
 tyrāno fidissimos nouerat calūniatus: ut morte dānarent effecit: ipse aut Mysiā fidi-
 liberauit tyrānidē erga se ipsam errare faciēs. Plato aut pro Sicilia libertate cer-
 tamē suscepisse dicebat: Dionē eiūdem sentētiæ commo asciscens. Python autē minauit.
 rhēginus exul cū ad Dionysiū Siciliæ tyrānū cōfugeratq; honoratus ab eodem Pytho-
 n susceptus: q̄ exulī cōuenire uideretur tyrāni mentē intellexit rhēgii capiendi per rhēgin⁹.

Zeno
 eleates.
 Tyrāno
 fidi-
 mos no/
 minauit.
 Pytho-
 rhēgin⁹.

cupidam: Cuncti id rheginis per epistolam nunciasset a tyrāno deprehensus est: quapp tyrānum illum uni ex machinis: quas pro rhegio expugnādo construxerat uiuū suspendit: eamq; muris admoit existimās rheginos ne Pythonē uulnearent aduersus machinā tela nō emissuros: ille autē magnis uocibus exclamans rheginos hortabatur ut in machinā tela corquerēt: se nāq; aiebat signum libertatis esse propositū. Heraclides autē & Pythoni qui cortū thracē interfecerunt hominum cūli quidē ambo erant: achademicorū autē disciplinā secuti. sapientes liberiq; eua-

Calisthe/
nes olym/
thius.
Dioge/
nes.
Crates.

serant. Calisthenē autē olynthiū nemo ferme ignorat: qui uno eodemq; die Macedoniae laudauit & accusauit: tum cū maxime uiribus polleret: quamobrē ueluti molestus ipsis interfectus est. Diogenes quoq; synopeus & crates thebanus circūferuntur: quorū is quidē pro cheronia ueniens Philippū pro Atheniensibus grauiter obiurgauit: absurdū esse dicens armis eos pderet: qui pro se arma quicquid cepissent. Crates autē cum Alexandrē thebas instaurare sui gratia uelle diceret: ego inquit patria nō ego: quā armis pparentior iterū subruat. Sed quā plixitatē oratio refugit plura: quæ adhuc dici possent omittā: præsertim cū ea quæ dicta sunt resellere sit necesse: non quia turpiter: aut præter rationē gesta sint. sed quia actis ab Apollonio sunt inferiora: quæ aliorū omniū facta exuperent. Eleathes. n. Zenon: & qui cortū interfecerent nō multū laudis mereri uident: quia thraces mysios & getas in seruitutē ducere per facile est: liberare autē stultum cum libertate nō gaudeant: ut seruitutē nequaquā turpē esse arbitrentur. Quod autē minus sapien-

Plato uē/
ditus.

ter fecerit Plato: satis patet: Siciliæ res potius quā Atheniensium tentans emendares: unde etiā iure uenditus fuit decipiens alios: & itidē ipse deceptus: hæc inquit faciensq; minus sapienter egeri iudicare uerear: cū sciam plerorūq; moleste talia uerba audituros. Quæ autē rheginus Python erga Dionysium nō stabiliter regnantem aggressus est audaciā pfecto præ se ferunt: sed cū esset omnino a tyrāno interficiendus: etiā si a rheginis uulneratus nō fuisset: mirabile meo iudicio nihil fecit mortē pro libertate aliorū potius quā pro sua diligens seruitute. Calisthenes autē ne nunc quidē prauitatis infamiā fugiue: os idē laudās atq; uituperās: aut n. eos uituperauit: quos laudādos putabat: aut laudauit quos censebat uituperādos. Præterea si uiros bonos nūcupauit inuidiæ suspitionē euitare nō potest. Quæ autē assentando prauos laudat: ipse delictorū: quæ ab illis fiunt culpā feret. Præui. n. si laudentur deteriores euadunt. At uero Diogenes pro cheronia Philippo loquutus quāuis illum compescuit ne arma afferret Atheniensibus cū tamen inceptis perlingeret obiurgauit sane hominē: nō autē emendauit. Crates quoq; forsitan culpa nō carebit ab homine ciuitatis amatore: quæ Alexandri cōsiliis non consenserit: quæ pro thebis instaurandis meditabatur. Verū Apollonius: nec pro periclitante patria supplicās: nec de salute corporis desperās: nec sermones insulsos ullos proferens: nec pro mysiis getis: nec apud principē: qui uni insulæ aut paruæ regio ni imparet sed sub quo terra omnis erat & mare uniuersum aduersus hūc inquit qui male impabat sese comparauit pro utilitate eorū: qui imperio suberant: cum eadem mente aduersus Neronē antea usus fuisset: ut illa tanq; præludia: quia existimare posset: tum pactis illis ab incepto nō destitit: nam & uindictis auxerat uires: & Tigillinū grauiter increpās debiliorē tyrānidem effecerat. Verū enim uero iactationis nimium forsan habere uidebit hæc oratio: quia non admodū præclarā fuerit aduersum Neronē insurgere psaltrix: fidicina: quæ more uiuentem. De

Domitiano dicere quid poterūt: qui & corpore erat robustissimo & voluptates Domitiana
 oēs aspernabatur: quæ ex mulicis instrumentis aut pulsationibus ortæ uires labefactas robu
 erant ac minuūt: & cui aliorum dolores & gemitus iocunditatē lætitiarū p̄bebanr. Itus.
 Perfidiā uero populorum erga tyrānos tyrānos uero erga reliquos oēs custodiam
 quādā esse dicebat. Aiebat quoque regē noctu ab oībus opibus cessare oportere: Regē no
 tūc ac cædes: & trucidatiōes exercere: quapp̄ senatoris mēbra sunt amputata opti etu cessa
 mis quibuscūq; uiris ab eo interfectis: Philoſophia autē adeo p̄terita est: ut habitu mu re opor
 tato phil: partim in Hispaniā partim in lybiæ: scythiæ uel deserta confugerēt: qudā tere.
 etiā uiuēdi rōne mutata sceles: cōsiliarios illi sese adiūgerēt. Et sicut a Sophocle Optimi i
 Tiresias ad Oedipū de seipso loquēs induci: nō tibi sed ignominia seruiēs uiuo terfecti a
 Sic Apollonius domitiā sibi cōstituēs sapientiā liber erat a Domitiani calamita Domitia
 tibus cum Tiresiæ: Sophoclisq; uerba aptasset: & priuatim sibi nihil metuebat: q̄ no.
 aut in aliorum p̄nicii fieri uidebat miserebat. Quapp̄ senatoriā: & q̄ in quocunq; Philoso
 erat prudentiā cōtra tyrānū cōcitauit. Pergēs. n. ad uarias gētes: & illas: princi phi pulsi.
 pes philoſophice alloquēs dicebat: nō immortalē esse potentiā tyrānos: & qui cæte
 ris terribiliores appareāt magis ac facilius supari. Narrabant quoque palladis lu / Cōtra ty
 dos athenis celebrari cōsuetos: ubi harmodii & aristogitonis laudes cantaban: rānos A /
 & Atheniensiu tribuū acta: quibus triginta simul tyrāni supati sunt. Romanorum polloni.
 quoque referebat facinora: & q̄ populus ille armis: quondā ex urbe tyrānos pepu
 lisset. Cū tragœdiarū histrio Inonis fabulā ageret ephesi: & audiendæ fabulæ p̄fe
 ctus Asiæ interesset uir licet adhuc iuuenis: consulari tñ dignitate clarus: uidere
 turque accuratius illā audire: histrio Euripidis iambica perageret. in quibus poeta Tyranni
 dixit longo tpe ductos tyrānos a paruis q̄nq; uiris & breui tpe supari. Profiliēs a puis ui
 in mediū Apollonius: at uero hic pauidus: nec me nec Euripidē intelligit. Iterum ris supe
 quoque cū Domitianū memorari cogitasset: atq; ipsum nōnulli laudaret: q̄ Ro / rant.
 mæ tēplū uestæ: purgasset uirginibus tribus zona: cā interceptis & q̄a rem cū Vestales
 uiris habuisse culpant: cū oporteret eas castas atq; intactas illiensē palladē. tres dāna
 & ignē p̄petuū custodire. Hæc audiēs Appollonius utinā inquit & tu o sol in iu tæ a Do
 stis cædibus purgaretis: quibus nunc uniuersa terra referta est: atq; hæc nō priua / mitiano.
 tim: sicut pauidi solent: sed in turbā palamq; p̄dicabat. Cum Domitianus agna / Iulia Do
 to suo Sabino interfecto Iuliam duxisset uxore: erat autē Iulia interfecti quidē mitiano.
 sabini uxor Domitiani uero ex filia neptis) ephesii pro nuptiis impatoris sacriſi
 cabant. Interueniēs autē Apollonius: omox inquit qualis quondā fuit Danai fi
 lias: cur sola fuisti? Quæ autē p̄ ea tēpora Domitianus fecit talia fuere. Neruaq;
 post Domitianū iuste modesteq; impauit iam ad imperiū uocari uidebat: id p̄ci
 pue Orſitus ac Rufus opinabant: hos Domitianus parata: cōtra se insidias: in Orſitus
 simulans in insulam relegauit: Neruā quoque tarentū secedere iussit: his familiari / Nerua se
 tate cōiunctus Apollonius: dum Titus una cū patre ac deinde solus imperauerat / positus
 modestiæ aliarūq; uirtutum præcepta dederat: eosq; tāq; bonos frugiq; uiros im / tentum.
 peratoribus iam dictis in fidē amicitiaq; cōmendauerat. Domitianus autē quo
 niam asper difficilisq; uidere: eodē se iunxerat: & ad cōmunē libertatē capeſſen /
 dam hortabatur: q̄a per epistolas illis cōsulere non satis tutum arbitrabatur: cū
 potētores quosdā serui p̄didissent: alios etiā amici & uxores: ita ut nihil tutū ni
 hil secretū esse posset etiā domi: p̄pterea Apollonius e comitibus suis: quos pru
 dentiores agnouerat: modo hunc modo illū ad eos mittens: ministrū aiebat præ:

clari secreti te facio: pgeret: Romā te oportet ad uirū talē: eiq; psuadere ut mihi cōsentiat. Postq̄ autē illos Roma pulsos audiuit: & ad opprimendū tyrānū / p m / pto paratoq; animo esse: ob segnitiē uero tarditatēq; ab inceptis destitisse de fa / to: & necessitate multa diseruit apud Smyrnā lucū: ubi Melitis erat simulacrū / cūq; paulopost Neruā regnaturū esse cerre sciret: rem oēm illi aperuit: pbauitq; tyrānos satis afferre uim nequaq; posse. Erat Domitiani statua penes Melitē po / sita: ad eā oēs qui aderant cōuertens Apollonius: o demēs inquit q̄ multū abes a / fatō: necessitatēq; cognitione. Is. n. cui post regnare fato datum est: etiā si abs te / interficeret reuiuiscet. Hæc Apollonij uerba nunciante Euftrate ad aures Domi / tiani pueniunt: qd autē detulisset nemo sciebat: sed pculsus metu tyrānus inter /

Sciebat
Neruam
regnatu /
rum.

Accersit
Appollo
nius ad o
mitiano.

ficere hoīes constituit: uerū ne sine rōne id facere uideret: mīssō nuncio accersiuīt Apolloniū: ut de secretis sermonibus cū Nerua & amicis eius habitis excusatio / nem facturū Romā ueniret: secūq; ita ratiocinabat Domitianus fore si mādā / tis obtēperās Apollonius Romā ueniret. hunc quasi iudicio cōuictū si damna / uero iure cæsus Apollonius / amicūq; etiā ab oībus putabunt. si uero quadā fre / tus prudētia ad manifestū periculum accedere noluerit: tūc etiā iustius illos cō / muni omniū opinione dānatos: quasi mādatorū cōtēptores interfectorū esse pu / tabat. Hæc itaq; secū meditatus Asia præfecto missa epistola pceperat: ut hoīes cōprehensos in uincula coniceret: uerū hoc diuina quadā scientia monitus ut so / lebat Tyaneus puidit: uulgusq; amicis dicebat secreto sibi peregrinandū esse urgē / te necessitate: quo audio alii quidē de uetusto auaride cogitabāt / opinātes illum in simile quēpiā locū pfecturū. Ipse autē ne cum Damide quidē cōmunicato cō / filio in Achaiā cū illo nauigauit: inde Corinthū traiciens: & sacris ut cōsueuerat circa meridiē soli peractis in Siciliā primo: deinceps in Italiā uenit: & circa no /

Demetri
us phūs
expulsus

ctis principiū summā tranquillitatē maris & pspe: uentū nactus dicearchiā alio / alio mox transiturus applicuit: ibi Demetriū cōperit: qui cæteris phīs audacior: nō procul Roma degebat. Nouerat autē Apollonius ipsū a tyrāno expulsū illic morari iocans tamē: ut plerūq; solebat. Ego te inquit deliciis indulgentē de / prehendi in Italia felici: uel ut uerius dicā beatissima degentē: ubi quondā Vly / xem ferunt cū Calypsone deuersatū sumi: & itacensis domus oblitū esse. Cōple / xus autē illum Demetrius: & mediocriter incusans: o dei inquit q̄tū Damidi phīa / patietur in hoc uno uiro piclitans. Tunc Apollonius: qd est inquit in quo peri / cliter? Nihil inquit Demetrius: q̄ id quod tu ipse optime sciēs aduenis: si. n. men / tem tuā ignoro: nec mei ipsius cognosco: colloquamur aut nō hoc in loco: sed eo /

Cicadae
cantant.

secedamus: ubi soli futuri sumus. Accedat autē & Dami: quē tecū omne disci / men libēter subiturū agnosco. His dictis in antiquū Ciceronis suburbanū deue / nere: Cūq; sub platano cōsediissent: Cicadae diei hora cōcitata: circa ipsos canta / bant: eas itaq; respiciēs Demetrius: o beate inquit: ac uere sapiētes. uos eam: quā / musæ docuerunt cantatis cantilenā iudiciis accusationibusue nondum obnoxiiū / fecerunt autē uos musæ nequaq; uentri subditas & humanæ inuidiæ expertes: his arboribus infidetis: quas illæ uobis incolendas dederūt: ubi felices uestram / musæq; foelicitatē decantatis. Apollonius autē quis intelligebat quorsum Deme / trii uerba tenderet: leuiter tñ ipsū increpās: q; maioris ocii uerba uiderentur: q̄ / pñris rpiis ratio postulatet. Cur inquit cicadae laudes enumerare uolens: nō Palā / ppetetq; illas pferes: sed hic etiā formidare uideris: quasi lex publice lata sit: ne q̄

eicadas: et audeat laudare: Tum Demetrius nō laudatiōis cā hęc dixi: sed ut ostēderē: quā his licet sua scientia perfrui: nobis āt ne mutire quidē concessū est: quare sentimus: sed ueluti crimen sapientia nobis obiciē. Et meliti quidē anytiq; accusatio Socratē culpabat: q; iuuentutē corrūperet: & uanos dcos itroduceret. Nostra uero accusatio talis quz dā est: hic iniuriā fecit: quia uir est iustus ac sapiens: nō uicq; diuina & humana oia: & oīum reg; leges intelligit: q̄to āt tu sapiētiōr nobis es. tanto maior erit te accusandi facultas: Cupit. n. Domitianus affinem culpā te arguerē: ob quā nerua eiusq; comites exularūt. Quid est autē: ut illi exularit inquit Apollonius: ob crimen ait Demetrius maximū oīum quā in quēq; cadere pnt ut illi uidetur qui eos pepulit. Dicit. n. ipsos deprehensoz esse contra regnum suū insidias machinantes. Te āt illis facinoris huius auctore ac sua sorē fuisse: quē etiā huius rei cā puer; abs te dissectū esse affirmat. Non igit. inquit apollonius ab eunuchō ablatū iri impiū arbitrat; Minime uero Demetrius inquit: in hoc te accusat: q; puer; castraueris: sed uaticinādī cā maclatū abs te puer; dicitur ex nois extis futura melius dinoscere. Illud ēt crimen accusatiōi adiciē q; nouo indumenti genrē: & uiuendi consuetudine utaris noua: & hęc tibi ab his ēt obiciunt a quibus diligi coliq; te maxime putas: ut ex Tefino audiui nostroz utriq; familiarissimo. O Mercuri inquit apollōius utinā nūc telefinū inueniamus: hūc. n. phūm te dicere arbitror: q; ueronis tpibus cōsulatū gessit. Hūc ipsum dico inquit demetrius: quō āt ipsum es alloquutus. Solent. n. tyrāni suspectos hīc oēs qui in dignitate sunt cōstituti: si cū his loquant; qui in ea sunt cā in qua nunc tu es: Telesinus inquit Demetrius ex urbe nuper migratū pp praconis edictū: qd aduersus phām oēm latū est exulare potius eligens tanq; phūs. q; ueluti cōsularis remanere. Utinā inquit Apollonius talis uir mei cā periculū non subeat: satis enim p ipsa phia periclitatur. Tu uero hoc mihi dicas uelim Demetri quid faciens dicēs ut tibi uideor sedare posse timorē meū. Non ludendo inquit ille: nec quā timuisti pterrita abs te esse dicendo: sed si hęc terribiliora existimas fugiendo uitare ipsa debes: nec in fuga ēt de ipsis loqui. Tu autē fugeres ne o demetri si p iisdem p quibus ego nunc appellor periculū subiturus esses: per palladē inquit Demetri nō fugerēs: si quis de iure mecū uolet certare. Cū autē is: qui summā reg; p̄sidet: ēt in dicta cā homines interficiat: atq; excusationem si asserre uoluerim non sit auiditurus: aut ēt quis audierit occidatū ei ēt qui nihil iniuste perpetrauerit nequa q; fuga parcendū arbitrarer. Quin & tu mihi non concederes: tam ignauam & Philo-/ phie: mōs
 sic dicam: frigidā mortē eligere prāferim: quā phā pceptis aduersaretur. Philo-/ phie: mōs
 filosofiphā nant; ut arbitror cōueniens mors est si ciuitatē suam in libertatē uen-/ cōueniē
 dicans aliquis moriatur: aut parentes: filios agnatosue ulciscens aut amicorum quā. Amici co
 causa decertas quos agnatis & affinis prāferunt sapiētes uiri. Si uero quis aliis gnatis p
 de causis: & iactantiā gratia mortē quærat: & ut sapiens uideatur sese tyranno
 subiciat multo demētius putari debet: q; si in rota circūferret: sicut de iuxione fabu-/ ferūtur.
 la narrant. Tu autē defensiones hinc sumes opinor quod huc ueneris: hoc. n. apd
 hominem sanā mentis iure propones: dicere q; in primis te nunquā fuisse ausum
 huc accedere si quid deliquisses. Hoc autē Domiciano non probabis: sed quia ar/
 canā quādam & absconditam uim habeas: audacissimum te esse arbitrabitur. Cū
 .n. diebus decē: ex quo te appellauit: non dum elapsis ad iudiciū uenias: ignorans
 adhuc qua de causa uoceris rōnem quandā accusationis prābere uideberis: q; de

lictos: tibi conscius prænoscas: quibus de rebus acculari possis: & de puero interfecto uulgata fama inualescet. Caue insuper ne ea quæ de factorum necessitate in omnia fuisse abs te disputata feruntur: nunc super te ueniãt: & uolentibus satis graue quippiã in te moliri: tu nunc in ipsa coactus ruas nõ aduertens sapiẽtius semper existimãtũ esse talia p̄cauere. Quod si neronis tpoꝝ nõ es oblitus: quid mihi conuigerit meminisse facile potes & me ad mortẽ subeundã iliberalẽ nõ esse. Sed hæc debant ea tpa facilitarẽ quandã. Neronẽ. n. cythara ab imperatoria dignitate uidebatur excluderet in cæteris uero nõ admodũ incõposite sese habebat. Præbebat enim cythara plerũq; uelut iducias qualdã per quas a cædibus abstinebat. Id. n. causã fuit q; me non interfecerit cũ iam pene gladiũ contra me nõ dasset: ob tuos meosq; sermones quos de balneo habui. Mihi. n. parcẽdi causa fuit eo tpe sibi restituta uocis claritas: ex qua ut opinabatur: suauissimas melodias ediderat: nunc autẽ qua suauitate uocis quauẽ cythara hũc hoĩem placabũs? mura. n. apd hominẽ & ociosa sunt oia: neq; hic a seipso nec ab alio demulces: & quãuis lyra collaudans pindarus dicat: quæ martis et furorẽ placas: et a bellis reuocas: is tñ cũ muris furorẽ sica certamia instituerit: & uictores coronari publice iusserit: tñ eoꝝ quosdã interfecit: quos autẽ suauissime & tibiis: & uoce cecinisse. Viris præterea quos tecũ ducis est consulendũ pdes. n. oēs q; uel nimĩũ audax esse uideberis: uel ea dices quæ persuadere minime poteris. Salus autẽ ante pedes tibi posita est. Nauium. n. quas hic in portu plurimas esse uides: aliæ quidẽ in lybiã: aliæ in ægyptũ aliæ in p̄ceniã aut cyprũ sunt nauigaturæ: qdã sardis usq; uel ultra sardes et sunt profecturæ: hæc igitur quacũq; libuerit conscẽdens ad quascũq; uolueris gẽtes defereris. Tyrãnides at præclaris uiris molestie minus afferunt ubi eos nõ i apto uiuere scierint. Hac ofone demetrii supatus damis tu quidẽ inquit cũ huic uiro sis aliquo amicitissimus: nũc certe magnũ illi bonũ uideris afferre: de me. n. parua oratio habere: si cõsulerẽne gladiis iã nudatis incurreret: neuẽ tyrãnidi subiceret: qua nulla sæuior nulla immanior eẽ putat: huius. n. itineris: nisi simul adesse cõgisset ignarus erã: nã ego citius q; alioꝝ quispiã eũ sequor: qd si quis me interroget quo nauigem aut cuius rei cã ridiculus plane uidebor: q; siculũ pelagus: & sirenũ tirenos dimensus: cur id fecerim adhuc ignorẽ: q; si sponte mea piculũ subire poterã saltẽ cãm interrogantibus dicere. Quoniã Apollonius mortẽ affectat: ego at eius amator totum simul nauigo: sed quia tunc ut dixi nihil sciuĩ meũ officiũ eẽ nunc: quæ scio non reticere. Dicam at non meas: sed huius hoĩs cã: ego si mortẽ oppetam nõ magnã in me iacturã faciet phia: cũ sim quasi strenui cuiusdã militis famulus rationẽ afferre potens cur hunc sequar. Sin autẽ hunc aliquis ceciderit: quod quidẽ est tyrãno facillimũ tropheũ: ut mihi uĩ de phia ponere poterit: quæ optimũ philosophorũ oĩum amiserit. Multi autẽ contra nos anyti melitq; insurgent: & accusationes hinc atq; aduersus Apollonii familiares ingerent alia quidẽ: q; is tyranni dem riserit: illa uero q; aduersus eandẽ loquentẽ confirmauerit: alia rursus: q; dicenti aures p̄buerit aut q; audita laudauerit. Ego autẽ pro phia moriendũ itidem arbitror sicut pro templis: pro muris: & pro maiorũ sepulchris. Nã pro taliũ salute multi & p̄clari uiri mortẽ opetierunt. Phia uero prodendæ causa: nec ego mori uellem: nec apolloniũ: nec eorũ quemq; qui apollonium amant. Post hæc Apollonius Damidi inquit pro præsentibus rebus caute differenti ignoscere oportet. Nam cum sit genere assyrius & medis finitimus: ubi tyrannides maximis colun-

Neronẽ
cythara
excluder
bar ab i
perio.

Lira mar
tis furorẽ
placat.

Pro phia
moriẽdũ

tui honoribus: nihil magnū de libertate sentire pōt. Tu autē demetri: quo pacto Tyāni
 apud phiam excusari possis nescio: qui timorē in. pro his rebus cōdis, quāz si q̄ des colō
 vere timenda appareret: magis decuit a timore illū reuocare: qui talia metuere tur apud
 uideretur. Nec oportuit ullo modo timorē incutere illi quem p̄ his quā uere ti. mēdos.
 menda nō sunt timere sensisses. Vir. n. sapiens p̄ his q̄ enumerasti moriet. Nā pro
 libertate mori leges iubent: pro agnatis uero & amicis ac pro his oīo: quos ama/
 ueris: idē esse faciendū natura ipsa perficiunt. Legi at̄ natura q̄ oēs homines ser/
 uiunt: naturā quidē sponte legi at̄ q̄nq̄ etiā inuit. Sapiētēs autē magis decet pro Legi na/
 his mori in quibus sese exercuerūt. quā. n. nulla iubente lege: nec impellente na. tura q̄
 tura ipsi fortitudine quadā ai eligere ausi sunt: pro his si q̄ ea soluere tentauerit oēs serui
 mori nō reculabunt: q̄ si ignis adsit: & accedat securis: ut cā quā dixi fortitudinē unt.
 uincat: nihil p̄fecto timebit sapiens: nec ad aliquod dicendū mendaciū cōpellef:
 & in his oībus quā didicit constans nihil minus permanēbit q̄ in sacris quibus ē
 iniciatus. Ego at̄ plura q̄ ceteri hoīes cognosco: utpote: qui scia oīa. Scio at̄ quā
 scio partim studiosis hoībus: partim sapientibus: partim mihi ipsi: partim ēt diis A tyrāno
 imortalibus: tyrannis at̄ scio nihil. Quod at̄ non p̄ demetri: huc uenio. ex hoc interfici nō
 facile intelligi pōt. qd̄ pro capite meo sum dicturus: in periculo at̄ nullo sum: nec possum.
 a tyrannide interfici possum: ēt si hoc ipse uellē. Intellego at̄ in hoībus me pericli/
 tati: quoz siue principiū siue additamentū me facit tyrannus: ero quicqd̄ ipse uo
 luerit. Sin at̄ hos perdidero: aut mollius: aut negligentius eoz cām agendo: quā
 lis nā studiosis uiris esse uidebor: aut quis non iuste interficiet: qui uiros deluse/
 rim: quibus ut a diis petii p̄positus sum. Q noniā autē fugere mihi nō licebat Cōsueru/
 quin conditionis crimen subirem iam ostēdā. Tyrannoz cōsuetudines duz sūt dines i/
 aut enim in dicta causa hoīes occidunt: aut iudicio antea suppositos ac damna tancrū.
 tos: sunt autē similes hi quidem calidis promptisq̄ belluis. illi uero mollioribus &
 ignauioribus: q̄ autem ueriq̄ molesti sint. oībus patet. licet autē exēpla summeret
 eius quidem qui furore quodā in dictaq̄ cā occidebat: Neronē: alterius autē Tiberi
 um interfecit enim is quidem eos: qui nihil tale metuebant. ille autē eos qui iam
 dudum id timebant: ego autē deteriores illos existimo: qui iudicium fingentes
 secundum leges decernere aliquid simulantes: cum secundum leges nihil faciant.
 Decernunt enim perinde atq̄ ii. qui iudicii obseruatione non utuntur nomine lei
 gis abutentes in iis: qui per iracundiā agentes de alicuius morte sententiam se/
 runt: nam si interficiendo miseris illis hoc pacto damnatis: multitudinis misericor
 diam auferunt: quam uelut exequias p̄bere decet his qui iniuste fuerint interē/
 pti. huius itaq̄ tyrannidis iudiciariam quandam formam uidere uideor: quā tamē
 ad iudicatum terminantur. Nam de quibus anteq̄ iudicium fiat constituit quid
 sit agendum: eos tanq̄ non iudicatos iudicio subicit: & qui tali iudicio damnatus
 fuerit manifeste patet ab homine non secundum leges iudicante damnatum esse
 qui autem iudicium refugerit: quonam pacto euitabit infamiam: quin sese ipse/
 met damnauerit. Cum itaq̄ uiri tales contra me nunc positi sint. si contentionem
 mihi aduersus eos instantem aufugiam: quā terra me crimine purum iudicabit.
 Supponat. n. ea quā dixisti recte uereq̄ fuisse dicta me uero tanq̄ uere dictis pa
 rere. Hos autē quos tueri debeo supponatur interfici. Quas ego cum sim talis p̄
 secunda nauigatione preces faciam: quo me conferat. Aut ad quem pergere exo
 prabo: essent. n. ut opinor: oīa loca: ubi Romani dominantur euitanda: ueniens.

dumq; ad uiros cū mihi amicos tū non palā & in aperto degentes: qualis aut fa-
raotes esset: aut Babiloniæ rex: aut diuinus Iarchas. Aut generosus Thespion: q;
si ad actiopes diuertendū mihi statuerim: quidnā uir optime Thespion dicendum:
erit: siue. n. quæ egissem occulerem/ mendacioꝝ amator uel seruus potius esse ui/
debore. sin uero hæc patefacere cōstituerē tali opinor ofone utendū erit. Me qdē o
thespion eufrates apud uos calumniatus ē crimina obiciēs: quoꝝ mihi nequaquā
conficius crā dicebat. n. me iactatorē esse: ut portētofa quaxdā loquentē / indorum
præterea sapiētia uiolatorē. Ego at re uera nihil horū sum. proditor ar amicoꝝ &
iugulator & perfidus: & alia quaxdā hmōi me esse fateor adeo ut si quis pro tali/
bus uirtutibus coronari mereat: ego me illū esse pfitear: qm̄ maximas eorū quæ
Romæ sunt familias ita perdidit: ut illic degere amplius ex ipsis nemo possit: q; si
hæc medicentē uires Demetri erubesceres pfecto iā. n. hoc ita sentio: quasi ea q;
oculis cernunt. Quid aut si faraotē & me ad uiꝝ talē in indiā fugientē ante oca
los tibi ponas adiungere iā nūc potes: quō ipsū intueri possim: aut quā cām fu/
gæ pretextere: nōne tibi preclax uideret: si dicerē pbū iustūq; antea me ad eos
uenisse: & aiām pro amicis ponere paratū: postq; uero fuerim secū uersatus uiro
oīum qui ubiq; sint diuinissimo haud quāq; eo aiō: eaꝝ esse uolūtate. Iarchas autē
ex me ueniente nihil quæreret: sed uelut eolus Vlyxem: qnq; pspere nauigationis
munere abeūtē ignominiose iussit ex insula discedere: sic ille comitesq; e sacro tu
mulo me depellerēt: iniquū dicēs pmiū p accepto poculo me referre uolūt. n.
ut quicūq; ex illo bibunt piculoꝝ cū amicis picipes sint. Et qm̄ scio q; sis in ser/
monibus uehemēs & acutus. O Demetri posses has meas rōnes facile cōfutans di
ceret: ut ad eos accedere cū quibꝫ uersatus antea nō essem: sic. n. forsitan bene mi/
hi succedere fugam arbitraretis: q; tuto possem apud eiusmodi hoies degere: itaq;
rōnē hāc qd hēat ueritatis pscrutemur: mihi. n. de illa sic uī. Ego uiꝝ sapiētē cen
seō: nihil priuatim sui cāfactus: neq; arbitratuꝝ quicq; occulte fieri posse: ut ipse
salte sibi nō adsit. & siue apollinis Pythii pceptū id fuerit: siue sapiētis hoīs cuius/
dā se ipsum pbe cognoscentis: & ob hoc sniam hanc de oibus in cōi pferendis: si
noscere. ue alio quocūq; mō se res hēat mihi sapientis esse ut se ipsum noscere: & sui ipsius
mentē hēre pēlidē: neq; terrefieri ab his: q; pleriq; timentes: neq; rursus audere qd
agredi eoꝝ q; cæteri rubore quodā uerecundiaꝝ attentant. Qui. n. tyrānis in ser/
uiunt: sibi ēt amicissimo pdere cōant: timentes ea quæ uere timenda nō sunt: q;
uero timere oporteret nō metuēt: ita uero ut fiant nō cecedit sapiētia: quæ præ
ter Pythiū epigrāma euripidis quoq; snia laudat: putantis cōscientiā esse: quæ hor
tia hoies mines puniat: cū se male operatos fuisse recogitant: eadē quoq; furiaꝝ poenas ap
punit. posuit horelli: qn̄ aduersus matrē insaniit. Mens. n. agendaꝝ rerū domina ē: con/
scientia uero q; menti uidet: quappsi mēs opa bona eligit facienda conscientia ui
rū mittit ad oīa sacra p oēs uias p oīa deoꝝ tēpla. ad oēs hoīum species. & plau/
dens canēsq; ipsum ubiq; laudat dormiētī quoq; eidē assistēs pclax chorū ē som
nioꝝ domo illi circūponit: sin ad aliqua delicta seditiola mens prolabit: non finit
cōscientia talē hominē rectis oculis quenq; aspicere nec expedire uerba profert:

Cōscien/ a sacris quoq; & precibus uotisq; eundē arceat. neq; manus ad simulacra deorū at
tia a sa/ tollere sinit & attollentē increpat ac reiiicit sicuti leges cōtra rebelles fieri iubente:
cris arceat ab omni etiā hominū cetū eundē exterminat & dormientes terrefacit: & quecun
fontes. q; per diem fecerint ea tanq; imagines audire aut dicere arbitrantur: & ea omnia

similia somniis uanaq; cōscientia efficit. Debiles autē uisiones & fantasticos terro/
 res p̄bables & uere timēdos ostendit. Hoc itaq; pacto conscientia me redarguet
 siue ad eos qui me agnoscunt accesserim q; n. talia agens uiroq; p̄ditor sim m̄aise
 ste me arbitror & ostēdisse & ip̄a ueritas apte demōstrat: q̄netiā mei ip̄si p̄ditor
 nō ero pugnaboq; aduersus tyrānū/generosi homeri carmē decācās. Belator iuppi
 ter. Hac oratione adeo se cōmotum scribit Damis ut animi promptitudinē auda/
 ciāq; receperit. Demetrius quoq; non amplius aduersatus est Apollonio sed illius
 dictis consentiēs quasi diuinitus datā laudabat eius opinionē q; pro talibus uiris
 auderet periclitari/philosophiā icidem collaudans: quā sibi talē audaciā p̄stabat.
 Deinde ip̄os p̄cedens domū suam ducere uoluit: uerū id recusauit apollonius mei
 ridiē iam instare dicens: uelle autē se prima nocte romanorū portū intrāre sicut na
 ues facere consueuerunt: alias uero concenabimur inq; ubi melius se se habebūt
 res mex nunc enī uereret nequa aduersus te istitueretur accusatio: q; cū regis ini/
 micos cenauisses: neq; uero nobiscū ad portū descendere te uolo: ne quis mecū ser
 mones aut arcana cōsilia cōmunicasse criminetur. Eius uerbis assensus Deme/
 trius abeuntēs cōplexus dimisit: crebroq; ad eos respiciens lachrymabat. Apollo/
 nius autē ad Damidē conuersus si animo uales inq; & sicut ego audacia abundas
 ambo nauem ingrediamur: sin uero p̄p timorē aio deficiis tempus adhuc superest
 hoc loco manēdi: cōmodissime nāq; apud demetriū utriq; nostrum amicissimum
 uersari poteris. Ad hāc respondens damis: quid inquit apud hanc discere pote/
 ro? Si hodie tibi de periculorū p̄ amicis tolleratioe differenti cum interfuerim:
 tamē solū te relinqū & immunis a periculis esse uelim: cū hactenus nunq; timi/
 dus erga te uisus fuerim. Præclare dicis inquit Apollonius p̄pterea p̄gemus ego
 quidē eodem quo sum habitu. te autē habitū magis populārē assumere oportet/
 ut neq; comā habeas tam p̄olixā & hoc tribonion lintea ueste permutes. Calcea
 menta insuper quā nunc habes dimittere opus est. Quid autē hāc permutatio cō
 ferat ostendā. Nolo enī te deprehensum mecū in eodē esse discrimine. si enim uel
 stitum mecum cōmunicares fore ut cōprehēdaris q̄primū. Ego autē cupio: ut nō
 tanq; phūs: sed tanq; amicus & familiaris me sequi uidearis. His uerbis persuasus
 Damis pythagoreum habitū permutauit: non quidē ob timorem aut p̄nitenti/
 am ullam: & Apollonii caliditatē laudauit: quā temporis cā exercere necessē fuit.
 Post hāc dicearchia soluentes: cū iā triduo nauigassent hostia tyberina intrauerūt
 unde facili Romā usq; nauigatio est. Forte per id ip̄is regionis gladiū tenebat He
 lianus uir iādudum Apollonii amator: cū quo in Aegypto fuerat q̄nq; locutus: is
 apte nihil pro apollonio Domicianū rogauit. neq; n. eius: quē gerebat magistra/
 tus ratio permittebat: quo nam enim pacto uix regis inimicū apud eundē lauda
 re ausus esset: aut quō uelut amicū excusare: oibus tamen artibus quā clāculum
 prodesse cuiq; possunt pro apollonio usus est: nam cum suū ante aduentum gra/
 uiter a calūniatoribus accusaret apollonius rex inquit q̄ pleni sermonū inanū
 sunt sophistæ: quantaq; est in eorum arte iactantia: qui quoniā in uitā nullius bo/
 ni compotes sunt: mortem appetunt: nec ipsam sponte sua uenientem expectare
 sustinent: sed eam uī quadā ad se trahunt eos lacerando: qui gladios in manibus
 habent: hoc ipsum ut arbitror. Nero cum animaduertisset Apolloniū interficere
 noluit: ubi enim mortem affectare alium sensit: non uenit gratia mortem remi/
 sit. Sed illum despiciens non est dignatus occidere. Musonius quoq; tyrrencum

Discedit
 a deme/
 trio apol/
 lonius.

Damis p
 mutat ha
 bitū py/
 thagore/
 um.

Sophiste
 pleni inan/
 nium seri/
 monum.

Mulonis in rebus imperio suo aduersatum in insula relegauit nomine tyara adeoque
 sophistas huiusmodi amant graeci ut tunc quidē propter eius colloquium habendū
 Musonius omnes eo nauigarent: nunc autē fontis quē fecit uiscendi cā eodē omnes accedebant. Nā
 fontē iue in insula aquis carente Musonius fontem inuenit: quem graeci nunc laudibus ef-
 ferunt in usu ferunt non minus eo: quē in helicone ab equo inuentū fabulant. Hæc itaque regi an-
 te aduentū apollonii narrauit Helianus. Cū autē deuenisset callidius & artificiosius

eundē liberare conatus est. Insiit. n. cōprehensū hominem ad se duci. Cūque illū accu-
 sator grauiter calūniaret: eūque incantatorē ac malis artibus imbutū assereret: iudi-
 cio inquit Helianus regio te ipsum ac tua uerba seruato. Apollonius autē si ego in-
 quit incantator sum: quo mō ad iudiciū ueni? Sin autē ueni ad iudiciū quo mō in-
 cantator sum: nisi calūniatores tantas uires habere dixeris: ut ab incantatoribus
 ēt uinci nō possint. Cū ad hæc insolentius aliqd dicere accusator pararet. Compe-
 scens ipsum Helianus: mihi inquit cōcede: quod ante iudiciū tēpus dat. Ego. n. sopher
 stæ mentē seorsū tentabo: quod si iniuste quippiā fecisse cōfitebitur auferent orōnes
 forenses & tu iudiciarie causæ uictor abibis: sin ille suæ defensionis cā obiectis cri-
 minibus cōtradixerit: tūc regis de illo iudiciū erit: post hæc i secretiorē quēdā locū
 secedēs Helianus: ubi de causis grauioribus iudicia exercebant. Discedite omnes in-

quit: nemoque inter sit: sic enī regi uisum est. Postea uero quā ambo soli relictī sunt.
 Sermo Heliani / Ego inquit Apolloni admodū adhuc adolescens erā: quā impatoris pater in ægyptū
 cū apol- / uenit deis sacrificaturus: tecūque de suis maximis rebus cōsulturus & tūc tribuni-
 lonio. / tia dignitate apud regē fungebar: etiamque iā tū rei militaris peritus: tu uero me tan-
 ta familiaritate cōplexus es: ut dum rex ciuitatibus iura diceret: tu mihi seorsum
 & quā nā essem & quo uocarer noīe & quo pater natus essem referres: quā ēt hūc ipm
 quē nūc gero magistratū: mihi p̄dixisti: quod multis quidē esse maximus: sumumque hu-
 manorū bonorū eē uideat. Ego autē maximā molestiā & p̄cipuū infortuniū eē iudi-
 co. Sū. n. difficilis tyrānidis custos: attamē si eā sefellerim deos timeo: quod autē beniuo-
 lentia tibi sum affectus iā ostendi: nā quod amare te nūquā destiti ex quo primū ut di-
 xi te cognoui: nec unquā definā: quo ad eius temporis meminero: nunc dicere nō at-
 tinet: sed cum te nunc ab is criminibus: quæ falso tibi recusator obiecit liberare
 cupiā: propterea tecū secreto colloqui istitui: ut auderes meis oibus rebus fidēter
 uti: p̄scire ēt qualis in te esset regis animus quid. n. de te iudicatur? sit nescio. Est autē
 ita dispositus: ut cōtra te ferre inīam cupiat: uereat autē ne falsis de causis id fecisse
 uideatur. Et primo quod homines consules: a se alienandi causa fueris criminatus.
 Vult enim quæ facienda minime sunt: ea secundū iusticiæ numeros fecisse uide-
 ri: neque uero oportet beniuolentiā & animi mei effectum erga te manifestum fie-
 ri: si. n. remissius aliquid me sentire de te suspicaret: quis nostrū citius eēt piturus
 nescio. Ad hæc apollonius: quoniā aperte inquit inter nos loqui possumus & quæ
 cūque habes in animo protulisti: mihi quoque itidem facere iustū arbitror. Cōmunica-
 sti namque mecū de rebus tuis: perinde atque hi: qui diutissime uersati mecū sunt / &
 per Iouem ita amice eras erga me dispositus: ut ēt pericula simul subire uideā te
 paratū: propterea ego quoque mentē meā cōsiliūque omne tibi adaperiā. Mihi quidē
 a uobis fugere in diuersas terras: partes licuit: quare nec nomina quidem audita
 nobis sunt: uenisseque ad uiros sapientes / & me ipso sapientiores: qui recta rōne
 deos colunt: eosque ob id ipsum p̄picios magis habent: quā iūqui istis in locis uersan-
 tur: apud eos autē nulla est delatio: nulla accusatio: & cum iniuriā aliis non inse-

rant: nec ab aliis iniuriā pariant: nullus oīno iudiciis indigēt. Veritus āt ne pdi/
 tor eē uideret: si excusatiōe a me neglecta pđant: iī qui pp me in iudiciū sunt ad
 ducti: huc accessi excusatiōē in iudicio facturus: de qbus aut excusatiōē fieri
 oporteat audire ex te cupio. Tūc Helianus: accusationis inq; capita multa sunt: Accusa/
 atq; diuersa. Nā & uestiēdi formā: & alios uiuēdi mores calūniant: q̄rētes qđnā tionis ca/
 situr tāa ueneratiōe dignū te iudices: obiciūt ēt illud: qđ Ephesi de peste rīfū pita.
 dedisti: multa quoq; aduersus regē: cū secreto: itū Palā: qđā ēt tāq̄ accepta disse/
 ruisse te criminant. Aliud p̄terea obiciūt crimē: qđ mihi qđē oīum maxie ē in/
 credibile: q̄ scia ne in sacris qđē ut effundat uictimas: sanguis te sustinere: regi
 āt uehemētē credibile est. Dicūt. n. te cū Nerua simul in agrū exeuntē mactarū Obiciūt
 archadē puerū in frustra cōcidisse atq; in regis p̄niciē sacrificasse: atq; hoc sacrifi
 cio Neruā ad opiniōē regni extulisse: eaq; noctu a uobis fuisse p̄petrata desinē. te imolaf
 te iā mēse: hoc āt crimine: qm̄ maximū est aliud nullū maiore defensiōe indigere
 censemus: nā q; nouo utaris hitu: & q; p̄noscedi sciam hēas: & reliq̄ tibi obiecta
 crimina oīa huc tēdūt: & illa quidē: atq; oēm q̄ ad hēc sequit iusticiā cōdonari
 tibi dicunt. Opus est igit ad hēc cōfutāda crimina excusatiōē parare. Ad hēc
 Apollonius primū inquit q; supbus nō sum argumentū est: quia excusatiōē sa/
 cturus adueni: q; si audaciā aliquā actiones meae p̄tendere uident: quasi supra ty
 rānides extollere me uolentis: id ipm̄ ex hoc diluatur. Qui me tibi subieci: cū sis
 uir bonus & amator mei: nā inimico prauū uideri nihil habet molestia: inimici
 nāq; oderūt nō ob ea: quā ceteri palam accusant: sed ob ea in quibus priuacim
 se lātos arbitrant: ab amico āt accusari tāq̄ prauum multo molestius est: q̄ oīa q̄
 ab inimico accidei p̄t: neq; n. fieri pōt: quia ipsis odiosus sit: p̄pca q; prauus eē
 iudicet. Visus est Heliano recte dicere Apollonius: cūq; bono aio eē iubēs: hanc
 de ipso cōpit opiniōē: ut nullomō terrefieri uir ille posset: etiā si gorgonis ca/
 put cōtra eū eleuaret. Conuocans igit uiros ad hoc negociū p̄paratos: iubeo in/
 quit hunc uinctum in carcere detineri: quo ad rex aduenisse illū certior fiat: atq;
 ex eo audiat q̄cūq; mihi ab eodē dicta sunt: & hēc dicēs ualde se iratum aduer/
 sus ipsum ostēdebat. Deinde in regiā ueniens Helianus: quā sui erant officiū mi
 nistrabat. Hoc loco Damis casum quendā contigisse memorat: partim similem:
 partim dissimilem: illi: qui Athenis Aristidi q̄nq; contigit. Cum. n. ob uirtutē ur Aristides
 be pulsus esset Aristides: & abiens muros iā esset egressus: rusticus quidā illi oc/
 currens: petiit: ut aliquā sniam sibi scriberet: qua aduersus Aristidē uteretur: cum athenis.
 ipse neq; hominē nouisset: nec accusatiōē omnino ulla: sed solum inuidia tan
 getur: q; ualde iustum esse illum audierat. Qui ual
 Centurio qui Apollonium optime cognoscebat: cū nominatim ipsum salu/
 tasset cuius rei cā in hoc discrimē adductus eēt interrogauit: mēscire āt se rōdente hoc isen/
 Apollonio: at ego inquit ille optime scio: accusaris. n. quia ab hominibus tāquā
 deus uenerari expetis. & quis inquit Apollonius tanto pe unq̄ ueneratus est: ego
 ipse inquit Centurio cum adhuc puer essem Ephesi: quādo nos a peste liberaſti.
 Recte inquit Apollonius & tu fecisti: & Ephesi ciuitas tanto malo liberata. Ic/
 circo inquit ille: defensionem pro te parauī: quā te iudicio liberabit. Nam si huc
 extra muros eamus: ego ceruicē ense amputabo: & ense dimittam: unde uir dī
 uinus putaberis: & pro ueris criminib⁹ in iudiciū uocatus: & in hoc multo rusti
 cior fuit is: q̄ qui Aristidē expellere uolebat: hēc āt ridēs: & Apolloniū deludens

Apollo- dicebat. Ille uero nō audienti similis: cū Damide loq̄baſ de inſula: quā Delmata
nus i car appellat. ubi in his biſariā ſcindit. Poſtq̄ hæc Helianus liberiorē carcerē inco-
cerem, lendi facultatē Apollonio pſtitit: quo ad oculū eēt regi illū audiēdi. Statuerat. n.
 rex ſecreto prius aliq̄ ſecū loq̄. Diſcedēs igiſ de p̄torio Apollonius & in carcerē
 uadēs diſputemus inq̄ o Damis cū his hoibus q̄ nobiſcū hic incluſi ſunt: qd. n.
 aliud agere poſſumus: donec tyrānus quæ petit meū loquāſ. Garulos inq̄ Da-
 mis & loquaces nos exiſtimabūt: ſi eos a deſenſiōis ſux meditatione dimouea-
 mus. Abſurdū p̄terea uidet̄ iter mœſtas uiros deābulare. Immo uero inq̄ Apol-
 lonius ii maxie colloq̄cīb⁹ & cōſolatorib⁹ indigēt: ſi Homeri carminū memini-
 ſti: q̄ dicit. Helenā Aegyptia medicamēta in cratere miſcuīſſe: ut aīa dolorē dilu-

Quid ſit
pep̄thes eret: qd̄ ego nihil aliud ſignificare puto: q̄ Helenā cū ſermones Aegyptios didi-
 ciſſet eos mœſtis hoibus narrare ſolitā eſſe: eoq̄ in cratere ponere: idēſt ſermones
 pariter & uinū pro leuādā aegritudine ſolitā adhibere. Veriſimile hoc eſt inquit
 Damis ſiqd̄ ipſa i Aegyptū ueniēs Protheo locuta eſt: uel ſicut Homero placet
 cū Thōnis Polydamide uerſata eſt: nūc at̄ in aliud tēpus ſi ſermones diſſerant:
 opus eſt. n. mihi aliqd̄ te prius iſterrogare. Scio inq̄ Apolloni⁹ qd̄ me ſis iſterro-
 gatur⁹: ſcire. n. cupis qd̄ cū Heliano locut⁹ fuerim: & q̄ ab illo rurfus audierim:
 & utrū crudelis erga nos an mitis uiſus ſit. Hæc ſunt q̄ audire cupis: dein oīa ut

Leuco- ſeſe hūerint enarrauit. Gauſus inq̄ Damis nō incredibile mihi nūc ut inq̄ Leu-
thee uelū cothēā q̄nq̄ uitā Vlyxi dediſſe poſt nauim alligatā: ex qua depēdēs p̄priis mani-
dedit bus mare meticbaſ: nobis. n. terribilib⁹ q̄buſdā & horrēdis difficul-
Vlyxi tis deor⁹ aliq̄s manū porrexit: ne penitus oīum ſalute deſtitueremur. Hæc ei⁹ di-
 cta increpās Apolloni⁹ quorſū inq̄ hæc tua uerba tēdunt: aut qd̄ talia metuīſ:
Sapiētia neq̄ adhuc agnoſcis q̄ ſapia cūcta ſtupefacit: q̄ ipſam iſtelligūt: ipſa uero a nullo
cūcta ſtu ſtupeſcit. Veſ. n. uero inq̄ Damis: nos ad hoīem uenimus oī prudētia uacuū: &
pefacit. qui nō ſolū p̄ nos nō obſtupeſcat: ſed nihil eē puter oīno quod ſtupeſcere ipſm
 poſſit. Agnoſcis igiſ inq̄ Apolloni⁹ o Damis illū ſupbia furere demētēq̄ eē. In-
 telligo inq̄ ille: qd̄. n. phiber. Tibi igiſ Apolloni⁹ oīa tyrāni dicta factaq̄ cōtēnē-
 da ſunt: atq̄ eo magis quo melius ipſm agnoſcis. Dū talia ſecū loq̄rent. qdā cy-
 lix: ut ex hitu apparebat ad eos ueniēs: ego inq̄ o uiri p̄ diuitias in uitæ diſcri-
 mē adductus ſum: & iure forſicā inq̄ Apolloni⁹. Si. n. ex nefariis opib⁹ diuitias
 cōpalti: uelut latrociniiſ aut ueneficiis hoīes iſterficiēdo: aut effodiēdo regū ſepul-

Theſauri chra: ubi magni theſauri plerūq̄ cōdunt: cōſentaneū eſt te nō ſolū in iudiciū uo-
in ſepul- caris: ſed maximis affectū ſuppliciiſ iſterfici. His. n. modis diuitiæ quidē paran-
chris. tur: ſed ſceleſta nefanda: q̄ putari debent. Sin uero ex hereditatibus: aut liberali
 mercatura & nō ſenſentura ditatus es: q̄s eſt adeo puerſus: ut ſub legū p̄tēxtu co-
 netur ea tibi auferre: quæ ſcdm leges acquiſiſti. Tunc ille eoq̄ inquit quæ habeo
 maxima pars ab agnatis mihi relicta in domum peruenit: uor autē diuitiis non
 tanq̄ alienis cum meæ ſin: nec rurfus: ut oīno meam bonis uiris libenter eas
 cōmunico. Accuſant aut̄ me calumniatores q̄ nō tyrānidis bono diuitias poſſi-
 dēt: cum mihi ſint adiūmēto res nouas aduerſus tyrānum molienti: adduntq̄ nō
 mihi ſolum: ueq̄ etiā aliis: quos huius facinoris ſocios aſciuerim opes meas ſacul-
 tatē ſuppeditare. Cōparat̄ aut̄ iam quædā aduerſus nos accuſationes & primo
 quidē q̄ oēs diuitiæ: ſi mediocritatē excedant cōtumeliā pariunt. & cetuiſcem
 ſup̄a multos eleuare faciūt: & animos erigunt: nec obtēperare legibus partiunt:

& magistratus qui ad gubernandas puincias accedūt in caput diuitū puocāt: cū Diuitiæ
 pecuniis maxime inserviāt: & se ab eiusmodi diuitib⁹ pp diuitiā magnitudinē gignunt
 cōtēni arbitrant. Ego. n. cū adhuc essem adolescēs: anteq talentorū centū diuitias isolentiā.
 possiderē: oia pro ridiculis habebā parūper pro his: q̄ tūc aderāt metuēbā. Postq̄
 actō talenta qnq̄ginta uno die ex parui morte mihi puenerūt: ita mentē imuta
 uī: q̄tū equorū domitores illos imurāt ex seris ac rudib⁹ ad mansuetiores mores
 traducētēs. Cūq̄ diuitiā quottidie aufererēt: multa q̄ a terra mariq̄ mihi asser/
 rentur: pp timorē factus sum diuitiā: seruus. ut magnas pecunias pro custodiē Factus
 dis diuitiis erogarē: p̄tim calūniatorib⁹ tribuēdo: quos talib⁹ officiis lenire opus sum diui
 erat: p̄tim magistratus gerētib⁹ impartitēdo: ut cōtra insidiatores munitus essem: tiarum
 p̄tim agnatis affinib⁹ largitēdo ne mihi diuitias inuiderēt: qn̄ ē seruis nōnullis seruus.
 donabāne deteriores fierent: si negligi se penitus aiaduuerēt. Pascebā ēt greges
 amicorū p̄claros q̄ iminentia picula p̄uidentes: p̄tim illis occurrerāt: partim mihi
 p̄uocatiabāt: attamē cū hoc mō diuitias circūuallāsem easq̄ tā tutis morib⁹ se/
 p̄ssem eas: cā in hoc discrimen adductus sum: neq̄ satis adhuc exploratū nō/
 bis est: an incolumi corpore simus euasuri. Ad hęc Apollonius confide inq̄. Nā
 pro corpore fideiussores hēs diuitias illarū. n. causa in carcere detineris: sed nō ita
 multo post dimitteris: nō solū his uinculis solutus & liber. ueq̄ ē labore ac solli/
 citudine: quæ te seruos ac calūniatores diuitiā metu colere cogebat. Cum uero
 alius p̄pterea se accusatū q̄reret q̄ Tarenti: ubi dñabatur sacrificās publicis p̄ci/
 bus nō addiderat Domitianū Palladis filiū eē. At. n. inquit arbitrabaris fortasse Domitia
 Palladē non peperisse: cū semp habita sit uirgo: ignorabas autē: ut opinor: deam nus palla
 ipsam draconē qnq̄ Atheniensibus peperisse. Alius autē hac de causa in carcere dis filiū.
 tenebat. habebat. n. agellū in acarnania secus Acheloi fluminis hostia: ipse uero
 parua scapha nauigans insulas: quæ Echinades appellant circūuehebāt: & ex iis Echīades
 unā cōtemplatus: quæ cōtinenti dudū cōiuncta fuerat. arboribus uirib⁹q̄ eam
 conleuit: domūq̄ habitacioni sufficientē in ea cōstruxit: aquā ex cōtinentē dedu
 cens: quæ affatim insulæ sufficeret ex hoc itaq̄ accusatus est: quasi nō purus a fu
 rore esset acarnan: q̄q̄ scelestorū opes sibi cōsciū ex alia terra tāq̄ ab eo polluta
 secessisset: atq̄ idē faceret: q̄ olim post ita festā matrē fecisset Alcmeon Amphia Alemeō
 rai filius: qui etiā Acheloi hostia sibi delegit habitāda: & q̄q̄ idem scelus non per mīcīda.
 petraisset coniici tamē facile posse: quædam non multum illi dissimilia ab eo cō/
 missa fuisse: ille autē nihil aliud q̄ ocii & quietis cupiditatem huius secessus cau/
 sam fuisse dicebat: & inuidiam solam esse opinabatur: quæ accusationē contra se
 instituisset: & tunc in carcere detineret. Cum plurimi eorū: qui erāt in carcere ad
 Apolloniū uenientes calamitates suas deplorarent: (erant autem in eo carcere ser
 me quinquaginta) & eorū aliqui egrotarent: alii merore prostrati iacerent: alii
 mortem expectare quærentur: quidam paruos filios: aut parentes: aut uxores
 ululando deflerēt: O Damis inquit Apollonius: uidentur mihi homines isti me/
 dicamento indigere: cuius antea meminimus: siue igitur Aegyptium id sit: siue
 ubiq̄ terrarum nascatur sapientia / ex hortis suis ad id componendum radices
 euellentes teneamus eius saltem particulam his miseris præbere: maxime nāq̄ ui Ad Cera
 dentur indigere. Eis itaq̄ in unum cōuocatis Apollonius: O uiri inquit huius ha cerario s
 bitaculi meccū participes: ego ualde misereor uestri q̄ a uobismet ipsis percaitis: sermo
 nondū sciens: an uos ipsa accusatio peritura sit: nā apparet prius uos a uobis Apolloni

Toleran
tia in ad
uersis in
uētū deo
rum.

interfici: q̄ ab eo qui uos morte cōdēnatus est ut putatis: neq; uero audere ubi
timetis: aut timere ubi audetis: rationi cōsentancū arbitror. Sed Archilochi parī
sentētiæ uos iubeo meminisse: qui tolerātiā in reb⁹ aduersis patientiā nuncupans
deorū quoddā inuentū esse dicit: ad hmōi mala pferēda ceu gubernatoris artē per
quā incūbente tēpestare uenientiū fluctuū impetus recipit. Nec existimetis hęc
mala esse ad quæ uos qdē inuiti: ego aut uolens accessi: Si. n. causas cōferre uo/
luerimus: magis lugēda est dies illa: qua ratiocinatio ad iniusta crudeliaq; facino
ra impellens uos fectilit. Sin uero: tu Acheloi insulā nō ob eas causas: quas accu/
sator affert coluisse te dicis: tu uero diuitias tuas nūquā infidias regi tetendisse
affirmabis: neq; tu cōsulto fecisse dices: ut principi auferres: qn Palladis filius ha
beretur: & oēs oīno falsa esse dicetis crimina: pro qbus in hoc discrimen adducti
estis. Perā a uobis qd pro reb⁹ nō ueris tanti gemitus sibi uelint. Quāto. n. uo/
bis ppinguissimos magis acclamatis uos oportet ēē robustiores: mēbra nāq; huius
patientie sunt hęc: aut. n. hic detineri & in carcere uiuere molestum extimatis:
aut principū eorū: quæ uos passuros arbitramini: aut hęc poenā grauē putatis:
etiā si nihil ultra patiamini. Vex ego qui rex humanarū naturā agnosco rationē
uos docebo medicorū cibariis dissimilē: nā & corpori uires addet: & mori nō si/
ner.

In carce
re sumus
omni tē/
pore.
Scythiæ
in plau/
stris de/
gunt.
Saturn⁹
Mars ui
cti.

net. Nos hoies in carcere sumus omni rpe: quod nos uirā appellamus: ipsa. n. astra
corruptibili corpori alligata multa quidē pler. oibus auiē struit: q̄cūq; in hoies
cadunt. Et qui primi domos inuenerūt: nō aiaduētille uident: q; alto carcere se
iplos circūdarent. Nam quicūq; regias habitāt ut in eis tuto degere possint: hos
Carceres magis uinctos ēē censemus: q̄ eos qui ab eisde uinciunt. Cūq; urbes & earū mo
cōmunes nia in memoriā redigo: uident he mihi cōmunes carceres esse: in qbus clausi de
sūt urbes tineant Mercatores: Oratores: Spectatores & pompaz ductores. Qui ēē Scy/
thas: qui in curribus uitā degunt: nihil minus q̄ nos inclusos arbitror. Hister. n.
& Thermodon atq; Thanaïs iplos circūstunt flumina: haud q̄q; facilia transitus:
quis in apto habitet: & sup caros domus & discit: in qbus delectētes ferunt:
& nisi puerilis ualderatio uideret. dicere oceanū quasi quoddā uinculū terræ cie
cūictū esse. Accedite Poetæ: uestra sunt. n. quæ sōm dicturus: atq; his merēb⁹
decantante Saturnū quoq; Iouis cōsilio fuisse ligatū: Marcē ēē deorū oīum bellā
cōfissimū in cœlo qdē a Vulcano in terra uero ab Aloidis uinctū fuisse: q; si prae
terea cogitabimus: q̄ multi sapiētes ac beati: aut ab insolentib⁹ populis in carcerē
detrussi fuerint: aut a crudelibus tyrānis cōtūmelis affecti. sic ista pferremus: ut
nihil his inferiores uideamur: qui hęc nō sunt ppesti. His uerbis adeo imitauit
eos qui erāt in carcere: ut eorū pleriq; cibū caperēt: & lachrymas sicutq; dimitte
rent: speraretq; p̄sente Apollonio nihil malī ppeti se posse: postridie quoq; in ean
dem sniam p̄multa locutus est. Submissus fuerat a Domitiano quidā sermonū
auscultator: qui habitu quidē tristis demissusq; apparebat: & in magno ut aiebat
periculo cōstitutus. Lingua uero nō admodū expedita utebat: uerba decē octo/
ue calūniatorū more cōnectēs. Sed cū Apollonius fraudē pcepisset ea narrabat:
quæ sibi nūq; cōtingerāt. Flumina. n. & montes prædicabat. cū uero seras & arbo
res: quaz ratione ceteri quidē delectabant. Ille uero nihil perficiebat eorū: quæ
concupiuerat. Postq̄ ille ad obiurgationes tyrāni deducere tentauit Apolloniū o
amice iquit tu q̄cqd libet audacter dicito: neq; n. ego te calūniabor. Ego aut qe
quid in Rege dignū accusatione iudicauerim corā ipso proferā. Factū est aliud

quoq; in carcere colloquiū: partim ab his qui secum utcūq; fors tulerat loquuti sunt: sed qm̄ de rebus nō magnis memoriā digni sermones fuerunt: circo silentio p̄terendū putauī. **Damis** aut ut opinor: nihil eorū q̄ dixerit: aut fecerit **Apollonius** p̄mittere uolēs oīa scripsit: ex qbus ego illa collegi: quæ digna memora- oīa scri-
tu iudicaui. Cū iā qnq; dies in carcere inclusus fuisset **Apollonius**: & forte iā no- p̄sit.
ctis principiū cētiquidā græcæ linguæ peritus ī carcerē ueniēs: ubi iā **Tyaneus** eēt interrogauit: seorsum deinde ab aliis uocato: cras inq; tecū loq; **Rex** instituit.
hoc. n. ab **Heliano** uidebat̄ audiuisse: iā ego hoc scio inq; **Apollonius** tãq; archa-
nū & neminē p̄ter **Helianū** id scire intelligo quis in carcere sim. Tum illē & iā
antea tibi p̄dictū fuit: ut peteres: si qd tibi expedire arbitraris. Ut bñ faciatis inq;
Apollonius: ego at̄ & hic & extra eodē mō uiuo: disputo nāq; de his q̄ accidunt:
nullius aut rei indigeo. An etiā inquit ille cōsiliario nō eges **Apolloni**. qui te mo **Nullius**
neat: in quo pacto regē alloqui te oporteat. Non sane p̄ louē inquit **Apollonius** rei indi-
nisi forte ut adulator sim p̄suadere uelis. Quid si qs inquit ille cōsulat: ne supbe geo.
neu quali regē ipsum despiciēs loquaris recte cōsuleret inquit **Apollonius**: q̄q; id
ipse mihi persuasi. Ego autē inquit ille huius rei gratia uenerā: gaudeo autēq; te
ad hæc iā modeste p̄paratū cōspiciā. Oportet aut ad tyrāni uocē: & oris eius de
formitatē te p̄zpare: loquitur. n. grauiter: etiā si placide mansueretq; loqui uolu-
erit: supcilia uero oculis superiacet: genæ autē bili refertæ. sunt: idq; in eo conspi-
cuū maxime est. Verū hæc **Tyaneus**: inō te p̄terreant: sunt. n. naturæ uicia sem- **Naturæ**
perq; eodē modo sese habētia. Ad hæc r̄ndens **Apollonius**. **Vlyxes** inquit antrū uicia in-
ingrediens **Poliphemi** cū antea nec quātus esset: nec qbus cibis uesceretur audi- **Domitia**
set: nec qua uoce tonaret quicq; nouisset: tamē seipsum ipsemet cōfirmauit: & quā
uis ab initio formidās: antrū tamē egressus uir fortis extimatus est: mihi quoq;
exire a tyrāno est animus: & me ipsum sociosq; seruare pro qbus in hoc pericu- **Vlyxes**
lum adductus sum. Hæc ad eū qui ab **Heliano** missus fuerat cū dixisset **Dami** exiit an-
di postmodū omnia serio narrauit: subinde somno correptus dormitauit. Circa **trocyclo**
crepusculum uero: quidam regiarū causarū scriptor adueniens: iubet inquit **Rex** pis.
Apollonius: ut quādo for̄ populo refertū erit ad se in regiā uenias: non de illatis
criminibus facturus excusationē: sed quia te uidere qualis sis & solus cū solo lo-
qui cupit. Quid igitur inquit **Apollonius** hæc mihi loqueris? An uero inq; ille
tu es **Apollonius**? Certe sum inquit **Tyaneus** etiā. Cuiā igit inquit ille hæc di-
cerēs: iis inq; **Apollonius** qui me ducturū sunt: opus est. n. me tãq; ex carcere cu-
stoditū p̄dire. Tum ille hæc eadē inquit custodibus p̄cepit. Et ego inquit **Apoll**
nus in tpe adero: tu uero talia anuncians abi. Cūq; ille abiisset: & iam noctis in-
staret principiū: **Apollonio** in lectulo recubens. Ego inquit o **Damis** somno in-
digeo: grauis. n. p̄terea nox mihi fuit. cū laborare meminisse aliqua ex **Faraote**
quondā audita. At uero **Damis** inq; uigilare magis oportuit: iteq; ad Regis p̄ce-
ptum p̄parare: cum magnū tibi negociū imineat. Sed quonā pacto inquit p̄pa-
rare me possum cū nesciam qbus de rebus sit interrogaturus? Tum **Damis** de **Vitā ne-**
uita inquit decertans tā negligenter agere uideris. Certe inquit **Apollonius** ne- gligo.
gligenter. Nā & ipsam uitā negligo: sed nunc qd ex **Faraote** audierim: tibi narra-
re uolo. erit. n. sermo p̄sentibus rebus: ut arbitror accōmodatus. **Leones** quos mā **Blādicia**
suescere uolunt homines: iubebat **Faraotes** uerberibus non cedi. Nam recrudē- nimis p/
scere uerberibus illos aiebat. Nec rursus blandiciis nimium leniendos putabat: mixtæ.

quia sic nimirum superbi euaderet. opinabatur itaque blandicias minis permixtas facilius ad mores operatos illos posse deducere. Id autem nos non perferam. duxat maeuefactione dixerimus: sed tyrannus quasi frenum quoddam iniicimus: quo si utentur a meo diocritate nunquam aberrabunt. Optime inquit Damis contra tyrannorum mores excogitata est ratio. Sed est et Leio nescio quis apud Aesopum qui agrotare simulans belluas omnes capiebat. quae ad uisendum accedebant. Vulpes autem quod inquit huc ingrediens uelutis capi ubi tuto manere nullus poterat: uenit autem uestigium nullum uideo? At ego inquit Apollonius sapientior utique uulpem iudicari: si intus accedens capta non fuisse.

Soli sacrificauit. Sed et spelunca regrediens suamet ostendisset uestigia. Haec locutus somnum cepit ualde breuem: deinde illucescente die cum soli sacrificasset: sicut in carcere consuevit omnibus qui aliquid interrogabant perbenigne respondit. Interea cum fore populo repletum esset librarius idem aduenit iubens ut ad regis portas accederet. Ille uero nihil aliud quam eamus inquit alacriter persequens uadentem autem satellites quattuor sequebantur longius aliquot distantes quam ut custodiat eam sequi uiderentur. Herebat autem illi Damis timidus quidem sed cogitabundo similis. Omnis autem populus Apollonium respiciebat ut per habitus nouitatem: cum quod diuinus quidam stupor habitui esse uidebatur. periculum quoque quod pro uiris amicis subibat eo et quod sibi antea insensum fuerant: tunc amicos benignosque reddebat. Cum antea regias fores consisteret: uideretque hostes quosdam: tamquam deos adorari: alios autem supplices uenerabundosque coramque illis adstare: tum ingrediens et egre diuini strepitum ingens adiuuaret Damidem conuersus uidens inquit haec negotia balneis rectissime posse comparari. Nam eos qui extra sunt: uideo intus ingredi perperantes: qui uero sunt intus cum celeritate egredi adiuuato: ut hi quidem lauari uolentibus: illi autem iam locis similes appareant. Attamen sermonem hunc nemini patefacias uolo. Et haec Apollonii acta in epistola quadam ab eodem scribuntur. Cum uidisset hominem iam senio confectum magistratum quendam studiosius affectare: atque eius potius quam quasi hominem seruum se se regi submittere huic inquit Apollonius o Damis non persuasit Sophocles: ut ageretur dominum et furiosum aufereret. Idem et de nobis Apolloni dici potest inquit Damis: qui nunc ante has fores consistimus. Tunc Apollonius uidens mihi inquit o Damis arbitrari. Eadem sicut in inferno dicitur has fores custodire: mortuo namque similis apparet. Non mortuo Damis inquit: sed morituro. Tunc Apollonius abiecto inquit animo erga mortuum esse mihi uideris o Damis: quamquam ab adolescentia mecum sis continenter uersatus: ego autem iam te ad ipsam praeparasse arbitrabar: et quam ego acie aduersus eam struxissem iam me cognoscere: sicut enim pugnaturis et iam armatis non audacia solum opus est: uerum et ordine quodam: quod per quando opportunitate illi demonstret. Parum philosophantibus meditando sunt tempora in quibus mori possunt: ne imparati improuisi: sed cum optima electione ad mortem serantur: quam autem optimo et philosophiae aptissimo tempore mori elegerim: si quis me uelit interficere alias cum tu et adesses disputauit: te quoque ad idem confirmare. sed de his satis. Postquam regi alloquendi Apollonium oculi fuerant quibus mandatum fuerat in regiam ipsum introducere: Damidem uero secum intrare non permiserunt. forte autem rex cum palladi nupersacrisset uiridi ramo coronatus in adonidis aula consistit: erat autem aula illa ortulis undique circumdata et floribus abundabat: quos Assyrii in honorem adonidis mysterium eam domi plantant. Cumque sacris adhuc intus uerat Domitianus casu se se conuertisset specie uiri stupefactus o Heliane clamauit: cur daemone

Populus admiratur Apollonium. bitus nouitate: cum quod diuinus quidam stupor habitui esse uidebatur. periculum quoque quod pro uiris amicis subibat eo et quod sibi antea insensum fuerant: tunc amicos benignosque reddebat. Cum antea regias fores consisteret: uideretque hostes quosdam: tamquam deos adorari: alios autem supplices uenerabundosque coramque illis adstare: tum ingrediens et egre diuini strepitum ingens adiuuaret Damidem conuersus uidens inquit haec negotia balneis rectissime posse comparari. Nam eos qui extra sunt: uideo intus ingredi perperantes: qui uero sunt intus cum celeritate egredi adiuuato: ut hi quidem lauari uolentibus: illi autem iam locis similes appareant. Attamen sermonem hunc nemini patefacias uolo. Et haec Apollonii acta in epistola quadam ab eodem scribuntur. Cum uidisset hominem iam senio confectum magistratum quendam studiosius affectare: atque eius potius quam quasi hominem seruum se se regi submittere huic inquit Apollonius o Damis non persuasit Sophocles: ut ageretur dominum et furiosum aufereret. Idem et de nobis Apolloni dici potest inquit Damis: qui nunc ante has fores consistimus. Tunc Apollonius uidens mihi inquit o Damis arbitrari. Eadem sicut in inferno dicitur has fores custodire: mortuo namque similis apparet. Non mortuo Damis inquit: sed morituro. Tunc Apollonius abiecto inquit animo erga mortuum esse mihi uideris o Damis: quamquam ab adolescentia mecum sis continenter uersatus: ego autem iam te ad ipsam praeparasse arbitrabar: et quam ego acie aduersus eam struxissem iam me cognoscere: sicut enim pugnaturis et iam armatis non audacia solum opus est: uerum et ordine quodam: quod per quando opportunitate illi demonstret. Parum philosophantibus meditando sunt tempora in quibus mori possunt: ne imparati improuisi: sed cum optima electione ad mortem serantur: quam autem optimo et philosophiae aptissimo tempore mori elegerim: si quis me uelit interficere alias cum tu et adesses disputauit: te quoque ad idem confirmare. sed de his satis. Postquam regi alloquendi Apollonium oculi fuerant quibus mandatum fuerat in regiam ipsum introducere: Damidem uero secum intrare non permiserunt. forte autem rex cum palladi nupersacrisset uiridi ramo coronatus in adonidis aula consistit: erat autem aula illa ortulis undique circumdata et floribus abundabat: quos Assyrii in honorem adonidis mysterium eam domi plantant. Cumque sacris adhuc intus uerat Domitianus casu se se conuertisset specie uiri stupefactus o Heliane clamauit: cur daemone

Aulici si miles balneari. bus. perperantes: qui uero sunt intus cum celeritate egredi adiuuato: ut hi quidem lauari uolentibus: illi autem iam locis similes appareant. Attamen sermonem hunc nemini patefacias uolo. Et haec Apollonii acta in epistola quadam ab eodem scribuntur. Cum uidisset hominem iam senio confectum magistratum quendam studiosius affectare: atque eius potius quam quasi hominem seruum se se regi submittere huic inquit Apollonius o Damis non persuasit Sophocles: ut ageretur dominum et furiosum aufereret. Idem et de nobis Apolloni dici potest inquit Damis: qui nunc ante has fores consistimus. Tunc Apollonius uidens mihi inquit o Damis arbitrari. Eadem sicut in inferno dicitur has fores custodire: mortuo namque similis apparet. Non mortuo Damis inquit: sed morituro. Tunc Apollonius abiecto inquit animo erga mortuum esse mihi uideris o Damis: quamquam ab adolescentia mecum sis continenter uersatus: ego autem iam te ad ipsam praeparasse arbitrabar: et quam ego acie aduersus eam struxissem iam me cognoscere: sicut enim pugnaturis et iam armatis non audacia solum opus est: uerum et ordine quodam: quod per quando opportunitate illi demonstret. Parum philosophantibus meditando sunt tempora in quibus mori possunt: ne imparati improuisi: sed cum optima electione ad mortem serantur: quam autem optimo et philosophiae aptissimo tempore mori elegerim: si quis me uelit interficere alias cum tu et adesses disputauit: te quoque ad idem confirmare. sed de his satis. Postquam regi alloquendi Apollonium oculi fuerant quibus mandatum fuerat in regiam ipsum introducere: Damidem uero secum intrare non permiserunt. forte autem rex cum palladi nupersacrisset uiridi ramo coronatus in adonidis aula consistit: erat autem aula illa ortulis undique circumdata et floribus abundabat: quos Assyrii in honorem adonidis mysterium eam domi plantant. Cumque sacris adhuc intus uerat Domitianus casu se se conuertisset specie uiri stupefactus o Heliane clamauit: cur daemone

Agrestem dominum auferet. ret. perperantes: qui uero sunt intus cum celeritate egredi adiuuato: ut hi quidem lauari uolentibus: illi autem iam locis similes appareant. Attamen sermonem hunc nemini patefacias uolo. Et haec Apollonii acta in epistola quadam ab eodem scribuntur. Cum uidisset hominem iam senio confectum magistratum quendam studiosius affectare: atque eius potius quam quasi hominem seruum se se regi submittere huic inquit Apollonius o Damis non persuasit Sophocles: ut ageretur dominum et furiosum aufereret. Idem et de nobis Apolloni dici potest inquit Damis: qui nunc ante has fores consistimus. Tunc Apollonius uidens mihi inquit o Damis arbitrari. Eadem sicut in inferno dicitur has fores custodire: mortuo namque similis apparet. Non mortuo Damis inquit: sed morituro. Tunc Apollonius abiecto inquit animo erga mortuum esse mihi uideris o Damis: quamquam ab adolescentia mecum sis continenter uersatus: ego autem iam te ad ipsam praeparasse arbitrabar: et quam ego acie aduersus eam struxissem iam me cognoscere: sicut enim pugnaturis et iam armatis non audacia solum opus est: uerum et ordine quodam: quod per quando opportunitate illi demonstret. Parum philosophantibus meditando sunt tempora in quibus mori possunt: ne imparati improuisi: sed cum optima electione ad mortem serantur: quam autem optimo et philosophiae aptissimo tempore mori elegerim: si quis me uelit interficere alias cum tu et adesses disputauit: te quoque ad idem confirmare. sed de his satis. Postquam regi alloquendi Apollonium oculi fuerant quibus mandatum fuerat in regiam ipsum introducere: Damidem uero secum intrare non permiserunt. forte autem rex cum palladi nupersacrisset uiridi ramo coronatus in adonidis aula consistit: erat autem aula illa ortulis undique circumdata et floribus abundabat: quos Assyrii in honorem adonidis mysterium eam domi plantant. Cumque sacris adhuc intus uerat Domitianus casu se se conuertisset specie uiri stupefactus o Heliane clamauit: cur daemone

Philosophi pati aduersus iminentia. perperantes: qui uero sunt intus cum celeritate egredi adiuuato: ut hi quidem lauari uolentibus: illi autem iam locis similes appareant. Attamen sermonem hunc nemini patefacias uolo. Et haec Apollonii acta in epistola quadam ab eodem scribuntur. Cum uidisset hominem iam senio confectum magistratum quendam studiosius affectare: atque eius potius quam quasi hominem seruum se se regi submittere huic inquit Apollonius o Damis non persuasit Sophocles: ut ageretur dominum et furiosum aufereret. Idem et de nobis Apolloni dici potest inquit Damis: qui nunc ante has fores consistimus. Tunc Apollonius uidens mihi inquit o Damis arbitrari. Eadem sicut in inferno dicitur has fores custodire: mortuo namque similis apparet. Non mortuo Damis inquit: sed morituro. Tunc Apollonius abiecto inquit animo erga mortuum esse mihi uideris o Damis: quamquam ab adolescentia mecum sis continenter uersatus: ego autem iam te ad ipsam praeparasse arbitrabar: et quam ego acie aduersus eam struxissem iam me cognoscere: sicut enim pugnaturis et iam armatis non audacia solum opus est: uerum et ordine quodam: quod per quando opportunitate illi demonstret. Parum philosophantibus meditando sunt tempora in quibus mori possunt: ne imparati improuisi: sed cum optima electione ad mortem serantur: quam autem optimo et philosophiae aptissimo tempore mori elegerim: si quis me uelit interficere alias cum tu et adesses disputauit: te quoque ad idem confirmare. sed de his satis. Postquam regi alloquendi Apollonium oculi fuerant quibus mandatum fuerat in regiam ipsum introducere: Damidem uero secum intrare non permiserunt. forte autem rex cum palladi nupersacrisset uiridi ramo coronatus in adonidis aula consistit: erat autem aula illa ortulis undique circumdata et floribus abundabat: quos Assyrii in honorem adonidis mysterium eam domi plantant. Cumque sacris adhuc intus uerat Domitianus casu se se conuertisset specie uiri stupefactus o Heliane clamauit: cur daemone

Palladi sacrificauit. Assyrus in honorem adonidis mysterium eam domi plantant. Cumque sacris adhuc intus uerat Domitianus casu se se conuertisset specie uiri stupefactus o Heliane clamauit: cur daemone ad me duxisti? At hoc sermone nihil territus Apollonius: quamuis uerba optime

percepisse: ego inquit o rex putabam palladem perinde te purgauisse: atque olim apud Pallas ne
 Teoia Diomedem purgauit: nebulam. n. pp. quam deterit uidere homines solent ab eius oculis
 abstergeris dedit illi: ut deos atque homines agnosceret: ita aut ut uideo nondum dea pur
 gavit quam uehementer indigeres: ut ipsam palladem: atque homines et intueri melius pos
 culis dio
 sca: neue homines inter daemonum species collocares. Tu autem o philosopha inquit rex a ta
 medis.
 li nebula expurgatus unquam fuit: laudum inquit apollonius ex quo primum philosopha
 ri coepi. Quo igitur inquit rex uiros mihi inimicissimos deos putasti? Imo uero inquit Expurga
 Apollonius nam tibi est bellum aduersus indos Iarcham & Faraotem: quos ego solus isra
 tus a ne
 homines deos censeo: & tali dignos denotatione. Ne traducas nos ad indos rex ait: neque
 bula.
 n. de illis loquor: sed de amicissimo tibi Nerua: & iis qui in eadem sunt causa ride.
 Vis ne igitur inquit apollonius excusationem me redderes: ut libet inquit rex. ple. n. mi
 hi iam attulisse iniuriam conuictus est: tu uero consiliorum & sententiarum omnium illi conscius: quo
 pacto non iniuste contra me facias edoce. Si ea quorum ego sum eis conscius audire uis
 audis: quid. n. ego quid uerum est celare. Tu rex archana quendam & ad uiros: perniciem spe
 rantia: auditum se esse putas autem errexerat. Apollonius autem ubi suspecto animo regem
 aduertit. Ego inquit nerua uiros: omnium modestissimum & mansuetissimum tibi: be
 niuolum & omnino principem optimum esse cognosco: relatione uero & fastu in rebus agen
 dis adeo posum: ut honores esse reformidet: eius quorum familiares de quibus dicere Neruam
 te puto: Rufus & Orfitus modesti quidem & ipsi ac diuitiarum contemtores: & ad res optimam
 agendas tardiores esse uidentur. Res autem nouas contra te moliri: nec unquam ipsi cogitarum
 cogno
 nec alteri cogitati assensissent. His uerbis rex ad iracundiam excitatus: caluniarum
 sco.
 igitur me contra ipsos uis redarguere: ut quos ego sceleratissimos omnium: mihique inimi
 cissimos agnouisti: tu bonos benignosque & ad agendum seigniores affirmes. atque puto: si
 quis eisdem de te interrogauerit fore: nequaquam dicat incitatorum ac perstigatorum: aut impu
 dentium: aut auarum & legum contemptorum te esse adeo sceleratissima capita ad malum inuicem
 concordatis: sed hanc omnia redarguet accusatio: cum ista. n. quibus coniurastis: & per quibus
 & quoniam: & qui pro hac re sacrificia fecistis: nihil minus scio: quam qui eorum principes i
 terfuere. At ne his quidem uerbis. territus apollonius: turpe est inquit o rex & a legibus
 alienum de his iudicare: de quibus antea sis persuasus: aut de his ante persuaderi: de qui
 bus iudicium sis laturus. Attamen si ita dispositus es defensionis meae principium acci
 pere linito. Ego rex de me male sentire te aduertit: quo plurimis iniuriis abs te
 afficitur uel potius a caluniarum: quae. n. probatur: se esse pollicitus est. Tu antequam au
 dieris credidisti. Tu inquit rex defensionem undecumque libet exordire. Nam ego ubi consti
 te: & unde incipere conueniat iam constitui. Post haec uirum contumeliose deludere coe
 pit capillos barbaram attondes: & inter sceleratos uicini iubens. Ipse uero se tonderi
 uidens oblitus inquit o rex: fuerat per capillis periculum subitum: eadem uiculis aut si me
 inquit incantatorum esse arbitraris: quo pacto uincies: uinciam inquit rex: nec antea dimi
 tam quam te in aquam aut feram quampiam. aut arborem conuerteris. Ego uero inquit Apollonius
 in nulla istorum esse si facere possem me conuertam: ne uiros prodam sine causa in capitis pe
 riculum adductos: sed qualis nunc sum talis supplicis omnibus me subiiciam: quare tibi
 in corpus hoc exercere liberum: modo uiros: quos notauimus defensionem: pro te autem inquit rex
 defensionem quis parabit? Tempus respondit ille: & deorum spiritus: & amor philoso
 phiae cui me penitus addixi. Praeludium itaque defensionis priuatim coram Domitia
 no tale fuisse scribit. Damis: quae inuidiose talia referunt: primo quidem se se defen
 disse Apollonium perhibent: postea uero ligatum & detonsum fuisse. Epistolam

quoque fingunt ionice quidē conscripta: lōgitudine at̄ fastidiosam: per quam dicūt Apolloniū suppliciter admodū a Domitiano petisse ut se uinculis liberaret. Apollonius uero testamentū quidē suū ionice scripsit. Epistolā at̄ eius ionice cōpolitā nullā inueni: quā oēs undecūq; potui epistolas suas collegerim: neq; fuit unq; in scribēdo plixius breues: & laconico more scriptæ sunt oēs: p̄terea uictor causā discēssit ex foro: cur at̄ post latā sniam detrusus in carcerē fuerit: posteri⁹ dicēt: sed prius qd̄ in foro egerit: qd̄ de conslura disputa uerit enarrauerō: digna. n. memoratu mihi talia uisā sunt. Cū iā biduo uinctus māssisset Apollonius: quidā in carcere uenitopis ferendæ cā uenire se dictitās & de salute sua cōsilia afferre. Is erat genere syracusius. Domitiani uero cōsiliog; oīum conscius: adeo ut impatoris lingua & mens appellaret. Is iuxta Apolloniū cōscedit: sicut antea alterū quoq; fecisse diximus: a sermōe at̄ p̄babiliore exorsus est: ille nāq; a remotioribus: hic autē a p̄sētib; rebus loquēdi principiū sumēs. O dii inquit unq; putasset apolloniū in carcerē detentū iri: Cui Apollonius: idē iquit qui me detinet: nisi. n. hoc putasset nunq; uinxisset: ille autē sermonē p̄sequēs: qui unq; ambrosias comas tonderi credidisset: Ego inquit Apollōius: qui eas nutrierā: quō at̄ hæc fers iquit ille: cui Apollonius: fero inquit ut decet eū: qui nec uolēs: nec inuitus ad hæc deuenit. Crus at̄ inq; ille: quō hæc sustinet? Nescio inquit apollonius: mens. n. aliis intenta est. Verū & ad dolendū solet eē mens. Minse uero ait apollōius: mēs. n. q̄ i hoīe ē: aut nō dolebit: aut dolorē sedabit. Quid at̄ cogitat mens? Hoc ipsum iquit apollonius nō cogitare talia. Cūq; ille de comis abscisis iteq; quæreret: & ofonem rursus eo flecteret. Maximū inquit apollonius domū cōsecut⁹ esio adolescēs: q; un⁹ ex achuiis nō fuisti: qui quondā ad Troiā expugnandā accessere. q̄ grauiter. n. tulisses achillē. Patrocli comas tondentē: si tñ totōdinq; to dolore illar; cā fuisses affectus. Nā qui meas iā canas & sordibus oblitus tantope miserearis. non uideo quo pacto tolerare potuisses illas flauas & ornatas tōderi uidēs: hoc at̄ ille insidiosē obiecerat apollonio. ut agnosceret: p̄ quibus maxime doleret & utrū cōiicia in regem iactaret: p̄ his q̄ passus fuerat: incertus ēt adhuc ob ea q̄ audierat: de multis inquit apud regē accusatus es: maxime uero pp̄ eos qui cū Nerua tūq; iniusta passi sunt dicitis exulāt: delatæ sunt insup querelæ de sermonibus: quos in ionia inimice aduersus eū loquutus es: uerū hæc oīa ut aiūt puifaciq; pp̄ maiora tibi irascitur: quis hæc ipsa magnæ auctoritatis uir detulerit. Q ualē inquit apollōi⁹ olymponicē mihi narrasti ex eo gloriā quæris? q; in afferēdis calūniis plurimū ualeat: agnosco at̄ hūc eē Eufkratē: quē scio aduersus me omnia machiari. Sū at̄ ab eodē alias in rebus ēt grauioribus perpeffus iniuriā. nam cū audisset quōdam me in æthiopiam ad gymnosophistas p̄fecturū: apud illos me calūniatus est: & nisi eius insidias p̄uidissem: sine taliū uiroꝝ: & tam sapientū colloquio mihi fuerat dicendū. Hæc uerba Syracusius admirans: an tu inquit mioris extimas apud regē accusari: eidēq; ex Eufkratē uerbis minus p̄batiq; si apud gymnosophistas idē tibi contingat? Certe p̄ louem iquit apollonius: illic. n. discendi cā p̄ficiebar. huc autē docendi grā uenio. Et quid iquit est quod docere uis? me uirū bonū p̄būq; esse respondit Apollonius. hoc enim rex nondum scuit. At uero iquit ille officiū

Lacōic⁹
stil⁹ apol
lonii.

Ligua &
mens do
miciani.

Achilles
totondit
comam.

Huc do/ tuum est: q̄ ad te pertinent bene disponere: ipsumq; ea docere: quæ si atea dixisses cēdi gra/ q̄ huc accederes: nunq; p̄fecto uinctus fuisses. Agnoscs at̄ apollōius syracusi uer/ tia uenio ba eodē quo regis sermōes tendentia. qui putabatur eum uinculis liberaffet fore:

ut aliqd cōtra Neruā eiusq; comites mēteret. O uir optime inquit si uera Domi / Veritas
 tiano loquēs in carcere uinctus detineor: qd si eidē falsa dixero sum passurus. sibi digna car
 enim ueritas digna carcere uideat. mihi at mendaciū. His uerbis captus siraculū cē uidet
 ualde illū amabat & tanq; uere philosophantē admirabat: idq; sapi9 uerbis signi Domicia
 ficiēs & carcere discessit. Apollōius uero Damidē respiciēs: intellexisti ne ingt hūc no.
 Pythonē. Vidi inquit Damis ipsum tibi assidentē: & uerbis ut uidebatur seduce. Python
 re te conantē: sed quid sibi uelit Pythonis nomē nō intelligo. Fuit inquit Apollō orator.
 nius Bizātius quidā noīe python orator ut aiunt: ad persuadendū aptissimus: is a
 Philippo Amyntæ filio ad grācos p ipsoꝝ seruitute legatus missus: ceteros qui /
 dē grācos omisit: ad atheniēsē at q; maxie poterat rhetorica arte & dicendi uehe
 mētia ulus est. Philippū dicēs iniuria ab illis affici: & puerse facere Atheniēsē: q
 grāciā asserere in libertatē rēarent. Hæc itaq; & aliā huiusmodi aduersus Athe
 nienēs dicebat Pytho. Sed demosthenes Peanico magno aio cōtradicens se solū
 huius uehementiā tolerare ausum fuisse in suis oñonibus iactat. Ego at q; ei9 oñ
 ne seductus nō fuerim: q; illi nō assenserim nunq; pmo dignū me iudicabo: asse
 rā tñ ipsum cadē: q; quondā python cē conatū: qppe q; tyrāni mercenarius ad me
 uenerit absurda iniusta q; psuadere adnitēs. Et quidē apollonius lōgo sermōe nar
 rauit in hanc sniam uerba dicēs. Damis at reb9 pñentibus uehemētē se dubitasse
 refert: q; eaz exitu nullū uideret. nisi quē dii colentibus ipsos adorātib9 ex re /
 bus et grauioribus plerūq; dederūt. Paulū uero ante meridiē ipsum compellans
 Damis O Tyaneē inquit: gaudebat at tali cognomīe: quid nā passuri sum9? Illud
 idē inquit apollōius qd hactenus passi sumus. Finis at nobis hic futurus nō ē: ne / Gaude
 q; nos interficiet quisq;. Et quis inquit Damis adeo i uulnerabilis ē ut interfici nō bat co /
 possit? Ille at sermonē proseguēs. liberabimur at inquit quod eū qui iudicaturus gnomie
 est hodie: quo ad me at paulopostea q; hæc dicens exemptū eicōpede crus Damidi Tyanei.
 oñdens ait. Ego futuræ libertatis indicīū hoc tibi pmonstrare uolui: quapp cōfide Eximit
 & tūc primū Damis ait indubitatē se cognouisse naturā apollōii: q; diuina quæ crus e cō
 dam: & supra humanā esset conditionē. Nō sacrificiis pactis nō i prāciis uotis /
 q; nūcupatis uincula deriserat: rursusq; crure cōpedibus iserto indē atq; ceteri ui Crus infe
 cti pmanebat. Hæc aut stolidiores hoīes ad incātationes referunt: quas ad plnri / rit cōpe
 mas reg; humanaz proficere opinant. Nā athlætaz incātatiōes expetūt & certato di.
 res omnes pp uicendū cupiditatem eisdē colūt: quis ad uictoriā cōferre nihil pos
 sint: ubi. n. a forūdna q; q; uictoria prouenit: tūc ifelices hoīes ab ea laudem aue
 rētes huic arti ipsam attribuūt: nec etiam suis cupiditatibus fraudati fidem adhi
 bere eisdem desinunt: & secū ipi exultatiōes huiusmodi meditant: si hos aut uapo
 res incendissem nō caruissem profecto uictoria: atq; hæc & uerbis asserūt: & oñ
 sic esse opinant. Ad mercator9 etiam fores: hæc ipsa accedit incantationū opinio Incanta
 Nam eoz plerofq; cōperimus pecunias ex mercatura quasitas cōputare: ut itan / tionum.
 ribus cōgruas partes impendant. & aduersitates si quæ cōtingant: aut ex pecunia opinio.
 rū parsimonia: siue q; nō ut oportuit sacrificarint cuenire arātrantur. Maxie uel
 ro amatores attigere ars huiusmodi uidet: q; cum tā deceptibili morbo laborent:
 ut aniculis et pro eo leuando fidem adhibeāt: mirandū nō est: si ad hui9 artis. pro Profunt
 fessores sophistas: aut eorundem pceptis obtemperant ex terrā uiscerib9 defossos nihil in /
 aut ex astris lunaue ut aiunt direptos: aromata insuper quæcūq; in ortis idorum cantatiōi
 nascuntur: pecuniā grādē hoz; cā afferri iubent: profūt autem nihil: si. n. q; aman nes.

turiquacunq; de cā erga amatores afficiant: aut muneribus allecēti eisdē obsequā
 tur in amoribus: tunc ars ipsa laudatur tanq; ad oīa sufficiens: sin uero eos se felle
 rit: experientia in aliquod omīssum culpa refertur. Dicūt. n. talē uaporationē aut
 sacrificiū libationē ue defuisse: hōz aut quodcūq; magnū in utranq; partē momē
 tū asserre. Hos igit. p quos diuina signa & alia quīs portēta pcurant quāq; latissi
 me ab huius artis p̄fessoribus cōscripta sunt: ego quo ad fieri pōt oculēdos cen
 sui: nec inter adolefcētes de ipsis q̄q; esse loquēdū: ne illis ēt ludi cā assuefcār. Sed
 iā digressio finē habeat: qd. n. amplius dicere attinet de his: natura simul & lex di
 sci prohibet. Cū talē se damidi mōstrasset Apollonius: multa q; inter se fuissent lo
 quuti. Circa meridiē adueniens: qdā sic loquutus ē. Rex te huiusmodi uinculis li
 berat Apolloni Heliani cōsiliis persuasus: & libez tibi carcerē cōcedit habitandū
 quo ad tēpus faciendæ defensiōis adueniat: quā: ut arbitror: post quinq; dies erit
 faciendā. Quis igit. ait Apollonius hinc me traducet? ego inquit illesquere mō.
 Cū ii: qui i libero carcere erāt Apolloniū uiderent: latē atq; alacres cōplectebātur
 utpote qui insperantibus ipsis ad se redisset: sicut. n. filii parentes desiderāt a qbus
 cōiter doceri moneri q; consueuerūt: aut q; atate sua contigerint audire: sic illi de
 siderabāt Apolloniū: idq; mutua cōgratulatiōe significabāt. Ipse uero boni aliqd
 eis consulere nunq; cessabat. Postridie damidē uocās Apollonius: mihi qdē statu
 ta die defensio erit faciendā: tu uero dicearchiā pergas: uolo: melius q; pedibus ua
 dere: atq; ubi demetriū ibi cōuenis ad mare te cōuertere: ubi calipsonis isula est
 illic. n. apparere me uidebis. Viuentē ne inquit damis: aut quo pacto? Tūc ridens
 Apollonius uiuentē inquit ut ego puto: ut at tu existimas rediuiui? & ille quidē
 ut ait inuitus abiit: nec de eius uita desperās oīno: nec rursus de incolumitate sua
 multū cōfidens. Cūq; die tertia dicearchiā deuenisset: de tēpestāte q; maxima die
 bus illis in mari fuerat audiuit. Nā uentus imbrī cōmixtus uehementius maria p
 turbauerat. ita ut nauī illuc tendentiū alias demerferit: alias in siculū usq; fretū
 dispulerit: quapp tūc damis intellexit cur pedibus uadere se iussisset Apollonius.
 Cætera at quā post hac scribens ex apollonio se audiuisse refert damis: cū deme
 trio sibi q; postmodū illa narraret. Adolefcēs qdā eximī pulchritudinis ex Mes
 sana: quā est in achaiā ut aiebat oriundus romā uenerat. Hūc pmulti quidē: sed
 p̄ceteris oībus Domitianus amabat. Cæterz alii sic amabāt: ut non admodū q; ab
 eodē non amarefc timerent: uerz ipse adolefcens formæ suæ & pudicitiz parcens
 cū modestia sūma degebat: itaq; q; aux & pecunias contēpseringēmasq; & equos
 atq; alia quibus adolēscētes ut amatoribus indulgeant adduci solent iter laudes
 nō enumero: sic. n. decet uirz esse dispositū: sed his maioribus p̄miis sollicitatus q;
 oēs alii: quos unq; oculi regū concupiuerint indignū se his quā offerebantur re
 spondebant: q; propter amatoris iussu in carcerē coniectus est: & ad Apolloniū ue
 niens dicere aliquid uelle uidebatur: sed ob pudorē loqui nō audebat: quid cum
 animaduertisset Apollonius: quid causæ est inquit cur tu nihil propter atate ad
 huc mali potens operari: perides ac nos infelices in carcere detineris? Immo etiam
 moriar inquit ille: immoderantiā nāq; leges uestre morte plectunt. Non nostre so
 lum inquit Apollonius: sed etiā quā quondā apud Thefēu fuisse Hipolytum: nāq;
 tēperantiæ causa pater interemit. Me quoq; inquit ille pater itidē perdidit: nam
 ait ait a Messanæ quā est in arcadia natū: litteras græcas non docuit: sed huc misit: ut le
 gitima iura perdiscere: uiuentē autem rex male me uidit. Tūc apollonius quā

In libero
 carcere
 collocat

Diceat
 chiz me
 uidebis.

Tēperan
 tia lege
 plectitur
 moriar
 inquit
 le me ui
 dit ait a
 dolefcēs.

si non satis intelligens qd ille diceret: dic inquit o adolescens num te ceruleis oculis eē Rex putauit: cū eisdē ut uideo nigros hēas: aut obtorto naso eē iudicauit cū eundē rectū: bene cōpactū hēas: non lēcus atq; artificiose fabricata Mercurii simulacra: aut comā aliter se hīc opinatus est: cū flaua sit: & recte discriminata: aut os forte tā egregie formatū: ut silentio pariterq; sermone sit accōmodatū: nō sibi tale uisum ē. Collū aut his oibus ferēdis idoneū: & uenustatē quādā prae se ferēs aliter sese hīc uisum est regi: ac p̄p̄ea male ab ipso uisum te eē dicis: Immo Amat uero: hoc ip̄m me p̄didit. cōpulsus. n. ad me amādū abstinere nō patitur: ab his me Rex quae amat: sed meā pudiciā uiolare nitit̄: p̄inde atq; ii: q; mulieres amāt. Admī ait adole rans autē illū Apollonius q̄ obscenū dormire cū amatore putaret: & utrū turpe scens. an nō id eē censeret: atq; alia hmōi interrogare noluit: qm̄ erubescere Arcadē & ob pudorē submissus loq; aīaduertit. Interrogauit āt in Arcadia seruos ullo possi deret. Certe p̄ Iouē inq; ille & qdē plurimos. q; igr̄ inq; Apolloni⁹ his te p̄fecit? Leges inq; ille. Nā p̄ leges eorū dñs sum. Domitianus aut inq; Apollonius: qd a seruis expetir̄ nū ut illi obtēpent: & nō aduersent ei: qui eorū corpori dñas: ille āt aduertēs: quorsum faciēda rñsio tēderet. tyrānorū inq; uim insupabilē imitēq; esse audiui p̄p̄ea liberis impare uolūt: mei aut corporis dñs ego sum: illudq; in uiolatū seruabo. Et quo pacto inq; Apollonius cū amatore negociū hñs: q; gladio cōtra tuā pulchritudinē lasciuit. Ego inquit ille ceruicē potius p̄bebo. Illam nāq; gladius appetiit. Ipsum igr̄ collaudās Apollonius? Arcadē inquit te esse uī deo. Huius āt adolescētis ipse i epistola quadā meminit eūq; latius accuratiusq; describit q̄ ego hoc loco fecerim: atq; eius tempantiā laudabiliter extollere dicit. Adolescens is a tyrāno nō est interfectus: sed cū Romā nō sine admiratione sum Adole/ ma uidisset ad malē nauigauit: ab Arcadibus magis coli dignus: q̄ qui propter scēs a ty/ plagas tolerantiam uictores apud Lacedaemonios prādicantur. rāno non est inter/

PHILOSTRATI DE VITA APOLLONII TYANEI, LIBER. VIII. sectus.

Accusationem uel interrogātionem potius: & responsionē ad quā sita nōnulla continet: Vbi etiā oratio ab eodem cōposita: nō enim in iudicio habita scribitur. Postremo de illius aetate: & morte diuersae referuantur opiniones.



Vnc ad tribunal accedamus audituri uirg; de illatis crimini/ bus se defendēre. Cū. n. sol iā eēt exortus patefactus ē nobi/ tiorib⁹ uiris aditus in p̄toriū & q̄ cū rege uersabāt asserebāt illū p̄terita die nihil oīno comedisse cū examinaret accurat⁹ ea q̄ in accusatiōe cōtinerent. Habebat. n. in manib⁹ libellū: ubi scripta erat accusatio: & alia qdē cū iracūdia quadā alia placatiore aīo legebat. Fingere debemus aīo uirg; legib⁹ inimicū: qm̄ p̄toriū me minim⁹. Ex alia uero pte occurremus uiro: q; se poti⁹ disputatur⁹: q̄ cām capitis dictusq; arbitrabat̄: qd satis cōcipi pōt ex his: quae egit antea q̄ p̄toriū ingrede deretur. Cū. n. ad tribunal accederet: interrogauit scribā: quonā se duceret. Cūq; illum ad iudiciū ducere se respōdisset: cōtra quē inquit sum dicturus? cōtra accu satorē tuū inquit ille: & inter uos iudicabit. Inter me autē & regē: quīnā iudicatu rus est inquit Apollonius: demonstrabo nāq; ipsum philosophiā inuitiam asserre.

Philoso/ Et quæ Inquit ille regi cū phia ratio est: ut iniuriā afferre ei possit? Verūtn phia
phia uult de rege plurimū sollicita est: ut iuste ac decēter imperet: collaudās Apolloniū sen
tentia scriba cū eēt aliqñ Apollonio beniuolus ut in principio oñdit: quota in
ac decen quita aqua: tuā ofonē metieris? hoc. n. ante cām dicēdā scire me oportet. Si quod
res impe cūq; inq; Apollonius cā exigit dicere me sinat: nō ipse tyberis ad metiēdū suffi
ret. ciat. Sin ad ea trāsq; iterrogabor dicturus sum cōstat rñdētis mēsurā eē eū q; in
Quota terrogat. Cōtrarias inq; scriba uirtutes polliceris: eū & breuiter & plixie de iisdē
aqua ora reb; te dictuz; oñdas. Minime uero cōtrarias inq; Apollonius: imo similes: quā
tionē me enī altez; sufficiēter efficere pōt: ad altez; quoq; erit idoneus: & moderationē ex
ticris? utroq; cōpositā: nō utiq; tertiā dixerim: sed iter primas ofonis uirtutes enumerā.
Mensura da uidet. Ego āt tacere in iudicio qrtā esse uirtutē pcepi. Inutilis ista est inq; ille
respōden & tibi & oib;: q; in aliquo uersat piculo. Ves; n. uero Socrati Atheniēsī maxie
tis inter; pfuit qñ absolutus est & quo nā pacto inq; illi taciturnitas pfuit cū mortu; sit;
rogator. Nō fuit mortu; inq; Apollonius. uez; sic esse Atheniēses putarūt: hoc pacto sese
Tacitur; Apolloni; aduersus tyrāni iniurias pparabat. Cū ad fores ptorii cōtinset acce
nitas pro dēs alius qdā scriba o Tyaneæ inq; nudū te ptorii; ire rex iubet. Tunc Apollo
dest in iu nius loturi nean dicturi cām huc accedimus. Tunc illenō pro uestib; hæc tibi
dicio. picipiūt: sed oīno phibet rex ne fasciculū: ne libellū: neue aliud scriptū oīno tecū
Nudū te feras. An ēt nec scuticā inquit Apolloni; ad hos cedēdos: qui sibi tā multa psuase
iubet in; rūt. Tūc exclamās accusatorio rex uerbera mihi minas incātor iste. q. n. ego re
trare i p; gi nūq; suasi: tu illi me psuasisse dicis. Aderat. n. cōuiciātī accusatori Euftratis li
torium. bertus: quē dicebat Euftrates delatorē misisse disputationū: quas in ionia fecerat
Apolloni;: & simul pecunias attulisse: quos Euftratis noīe accusatori largiret. Et
hæc tāq; pludia acculationis fuerūt: q; in ipsa accusationē acta sint deinceps narrabi
mus. Erat ptorii; tāq; in festiua celebritate exornatū: & insignes uiri oīa certatim
loca cōpleuerāt: idq; iubēte rege fecerāt. Cupiebat. n. corā plurib; Apolloniū re
darguerēt: tū ēt tor claroz; uiroz; pñtia terreri illū opinabāt. Ille uero adeo re
gem cōtēnebat: ut ne respicere quidē ipm dignaret. Cū increparet accusator sup
biā eius: iuberetq; oīum hoīum deū respicere: oculos ad culmen domus sustulit
Apollonius Iouē se respicere demonstrās: deteriorēq; existimabat tā selestū adu
laturē q; eum: qui sibi tales adulationes fieri sustinebat. Clamabat insup accusa
tor metire aquā o rex: si. n. ofonis plixitatē illi concesseris: mos oēs decipiet. Ha
beo. n. libellum in quo accusationis capita scripta sunt: quibus ipm oportet rñderet
& per singula defensionē afferre. Imperator tāq; optimū cōsiliariū laudans iussit
Apollonium iuxta calūniatoris cōsilia defensionē pferre. Et cetera quidē accu
sationis capita quasi indigna quæ in iudicium uenirent: omittens tm̄ interroga
uit: quoz; dubia difficilisq; responsio uidebatur. Primo quidē: quæ causa est in
Capita accusa tionis. Cur eo dē uesti tu nō ute ris. uir bo nus est Deus.
quit Apolloni cur eodē quo alii uestitu nō utaris: sed propriū quendā & ab aliis
diuisum habitū inuenieris. Ad hoc Apollonius: quia inquit terra: quæ me nutrit
eadē quoq; uestire pōt: & hoc pacto miseris animalib; molestā nō afferre. Rur
sus autē interrogauit accusator. Cur te homines deum appellanē: qm̄ inquit ille
uir omnis qui bonus existimatur tali cognomine honoratur. hoc autē respōsum
ex qua deprompserit philosophia in sermonibus cum Indis habitis ostendimus.
Tertio de peste interrogauit: quā Ephesi sedauerat: unde inquit agnoscēst: aut un
de cōiectans pdixisti Ephesus cām morbi? Ego inquit o Rex utens uictu magis

tenui q̄ ceteri hoies primus morbi grauitatē sentiūq; si libet referā ēt pestiū cās.
 Ille at: ut opinor: timēs ne iniusticiā & sceleratas nuptias: & cetera q̄ p̄ter rōnē se
 cerat morborū cās ēē diceret: nō ego inquit rīso tali. Quartā uero iterrogatio/
 nē: nō statim ptulit: sed plurimū t̄pis interponēs: multaq; secū interea cogitās: &
 stupēti similis: tādē qd̄ p̄ter oīum opinionē fuit iterrogauit. Opinabant nāq; oēs
 illū altiore uoce hoīum fide ip̄lorata: grauiora qdā cōtra ei⁹ sacrificia clamaturū:
 ipse uero submissus placidisq; uerbis sic iterrogauit. Cū tu Apolloni die qdā do/
 mo egressus i agrū uenisti cuius puer: ut sacrificares mactasti? Tūc Apolloni⁹:
 quasi puer: quēdā castigās: meliora inq; loquere. Si. n. domo exiui in agro sui &
 sacrificauī. si at sacrificauī ēt comedis: sed hāc dicāt uelim⁹ fide sunt digni. Talia
 dicēte Apolloni: cū laudatorū assensus sublatu ēt maior ēt q̄ regio foro cōgru
 ere uideretur. Rex illius dictis attestari oēs arbitratus: & rīsis eius aliq̄tū cōmo/
 tus: cū sui cōpos ēē & mētis aliqd̄ hīc uideret: ego te inq; Apolloni de oblati cri De crimi
 minib⁹ absoluo: & libe⁹ ēē iubeo. Permanebis at quo ad priuatim tecū colloq̄r. nibus ut
 Ille aut aio cōfirmatus: tibi inq; Rex hēo grā: pp̄ at istos scelestissimos uiros ut absoluo.
 bes funditus pereūt: insulā exulibus replent: cōtinēs dolorib⁹ abūdat: & exerci Insulā
 tus formidine: senatus at suspicionibus nūq; caret. Da igit si uis & mihi locū: sin exulibus
 at mitte q̄ meū corpus accipiat. aiām nāq; cape ip̄sibile est: qn̄ ēt neq; corpus replent.
 cape poteris: neq; me possidebis: qm̄ tibi fatorū ordine nō subicior: atq; hāc dicēs
 e p̄torio disparuit: p̄ntē oportunitatē egregie captās: qm̄ tyrānus nō boni alicu E p̄torio
 ius cāsēd ob qdā curiositatē: nōnulla ab eo q̄siturus apparebat. Multū. n. i hoc disparuit
 gloriabā q; eū nō interfecisset: ne in tali re deciperet. Apollonius at bñ sibi cue/
 nire opinabā: si natura sua nō ignoraret & si oībus notū ēē se inuitū capi ne/
 quaq; posse: de timore ēt quē pro uiris amicis suscepat bñ suscipe uidebā. Cū. n.
 de ip̄s ne interrogasset qdē tyrānus q̄to psualioē aliqua inductus eos interfice/
 ret ob crimina: quæ in iudiciū nō uenissent. Hāc at sunt quæ in iudicio acta ab
 ip̄so. Sed qm̄ oīo quādā ab ip̄so scripta est: quā uelut ad aquā narraturus cōpo/
 suit: consentaneū duxi eā hūc operi inferere. Neq; uero sum nescius fore: ut qui
 scurile quoddā genus laudāt dicendi: suū hūc dicēdi modū calūniēnt: tāq; minus
 q̄ deceat assentatoriū: ut ip̄si putāt: uerbis at & sententiis nimis se attollent. Si q̄s
 at ad uiri cōditionē respexerit: nō iudicabit sapiētis morib⁹ corrūdere si cōparia
 & antitheta ofonī interserat: & sibilātis more lingua supplodat. Rhetoricæ nāq; Nō semp
 exercitatiōis ista sunt: quibus nō semp uti opus est dicēdi. n. artificii: si in iudiciis utendum
 manifestū sit dicēti: calūniā affert tāq; decipe uolenti eos q̄ iudicaturi sunt. Sin at rhetori/
 occultū latensq; fuerit artificiiū facilius qd̄ uolet assequē. Iudices. n. latere: q; q̄s cis colori
 eloquēs sit uera p̄fectaq; est eloquētia. Sapiēti at uiro sese defensuro (neq; in iu bus.
 dicio accusabit sapiēs ea: q̄ reprehēdere palam pōt) alius dicēdi modus cōuenit: Alia ora
 & a forensib⁹ oratorib⁹: ut oratio prāparata quidē sit: dissimulet at p̄parationē: tio philo
 & purā esse oportet: nō tñ adeo nudā ut sup̄bie suspicionē aliquā afferat. Captā/ sopho
 dæ autē misericordiæ ratio oīs abesto. Qui. n. supplicari per se nō p̄mittit: quid alia ora/
 is pro captāda misericordia dicere curabit? Talis ut arbitror: ea quā diximus rō tori.
 uidebit his: qui nō nimis molliter necari uis: sunt audituri. Cōpacta est autē ab Oratio
 ip̄so in hūc modum ofo. De maximis reb⁹ hodierna die certamē tibi rex mihiq; apolloniū
 p̄positū est. Tu pro his reb⁹ piclitaris: pro quib⁹ antea nullus Impator piclita. apologē/
 tus est q; phiam sine causa uidearis calumniari. Ego autē ho⁹ cā uocor in iudi/ tica.

cium: quoq; nūq; Athenis accusatus est Socrates: cuius accusatores uanū qd dē mones ēē arbitratēs: nec ipm tali noīe appellatū: neq; dēmonē ēē sūt arbitrati. Cū igr utriq; nostrū tā graue piculū imineat: nō uerebor ea tibi cōsulare: q̄ mihi ipse iādudū psuasi. Postq; .n. in hoc certamē nos deduxit accusator: opio falsa qui dem apud oēs increbuit: te in hac auditiōe cōsultricē iracūdiā adhibituq; ēē: per quā utcūq; in iudicio res eueniret me sis interfecturus: me āt putāt iudicio q̄cūq; rōne possim excessusq; & mō o Rex adesse mihi cōplures opinantē. Hāc itaq; cū audissem in iudiciū ueni: nō ut mētē tuā rectāue sniam puerterē: sed legib; obte perās rōni me subieci: qd ēt me tibi cōsulare uolo. iustū est. n. te neq; p̄iudiciū facere: neq; in his pmanere: q̄ tibi forsan aliq; de me psuasit: q; tibi sim inimic; iqd si qs regē Armeniū: aut Babiloniū: aut alium quē uis eorū: qui in illis puinciis te gnāt: quicq; militib; & equitū sagittariis quoq; & uiroz multitudinē & pecu niaz; multitudinē abūdāt: mali quidpiā tibi allatus: aut priuatus: te impio dixe rit. Scio nō sine risu te posse talia dicētē audire. Q ūo igr credere poteris: uiz; la

Pallas nu piētē & nudū: cōtra Romanū impatorē arma mouerē: aut quō talib; uerbis au
men Do res p̄bere potes. p̄lertim Aegypcio calūniatore talia deferētē: q̄ p̄fecto nūq; ex pal
mitiani. de audiuiſti: quā de tuis reb; sollicitā ēē atq; iisdē puidere fateris: nisi forte assen tādī calūniādīq; facultas eo usq; in uiris sceleratis ducta est: ut deos de reb; par uis: & oculoz; lippitudine: aut febricitatiōe de somniis: & de intestinoz; tumore fa miliares tibi cōsiliarios ēē dicātēq; medicoz; instar attractare: & cuilibet mor boz; tuoz; remediū afferre: de ipio āt: & de uita piclātū: neq; cōsular a qb; cauē dū sit: nec moneāt qb; armis cōtra eodē sit utēdū: sed pmittāt calūniatores: tāq; palladis egidē aut louis manū tibi opitulari: cū de te scire p̄stent: eaq; nec ipsi quidē dei sciūt. Iactāt p̄terea de te excitādo: aut ad somnū deducēdū plurimū la borare. si tñ somnū inducere est malis: mala semp accumulare: & tales ut sic dicā iliades iugiter cōmisci. Quod āt equos plurimos nutriāt: & albis bigis p me diū for; deuehant: & in ualis argēteis aut aureis cōiuent; nuptiaz; p̄terea puero rū duob; aut trib; nūmoz; milib; ad libidinē emptoz; muliez; insup; occultis cō cubitus: quo ad illoz; scelus latere potuit: atq; eaz; dē cōiugia postq; in crimine de prehēsi fuerint: cū ēt ingētes plausus ob egregias uictorias habiti: quotiēs phūs aut cōsularis uir nihil iniuste agēs falso ab ipsis iudicio circūuētus abs te occi ditur. Hāc inq; atq; hmōi alia nefanda facinora scelestoz; hoīum deliciis cōcedā tur: patiantē ēt ipsos reges neq; hoīum cōspectū uereri. Quod āt supra hoīestrū sape se p̄stent: ut asserere audeāt: q̄ deoz; sunt sese p̄noscere. Ego qdē nō laudo: & audire phorresco: tu uero si talia admiseris: p̄culdubio futuz; arbitror: ut te in iudicio accusent: tāq; de diis male sciētē. sperāt. n. ēt aduersus te accusatiōes cōpo nere: postq; eoz; calūniis nemo accusandus remālerit. Atq; sentio me hactenus ac cusatoris potius uel obiurgatoris. q̄ defensoris p̄sonā gerere: sed hāc a me legū grā dicta sunt: q̄s nisi dñas regi esse putaueris: ipse p̄culdubio nō dñaberis. Quē igr pro defensoris mea p̄sonū inuocabos si. n. louis ip̄lorauerim auxiliū: sub quo me uiuissē nō inficior: incartationib; uti me clamabūt accusatores: q̄ ecclesia ter restrib; misceā. Disputabimus igr de hoc ipso freti auxilio uiri: quē pleriq; mor

Pater tu tuū ēē putāt: ego āt minime cōcedo. Is āt est p̄ tu; q; me tāti faciebat: q̄ti tu illū
res meas facere p̄dicas: ipse. n. te genuit: a me āt rex idē factus est. Is itaq; defensoris meaz
nouit. p̄sonus erit: qui res meas multo melius nouit q̄ tu: uenit. n. Aegyp̄tū antea q̄ im

perator esset: ut diis ægyptiis sacrificaret & mecum de imperio loqueretur. Cumque me comatum inuenisset: & eodem quo nunc sum habitu amictum uerbum quidē ul-
 lū de uestibus fecit: putās quæcunque in me essent bene se habere. Cumque mei cā il-
 lue se uenisse fateret magnis me laudibus extollens discessit: & mihi per mūla nar-
 rauit: quod nulli alii patefacere ausus fuerat. Plurima quoque ex me audiuit: quæ ex alio ne-
 mine potuisset audire. In finia uero quā habebat de impio ualde per me cōfirma-
 tus: cum alii prius ab eadē illū dimouere conati fuissent: & quidē non recte sicut ti-
 bi quoque uideri nō dubito: nā parētī tuo imperiū suscipere dissuadebant qui post
 illū eras imperaturus. Cū autē ego tibi cōsulerim: ut impium ultro ut ita dixerim
 ad forū ueniens susceperet: uolūque eiusdē relinquere heredes bene recteq; me senti-
 re asseruit: quapp & ipse ad sūmum dignitatis gradū euectus est: & uos pariter i
 eodē collocauit. Quod si me incantator esse putasset nunquā de grauiissimis rebus
 consilia mecum conuulisset: neque. n. de talibus mecum ppter ea loquutus esset: ut satis ne-
 cessitate afferrē: siue ut Iouē regnare illi monstrarē: aut cœlestē aliqūd prodigiū si-
 bi falso nunciārē ostēdens solē ab occidente oriri: aut in oriente occidentē: non enī
 impio dignū ipsum iudicasset si me putasset eiusmodi portēta efficere posse: aut
 sophismatibus quibuscūq; uirtutē aucupari quā eadē uirtutes exercēdo acquirere opus
 est. Quin et de his ipsis rebus in tēplo Palā sum loquutus: incantatores uero deo
 res tēpla
 rū tēpla euitant quæ sunt eiusmodi artibus inimica. Noctē. n. & locorū obscuria uitant.
 tē sectantes nō sinunt dementes hoīes oculorū atque aurium iudicio. Sū et priua-
 tim cū tuo patre locutus cū dion & eufrates colloquētib; nobis interessent: quo-
 rū alter mihi: quidē inimicissimus est alter autē amicissimus: nā dionē iter amicos
 enumerare nunquā desinā. Quis igitur corā sapiētibus uiris: aut saltē sapientiæ simula-
 toribus cū incantatore loqui uellet: aut quā non tā corā amicis quā inimicis caueret
 ne malus eē uideat. Colloquia insuper erant incantatoribus aduersantia. Tu. n. opti-
 naris fortasse patrē tuū cū regnū appeteret incantatorib; magis quā sibi ipsi fuisse
 creditur: aut ad deos illa referre: ut ex me illud ipsum inueniret: quod pfecto ali-
 ter multo se se habet. nā prius quā in ægyptū ueniret regnū se habiturū extimabat:
 sed postea de rebus maioribus mecum loquutus est. ceu de legibus: de diuitiis iuste
 acquirēdis: quo pacto diis esset sacrificandū: quātaque ab eisdē bona accedant: iis quæ
 secundū leges dñantur discere cupiebat: quibus oībus incantatores maxie aduersant. Oportio/
 si. n. hæc ualeant: nullius pccii ipsorū ars extimabit. Oportet autē & hoc ipsum o rex nes artium
 ut ita dicā cōsiderare. oīum artium quæ ab oīb; inuentæ sūt: uariæ diuersæque sūt ope
 rationes: cunctæ uero cōparandis diuitiis. hæc quidē pūis: illæ autē maioribus inten-
 dunt nonnullæ et uictus dūtaxat quæredī cā laborāt. Neque solū sordidæ artes hoc
 faciunt: sed aliæ quoque tā sapiētes quā subsapiētes ppter illā quæ uere ē phia. Sapiē-
 tes autē artes appello: ceu poesiā: Musicā: Astronomiā & rhetoricā nō circūforaneā. Subsapī-
 entesque Subsapientes autē dico pingendi fingēdiq; pitiā: insup statuariā gubernatoriā agri
 Incantā/
 culturā: quatenus aliquod agēdi tps & rōnem obseruat. Hæc nāque artes nō multū
 a sapientiā distare uident. Sū et artes quædā o rex falso sapientes & cogēdis pe-
 so sapien-
 cuniis trā intentæ iter quas diuinādi pitiā nolim enumerare: est. n. plurimi digna-
 tes. si recte & cum ueritate pcedat. Vtrū autē ars appellanda sit. nō dū scio. Incantatores
 autē oēs falso sapientes appello: quæ. n. nō sunt eē: quæ sunt tanquā nō sint ostende-
 re conant: quis hæc oīa quæ decipiūt imprudētiæ tribuo: quæq; n. sapiētiæ huic
 arti ut inesse id totū in eorū quæ talia aspicūt. quæ ab illis fallunt demētia posita est

oēs. n. pecunias amore tenent: & ea in quibus se maxime iactant mercedis cau-
sa ab illis inuenta sunt: qui pecunias abundantia affectantes eorum sectatores ut cū
q̄ libet seducunt: quasi oīa: q̄ cupiūt praeſtare ſufficientes. Quas igit. apud medi-
uitias aspiciēs o rex falſa huiusmodi ſapientiae peritū me eſſe iudicare poteſ? qđ
aut in hoc uera dicā ex epiſtola generoſi: & diuini hoīs patris tui licet intueri. qui
me cum in aliis tum in hoc q̄ pauper ſim maxime laudat. Eſt at epiſtola talis.

Epistola Imperator Vespasianus Apollonio philoſopho ſalutē. Si oēs Apollōi ſecundū te
Vespasia philoſopharent: ſcilicet utiq; ſe ſe haberet phiā: & paupertas: q̄ phiā qđ incorru-
ni ad apo pra permaneret: paupertas uero ſponte ab oībus eligeret. Vale. Hae patre tuum
loniū. pro deſenſione mea dixiſſe putato: & phiā incorruptibilitate: paupertatis uero ele-
ctione ſpōtanea me deſiniſſe. Meminerat. n. eorū quae in aegypto contigerant. qñ
Eufrates & alii quidā phiā ſimulatores pecunias ab eo non imaniſſe ptebant.

Ego aut non ſolū pecunias nō petiui: & illos tanq̄ nō idem facientes amoui.
Quin et cū eſſem admodū adoleſcens pecunias contēpſi: paternā. n. hereditatem
admodū ampliū eodēq; die acceptā: & diſſam fratribus meis: amicisq; con-
ceſſi: partim et cognatis pauperibus diſtribui: hoc unū dūtaxat cogitans ut nul-

Pecunias lius indigerem. Omitto Babiloniā & Indos: trās caucaſum & yphaſim fluiuium
cōtempſi poſitos: q̄ oīa loca peragrās: mihi ſp̄ ſimilis permanſi. Sed eorū quae in iſtis regio-
nibus a me acta ſunt: q̄ nūq̄ pecuniis acquirendis aium intenderim: hunc iplum
aegyptiū adhibebo reſtē: qui cū multa mala me ſeciſſe: plura et puer ſe cōſuluiſſe
calumniatur: nunq̄ tñ pecuniae cā ad hae facinora iplum fuiſſe me dicit: nec
quid lucri ſim meditatūſ ondit. ſed tā dementē cē me iudicat: ut cū iſſe incanta-
tiōibus utat: quibus alii pecunias grā uti ſolent: pecunias tñ non exoptē: putatq;
me quaſi uenale aliquā mercē pponētē clamare: accedite. O demētes ſum. n. inca-
tator egregius: idq; gratis & nullius mercedis cā exerceo: et ita hoc lucrū. q̄ ue-
ſtrū quilibet eorū q̄ expetit compos factus abibit: ego aut accuſationes periculaq;
ſubibo. Sed ne ſermones in ſullos: aut demētes efferamus: quaramus ab accuſato-
re de quo primo dicere nos oporteat: qđ interrogatiōe nō eſſe opus cenſeo. ipſe. n.
a ueſtitu ſumpſit accuſatiōis exordiū: & ab his quibus aut uelcor: aut abſtineo.

Pro ueſti Horū igitur p me cām dicto diuine Pithagorae p his. n. in iudiciū uocor: quorū
tu & ui- tu quidē inuentor: ego at laudator ſum & imitator. Hoībus o rex terra cūcta ne-
ctu. ceſſaria pducit: ita ut uolentibus pacifice cū ceteris aīalibus uiuere nihil oīo de-
ſit: ex ipſa nāq; cōi oīum nutrice quaedā metendo colligunt: quaedā arando extra

Quae ex huntur: & oīa ſuis tēpibus apte cōgruunt. Sed quidā uelut illius munere ignari ci-
terra na- bi ueſtituſq; parādī cā gladiū cōtra aīalia nudarūt. Indi at brachmanes: nec ipſi ta-
ſcuntur lia laudauerunt: & aegyptios gymnoſophiſtas ne talia laudarēt edocuerunt. Ab his at
munda. hae inſtituta accipiēs Pithagoras aegyptiosq; diſciplinā græcorū moribus primus
Linteis amiſcuit: & aīalia in terra degere permittēs: quae at ex terra naſcunt mūda pura
amiciri i p eſſe putās: talibus ut uelcerent inſtituit: q̄ aīae corporiq; apte nutriendo cōgrue
ſtituit: py rent. Veſtitū in ſuper: quē pleriq; ex morticina materia cōfectū geſtant: impu-
thagoras autumans linteis amiciri cōſtituit: & calciamenta itidem ex arborū corticibus ſic
Panthei- ri mādauit. Ex hac at puritate mundiciaq; fructus cōplures aſſecutus ē: maxime
des eu- uero q̄ ſuā aīam cognoscere meruit. Na cū cēt eo tpe natus. quo ob raptā Hele-
phorb9 nā Troia oppugnabatur: & filioſ Pāthei pulcherriſimus: & pulcherrime ornatus eſſe
eram. ſet adeo iuuenis interfectus eſt: ut Homero lugendī cām p̄buerit in multa deinde

corpora trāsmigrans iuxta īmobīlē fatōz legē:q̄ uarie multipliciterq; aīas p̄mu-
 tatur: rursus in hoīs formā rediit: & Mnāsarchi Samii filiū fuit sapiens ex barba-
 ro & ex troiano factus Ionius: atq; ita īmortalis ut se fuisse Euphorbū nō ēēt obli-
 litus. Mēx igit̄ sapiētīz p̄genitorē q̄s fuerit enarraui: q; ipse hoīz inuentor nō
 fuerim: sed ab aliis uelut hereditatē acceperim satis on̄di. Atq; ego delitiis deditos
 hoīs in iudiciū nūq̄ uocaui pp̄ phenissas aues: aut a phaside meoniae deuēctas
 quas cōiuiōz ḡra p̄inguefaciunt ii: q; oīa uētri indulgēt: nec accusaui quēq; pisci-
 um cā: quos maiore p̄cio emunt pleriq; copadias quondā emere p̄stantes uiri cōr-
 sueuerunt. Nec sindonē aut purpureas p̄philiasq; uestes cuiq; inuideo. Asphode-
 li āt o dii īmortales & terrestriū fructū. atq; olez elus in me accusat: nec uestis
 mea a furibus tuta est: sed ipsa quoq; uelut incantatoribus nimis ornata spoliare
 me nititur accusator. Vez. n. uero si q; animati & inanimati rōnem auferat: ob
 quā pur⁹ q̄s aut ip̄urus uideri potest: quid ī se p̄clari⁹ habet lintea q̄ lanea uestis.
 Hæc. n. ex aīali māfuerissimo nata est: circa qd̄ ēēt dii laborauerūt: qn̄ quidem pa-
 stores eē nō sunt dedignati. Et certe aurea specie qn̄q; dignā lanam putauere siue
 dei: siue fabulæ aureū uellus alicubi fuisse dicētes. Linū uero scribitur utcumq; eue
 nit: auri uero circa illud nullus est sermo: sed qm̄ ab inaiato decerpit̄: pur⁹ quidē
 Indis: pur⁹ ēēt ægyptiis esse uf. & p̄pea Pythagoræ prius deinde etiā mihi hoc ip̄sū
 in uestē assumptū est: quā cōuenire nobis putauim⁹: rā disputātibus: q̄ orābus
 siue sacrificantib⁹. Pur⁹ quoq; arbitrati sumus in lintea ueste p̄notare: nā somnia
 manifestiores significatiores ostendūt his: qui sicut ego uiuūt. Afferemus & excu-
 sationē de ea coma: quā olim gestare cōsueui. Vocet aut̄ in iudiciū ægyptius non
 me: sed flauos cōprosq; adolefcentes: qui amatores aut amicas urūt: quaz ḡra coi-
 mas nutriūt. Et ipsi quidē beati putent̄: & amabiles pp̄ comā & qd̄ ab ipsa distil-
 lat unguentū. Me nāq; ab oī onere abstinere delectat: & hoc ip̄sū amo nihil amā-
 re. Dicere āt accusatoribus possum: o infelices ne calūniemini doricoz inuēta: nā
 comaz nutritio a Lacedemoniis eo tpe orta est: qn̄ habiti sunt bellicosissimi: spar-
 tanoz rex leonidas fortitudinis cā comā gestabat: q; amicis modestiorē: hostib⁹
 uero terribiliore pp̄ ipsam uideri se arbitrabat̄. Hic & spartāi oēs nutrire comā
 cōpere. q; nō minus hūc regē q̄ lycurgū: ut Iphytū uenerarent. Idcirco a sapien-
 tis uiri crinibus p̄cul aberit ferrū: qd̄ illuc admouere nō decet: ubi sensuū oīum
 fons est: uñ uisiones oēs: uñ oēs p̄ces & sapientīz interpret semo nascat̄. Empedo-
 cles ēēt purpurea uita crines circūdatus græcoz cōpita perābulabat: hymos cōpo-
 nēs: quos diuinus afflatus eius mētī inspirabat. Ego āt neglecta coma utēs nec ad
 huc ullis hymnis in eius honorē cōpositis in iudiciū accusatus adducor. Sed qd̄
 empedocle cōmemorare opus est: cui uel sua quadā felicitate: uel eoꝝ q̄ tūc erant
 hoīum bonitate licebat in libertate degere: nec ullā pro talibus rebus calūniā ti-
 mere. Sed iā plura de crinibus dicere omittamus: q̄ iā abscissi sunt: ita ut accusa-
 tionē inuidia p̄ueniret: quapp̄ alterius criminis defensionē asserre oportet. Est āt
 crimē profecto grauissimū: & quod nō tibi solū o rex. uez. ēēt ipsi Ioui terrorem
 possit asserre. Dicit. n. accusator hoīs opinari me deū esse. idq; ēēt nonnullos mei
 quodā stupore attonitos palā p̄dicare: quod ante iudiciū fiendū demonstrare opor-
 tuit: quid ego disputans. quidue dicens: aut quod miraculū faciens hoīs ad me esse.
 adorandum cōpulerim. Nō enim ex quo: aut in quem mutauerim: aut muratus
 fuerim: apd̄ græcos unq̄ disputauī: quāuis scīrē tales opiniōes de me forsitā apud
 N ii

quosdā eē neq; rēsa aut oracula unq; edidi: q̄lia canere nō nunq; solēt: q̄ diuino nu
 mine abundāt: neq; ciuitatē aliq; noui: ubi cōgregati in unū ciues decreuerūt apol
 lonio sacrificare: q̄uis de multis bñ meruerim: si his i q̄b9 mea opa egerūt: petie
 rūt. n. nō agrotare q̄ agrotabāt: alii ut sanctius iniciarent: sanctius sacrificarent
 postularūt: qdā uero ut iniurias phiberē & leges cōfirmarē. Hor9 at mihi p̄miū
 erat: ut illi se ipsis meliores euaderēt. In his at oib9 tibi sū gratificat9: sicut. n. bou
 curatores dum p̄udente qd illis aduersi cōtingat: bou dñis gratificat9: & igregū
 pastores oues p̄griefaciūt pp possidētū utilitatē & morbos ab apib9 arcēt earū
 curatores ne dño examē peat. Similiter ego ciuitatū uicia corrigēs tibi ciuitates
 direxi: ēt si me deū ciues putauissēt tibi lucro futur9 ēt illo9 error: quo. n. p̄pti
 us & libēt9 me audissēt eo magis timerēt: nisi aduersari: q̄ mihi q̄si deo uiderent.

Homini
 bus cum
 deo affi
 nitas.

Ver9 ipi de me nihil tale opinabant. Q d' at sit hoib9 cū deo qdā affinitas: p̄ quā
 solū i oib9 aīalib9 deū cognoscit: & de p̄pria natura philosophat9: & diuina uocis o
 p̄iceps formaq; ut aiūt: deo similis ē: sicut pingēdi: fingēdiq; ars nobis ondit: qd
 q; a deo uirtutes hoib9 puenire credit9: & illaz p̄iceps hoies diis p̄xios opinaba
 mur: hor9 inq; oīum nō atheniēses eē dicem9 auctores: q̄q; illi iustoz & olympioz
 & hmōi cognominum primi ipositores extiterunt: q̄ diuiniora fortasse uident9: q̄
 ut oībus cōueniāt: sed apollinē pythiū inuentorē cōpimus. Venit. n. in eius tēplū
 Spartanus Lycurgus: q̄ nupime leges tulerat: q̄bus lacedemonioz ē cōstituta res.

Virū hō
 an deus
 Lycurgus.

P. hūc igit. cū salutare apollo in principio statim orōnis: qd de illo sentiret ondit
 dicēs dubitare: se utrū hoīem an deū appellari illū oporteat. Procedēs at eius orō
 sniam suā declarat: cū sibi diuinū cognomē manifeste decernit: itaq; uiro bono at
 q; oīum uirtute p̄fecto. Neq; tñ ob illud cōtrouersia: aut piculū ullū a lacedæmoni
 niis Lycurgo cōtingit: aut opinio qd eēt immortalis futurus q̄uis ipse tali ab oracu
 lo denotatus cognomē n̄ obstupuisse: sed oraculo assensere lacedæmoni: cū ēt añ
 oraculū sibi met id ipsū p̄suassisset. Neq; uero Indoz aut ægyptioz instituta refet
 re necessariū arbitror ægyptiū nāq; opiniōes indoz in multis calūniant. sermōnē
 uero: quē illi de deo oīum rez opifice afferūt: adeq; laudāt ut alios ēt eūdē edocue
 rint. q̄uis ab indis originē sūperit. Est at indoz rō talis. Gñatiōis & substātiæ rei
 rū oīum Deū opificē eē sciēdū ē. q; at ipse talia pducere cogitauerit: cā ē bōitas
 ei9: qm̄ igit. cognata sūt hæc: rōnē ita cōcludo: ut asserā uiros bonos dei piculā q̄
 dā hēre. Mūdū at q opifici deo adiacet: oīa quæ i celo terraq; & mari sūt etima
 re debe9: cuius ēt hoies p̄ter fortūā rōnem sūt p̄ticipes. Est at in bono uiro mūd9

Deus opi
 fex rez.
 Viri bōi
 particula
 dei.

qdā patiētia mēsurā nō excedēs: quē tu ēt o rex fateberis indigē uiro: cui deo sit
 similis. Ver9 hui9 mūdī figurā inordiatā aīæ furiosi9 attingētēs oīa pturbāt: & ua
 rias leges sibi ipsis fingētēs tēpantiā minie seruāt: quapp deos metitis honorib9 n̄
 uenerāt: & garrulā loq̄citatē & uiuēdi delicias sectāt: ex q̄b9 ociū nascit9 cuiusli
 bet opis puerus cōsiliarius: aīæ at q̄si ebriz factæ ad multa nefāda p̄siliūt: nec illa
 rū cōpescere lasciuia aliqd pōt ēt si oēs potiōes ebibāt: q̄cūq; uelut mādragora sōi
 no inducēdo putant9 accommodatæ: sed uiro opus est q̄ gubernet cūquē circa ipsas
 dixim9 eē mūdū. Hūc at a sapiētia q̄si deū factū eē oportet is itaq; sufficiēs erit
 ab amorib9 reuocare: ad quos impetuosius ferunt9 q̄ cōis cōsuetudo patiat9 ab aua
 ritia quoq; deterrebit ob quā satis se hēre nunq; dicūt & affluētib9 diuitiis os nū
 quā occludūt: cohibere at na se cædib9 ignēt rali uiro forsitā ipossibile n̄ erit pur
 gare at ab ipsis atq; expia9 neq; mihi impossibile ē nec omniū rerum opifici deo

Est at in accusatiōe posita o rex Ephesus a peste liberata: in quo uelim ita me iu
 dicet ægypti sicut accusatiōi cōuenit. Est. u. accusatio ferme talis qdā. Apud Cel
 tas aut Scythas fluuior: Histri seu Rheni accolæ ciuitas qdā posita ē: nihil mi
 nor Epheso: q̄ ē i Ioniahac barbaror: receptaculū. & hoium ipio tuo nō obtrēpan
 tiū pestis iuasit. Liberauit at Apolloni⁹. Est at sapiētī uiro talis ē accusatiōis de
 sensio qdā si dixerit regem suos hostes nō peste: sed armis uelle delere: q̄q̄ nec abs
 te rex: nec a me sit usq̄ ciuitas ulla deleta: neq; te exoptare puto ciuitati cuipiā pe
 stē ob quā uideas ægrotos añ tēpla expósitos iacere: sed ut cūq; sit omittat q̄ bar
 baros attinet nec illis remedia curcm⁹ afferre dū imanes & iplacabiles sint. & nō
 gñi inimicissimi: Ephesū uero qs negabit liberari oportuisse: q̄ gñis p̄icipiū ab Ephesus
 Attica purissima ducēs supra oēs Ionix Lydiæque ciuitates adaucta ē: p̄minet at a peste li
 mari qd̄ terrā ābit: i q̄ ipsa posita ē abūdāt at bonar: artiu studiis & phis: oratori berata.
 busq; redundat: ut uere dici possit cā ciuitatē nō egrū robore: sed clarior: hoium
 milib⁹ ceteras supare: & in ea plurimū uigere sapiam. Quis igi pro talis ut bis
 salute discrimē qd̄cūq; subire nō auderet: p̄sertim cū aiaduuerit Democritū ab Democri
 deritas quodā a peste liberasse: & Atheniensem Sophoclē meminere: q̄ uetos de tus libera
 misisse fert: nō oportuno tpe regionē p̄stātes: aut illa audierit: q̄ de Empedocle p̄ uit abde
 dicat: q̄ nebula i Acragatino diffusa medietatē cōpescuit. Vex hoc loco me ur ritas a pe
 get accusator. Audiuiſti. n. o rex qūq; dicere: q̄ nō p̄pterea me accusat qa salutē ste.
 Ephesiis attulerim: sed qa pestē iplos iuasurā eē p̄dixerim. Hoc. n. admirabile qd
 eē & oīum excedere sapiam dicit: adeo ut nisi incātor eēm: p̄cipuushuc attin
 gere ueritatis nō poruerim. Quid igi hoc loco Socrates dicit de his: q̄ a dæmo Damon
 ne p̄discere se dicebat: Quid Iones duo thales: & Anaxagoras: quor: ille quidē Socratis
 olear: abūdantiā: alter coelētiū portētor: multa p̄dixit. nū incārationib⁹ eos talia Olcarū
 p̄scisse dicem⁹. Vex. n. uero ii quos dixim⁹ ob crimia i iudiciū a calūniatorib⁹ abundan
 tiā p̄dici
 uocati fuerūt: nulq̄ rñ i accusatiōib⁹ dictū repit icātatores iplos eē. Ridiculū. n. tia p̄dici
 id eē uidebat: & ne in Thessalia qd̄ credibile: ut a sapiētib⁹ uiris tale aliqd dice ta a Tha
 retur: quis illic mulierculis dicat p̄bro dari: q̄ Lunā e cœlo detraxerint. Vñ igi le. Thessa
 Ephesior: incōmoda p̄sensistit: dicit q̄piā. Huius at rei facilis & in p̄mptu est la Lunā
 excusatio: cū ex accusatore nup o rex audieris: qd̄ nō eodē cū aliis uictu utar: & e cœlo de
 me pauloan dicere aiaduertisti q̄ leuib⁹: quāq; tenuibus cibariis uesceret: q̄ mihi uocant.
 lōge sunt iocūdiora: q̄ lauræ & apparatissimæ alior: dapes. hoc igi o rex admira Tenuis
 bilē qdā & arcanā p̄spicacitatē sensib⁹ tribuit: nec tui bidū quicquā aut obscuro uict⁹ sen
 rū circa iplos manere patit: facitq; ut tāquā in speculi claritate cūcta p̄spiciā tā sus facit
 facta: q̄ ē futura. Neq; n. expectat sapiens cuaporantē terrā: aut aerē corruptū: accuſio
 aut graue aliqd desuper adueniēs respiciens: sed hæc omnia intelligit. quāuis ad res.
 huc in foribus ut aiunt existētia posterius certe q̄ diuicius tamē q̄ pleriq; homi
 num: dei nāq; futura. homines uero dum fiunt: sapiētes uero cū accedunt aliqua
 sentiunt. Pestis autē causas o rex si forte scire uolueris seorsum interrogabis. Sūt
 enim sapiētix p̄fundioris: q̄ ut p̄ferri in uulgus mereantur. Hæc aut uictus fru Frugali
 galitas & sobrietas: nō modo sensu p̄spicacitatē gignit: sed uim quandā ad res tas gi
 maximas p̄cipiēdas. Videre autē quod dico licet cum ex aliis multistum ex his gñit p̄spi
 quæ Ephesū circa iminentē morbū & morbi speciem agnoscendā peregi. Men cacitatē.
 dico nāq; seni simile erat monstrum illud: id autē ego uidi: & uidens patefecit: neq;
 sed aui morbum: sed funditus abstuli. Quē uero deor: ut opem afferret sim pre

Hercules ratus declarauit templum Ephesi huius rei gratia uerfori Herculi dedicatum. Ipsum namque liberauit auxiliatorē elegit: quod cum fortis esset ac sapiēs Helidē quāq; morbo liberauerat euaporatiōes obstruēs quā a terra pueniebāt. Quis igitur incārationū amator tibi uisus est unquā deo tribuat: quod ipse fecerit: aut quā artis miracula quirit is? si quod admirabile factū sit a deo fateat pcessisse. Quis autem incātor Hercule inuocasset? Talia namque infelices hoīes sacra in terrā baratris faciūt: & terrestribus diis sacrificāt: in quorū numero Hercule poneret nemo. Fuit. n. purus & hoīum generi beniuolus. Eun

Lamia. de quoq; & in Pelopōneso sum p̄catus: ubi penes Corithū lamia obuersabat formosiores adolescētulos deuorās. Ego tñ certamen suscepi: nō magna admirāda/ue munera poscēs: sed placētas dūtaxat atq; thura: cum id oīum maxie expeterē ut bonū aliqd pro salute hoīum oparer. Illud. n. iuxta Euristē sniam/ maximū

Hercules p̄miū laboz eē censebā. Nec. n. moleste feras uelim o rex de reb; Herculis aliqd salutaris audire. Pallas. n. de ipso curā hēbat: quā benignus: & hoib; salutaris habitus est. hoibus.

Sed quā me iubēs de sacrificio defensionē asserre: quod ēt manu significasti: uerāq; defensionē audi. Ego cū oīa pro uiroz: quos dico salute fecerim: nūq; tñ pro ip̄s sacrificauī: neq; sacrificare oīno: aut templū attingerē: ubi sanguinē effusum aspererint: nec unquā sum deos p̄catus cultū respiciens: aut tale aliqd sacrificiū: quale mihi obiicit accusator. Nō. n. Scythā me puraueris o rex: nec ex aliq; priā natum extra cōe hoīum cōfortiū posita. Neq; cū Massagetis: aut Tauricis unquā sum uersatus: ut eoz sacrificiā mōres assumerim. Nec ēt adeo sum demēs: ut cū multa de uaticinādī facultate disputauerim: & quod ipsa possit: aut nō possit differuerim: atq; idē ipse optime oīum hoīum sciām deos imortales cōsilia sua sanctis & sapiētib; uatib; apire. Ego cades & uiscera in sacris attractare auderē: p̄sertim

Nūq; san cū nunquā antea sanguine cōsueuerim sacrificare: neq; diis gratū id eē putauerim. **guine sa-** In quib; ēt Dæmonis uox me deseruisse: quod impurus essem atq; pollutus. At uero **crificauī.** si quod sacrificiū odio sublato accusatorē interroget eaq; de me pauloante dixit cōperiet: ip̄m suisq; uerbis tali crimine me absoluerē. Quē. n. nullo pacto sacrificio dixit futurā pestē Ephesiis prädixisse: quod illi iugulatione ulla opus erat ad ea p̄noscēda: quæ fabulando ēt sine sacrificio p̄noscere poterat: aut quod oīno uaticinio indigebat pro his: quæ mihi ip̄i iā pridē atq; aliis p̄sualerat. Si. n. pp Neruā & eius familiares accusor: rursus eadē dicat: quæ alias dixi: cū de talibus interrogabar. Ego Neruā omni impio omniq; laude dignū iudico: posse autem eum multis curis negociisq; animū intēdere nequaquā puto. corpus. n. morbo dissolutū: mentem quoq; angoris plenā reddita: ut quæ domi sunt agēda curare non possit.

Nerua te Te autē & a corpore & a mente laudat: & iure quidē ut opinor: quāq; p̄mptior est **laudat o** humana natura ad ea laudāda: quæ efficere ipsa nō pōt. Est autē mihi uehemētē **Rex.** affectus optimus Nerua: neq; corā me ridētē illū unquā uidi. nec ullatenus ludētē **Nunq; ui** sicut inter amicos fieri cōsueuit: sed mecū uelut adolescētuli cū parētib; præce **di ridētē** ptoribusq; eū pudore quodā & tēuerentia loquēs erubescit. Cūq; sciat honesta/ **Neruā.** tem p̄bitatēq; a me præter cætera laudari tā exacte in utraq; sese exercet: ut suapra modū humilis esse mihi uideat. Quomodo igitur credibile cuiquā uidebitur Neruā imperiū affectare: qui bene secū agi putaret: si domū suā gubernare posset: aut quod mecū res magnas cōmunicare arbitrabit̄ eum: qui & de paruis mecū loqui nō audeat. Vel quis unquā extimaret ip̄m tentare: ut his reb; mentē meā cōmoueat quibus nec aliū quēq; si de me cogitaret mouere nitret̄: aut quomodoq;

ego sapiens homini assentiret: ne uaticiniis fidē adhiberē. sapiētia & nō crederet
 Orfitū ac Rufū uiros iustos ac tēparos ad res at agēdas segniores ut pcepisti Orfitus,
 q̄s ipiū occupaturos calūniaret: nescio an magis q̄ i Nerua aberret. Sin cōsulto
 res suasoresq; Neruæ fuisse ad occupādū iperū q̄piā dixerit cogitare secū debet
 qd mihi uolēs adiuuerim eos q̄ res nouas moliri tētarēt. Nūq̄. n. pecunias me ab
 illis acceperunt: aut munerib; correptū talia fecisse q̄q; criminabūt. Videamus autē
 utrū magna qdā p̄mia ab illis expectās eorū bñficia in id tps distulerim: quo illi
 se potituros impio arbitrabant. tūc. n. magna ab illis petere: & maiora ēē cōseq
 potuissem. Q uo igit oīdes unq̄ tale me fuisse meditatū. Reminiscere o rex te
 ipm; & qui añ te impatores fuerūt fratē uidelicet tuū atq; patrē: & p̄ter hos Ne
 ronē cū sub his. n. p̄cipue impatorib; in apto uixi cū antea ad Indos pegrinatus
 essem. His igit triginta & octo annis: (m̄. n. qd dixi spaciū fuit) ad regias fores Ad regi/
 nūq̄ accessi: p̄terq̄ in Aegypto: ubi cū p̄se tuo sum uersatus: q̄q̄ ipse tūc Rex ad as fortis
 huc nō erat & mei cōueniēdi cā illuc se uenisse fatebat. Nec iliberrale q̄q̄ cū re nunq̄ ac/
 gib; sum loquutus: uisi populo; cā: qui regū dictioni suberāt. Nec unq̄ ob epi/
 cellū. stolas sum gloriatus: q̄s aut mihi reges: aut ego regib; scripserim: nec munerē cā
 regib; adularus a me ipso: aut grauitate mea discessi. Si igit paupes diuitesq; cōsi Nō sum
 derās me iterroges utris eorū me cōnumerē iter ditissimos: p̄culdubio me adscri/
 bā: nullis. n. reb; indigere pluris facio q̄ Lybiæ pactoliq; diuitias oēs. Q uo igit adular;
 nōdū regnatiū dona i id tps distulisse: quo ipsos regnatos eē putarē qui nec Nullis re
 a uobis accipe q̄q; uolui: quib; firmū stabileq; imperiū eē aiaduertio: aut quō re bus indi/
 gni p̄mutatiōes meditarer: qui cōstitutū iperū nō magnifacio. Verūtū oīa q̄ con geo.
 tingere p̄t phō: qui potentiorib; adules in Eufrate manifeste cōspicio: hic. n. libi Euphra/
 diuitias parauit: qd at diuitias dixi: imo uero fontes diuitiarū. iā. n. iter feneratorū: tes fene/
 mēsas nūcupat caupo q̄stuaris fenerator publicanus nūmularius & ad oīa ue rator pu/
 nalia: & p̄cio cōparabilia se cōuertit: potētiorq; forib; magis ē affixus: q̄ ppriis ea blican;
 eūdē ianitores: expellit ēē inde plerūq; nō secus ac gulosi canes depelli solēt. Phō
 at ne drachmā qdē ipartit. Cūq; suas diuitias quo ad ceteros obstrusas hēat hūc
 tñ unū Aegyptiū pecuniis pascit: ut in me linguā amputari dignissimā acuat.
 Eufratē igit tibi iudicādū relinquo: nisi. n. adulatorib; ualde faues: iuenies hoīem
 lōge deteriotē: q̄ a me sit narratū. Tu uero qd reliquū est accusatiōis ex me audi
 ut de quib; accuset itelligas. Auditus est qdā o rex in media accusatiōe fletus: Ar Dicunt
 cadis pueri: quē me noctu in p̄tes cōcidisse dicūt: an uero somniū aliqd hoc fu/
 erit nō satis scio. Narrāt at hūc puer; honestis parētib; ortū fuisse: forma uero q̄ lasse pue/
 squalidi & macilēti: Arcades pulchri putant. Hūc aiūt supplicātē plorātēq; a me rum.
 fuisse iugulatū deinde sanguine pueri me cōspū pro ueritate agnoscēda diis uo
 ta fecisse: & mei qdē haecenus p̄tēdiē accusatio. Nā qd reliquū est ad ipsos deos
 spectare ut: aiūt. n. illos me ita p̄catē exaudisse: ut de celo signa mihi dederint p̄/
 clara: ac si nihil ipiū ob ciuismōi cedē ppetrassem. Quā sedum igit ipurūq; sit o
 rex de talib; audire dicereue nō me lateat: attē hui; criminis est afferrēda defensio.
 Primū igit ex te q̄ro accusator: ignā is Arcas puer fuit: si parētib; non obsecris
 & forma ut ais nō seruii fuit cōgruū fuerat te iterrogasse: quod nā parētib; ei; nō
 mē: q̄ue familia natus: & i q̄ Arcadiæ ciuitate fuerit educatus: & q̄b; ab altarib;
 ad sacrificiū huc deductus fuerat. hoc; autē nihil abs te p̄fert: quāuis in mētē
 dosis uehementissimus. Pro seruo igit aliquo in iudiciū uocor: cuius. n. nec no/

me habet: nec quibus sit ortus parentibus constare: nec in qua ciuitate natus aut educatus esset inueniebat: cuius propterea nullus extat heres: non ne hunc seruum loco habundum omnes putarent. Illi. n. innotati sunt: quod si seruum fuisse fateberis: dicas rursus oportet: quod eum magister adduxerit: quod illum Archas emerit. Si. n. genus hoc puerorum uaticinationibus et accommodatum multis pecuniis emptum fuisse credendum est. Præterea necesse fuit aliquem in Peloponnesum nauigasse: ut illinc puerum Arcadem nobis adduceret. Póricos. n. aut Lydios seruos aut Phrygios gregatim huc aduectos inuenire licet: hæc namque gentes & ceteri Barbari semper aliis obedire consueti nequaquam turpe existimant seruitutem. Phrygibus autem familiare est proprios esse filios uideri: & si captiui in seruitutem ducantur: ne ad eos quod respiciendos seles conuertunt. Græci autem libertatis amatores adhuc sunt: nec græcus quisque citra mortem in seruitutem uenditus est. Quod apparet nec seruum perdonibus: nec eorumdem mercatoribus apud ipsos locus permittitur. Hoc autem in Arcadia magis cõgigit. Ipsi. n. non solum in libertate degunt omnes: sed multitudine ingenti seruos egent. Eit. n. Arcadiæ magna pars siluestris: nec motes solum tueri uidentur: capellaria loca egent igitur multis agricolis: multis caprarum: ouium: armatorum: quod pastori bus: quod primum boues: primum equos curant. lignatoribus insuper quam plurimis indiget regio atque in his a pueritia exercent. Quod si Arcades ita non essent: sed ut ceteri seruos suos liberandi causa uiderent: quos tam uulgatum sacrificium audiuisset ex Arcadia esse quam inguladum erat. Non. n. ceteris græcis sapientiores sunt Arcades: ut aliquid plus quam alii in exitis ostendat: imo uero rudes sunt: atque agrestes & furiis similes: cum ob alia multatum quod arborum fructibus ut plurimum turgent. Sed uereor ne defensionis artificiosa nimium uidear uti: quod mores Arcadum exprimens in Peloponnesum oratione migrauerim: cum abunde sufficiens mihi accommodatior defensio fuisset hominibus. Ego nunquam sacrificii causa quod mactauit aut mactato neque sanguine tægo: etiam si in altari sit positus. Hoc. n. modo Pythagoras sensit: & ceteri qui eum secuti sunt. Id ipsum est quod in Aegypto sunt gymnosophistæ: & Indorum sapientes: a quibus est quod Pythagoras est sequutus sapientiarum principia manarunt: Qui autem secundum hæc instituta sacrificat nulla a diis iniuria afficiunt: sed eos senescere dii permittunt: & rectis sanisque corporibus uti: semper fieri sapientiores: ne tyranni unquam euadunt: nec rebus ullis indigent. Nec absurdum profecto uidetur illos a diis immortalibus bona impetrare: quod pure mundeque idem. quod ego de sacrificiis sentire dei uident: quod thuriferam terram in parte mundi purissima constituerunt: ut uel illinc sacrificiorum materiam capiamus: nec ferrum templis inferamus: aut aras sanguine maculemus. Ego autem ut accusatori uideretur deorum oblitus ita sacrificauis: sicut nec alias unquam sacrificare consueui: nec hominum quisque omnino sacrificat. Sed hoc me crimine facile tempus absoluit: quo a me facta hæc fuisse dicit accusator. Eo namque die quo a me factum id fuisse calumnia: si in agro fui sacrificauit: si uero sacrificauit etiam comedi. Soles autem o rex me iterrogare an eo tempore Romam fuerim: quod profecto non infior: & te quoque tunc Romam fuisse dico: non tam talia te sacrificasse diceres: nec etiam ipse calumniator dicere auderet. Non. n. sequitur homicidium fecisse aliquem propterea quod Romam fuerit uersatus: multa namque milia hominum tunc Romam fuerunt: quibus exulare multo melius est quam capitis iudicio subiacere: propter hæc unam duxerat coniecturam: quod tunc Romam fuerint. Quod uinimo hoc ipsum quod Romam uenerim suspicionem omnem criminis uidetur auferre: quod res nouas moliri non tetrauerim. Quis. n. talis criminis conscius uellet in ciuitate uiuere: ubi omnes oculi: innumerabiles exploratores & non modo eorum: quæ sunt: sed eorum etiam non sunt indagatores acerrimi non sinunt quem res nouas me

Lydi
Phrygi
serui.
Phryges
uendunt
filios.

Arcades
egent agri
colis.

Rudes
Arcades.

ditari: nisi q forte mortis nimiū cupidus fuerit: cauti. n. tēperatq viri tardius ēē
ad illa deducunt: q̄ facere sibi licet. Quid igi. inget calūniator ea nocte egisti?
q̄ si me quasi se ipsum interrogat: dicā me controuersias accusatiōēsq̄ cōtra bo
nos viros parasse ut ēē nihil iniuste agentes perdere: idq̄ regi persuaderē nihil ue
ritatis ad eū loquens: ut ego ab ipso p̄ber: alius aut in suspicionē adducā. Sin
tanq̄ phūm interrogat Democriti risum laudabā quo in res oēs humanas uteba
tur: q̄ si re vera ex me responsum q̄rit. ut se se res habuit enarrabo. Filiscus me/
liensis: qui mecū ānos quattuor philosophatus fuerat: tūc xgrotabat: p̄p̄ea apud
ipsum pernoctabāt: tā grauiter. n. laborat: ut nō multo post ex tali morbo interie
rit: quīs p̄ eius incolumitate multa sim p̄catus: & certe quicūq̄ sum: ab Orpheo
cantus p̄ mortuis cōpositi eos me fateor non ignorare: quin ēē sub terrā eius cā
profectus essem: si quis ad ea loca pateret accessus: adeo me sibi caritate deuinxer
at ob illa q̄ ex animi mei snia & ex philosophiæ p̄ceptis fuerat operatus. Hoc
ipsum o rex audire ex Thelesino potes: inā & ipse Filisco inseruiens: ea nocte no
biscū permanfit. Q uod si Thelesino minus adhibes fidei: q̄m ipse inter philoso
phantes numerat: medicos ipsos testes adducā. Sunt aut Seleucus Cyzicenus: Seleucus
& Strato cles Sydonius: ex his an uera dicā perquire: sequebant̄ autē quos dixi Strato
medicos discipuli circiter triginta: qui huius rei testimoniū afferre p̄nt: q̄ si Fili
sci p̄p̄inuos ad testimoniū reddendū uocari dicerem clamaret accusator iudici
dilationē a me quaeri. Nā illi cadauer in patriā portātes q̄primū abiire. Vos ig.
quos inuocaui testes accedite. Nā afferendi testimonii cā uobis huc accedere dā
tū est. Quid igi. ueritatis contineat accusatio horū: testimonia declarant: non. n.
in suburbano: sed in urbe: nō extra muros: sed domi: non p̄ Nerua sed p̄ Filisco
non iugulans: sed p̄ uita p̄cans: nōn p̄ regno: sed p̄ phiā: non aduersus te res no
uas moliens: sed hōiem mihi similem seruare nitens co tpe sum inuentus. Quid
igi. hic puer Arcas? quid de iugulatiōe fabulæ afferunt? quid talia persuadere tē
tat? sic. n. non minus qd factū est nunq̄ qua qd est factū in iudiciū trahet̄ ihuius
aut sacrificii incredibilitatē ubi collocabis o rex? Fuerunt. n. p̄iscis t̄p̄ibus uates
permulti: qui pactis cædibus uaticinabant: quicq̄ in arte sua peritissimi & digni
memoria sunt habiti: ceu Megistas: Acarnan: Aristāder Lycius: Silanus Ambra
ciota. Sacrificabant at̄ & uaticinabant̄ Acarnan quidē leonidæ Spartano regi
Lycius at̄ Alexandro macedoni: Silanus uero Cyro: q̄ regnū affectabat. Hi si qd
hoiū extis manifestius: aut sapientius: aut p̄p̄itius insidere putassent: tali sacri
ficio uti facillime poterant: cū ipsi apud reges uersarent̄ q̄ captiuos multos & ser
uos cōplures habebāt: nullū at̄ iudicii piculū: nullusq̄ metus accusatiōis impēde
bat: si aliquē occidissent. Sed eadē q̄ mihi talib⁹ uiris opinio inerat: q̄ rōne carē
tia aīalia consentaneū est cū in discriminē mortis deducunt: nihil oīo turbare inte
stina: cū qd passura sunt nō itelligāt. Hō at̄ si nodū istāte morte timorē eius afo
cōceperit: uehementius p̄turbat. Q uo igi. cōsentaneū est ipsa p̄sente atq̄ añ ocu
los posita posse p̄ extra uaticiniū oñdere: aut aliqd oīo suo ordine dispositū habere.
Q d aut uere & secundū naturā talia exq̄sitem hoc mō cōsiderari pōt. Epate
in quo uaticinii sedē ēē dñt eius artis p̄iti: ex nō puro sanguine cōstare totū. n. sin
cerū: purūq̄ sanguinē cōtinet: coriēq̄ per uenas i uniuersum corpus diffundit. In Epate
Colerā aut in epate iacentē iracūdia excitat: timor at̄ in cōcauas epatis p̄tes ean/ uaticinii
dē subducit: q̄ si ipsam iri trauerit: adeo effluet: ut suo uale cōtineri impotēs sedes.

supino epati superfundatur atq; ita ptes oēs epatis occupet; q̄ antea posite erant
 & aliqd portēdere idonea; i aīalibus uero; q̄ timore terrefiunt subūdēns cholera
 simul cōtrahit q̄q; d lenibus epatis partib; luminis inerat. Tunc. n. itrosum ce
 dit purioris sanguinis pars; qua epar illustrabat; cū natura pelliculā q̄ circa ipsū
 est præcedat; & qui turbulentus inest sanguis supnatet. Quid igit. hoīs iugulatio
 ne opus ē; o rex simul ueri portēdere pōt eiusmodi sacrificiū; quod at nihil portē
 dere possit ab humana natura puenit; q̄ iminentē mortē agnoscit; ipsi ēt q̄ mori
 turi sunt uarietate plurimā intestinis afferunt. qui. n. animosiores sunt; cū quadā
 iracūdia moriunt; qui uero molliores sūt cū timore hinc ē q̄ ars hmōi apud ipe
 ritos; ēt barbaros hedos aut agnos mactari laudat; qm̄ amētia sunt eiusmodi aīa/
 lia; nec multū ab insensatis distātia. Gallos aut gallinaceos; & sues ac tauros qm̄
 aīo abundā; suis arcanis nō admittūt. Aiadueto at o rex accusator a me irritari
 qm̄ te sapiētiore officio; uiderisq; libēter oīoni meæ aures p̄bere; qd si qd hoī; ob
 scurius a me dictū uisō; cedo tibi ut arbitrato tuo me interrogēs. Ego. n. ad ea q̄
 mihi ab accusatore obiecta fuerūt satis iā dixisse uideor; & qm̄ Eutratis calūni/
 as contēnere decet; tu rex iā iudicare potes; uter nostrū uerius philosophet; ipse
 .n. de me falsa dicit laborat; at ego falsū dicere idignor; ipse tibi gladiū cōtra me
 dedit ego cōtra eū mipie. Sed p qbus ipse me calūniat; sermōes sūt; quos in lo/
 nia sum loquutus; ipse. n. cōtra te dixisse me talia calūniat. Ego at de fatis tūc; &
 necessitate loquens regū ac principū afferēbā; exēpla; quia res uestræ i oīum ho/
 minū oculis maxime uersant. Et de fatoy; ui philosophatus dixi illoy; legē adeo
 imutabilē esse ut si cui alienū regnū aut ipeūm fata decreuerint; ilq; ob suspi/
 cionē ab eo qui regnum tenet ierficiat fore ut mortuus ēt suscitē ab iheris; quo
 fatoy; decreta effectum sortiant; iuuat at excessu quodā ofonis uti pp eos qui p/
 babilibus rōnibus assentiri nolunt. Dicebā quoq; si cui fata destinauerint; ta/
 ber lignarius euaderet is uero manus amputaret fore; nihilominus; ut sit faber.
 Eodē ēt mō si cui i olympiis currēdi uictoria a fatis decreta sit; hūc ēt si eras p/
 fregerit; uictoria potitus; & cui in arte sagittandi pstantiā fata aduenerint; is ne si
 oculos quidē abiecerit a signo aberrabit. De rebus at loquebar ad Acrisiū; Laiū
 Astyagēq; medū; & alios multos respiciēs; q̄ regno suo bene cauisse opinabātur
 cū alii filios; alii nepotes interfecisse putarēt; a qbus postea regno spoliati fue/
 runt; cū ex abditis fatoy; opa in lucē repēte editi essent. Qd si adulationē secta/
 ri uellē; dicerē fata ēt de tuis rebus cogitasse qm̄ huc uictellio missus fuisti; Louisq;
 tēplū in oculis ciuitatis cōbustū ē. Ille at bene se xē hēre dixit; li ab ipso nō ausu
 geres; q̄q; adolescens admodū tuus esses. Sed qm̄ fatis aliter uisū fuerat; ille qdē
 interfectus est; tu at q̄ illius erāt nūc possides. Sed qm̄ adulatoria harmonia me
 offendit; q̄ male sonora incōpactaq; uideat; āputabis a me tales cordas; nec exi/
 stimes uelim de tuis rebus q̄q; me cogitasse. Sed de fatis tm̄ necessitateq; disse/
 ruisse; q̄ calūniator cōtra te dicta fuisse criminant; quis huiusmodi quādā de se
 dici etiā dii patiantur. Nec indignatur Iuppiter poetas audiens Lycio sermone
 talia dicere. Heu mihi ubi Sarpedon; & alia quādam in ipsum decantari; qui/
 bus filio se orbatū a fatis cōquerit. Et cū alibi inducunt eundē louē aīo anxīū
 taliter se cōsolari; q̄ Minoē Sarperdonis fratrē mortuū aureo sceptro decoraue/
 rit institueritq; inferior; foro ius dicere; ubi fata euitare nō potuit. Tu igit rex/
 cur eos sermōes moleste feras; quos dii approbāt; qbus oīa parēt; nec poetas talia

Barbari
 mactant
 agnos.

Fatorū
 lex imu/
 tabilis.

Si fata
 decernūt
 uictoriā
 in olym/
 pia.

A dula to
 ria har/
 mōia me
 offendit.

dicentes interimū oporet. n. fata seq & reg: pmutaciones patiēter pferre i quo
 Sophocli credēdū ē sapiēter dicētis solis diis nunq̄ senescere: ac nunq̄ mori datū Solis diis
 est: cetera oīa tēpus miscet qd oīa uincit. Volubiles. n. sunt pspicaces humanæ nunq̄ se/
 & diurna pene o rex diuitiā: duratio: & ille meas & iste alterius opes hūmōha nescere
 bet. Talia tecū o rex cogitās: siste exilia: siste cades: & phia q̄cūq̄ libet utere hāc datum.
 . n. ipassibilis: & uerax existēs: lachrymas ab oīb: aufert: q̄ nūc ut ex me audir po
 resipti ex mari pti ex cōtinēti accedūt: & ea q̄libet congruū sibi sortū plorant: q̄
 aut mala hinc oriunt̄ plura sunt: q̄ ut calūniatorū liguis possint enumerari: q̄ cū
 oīa apud te calūniēnt oībus te calūniabilē reddūt. Talia sunt q̄ dicere p̄medita/
 tus fuerat apollōius. In fine āt ofonis inuenis: q̄ in priore sermōe altio loco posita
 fuisse retulimus his uerbis. Nō me iterficies. qm̄ ita satis mihi datū ē. Postq̄ aut
 ex p̄torio discessit diuio quodā & inenarrabili mō haud qua q̄ sicut pleriq̄ forsi
 tā putabāt cōmotus ē tyrānus. Opinabant̄ āt alii fore: ut clamore sublato iube/
 ret satellites uis: psequi palāq̄ p oēs regni ptes ediceret: ne qs cū suscipe auderet:
 nec illū usq̄ cōsistere pateret. Ipse āt nihil horū fecit: siue ut opinionē multorū sal/
 leret: siue q̄ agnosceret sibi nihil reliq̄ nihil esse qd aduersum talē uis: sufficeret.
 Vtrū āt illū cōtēpserit ex his q̄ mox dicent̄ cōiicere pōterius uidebat. n. potius/
 eius discessu fuisse cōturbatus q̄ eundē neglexisse aut cōtēpisse. Agebat apud ip
 sum cā ubi ciuitas qdā cū hoīe priuato de testamēto quodā litigabat. Fugerant
 āt ipsū nō mō litigantiū noīa: sed ipsius ēt cā materia: idq̄ p̄terea facile appa/
 ruit q̄ ipertinentia qdā iterrogabat & multa rōdebat: q̄ nihil oīo ad cām attine/
 rent: q̄ oīa arguebāt ipm̄ stupefactū hāsitare: atq̄ eo magis quo ab assentatori/
 bus audiebat se nihil eē oblitū. Hoc igi. mō tyrānū affectū linquēs apollōius &
 suae phia q̄si ludū quendā oīdens oībus grācis barbarisq̄ terribilē an̄ meridiē Stupefa/
 e p̄torio discessit: nō multū uero post aurorā i Dicearchiā Demetrio Damidiq̄ ctus Do/
 appuit. Hāc. n. cā fuerat cur damidi p̄ciperet: ut nō expectata defensiōis die Di mitian/
 cearchiā p̄fisceretur. nā qd facere instituerat nō p̄dicebat: sed qd sibi cōmodissimū abitu
 eēt facere illū iussit. Damis uero licet nō itellecta cā q̄ mādauerat Apollōius ex Apollo/
 quēbat. Aduenerat aut̄ pridie Damis Dicearchiā & q̄ ad accusationē p̄nebant nii.
 cū Demetrio cōtuleratq̄ tardius q̄ apollōii auditorē deceret credebat ea: q̄ a Da Appuit
 mide dicebant. Itaq̄ postridie eadē cā ex Damide rursus quarebat: amboq̄ deā Damidi.
 bulabāt secus mare: ubi cōtigisse ferunt̄ ea: quae de Calipsonē narrant̄ i subulis
 Diffidebat āt oīo illū unq̄ eē euasus: q̄ oībus nota eēt s̄cucia tyrāni. Quae tñ
 praeceperat apollōius pp hoīs uenerationē p̄agebat. Ambulādo āt utriq̄ iā defessi
 in tēplo nympharū cōsederūt: ubi quondā uaticinia quādā rōderi solita fuerāt.
 Est āt tēplū albo lapide cōstructū: & in eo fons ē aquae nunq̄ sūma labra fontis
 excedētis: nec rursus q̄tacūq̄ illinc aqua exhausta decrescētis. De natura igi. eius Tēplum
 aquae disputabāt nō admodū studiose pp m̄corē: quē ex apollōii absentia cōcē nymp̄ha
 perāt. Itaq̄ s̄p̄ius ofonē reuocabānt ea quae an̄ iudiciū facta fuerāt. Cū igi. in rum.
 gemisceret Damis: & lachrymās talia diceret. O dii nūq̄ ne uidebimus pbū &
 honestū amicū? Apollōiusq̄ & ipse supueniens ad Nympharū tēplū accesserat
 uidebitis inq̄t uel potius iā uidetis. Viuēt an̄ iquit Demetri? an mortuū? nunq̄
 . n. te clamādo uocare cessauimus. Portēdēs itaq̄ manū apollōius cape me inq̄t
 & si manus tuas effugero idolū me eē arbitrator ex cāde noua huc adueniē: em
 quale terrestres dii oīdere plerūq̄ solēt hoibus: qui m̄cori nimis indulgēt. Sin

uero tãgenti resistã psuadero tibi atq; huic et Damidi me adhuc uiuere: neq; corpus deposuisse: qbus uerbis effecit: ut ampli⁹ illi nihil dubitaret. Assurgẽtes igit. atq; illũ cõplexi: cũ salutauissent quo pacto erga defensionẽ se se res habuisset in terrogabãt. Demetrius. n. nulla pacta defensiõe & oio idicta cã interfectũ eũ fuisse opinabãt. Damis at poratã quidẽ ab eo cãm: sed breuius forsitã q̃ cõstituisset arbitrabãt: neq; n. existimabat ea dietã multa ab eo diu dici potuisse. Quibus rĩdens apollĩus. Ego me inq; in iudicio defendi & aduersariũ uici & hoc ipso die me defendẽs orauĩ & sermonẽ a diei ferme principio in meridie usq; peraxi dicẽdo. Qũo igit. inq; Demetrius tã longũ iter breui diei pte pegisti? Cui apollo nius/ sine ariete inq; & alĩs cera cõglutinatĩs extimare potes deũ quẽdã huic trãsmissiõĩ p̃stuisse auxiliũ. Ego uero inq; Demetrius opibus sermõib⁹q; tuis oĩb⁹ deũ aliquẽ iteresse nõ dubito: cuius auxilio p̃spere succedunt: & bñ hñt res tuæ. Rogo at ut nobis dicas: q̃ in accusatiõe cõtinebant: & q̃s iudicãtis mos: quis habitus fuerit: qd dixerit: aut cui de te cõsilia cõcauerit. Hęc. n. oia scire cupio: ut ea Thelesino referã: his. n. de te p nũtios iterrogare nũq̃ definit. Quĩ et diebus ab hinc fere quĩdecim in cõuiuio mecũ accubãs i ipsa mēsa dormitauit. Cũq; dimidiũ fere calicẽ ebibisset somniũ uidit eiusmodi. Videbat ignis terrã sua/ dens hoĩum alios cõprehẽdere: alios fugiẽtes puenire: cũ pinde atq; aqua pallim fluẽs oia inundaret: tu at ut aiebat: nõ sicut ceteri ab igne pati uidebaris: nã tuo spiritu scindebat ignis: tãli igit. somnio uiso cũ diis bñ cõsulẽtib⁹ libauisset bono aĩo de te eẽ me iussit. Tũc apollĩus: ego inq; Thelesinũ pfunde dormire nõ miror: iãdudũ. n. ualde p me uigilauit. Quæ uero in iudicio acta sunt audietis q̃ dẽ: nõ at hiciã. n. crepusculũ instat: & in urbẽ redeũdĩ hora ẽ. Lucudius. n. abulabimus: si nos cõfabulatiõe aliquæ deduxerint. Pergamus igit. de his colloquẽtes: q̃ me interrogastis. Dicã auq; hodie in iudicio acta sunt. Nã q̃ aĩ iudiciũ egerimus ambo nollis cũ tu qdẽ damis iterfueris: tu at nõ semel ut arbitrator/ sed iteq; atq; iteq; ex ipso audieris: nisi forte demetrii sũ oblitus. Quæ igit. adhuc nescitis enarrabo. Atq; ita incipiẽs a pfatiõe q̃ usus fuerat: & quo pacto nudus intrare p̃torĩũ iussus fuerat: ac singula deinceps exposuit: usq; ad id: qd ultio loco dixerat nõ me interficiẽs &c. & tandẽ quõ ex p̃torio discessit. Tũc exclamãs Demetrius Ego inquit iudicio absolutũ ad nos uenisse te arbitrabar. Video at hoc piculoꝝ p̃cipiũ eẽ tibi. Tyrãnus. n. postq̃ ubi sis ei denũciatũ fuerit te cõprehẽdet. & oĩ uinculoꝝ genere coercebit. Verũ Apollonius timorẽ omittẽre iubens: utinã inq; uos nõ facili⁹q̃ ego possetis capi. Ego at quo pacto sese nũc hẽat tyrãnus agnosco. Cũ. n. assentanõꝝ sermones iugiter audire cõsueuerit: nũc obstupescẽtiũ uerba audit: atq; ob tales sermones dilumpit: exandescitq; tyrãni natura: sed mihi nũc quiete opus est. Nã postq̃ ex iudicio discessi: nũq̃ pp quietẽ capiendã flexi genua. Tũ Damis inq; Demetrii ita erga hunc uirũ sum affectus: ut ab instituto in quo nũc ẽt p̃seuerat auertere ip̃m tẽrauerim/ p̃sertim: cũ tu idẽ mihi cõsuluis/ ses/ ne spõte ad grauiora manifestaq; picula accederet. Sed postq̃ ego uinctũ ip̃m uidi: mihiq; de salute sua grauius aliqđ cogitatũ dixit sui eẽ arbitriũ: ut solueret/ & exẽptũ cõpede crus ondit: tũ primũ asaduerti diuinũ quẽdã uirũ ip̃m esse: & nostrã hãc cõem sapiam excedere. Itaq; licet difficillimis circũuẽtũ piculis eũ uidetẽ: nõ uereret grauißima q̃q; p illo subire. Sed qm̃ multũ iã noctis p̃cessit: in

Ego ad
uersariũ
uici.

Somniũ
Thelesi/
ni.

Somno
indigẽ.

diuersorũ pgamus ut uirũ curemus. Tũc Apollonius: ego inquit somno dũtaxat

idigeo. Nā reliq̃ oīa adfint ne an abfint itidē extio. Poſt hęc Apolloni⁹ & ſoli uo
tis pactis domū ingreſſus eſt: ubi Demetrius habitabat. lotiſq; pedib⁹ cū Damidis
ſocios alioſq; familiæ domus cœnare iuſſiſſet:q; diutius iā tollerare ieiuniū ui/
debat: in lectulo p̄cubuit: Homeriq; uerſu ſonnū laudās dormitauit: oſtendēs Verſus
nō nimīū oportere de piculis q̃ illi iminere dicebant eē ſollicitū. Poſtridie adue/
niente aurora cū Demetrius eū interrogaret: ubi nā ſibi manēdū cenſeret: eū iā de ſom/
ſtrepius equū aures p̄cutere uideret: quos ad eū inſectandū a tyrāno miſſos opi no.
nabatur. R̄ſidit Apollonius: nec ipſe nec aliū qſq; me p̄ſequet. ego tñ in Græciā
nauigabo. Et qdē tuto inq̃ Demetrius illius cōſiliū deridēs: aptiſſima nāq; eſt ea
regio: quē in occulto ēt manēs nō fugiſti. quō in apto degēs latebis? Mihi latita/
tione nō eſt opus inquit Apollonius. Si. n. ut tu cenſes tyrāni eſt uniuērſa terra:
melius cū his agi putandū eſt: q; in apto moriunt: q̃ cū his q; in occultis latebris
uiuūt: & ad Damidē cōuerſus: audiſtine inq̃ in portu nauim eē ullā q; in Sici/
liā ſit nauigatura? Cūq; ille ſe audiuiſſe diceret: iā antea cū apud mare ſecum eēt
p̄conē id clamātē: tū uero paratā iā ad nauigādū: ut ex nauarū uocib⁹ conii cere
poterat: qui tollēdis anchoris incūberēt: cōſcēdamus inquit hęc nauim Apollo/
nius: & nūc qdē in Sicilia poſtea uero in Pelopōneſum nauigabimus. Aſſentior
inq̃ Damis: inde ſalutato Demetrio: cū iuberēt illū bono aio eē tāq; uix cæteris
p̄ſtantiore ſecūdo uēto in Sicilia nauigarūt: Meſſanāq; p̄terueſt: tertio die Tau In Sici/
rominiū puenire: deinde Syracuſas delati in Pelopōneſum trāſierūt: autūni prin liam na/
cipio iā inſtāte: p̄cuſoq; pelago ſexta die Alpei fluminis hoſtia uenerūt: ubi flu uigat.
uius ille Adriatico ſicaloq; pelago dulcis & potabilis imiſcet: lbi cū e naui de/ In Pelo/
ſcendiſſent: ante oīa dignū putauerunt ad Iouis tēplū: qd in Olympia eſt diuer/ pōneſum
tere. Et iam fama celerrime p̄ oēm Græciā diuulgauerat uiuere Apolloniū & in
Olympia deueniſſe: & primo quidē parē fidei ſermonib⁹ hēbat: q; nulla de ipſo In Olym
tāq; hoie ſpes eſſe poterat. Alii nāq; ligatū & uiuentē fuiſſe cōbuſtum audierant. pia Apol
Athenieſes at uiuētis ceruicē clauis præfixā fuiſſe prædicabāt: alii in barathrū: lonius.
alii in puteū demerſum fuiſſe aſſerebāt. Poſtq; uero ipſū adueniſſe cōſtantiore ſa/
ma uulgauit: nulla unq; Olympiade tā frequens totius Græciæ cōcuſus q̃ tunc
hoīs uiſendi cā ab uniuērſis factus eſt. cōuenerunt itaq; ab Helide: & Sparta: &
Corintho: & ab Iſtmi mōtib⁹ hoies inumeri. Athenieſes ſicet extra Pelopōneſum
cōſtituti frequētes eodē uenere: ex nulla uero finitimarū urbium populus deſuit:
ſed præcipue Athenieſiū iuuenū innumerabilis pene multitudo cōcurrit. Mega/
renſes ēt aliquotiq; tū forte iq; Olypiis uerſabant: interfuere: multi præterea Boe
tiorū & Argiuorū. Quicqd inſup apud Phocēſes Theſaloſq; nobilitatis fuit eodē
cōfluxit: quorū alii qdē Apolloniū iā antea nouerāt: alii cū antea nō uidiſſent: in/
dignū putabāt uix talē ignorare. Ipſe at interrogatib⁹ quo pacto ex tyrāni ma/
nib⁹ euafiſſet: nihil glorioſe de ſe iactans rñdebat: ſed tñ deſenſiōe dicta liberatū
iudicio ſe dicebat. Veniebāt autē ex Italia cōplures: qui eius res actas in iudicio
prædicabāt: Quapp nō multū abſuit: quo minus ipſum Græcia tāq; deū adora/
ret: p̄terea maxie illum admirātes: q; ob ea q̃ geſſerat: nihil ſupra cæteros elatus
uidebat. Cum adoleſcēs qdā ex iis: qui Athenis uenerāt maxie beniuolā Domi/ Beni uolā
tiano Palladē eē diceret. Deſine inquit Apollonius in Olympiis talia prædicare: Pallada
deāq; corā p̄re calūniari: Cūq; ille uerbosus idē aſſereret: & iuſte facere deā aſſir/ Domitia
marer: qm̄ rex cognominatū ab Athenieſib⁹ magiſtratū gerit: urinā inq̃ Apol. no.

Panathe lonius & Panatheneis sacris interesset talibusq; uerbis adolecētis garrulitatē co/
nea. ercuit. Et priore quidē rīso quali male de deis sentientē redarguit: cū beniuolos
 tyrānis eos eē diceret. Altero āt oñdebat ipm Atheniēlib9 minime cōueniētia lo/
 qui: nā illi statuas in foro decreuerāt Harmodio & Aristogitoni ob ea q̄ in Pana
 theneoꝝ celebritate fecerāt. Ipse āt tyrānis gratificās uerbis suis: quasi cōfirmare
 tyrānidē uidebat. Cum Damis de pecuniis Apolloniū cōsuleret: diceretq; uiati/
Cras cu ci pag; admodū supeſſet: cras inqt Apollonius id curabimus. Itaq; postridie in tē
rabis plum ueniēs: Da mihi inqt o sacerdos ex pecuniis Iouis mille drachmas: nisi mo
uaticū. leſte Iouē hoc laturū putas: tū sacerdos minime uero pro his indignabiſ luppi/
 ter: ſed potius: q; nō plures accepiſ. Cum Theſalus qdā Iſagoras noie ad eū allo/
 quendū in Olympia ueniſſet: dic mihi o Iſagora inquit Apollonius. Putaſne ali
Panagy qd eſſe Panagyricā celebritatē: Certe p Iouē inqt ille: imo uero rē iocundiſſimā:
rica cele & eoꝝ q̄ ab hoibus ſiant diis imortalibus gratiſſimā. Q uā igit celebritatiſ hu/
britaſ ius eſt materia: dico āt ceu ſi de huius ſtatuz materia iſterrogare rīderes. Credo
 Aug; & Ebur ſtatuz materiā eē. qm̄ ex iis ſtatua ſit cōpoſita. Q uā āt inquit Iſa
 goras incorporeā rei pōt eē materia? Maxima inqt Apollonius: multūq; uaria.
Panagy nā in panagyris tēpla ſunt: & deoꝝ cellæ: & ſtadia ad currendū: tum uero ſcenæ
ris. & gētes plurimæ partim ex finitimis: partim ex trāſmarinis regionib9 ueniētes:
 ex multis inſup artibus & ſophiſmatibus panagyris ex uera quoq; ſapia & poe
 tica ex cōſultatiuiſ et: & diſputatiuiſ oſonibus: & muſicis cantibus. Videſ igitue
 Iſagoras nō ſolū corporea eē panagyris: ſed ex admirabiliore materia cōſtare: q̄
 ciuitates. ſtudioſoꝝ. n. ſtudioſiſſima quæq; & elegantū elegantiſſima in unū cogit
 & cumulat panagyris. An igit o Iſagora: ſicut pleriq; muros aut naues extimā/
Muros ita nos hoies extimabimus: an aliud qd de iſis opinabimur. Perſecta inquit ille
ab hoib9 o Tyaneæ iſthæc eſt opinio: & hæc ſequi iuſtum eſt. Immo uero impſecta inquit
ſeruari & Apollonius: ſi qſ pinde atq; ego de ipla cōſiderauerit. Videſ. n. mihi naues homi
hoies a nibus: & hoies nauib9 indigere: nec fuiſſe unq̄ cenſeo: ut hoies de mari aliqd co/
muris. gitarē: niſi naues eſſent: pari modo et dicere poſſum muros ab hoibus cōſtrua/
Panagy ri: & hoies ruriſ a muris. Eadē itaq; rōne panagyrin dico eē qdē uiroꝝ cōuen/
ris cōuen tum: et eē locū ipm̄ ubi illos cōuenire neceſſe eſt: atq; eo magis quo muri quidē
tus. & naues factæ nō fuiſſent: niſi pp hominū utilitatē. Hi āt agri manib9 hominū
 nō facti: ſed potius corrupti ſunt naturali qualitate pp culturā iſis ablātā. Et q̄
 bene a natura pducebant cōuentus ſiendi cā remota ſunt: porticus nāq; & ſon/
 tes & gymnafia humana arte fabricata ſunt: ceu mœnia: atq; naues. Alpheus autē
Hippo iſte: & ſtadia atq; hippodromitū et luci ante hoies in his locis fuerunt: & his qdē
dromi in potū lauacrūq; ſuppeditat: latitudo aut planicie ad equoꝝ certamen eſt idonea:
Olym pulueruletus aut ager curſoribus: & athletis ſpacia ſubminiſtrat: Cum terminū
pia quēdā & metas idoneas longitudo uallis pbeati: luci āt frondes exhibēt: qbus ui/
Athlatæ ctiores coronent: pbeat et cōgruū locū: ubi athlatæ currendo ſe exercent. Hæc
curredo igit quondā meditarus Hercules: & naturalem Olympiæ pulchritudinē amans
exercēſ. locū ipſum dignū ludis: qui hic et hodie celebrant & aptiſſimū eſſe iudicauit.
Olym Cum iā dies quadraginta fuiſſet in Olympiis uerſatus Apollonius ibiq; multa ſa
piæ pul pienter diſputaſſet in ciuitatibus Græciſ: inqt o uiri uobiſcum loquar in ſeſtis: in
chritudo pompis: in myſteriis: in ſacrificiis: in libationibus. Hæc. n. urbano uiro indigēt.
 Nunc autē in Leucadiā deſcēdere mihi neceſſe eſt: q̄a Trophoniū adhuc nō ſum

affatus: licet aliquñ illius templū intrauerim. His dictis in Arcadiam pfectus est: neminē relinqūes eorū: qui se admirabant. Leucadiæ autē angustix Trophonio Apollonis filio sacratæ sunt: ad quas his solū: qui oracula petunt aditus patet. Po
 sita at est illius statua nō in tēplo sed in tumulto: qui paulū tēplo supeminet: quē Tropho
 ferrei obelisci undiq; claudū: descensus at adeo angustus: ut nō aliter q̄ sedendo
 ingredi q̄ possit. Demittunt at eo: q̄ intrare uolunt albis uestibus induti: & mel
 litas placetas manibus portātes: quibus reptilia demulcēt: quæ intrantibus ob/
 niā serpūt. Ingressus igit templū Apollonius. uolo inq̄ ad oraculi interiora pe/
 netrare: id cū phiberēt sacerdotes: & populo palā dicerent: se nūq̄ incantatori ho/
 mini cōcessuros: ut oraculū polluat ipsi Apolloniō inualidas quasdā afferbāt ex/
 cusationes. Quapp eo die Apollonius ab ingressu se cōtinuit: atq; secus Erciniū
 fontē cōsidens: de cā modoq; orandi disputauit: causas afferēs: cur ille solūmodo
 petētibz rīderet. Noctis at principio: ad speluncæ fauces ueniēs plurimis ado/
 lescentibus comitatus: quattuor obeliscos: quæ speluncæ aditū cladebāt reuel/
 lens sub terrā penetrauit: & cū Trophonio loquutus est: q̄ ipsi deo tā ualde gra/
 tum fuit: ut sacerdotibus postmodū in somnis apparēs illos in admirationē uiri
 cōuerteret: eisq; pceperit ut ipsum in aulidē psequerent: q̄ illic miranda quædā loquut⁹.
 signa esset ostēsurus: permisit at ut ibidē pmaneret dies septē: quod alii nunquā
 eorū qui ad oraculū intrassent cōcessum fuerat. Detulit aut Apollonius libellum/
 ubi ea quæ interrogauerat ab oraculo pscriptis. Cum. n. ingrederet sic deum ille
 allocutus est. Quānā o Trophoni uerā uirtutē & purissimā philosophiā esse pu/
 tas. Continebat at libellus ille opiniones Pythagoræ: quas illius oraculi cōsensu
 pbatas esse monstrare uoluit. Est at is libellus Antii suspensus: & ob eā maxime
 cām is locus celebrat. Est at Antium ciuitas Italix secus mare posita. Hæc autē Antium
 quæ de Trophonio scripsi multos eorū qui Leucadiā incolebant audisse scio. De ciuitas.
 libello at hoc mihi relatu est: fuisse libellum hūc post mortē Apollonii delatū ad
 imperatorē Adrianū & simul Apollonii epistolas aliquot. Non. n. oēs colligere
 potuit: atq; hæc oīa Adrianus in regia: quā Antii habebat collocauit. Nam pter Adrian⁹
 ceteras Italix ciuitates Antio maxime delectabatur Adrianus. Venerūt autē illuc delecta/
 ex Ionia familiares oēs Apollonii: quos Apollonienſes philosophos Græci uoca/
 bant: ibi locorū indigenis pmixti iuuentutē effecerunt cum munere tum amore
 studioq; erga philosophiā admirabilem: negligebāt at penitus oratoriā facultatē
 & eius disciplinæ pfectores aspernabant: q̄ linguā dūtaxat: nō autē mentē red/
 derent eruditiorē. Properabant igit undiq; uiri ad eius philosophiā perdisce/
 dam. Ipse autē (sicut de Gige quondā: & Croſo perhibet apertas habuisse the/
 sauros: suorū fores: ut egentibus oībus inde liceret accipere) sic oībus uolentib⁹
 suā impartiebat sapientiā cum se quidā calumniarent: q̄ principū familiarita/
 tes uitaret & auditores a rebus agēdis ad nimīā quietē abduceret: redarguerent/
 etiā q̄ uenientibus ad se mercatoribus discipulos tāq; pecudes abigeret: plane in/
 quit ita facio ne forte lupi gregem inuadant: quid aut hæc uerba sibi uoluerint Adoleſcē
 ostendā. Cum uideret mercatores a pluribus cū admiratione quadā aspici q̄ ex res abdu/
 paupibus diuites euasissent: odiūq; ab iisdē adeo contemni: ut lucrī cā ab omni/
 bus odio haberi paruifacerent adoleſcentes ab eorū cōgressu abducebat. & si qui amicicia
 ad eū alloquēdū uenissent graui⁹ uerbis castigabat: ut iniustā illis maculā dele/
 ter. alias. n. in eos graui⁹ fuerat inuectus. De canapero ubi Romæ inclusus tum.

fuerat: & de his: qui secū una p̄tim uincti: p̄tim aut̄ necati fuerūt ita sentiebantur calūniatorū & eorū q̄ dicēdi faciūdia possent id opus magis q̄ tyrāni eē opinaret̄. Dū in Græcia studiis intentus degebat Apollonius in cœlo tale quoddā p̄digiū apparuit. Corona q̄dā iridi similis solē circūdedit: q̄ radios eius ac lumē obscurabat. Putabāt igit̄ oēs tali signo rex nouitatē aliquā portēdi. Græciæ uero p̄fectus Athenis in Boetiā Apolloniū accersens. Audiui inquit Apolloni te Dæmonum q̄dā sapia p̄ditum eē. An ēt inquit Apollonius humana me scire audiisti. Audiui inquit ille: & auditis assentior. Q̄ in igit̄ qd̄ dixi cōfiteris inquit Apollo-nius: Noli de cōsiliis deorū eē curiosus. hoc. n. ip̄m humana laudat sapia. Sed cū ille mitioribus uerbis Apolloniū placasset: & q̄ cogitaret p̄ferre ausus eēt uereor inquit ne cuncta uertant̄ in noctē. Cui Apollonius cōfide inquit. Nā hac nocte lumen aliqd̄ p̄dibit. Post hæc Apollonius ubi recte disposuisse censuit: cuncta q̄ in Græcia cōponēda uidebant̄: & illic biēnio māhisset in Ionīa nauigauit: eumq̄ socii & familiares oēs sunt sequuti. Diutius āt apud Smyrnas & Ephesum philosophatus est: quīs & alias Ionīæ ciuitates pagrauerit & ab oībus cū summa læticia uoluptateq̄ susceptus est. Nā oēs magno illius desiderio tenebant̄: itaq̄ p̄ multū lucri fecisse putabant̄ q̄ ad eos deuertisset. Extrudebāt dei tūc t̄pis Domitianū ab omniū impio eiusq̄ mortis cā in hūc maxie modū exorta est: inter-

fecerat Domitianus Clementē uirū cōsularē: cui p̄priā sororē matrimonio despōderat: palā ēt dixerat: post tertiā quartāue diē ipsam quoq̄ ad uirū eē p̄fecturā. Stephanus igit̄ mulieris libertus: (cuius nomē figurā uisi pridē in cœlo portenti significabat: nā corona Græce Stephanos dicī) siue de interfecto Clemente cogitans: siue omniū Romanorū ciuiū cōditionē miseratus tyrānū interficere p̄inde aggressus est: atq̄ olim Atheniensīū liberrimi fecerat. Is igit̄ breuē gladiū in sinistrā manus gladio collocās: manū tāq̄ fractā multis fasciis circūligauit: inde tyrāno a foro: ubi ius dixerat redeunti obuiā p̄cedēs: opus mihi est inquit o Rex secreto q̄dā tibi referre: audies āt ex me res magnas atq̄ mirabiles. Cūq̄ tyrānus colloquiū nō abnueret in porticū: q̄ regia adiacebat illū deduxit. Tunc Stephanus nō est inquit mortuus ut arbitraris inimicissimus tibi Clemēs: sed uiuit adhuc: egoq̄ id optie scio: & ipse est: qui nūc aduersus te irruit. Clamātis āt Regis & ob ea q̄ audierat p̄turbati Stephanus ab alligato brachio gladium educēs se-

mur p̄fodit uulnere: qd̄ ad subitā mortē referēdā nō sufficiēs: sed quod diutius cruciatū extinguere tādē possit: cū nullis medicamentis eēt curabile. Ille uero & aliogn robusto corpore: & annos ætatis q̄nq̄ supra. xl. natus p̄p uulnus minime deiectus est: apprehensosq̄ Stephano supincubens: seruere oculos nitebat̄: & faciē aureo calice: (qui forte sacrorū cā astabat p̄tundēs. Palladē ut sibi ferret auxiliū inuocabat. Audiētes āt clamorē corporis custodes aliquo mō illum opprimi cōuocabat. gnouerūt: uniuersi igit̄ accurrētes: cū iā pene examinātū offendissent: aliquot illa t̄is uulneribz interfecere. Et hæc qd̄ Romæ agebant̄. Ephesi āt Apollonius eadē ipsa quasi ante oculos posita cōspexit. Dū. n. hæc Romæ in regia agerent̄: ipse forte in xysti lucis meridie disputabat: & primo qd̄ uelut rep̄cino pauore p̄cussus uocē demulsi: deinde cōcise magis q̄ consueuerat uerba p̄ferre cepit: ut facere solent: q̄bus in media ofone nouū aliqd̄ & incredibile occurrit. Tādē uero percute tyrānum quasi eorū q̄ dicere uellet oblitus cōticuit toruis oculis in terrā aspiciēs: tres inde percute. aut quatuor passus ē loco ubi cōstiterat: p̄gressus: p̄cute tyrānū: p̄cute clamabat: nō

ut q e speculo ueritatis imaginē traheret: sed q res ipsas añ ipsas fieri uideret: & auxiliū afferre conaret. Cū superēt Ephesii: q frequētes aderāt subistēs Apollo nius sicut facere solēt: q rē aliquā dū sit uidētes: quo tādē euasura sit expectāt: tū dē cōfide inq: o uiri tyrānus nāq occisus ē hodie: qd at dixi: imo poti⁹ hoc ip/ Cōfidite
 so tps memēto: ita me Pallas adiuuet. Id. n. eo ipso tpe gestū ē: quo me cōticēt Tyrānus uidistis. Cūq: insanire illū putarēt Ephesii cuperēt: tū uera eē q diceret: sed pp pi occisus ē
 culi magnitudinē talib⁹ uerbis aures p̄bere metuerēt: nō miror inq: Apollonius uos mihi nō adhibere fidē: iā nūc ea narrātī apud uos: q nōdū oēs q Romae sunt cognouere. Sed iā ecce cognoscūt. Cōcurrunt. n. undiq: & fidē adhibēt: multiq: iā ob gaudiū saluunt: imo uero populus uniuersus exultat: nec ita multo post nūc
 cius hoc ipm significās aderit: p̄pea sacra facere: uos eo usq: differre: quoad certio res hac de re facti fueritis. Ego at pro his: q uidi deos adorātū p̄ficis cor. Cum ad
 huc illi q dicebant nō satis crederēt festinātes tabellarii cū lris talia significātib⁹ supueneret: q ēt Apollonii sapiām testabant. Nā tyrāni interfectio quo die facta
 fuerat: & q diei p̄te meridiē. s. & ab intersectorib⁹: quos ille fuerat adhortatus: ita facta fuisse nūciabat: sicut disputātī Apollonio dii p̄mōstrauerāt. Post dies. xxx. Nerua i/
 a Nerua lras accepit: nūciātēs se Romanorū impio potitū eē: Idq: cū deorū nū perator.
 mini: tū Apollonii cōsiliis acceptū referre: sp̄are at se facilius illud gubernaturū: si cōsiliario Apollonio uti possit. Ad eum iḡ Apollonius hoc enigma rescripsit. Apollōii
 Nos qdē o rex: & qdē diu simul erimus: ubi neq: nos aliis: neq: alii nobis impa/ enigma
 bunt. Iam. n. ut arbitror agnoscebat sibi cito e uita migrādū eē: & Neruā breui ad Ner/ uam.
 tpe impare debere. Annū. n. & mēses q̄ttuor dūtaxat impauit: cū optimus Rex
 & modestissimus hēret. Post hēc at ne dilectissimū amicū p̄sertim in impio cō/ stitūtū negligere uideret. epistolā ad eū scripsit nōnulla monētē eorū: q in impio
 acturus eēt: tū Damidē ad se uocāsituā inq: operā res p̄ntes exposcunt: cū. n. ar/ chana qdā in epistola cōtineant. tū alia qdā sunt: q meo noīe regi nūciari abs te
 uelim: Sero at uiri caliditatē se p̄cepisse scribit Damis. Epistolā. n. optie cōpositā & res maxias cōtinuisse referit: potuisse tñ ab alio ēt deserti: q iḡ hac in re uiri ca
 liditas fuerit oñdā. Cōsueuerat. n. in oī uita Apolloni⁹ frequēter hāc snīam p̄fer/ relate cū uixeris: sin minus id p̄otes late cū sis e uita discessurus. Vt iḡ a se Da/ Late cū
 midē amoueret: & ne corā testib⁹ moreret: occasione epistolae meditatus est: qua uixeris.
 illū Romā mitteret. Et Damis qdē cū ab eo discederet: uchemētē se turbatū di/ cit: quis futuroz ignarus eēt. Apollonius at quis optie sciret: qd euēturū eēt: ni/
 hil tñ abeūti dixit: qle dicere solēt: q se nūq̄ amplius mutuo sint uisuri: adeo p̄sua dēdi cupidus erat se semp eē uicturū. Discedēt tñ his uerbis admonuit. O Da/
 mis q̄q̄ latis in te ipso hēas phīa: me tñ respice. Et de Apollonio qdē Tyaneo ha/ stenus ab Assyrio Damide scriptū ē. Nā de mortis genere: si mō mortuus est ni/
 hil ē a Damide scriptū. Sermones at multi uariiq: circūferunt: quos ego penitus omittēdos nō putauī: ut cōgruū finē nra cōtineret oīo. Nā quo tpe atatis mor/
 tuus fuerit: nihil a Damide scribit. alioz uero qdā octogesimū. alii nonagesimū De mor/
 pleriq: ēt centesimū atatis annū excessisse phibēt. & corpus habuisse senio qui/ te Apol/
 dē cōfectū: rectū tñ: & ad oēs uitae usus idoneū: ita ut aspectu pene iocūdior eēt: loniū.
 q i iuuetā fuerat. Inest. n. & senibus pp reuerētiā pulchritudo suo q in illo maxi Pulchri/
 me uigebat: idq: ex eius imaginib⁹ q Tyane i tēplo cōstitutae sunt licet intueri. tudo i se
 Hoc ipm & ofones a qbusdā additae oñdūt: q Apollonii senectā laudabiliore ado ne.

lescentia Alcibiadis fuisse testant. Tradit aut a quibusdam ipsum Ephesi decessisse: ubi duarum ancillarum ministerio utens degebat: ut illi dicunt. Iam enim liberti eius omnes de quibus in principio diximus decesserant. Cumque ipse alteram ancillam libertate donasset/ accusabat ab altera quod non se quoque sicuti comitem iuberet liberam esse. Cui Apollonius ne perturbaret inquit: ubi enim magis expedit illi seruire: quam libera fieri: illinc enim bonorum: quam habitura es principium tibi pueniet. Mortuo igitur Apollonio: cum illa quod in seruitute recepta fuerat alteri seruiret: ob paruam quandam indignationem/ mercatori cuidam uendita fuit: & quamuis formosa nimium non esset: ab ipso uehementius amabatur. Cumque diuitiis abundaret mercator uxorem sibi illam ascieuit: & ex illa filios procreauit. Alii in Lydo mortuum asserunt Apollonium. cum Palladis templum ingressus repere ex hostium conspectu disparuisset. Alii in Creta mirabilius et modo interisse narrat. Manere aut tunc temporis in Creta Apollonium magis quam antea consueuerit ualde miror. Ferunt aut ipsum in

Disparu
it e conspe
ctu homi
num.

Dictae mens templum interpestiuus horis quibusdam uenire consueuisset: ubi templi custodes propter maximas quod illic erant diuitias/ canum uigilias coplures preceperant: ut a Cretensibus ferret uros etiam & eiusmodi alias belluas facile uiceret. Venienti tamen Apollonio non adlatrabatur: sed demissa cauda/ accedentes illi blandiebatur magis et quam iis quibus dudum iam erat assuefacti. Templi igitur Anthistites itaque incantatore & sacrilegum comprehensum ligauerunt accusantes quod canibus placidis escam aliquam obiecisset. Ipse uero media fere nocte sese uinculis eximens/ custodibus: qui eum uinxerant nosatim appellatis ne discedes uelle latere uidere/ ad templi fores accessit: quod sibi ultro patuerunt. Cumque ipse templum intrasset fores itaque ut erant antea sese clauerunt: & uox quam cantantium uirginum

Veni de
terra: ue
ni i caelu

in templo est audita. Erant uero cantantium uerba hominum: Veni de terra: ueni i caelum ascende sicut desuper in terram uenisti. De aia uero: quod sit immortalis: uisus est et post mortem philosophari: & docere uera esse: quod de illius immortalitate tradant: cum tamen non sineret homines curiosi de re tam magna perscrutari. Venit enim Tyana adolescens quidam in disputando acutissimus: & quod non facile ueritati esset cederet. Cumque iam uita migrasset Apollonius magna erat opinionis eius facta mutatio: Et licet apte contradicere nemo auderet: aut mortalem aiam esse palam asserere: uarii tamen sermones habebant. Multi namque illic iuuenes erant sapientiae studiis dediti. Adolescens itaque opinionem de immortalitate aiae non consentiens. Ego inquit o uiri Tyanei mens iam decimum sum peccatus Apollonium: ut mihi quod esset de aia sentientem reuelaret: ipse uero usque adeo mortuum mihi uisus: ut orantium uoces non audiat: ne dum immortalis esse aiam persuadeat. Hanc quidem coram populo adolescentis est loquutus. Post quantum uero diem/ cum apud populum idem de philosopharet in eodem loco: ubi disputans constiterat obdormiuit. ceteri uero iuuenes: quod studia sibi sectabant: primum libris legentes incubebant/ primum geometricas quidam figuras designabant i puluere: ille uero tam furore quodam correptus exiliis/ multoque sudore manans clamabat ego tibi fidem adhibeo Apolloni: cumque adstantes iterrogalet quidnam passus ita exclamaret/ Non ne uidetis inquit sapientem Apollonium uobis supstare: & omnia quod di/cuntur audire: cum ipse esset rationes admirabiles de aia proferat. Cumque illi ubi nam esset interrogalet a nullo enim ipse conspiciebatur/ itaque id multo magis optare se dicerent: quod omnium hominum bonis potiri/ mihi soli inquit uisibilis aduenit adolescens/ de his mecum loquuturus quod antea non credebam. Audite igitur tamque oraculum quoddam mecum diuinitus est loquutus. Immortalis est aia: nec humana res est: sed a diuina puidetia profecta. Ipsa igitur post corruptum corpus tamque uelox equus uinculis solutus facile huc atque illuc discurrēs miscet leui aeri graue & molestam seruitutem exuta. Tibi autem quod

Non ne
uidetis
Apollo/
nium.

Immor/
talis e aia

ex his utilitas puenit: qui nō sic opinariſ: aut qđ illuc inter aīalia exiſtens de talibus inquiriſ. Sic manifeſte Apollonii oraculū arcana protulit de ipſa anima: ut periti hoies ſuā naturā cognolcentes: eo proficiſcant: quo ſata iubent. Sepulchrū autē tanti uiri: aut ſepulchrale nuſq̃ uidi: quīs magnā habitabilis terræ partem pagrauerim: omniū aūr ſermonibus tāq̃ deus colitur: & Sacra Tyana regiis Colitur illum honoribus proſequiſ. Nec ſmerito: neq̃ enim reges dedignati ſunt iſdem ut deus. honoribus illum honorare: quibus ſe ipſos dignos eſſe arbitrabantur.

PHILOSTRATI DE VITA APOLLONII TYANEI. FINIS.

Quid ſingulis cōtineat libris ſubiūxi ut breuiariū reꝝ capitulatim digeſtaꝝ in ipſo opis ueſtibulo ꝑſpici ſtatim poſſit. ſitq̃ minus laborādū lectori delicato.

Primus liber Apollonii ortum: educationēq̃: & Pythagorici ſilentii continet obſervationē: tum ſuſceptæ ad Indos peregrinationis inſtitutum: & quo pacto ad Bardanem Babylonæ Regē peruenerit quæq̃ illic egerit memoratu digna.

Secundus liber Caucaſi tranſitum haber: & de natura: moribꝫ Elephātum narrationē: tū uero fluminis Indi qualitatē: & originē: & Faraotis Indiæ Regis mores ac ſapientiā: multa etiā de moribus Indoz ibidem tractantur.

Tertio libro Faſidis fluminis: qđ Fiſon pleriq̃ uocāt: curſus deſcribit: & quæ in ipſo aut ſecus ipſm naſcant memoratu digna referunt: ubi de pipis arboribus eiꝫ collectiōe: de draconū uariis generibus atq̃ natura: tum de aduentu ipſius ad Brachmanas: & de illoꝝ uictu: ac moribus diſputationibꝫ: cum illis habitis & de ipſoz uirtutibus multa narrantur.

Quarti libri Materia eſt Apollonii in Ioniā reditus: & Ephelus a peſte liberata eiꝫdem quoq̃ circum Græciæ ciuitates peragratio: Vbi mores hominū & deoz cultū in melius redigens: Cum Achillis umbra locutus eſſe ꝑhibet: poſtea proſectio eiꝫ in Cretā & tandē Romā uſq̃ peregrinatio eiꝫ reſertur.

Quintus liber Suſceptū iter ad Gades: & eiꝫdē in Siciliā reditū narrat: tū de Muſica: & Poetaz uirtutibus diſputationem affert. Nauigationē præterea in Rhodum atq̃ Aegyptum. Vbi multa cū Veſpeſiano de gubernatione Regni ſuſcipienda contra philoſophos Dionem & Euphratē diſputauit.

Sextus liber Profectionē eiꝫ in Aethiopiam: & cum Gymnoſophiſtis congreſſum acceſſumq̃ eiꝫ ad Cataractas fonteſq̃ Nili uiſendos haber.

Septimus liber uocatū ipſum a Domitiano Romā ueniſſe deſtꝑrat: & quo pacto diutius in carcere detentus tādēq̃ ad Subſellia tāq̃ reus ꝑductus ſit.

Octauus liber Accuſationem: uel interrogationem potius: & reſponſionē ad quaſita nōnulla cōtinet: ubi etiā oratio ab eodem compoſita: nō. n. in iudicio habita ſcribitur: Poſtremo de illius ætate: & morte diuerſæ referuntur opinionēs.

ABCDEFGHIKLO ſunt terni: M uero & N ſunt duerni.

Cum Gratia & Priuilegio.

Impreſſum Venetiis per Bernardinum Venetum de Vitalibus

Anno Dñi. M. CCCC. II. Die Vltimo Menſis Ianuarii.









